

அட்டவணை

பாடல்	எண்	பக்கம்		பாடல்	எண்	பக்கம்
அண்டர்பதி	230	142		தசையாகிய	215	67
அலங்காரமுடி	243	211		தரையினில் *	222	96
அறிவிலாத	248	240		தாரணி	218	78
ஆசாரவீன	247	235		தினமணி	235	173
ஆதிமுதனாளி	224	109		தோலெலும்பு	209	35
இருவினையஞ்ச *	249	245		தோழமைகொண்	227	122
இறவாமற்	204	8		நித்தப்பிணி	216	71
உரியதவ	239	190		நீலமுகிலான	223	104
உரைத்த	240	195		பசையொண்	246	229
ஊனத்தசை *	233	156		பரிவுறு	237	182
எந்தன் சடலங் *	214	59		பிறவியான	232	151
ஏட்டின்விதி	241	199		புலவரை	228	127
ஒங்குமைப்பல	210	39		பூமாதூரமே	236	177
ஒருவழிபடாது	238	186		மதியால்	217	76
கரிகியறி	203	2		மனத்திரை	205	10
கறுத்தகுஞ்சியும்	220	86		மனமெனும் *	229	132
சந்தனந் *	211	42		வங்கார	245	221
சருவியிகழ் *	234	164		வாட்பட	206	16
சாலநெடு	225	113		வாலவயதாகி	207	21
சீதளவாரிஜ	231	146		விந்துபேதித்த	213	55
சுருதிமரை *	208	28		விரகர	212	50
சுருதியாயிய	242	205		வேதத்திற்	244	216
செனித்திடுஞ்	221	91		வேழமுண்ட	219	83
ஞாலமெங்கும்	226	119				

* நடராஜன் / ரசபதி விளக்கவுரையுடன்

Commentary and Explanation provided by Dr C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

203

அத்திப்பட்டு

(புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ளது. நெய்வேலிக்கு அருகில் வில்லுடையான்பட்டியே
அத்திப்பட்டு என்பது வலையப்பட்டி கிருஷ்ணன் கருத்து)

தனதனன தனதனன தத்தத் தத்ததன
தனதனன தனதனன தத்தத் தத்ததன
தனதனன தனதனன தத்தத் தத்ததன தனதான

கருகியறி வகலவுயிர் விட்டுக் கிக்கிளைஞர் கதறியழ விரவுபறை முட்டக் கொட்டியிட கனகமணி சிவிகையில் மர்த்திக் கட்டையினி	லிடைபோடாக்
கரமலர்கொ டரிசியினை யிட்டுச் சித்ரமிகு கலையையுரி செய்துமறைகள் பற்றப் பற்றுகனல் கணகணென எரியவுடல் சுட்டுக் கக்ஷியவர்	வழியேபோய்
மருவுபுனல் முழுகிமனை புக்குத் துக்கமறு மனிதர்தமை யுறவுநிலை சுட்டுச் சுட்டியுற மகிழ்வுசெய்து அழுதுபட வைத்தத் துட்டன்	மதன்மலராலே
மயல்விளைய அரிவையர்கள் கைப்பட் டெய்த்துமிக மனமழியு மடிமையைநி னைத்துச் சொர்க்கபதி வழியையிது வழியெனவு ரைத்துப் பொற்கழல்கள்	தருவாயே
பொருவின்மலை யரையனருள் பச்சைச் சித்ரமயில் புரமெரிய இரணியத னுக்கைப் பற்றியியல் புதியமுடு கரியதவ முற்றுக் கச்சியினி	லுறமேவும்
புகழ்வனிதை தருபுதல்வ பத்துக் கொத்துமுடி புயமிருப தறவுமெய்த சக்ரக் கைக்கடவுள் பொறியரவின் மிசைதுயிலு சுத்தப் பச்சைமுகில்	மருகோனே
அரியமர கதமயிலி லுற்றுக் கத்துகட லதுசுவற அசுரர்கிளை கெட்டுக் கட்டையற அமரர்பதி யினியகுடி வைத்தற் குற்றமிகு	மிளையோனே
அருணமணி வெயில்பரவு பத்துத் திக்குமிக மழகுபொதி மதர்மகுட தத்தித் தத்திவளர் அணியகய லுகளும்வயல் அத்தப் பட்டிலுறை	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கருகி அறிவு அகல உயிர் விட்டு உக்கி கிளைஞர்
கதறி அழ விரவு பறை முட்ட கொட்டி இட
கனக மணி சிவிகையில் அமர்த்தி கட்டையினில் இடை போடா

கர மலர் கொடு அரிசியினை இட்டு சித்ர மிகு
கலையை உரி செய்து மறைகள் பற்ற பற்று கனல்
கண கண என எரிய உடல் சுட்டு ககூதியவர் வழியே போய்

மருவு புனல் முழுகி மனை புக்கு துக்கம் அறு
மனிதர் தமை உறவு நிலை சுட்டு சுட்டி உற
மகிழ்வு செய்து அழுது பட வைத்த துட்டன் மதன் மலராலே

மயல் விளைய அரிவையர்கள் கைப்பட்டு எய்த்து மிக
மனம் அழியும் அடிமையை நினைத்து சொர்க்க பதி
வழியை இது வழி என உரைத்து பொன் கழல்கள் தருவாயே

பொருவு இல் மலை அரையன் அருள் பச்சை சித்ர மயில்
புரம் எரிய இரணிய தனு கை பற்றிய இயல்
புதிய முடுகு அரிய தவம் உற்று கச்சியினில் உற மேவும்

புகழ் வனிதை தரு புதல்வ பத்து கொத்து முடி
புயம் இருபது அறவும் எய்த சக்ர கை கடவுள்
பொறி அரவின் மிசை துயிலு(ம்) சுத்த பச்சை முகில் மருகோனே

அரிய மரகத மயிலில் உற்று கத்து
கடல் அது சுவற அசுரர் கிளை கெட்டு கட்டை அற
அமரர் பதி இனிய குடி வைத்தற்கு உற்ற மிகு இளையோனே

அருண மணி வெயில் பரவு பத்து திக்கும் மிக
அழகு பொதி மதர் மகுட தத்தி தத்தி வளர்
அணிய கயல் உகளும் வயல் அத்திப்பட்டில் உறை பெருமானே.

பத உரை

கருகி = உடல் வற்றித் தீந்தது போலாகி. அறிவு அகல = அறிவும்
நீங்கி. உயர் விட்டு = உயிர் பிரிந்தவுடன். உக்கிக் கிளைஞர் =
சுற்றத்தார் உள்ளம் நைந்து. கதறி அழ = கதறி அழ. விரவு =
வந்து சேர்ந்த. பறை முட்டக் கொட்டியிட = பறைகள் யாவும்
சப்திக்க. கனக மணி = பொன் அழகு துலங்கும். சிவிகையில்
அமர்த்தி = பல்லக்கில் அமர்த்தி. கட்டையினில் இடை போடா =
விறகுக் கட்டைகளின் நடுவில் போடப்பட்டு.

கர மலர் கொடு = உறவினர்களின் மலரன்ன கைகளால்.
அரிசியினை இட்டு = அரிசியிடப்பட்டு. சித்ர மிகு = அழகுள்ள.
கலையை உரி செய்து = துணியும் விலகப்பட்டு. மறைகள் =
உடலின் மறைவான மற்ற இடங்களில்.

பற்றப் பற்று கனல் = பிடிக்கின்ற நெருப்பு பற்றி.

கண கண என எரிய = கண கண என்று எரிய.

உடல் சுட்டு = உடல் இங்ஙனம் சுடப்பட்டு.

கக்ஷிவர் = பக்கத்தில் இருந்தவர்கள்.

வழியே போய் = தாம் வந்த வழியே திரும்பிப் போய்.

மருவு = பொருந்திய. புனல் = நீரில். முழுகி = குளித்து. மனை
புக்கு = வீட்டுக்குப் போய். துக்கம் அறும் மனிதர் தமை = துக்கம்
நீங்கும் மனிதர்களை. உறவு நிலை சுட்டுச் சுட்டி உற = இன்ன

உறவு இவர் என்று உறவின் முறையைக் குறித்து அத்தகைய குறிப்பால். மகிழ்வு செய்து = (அவர் பொருட்டு) மகிழ்ச்சி பூணவும். அழுது பட வைத்த = அழுதுபடலும் வைத்த. துட்டன் மதன் = துட்டனாகிய மன்மதனுடைய. மலரால் = மலர் அம்பால்.

மயல் விளைய = காம உணர்ச்சி உண்டாக. அரிவையர்கள் கைப் பட்டு = பெண்கள் கையில் அகப்பட்டு. எய்த்து = இளைத்து. மிக மனம் அழியும் = மிகவும் மனம் நொந்து அழிதலையும் கொண்ட. அடிமையை நினைத்து = அடிமையாகிய என்னை (நீ) நினைத்து. சொர்க்க பதி வழியை = உன் திருவடியாகிய பொன் உலகுக்குப் போகும் வழியை. இது வழி என உரைத்து = இது தான் வழி என்று சொல்லிக் காட்டி. பொன் கழல்கள் தருவாயே = உனது அழகிய திருவடியைத் தந்தருளுக.

பொரு இல் = நிகர் இல்லாத. மலை அரையன் = பர்வத அரசன். அருள் = பெற்ற. பச்சைச் சித்ர மயில் = பச்சை அழகு மயில். புரம் எரிய = திரி புரம் எரி பட. இரணிய தனுக்கை = பொன் வில்லை. பற்றிய = கைப்பற்றியவள். இயல் = இடைவிடாத அன்புடன். புதிய = அதிசயமான வகையில். முடுகு = ஊக்கத்துடன். அரிய தவம் உற்று = அருமையான தவத்தை மேற் கொண்டு. கச்சியின் = காஞ்சிப் பதியில். உற மேவும் = பொருந்தி விளங்கும்.

புகழ் வனிதை = புகழ் பெற்ற தேவி பார்வதி. தரு புதல்வ = பெற்ற மகனே. பத்துக் கொத்து = பத்துக் கொத்தான. முடி = தலைகளும். புயம் இருபது அறவும் = இருபது புயங்களும் அற்று விழ. எய்த = செலுத்திய. சக்ரக் கைக் கடவுள் = சக்ராயுதத்தை ஏந்திய கடவுள். பொறி அரவின் மிசை = புள்ளிகளைக் கொண்ட ஆதி சேடன் என்னும் பாம்பின் மேல். துயிலும் = பள்ளி கொள்ளும். சுத்தப்

பச்சை முகில் = சுத்தமான பச்சை நிற மேக வண்ணனாகிய
திருமாலின். மருகனே = மருகனே.

அரிய = அருமையான. மரகத மயிலில் உற்று = பச்சை நிறமான
மயில் மீது வீற்றிருந்து. கத்து = ஒலிக்கும். கடல் அது சுவற =
கடல் வற்றும்படி. அசுரர் கிளை கெட்டு கட்டை அற =
அசுரர்களின் கூட்டம் கட்டோடு ஒழிய. அமரர் பதி இனிய குடி
வைத்தற்கு = தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் சுகத்துடன் குடி
ஏறுதற்கு. உற்ற = தக்கபடி வைத்த.
மிகு இளையோனே = மிக்க இளையவனே.

அருண மணி = செம்மணிகள். பத்துத் திக்கும் = பத்துத்
திக்குகளிலும். வெயில் பரவு = ஒளி வீசும். மிக அழகு
பொதி = மிக்க அழகு நிறைந்து. மதர் = செழிப்புடன். மகுட =
கிரீடம் மணி முடியை உடையவனே. தத்தித் தத்தி =
தாவித் தாவி. வளர் = வளர்கின்ற. அணிய = வரிசையாக உள்ள.
கயல் உகளும் = கயல் மீன்கள் குதிக்கும். வயல் = வயல்கள்
உள்ள. அத்திப் பட்டில் உறை பெருமானே = அத்திப் பட்டில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

உயிர் பிரிந்தவுடன் உடலைச் சுடுகாட்டில் எரித்த பின்னர், கூட
வந்தவர்கள் நீரில் முழுகி விட்டு வீட்டுக்குப் போய்த் துக்கம் நீக்குகின்ற
மனிதர்களைக் கண்டால் ஒரு புறம் மகிழ்ச்சியும் மற்றொரு புறம் அழுகையும்
ஏற்படும்படி காம உணர்ச்சி உண்டாகப் ஏற்படும்படி பெண்களின் வசப்பட்டு
மனம் நொந்தலைக் கொள்ளும் அடிமையை, சொர்க்க லோகத்துக்கு இது தான்
வழி என்று காட்டி உனது திருவடியைத் தந்து அருள்க.

மலையரசன் பர்வதராஜன் மகளும், அரிய தவத்தை மேற் கொண்டவளும்
ஆகிய பார்வதியின் புதல்வனே. இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் அற்று

விழ, சக்ராயுதத்தை ஏந்திய கைகளை உடையவனும், ஆதிசேடன் மேல் பள்ளி கொள்வராகிய திருமாலின் மருகனே, கடல் வற்றவும், அசுரர்கள் கூட்டம் அழியவும், இந்திரன் தன் ஊருக்குக் குடி போகவும் மயில் மீது வந்து உதவிய இளையவனே. கயல் மீன்கள் குதிக்கும் வயல்கள் சூழ்ந்த அத்திப்பட்டில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. உன் அழகிய திருவடியைத் தாராய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. புனல் மூழ்கி மனை புக்குத் துக்கம் அறு.....

(...இட்டே யனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழுவி
நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன்றுனது...) ----- திருப்புகழ் (இத்தாரணிக்குள்)
(செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தருகே இனிச்
சாம்பிணங்கள் கத்தும் கணக்கென்ன காண் கயிலாபுரிக் காளத்தியே)-
-----பட்டினத்தார்

ஆ. புரமெரிய இரணிய தனுக்கைப் பற்றி...

(...இமயகிரிமயில் குலவரை தநுவென
அதிகை வருபுர நொடியினி லெரிசெய்த அபிராமி)---திருப்புகழ் (முகிலுமிரவுயு)
(வாளிசேர் அடங்கார் மதில் தொலைய நூறிய வம்பின் வேய்த்
தொளி பாகம் அமர்ந்தவர்...) ----- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2-78-3.

இ. அரிய தவ முற்றுக் கச்சியினி லுறமேவும்....

(அன்னியம் பெற்றற் றற்றொரு பற்றுந்
தெளிதருஞ் சித்தர்க் குத்தெளி சிற்கொந்
தமலைதென் கச்சிப் பிச்சி மலர்க்கொந் தளபாரை)--- திருப்புகழ் (கனிதருங்கொக்கு)

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை இறப்பு விலை மாதர் காமம் மதன் அடிமை திருவடி பார்வதி
திருமால் இந்திரன் மயில் அசுரர் தவம் அத்திப்பட்டு

204

அவிநாசி

தனதானத் தனதான தனதானத் தனதான

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரோசா
அறநாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இறவாமல் பிறவாமல் எனை ஆள் சற் குருவாகி
பிறவாகி திரமான பெருவாழ்வை தருவாயே

குற மாதை புணர்வோனே குகனே சொல் குமரோசா
அற(ம்) நாலை புகல்வோனே அவிநாசி பெருமானே.

பத உரை

இறவாமல் = நான் இறவாமல் வரம் தந்தும்.
பிறவாமல் = மீண்டும் பிறவாமல் வரம் தந்தும்.
எனைஆள் = என்னை ஆண்டருளும். சற் குரு நாதா =
நல்ல குருவாகியும்.

பிற ஆகி = வேறு துணையாகியும். திரமான =
நிலையான. பெரு வாழ்வை = வீட்டுப் பேற்றை.
தருவாயே = தந்தருளுவாயாக.

குறமாதை = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளி நாயகியை.

புணர்வோனே = சேர்பவனே. குகனே = குகனே. சொல்
= எல்லோராலும் புகழப்படும். குமரேசா = குமரேசனே.

அறம் நூலை = அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும்
நான்கு வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்களையும்
புரு ஷார்த்தங்களையும்). புகல்வோனே =
உபதேசிப்பவனே. அவிநாசிப் பெருமானே =
அவநாசியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

இறத்தல், பிறத்தல் இரண்டையும் தவிர்ப்பவனும், என்னை ஆண்டருளும்
வேறு துணையாகியும், நிலையான வீட்டுப் பேற்றைத் தருபவனும்,
வள்ளி நாயகியைச் சேர்பவனும், எல்லோராலும் புகழப்படுபவனும்
ஆகிய குமரேசனே. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு
வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்களை உபதேசிப்பவனே. பெரு வாழ்வாகிய
முத்தியைத் தருவாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பிறவாகி

எனக்கு இனிய பிற பொருள்களும் ஆகி.

(நேரே தீர ஓரே பேரே பிறவேயென்)----- திருப்புகழ் (மைச்சரோடுக).

தலைப்புச் சொற்கள்

இரு வினை பிறவாமை முத்தி வரம் வள்ளி உபதேசம் அறம் குருநாதன்
ஆட்கொண்டது அவிநாசி

205

அவிநாசி

தனத்த தந்தன தானன தானன
தனத்த தந்தன தானன தானன
தனத்த தந்தன தானன தானன தனதான

மனத்தி ரைந்தெழு மீளையு மேலிட
கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட
மலர்க்க ணண்டிரு ளாகியு மேநடை தடுமாறி
வருத்த முந்தர தாய்மனை யாள்மக
வெறுத்தி டங்கிளை யோருடன் யாவரும்
வசைக்கு றுஞ்சொலி நால்மிக வேதின நகையாட
எனைக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு
சினத்து வந்தெதிர் சூலமு மேகையி
லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபய முறவேதான்
இழுக்க வந்திடு தூதர்க ளானவர்
பிடிக்கு முன்புன தாள்மல ராகிய வரவேணும்
இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில்
கனத்த செந்தமி ழால்நினை யேதின
நினைக்க வுந்தரு வாயுன தாரருள்
கருத்தி ருந்துறை வாயென தாருயிர் துணையாகக்
கடற்ச லனந்தனி லேயொளி சூரனை
யுடற்ப குந்திரு கூறென வேயது
கதித்தெ ழுந்தொரு சேவலு மாமயில் விடும்வேலா
அனத்த னுங்கம லாலய மீதுறை
திருக்க லந்திடு மாலடி நேடிய
அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய குமரேசா
அறத்தை யுந்தரு வோர்கன பூசுரர்
நினைத்தி னந்தொழு வாரம ராய்புரி
யருட்செ றிந்தவி நாசியுள் மேவிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மன(ம்) திரைந்து எழும் ஈளையும் மேலிட
கறுத்த குஞ்சியுமே நரையாய் இட

மலர் கண் அண்டு இருளாகியமே நடை தடுமாறி

வருத்தமும் தர தாய் மனையாள் மக(வு)
வெறுத்திட அம் கிளையோருடன் யாவரும்
வசைக்கு உறும் சொ(ல்)லினால் மிகவே தினம் நகையாட

எனை கடந்திடு பாசமுமே கொ(ண்)டு
சினத்து வந்து எதிர் சூலமுமே கையில்
எடுத்து எறிந்து அழல் வாய்விடவே பயம் உறவே தான்

இழுக்க வந்திடு தூதர்கள் ஆனவர்
பிடிக்கு முன்பு உனது தாள் மலராகிய
இணை பதம் தரவே மயில் மீதினில் வரவேணும்

கனத்த செம் தமிழால் நினையே தின(ம்)
நினைக்கவும் தருவாய் உனது ஆர் அருள்
கருத்து இருந்து உறைவாய் எனது ஆருயிர் துணையாக

கடல் சலம் தனிலே ஒளி சூரனை
உடல் பகுந்து இரு கூறெனவே அது
கதித்து எழுந்து ஒரு சேவலும் மா மயில் விடும் வேலா

அனத்தனும் கமலாலயம் மீது உறை
திரு கலந்திடும் மால் அடி நேடிய
அரற்கு அரும் பொருள் தான் உரை கூறிய குமரேசா

அறத்தையும் தருவோர் கன பூசுரர்
நினை தினம் தொழுவார் அமராய் புரி
அருள் செறிந்து அவிநாசியுள் மேவிய பெருமானே.

பத உரை

மனம் திரைந்து = மனம் சுருங்கி வேதனைப்படும்படி. எழு = எழுகின்ற. ஈளையும் மேலிட = கோழையும் அதிகரிக்கவும். கறுத்த = கரு நிறமுள்ள. குஞ்சியுமே = தலை மயிர். நரையாயிட = நரை கொண்டு வெளுக்கவும். மலர்க் கண் = தாமரை போன்ற கண்கள். அண்டு இருளாகியுமே = பஞ்சடைந்து பார்வை குறையவும். நடை தடுமாறி = நடை தடுமாற்றம் அடையவும்.

வருத்தமும் தர = துன்பத்தைத் தர. தாய் மனையாள் மகவு = தாயார், மனைவு, மக்கள் ஆகியோர். வெறுத்திடும் அம் கிளையோர் = வெறுப்பு கொள்ளும் நல்ல சுற்றத்தார். உடன் யாவரும் = அவருடன் மற்றெல்லாரும். வசைக்கு உறும் சொல்லினால் = பழிக்கும் படியான சொற்களைச் சொல்வதால். மிகவே தினம் நகையாட = நிரம்ப நாள் தோறும் பரிகசித்துச் சிரிக்க.

எனைக் கடந்திடு = என்னை அடக்கி வெற்றிக் கொள்ளும். பாசமுமே கொண்டு = பாசக் கயிறு கொண்டு. சினத்து வந்து = கோபத்துடன் வந்து. எதிர் = எதிர்த்து. சூலமுமே = சூலத்தை. கையில் எடுத்து = கையில் எடுத்து. எறிந்து = அதை என் மேல் வீசி. அழல் வாய் விடவே = நெருப்பை வாய் கக்க. பயம் உறவே தான் = பயம் கொள்ளும்படி.

இழுக்க வந்திடு = (என்னை) இழுக்க வந்திடும். தூதர்கள் ஆனவர் = யம தூதர்கள். பிடிக்கு முன்பு = என்னைப் பிடிப்பதற்கு முன்பாக. உனது தாள் மலராகிய = உன்னுடைய தாமரையாகிய. இணைப் பதம் தரவே = இரு திருவடிகளையும் அடியேனுக்குத் தரும்

பொருட்டு. மயில் மீதினில் வரவேணும் = மயிலின் மீது வந்தருள வேண்டும்.

கனத்த = பொருள் செறிந்த. செம் தமிழால் = செந்தமிழால்.
நினையே = உன்னையே. தினம் நனைக்கவும் = தினந்தோறும்
நனைக்கவும். உனது ஆர் அருள் தருவாய் = உன்னுடைய
நிறைந்த திருவருளைத் தந்தருளுக. எனது ஆருயிர் துணையாக. =
என்னுடைய அருமை உயிர்க்குத் துணையாக. கருத்திருந்து =
(என்) கருத்திலேயே பொருந்தி வீற்றிருந்து (அருள் தருவாய்).

கடல் சலம் தனிலே = கடல் நீரில். ஒளி தூரனை = ஒளித்திருந்த
தூரனுடைய. உடல் பகுந்து = உடலைப் பிளவு செய்ய. இரு
கூறெனவே அது கதித்து எழுந்து = அது இரண்டு கூறாகத்
தோன்றி எழுந்து. ஒரு = ஒப்பற்ற. சேவலும் = சேவலும். மா =
சிறந்த. மயில் = மயிலும் ஆகும்படி. விடு வேலா = செலுத்திய
வேலை உடையவனே.

அனத்தனும் = அன்னத்தை வாகனமாக உள்ள பிரமனும்.
கமலாலயம் மீது உறை = தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும். திருக்
கலந்திடு = இலக்குமி சேர்ந்துள்ள. மால் = திருமாலும். அடி
நேடிய = தேடிய. அரற்கு = சிவபெருமானுக்கு. அரும் பொருள்
தான் = அரிய (பிரணவப்) பொருளை. உரை கூறிய = விளக்கி
உபதேசித்த. குமரேசா = குமரேசனே.

அறத்தையும் = அற நெறியை. தருவோர் = உபதேசிப்பவரும். கன
= பெருமை பொருந்திய. பூசுரர் = அந்தணர்களும். நனை =
உன்னை. தினம் தொழுவார் = நாள் தோறும் தொழுவவர்களாய்.
அமராய் புரி = அமர்ந்தலை விரும்பியுள்ள. அருள் செறிந்த =

அருள் நிறையப் பாலித்து. அவிநாசியுள் மேவிய பெருமானே =
அவிநாசி எனும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கொடிய கோழை அதிகரிக்கவும், தலை மயிர் நரை கொண்டு வெளுக்கவும், கண்கள் பஞ்சடைந்து பார்வை குறையவும், நடை தடுமாறவும், தாய், மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தார் யாவரும் பழிச் சொற்களைப் பேசிப் பரிகசித்துச் சிரிக்கவும், கோபத்துடன் யம தூதர்கள் தூலத்தைக் கையில் ஏந்தி என் எதிரே வந்து, அதை என் மேல் வீசி, என்னை பயமுறுத்தி இழுப்பதற்கு முன்பாக, உன் இரண்டு தாமரைத் திருவடிகளையும் அடியானுக்குத் தந்தருள வேண்டும்.

பொருள் செறிந்த செந்தமிழால் தினந்தோறும் உன்னை நினைக்கவும், உன் திருவருளைத் தந்தருள வேண்டும். என் உயிருக்குத் துணையாக நீ என் உள்ளத்தில் பொருந்தி வீற்றிருக்க வேண்டும். கடலில் ஒளிந்த சூரன் உடல் இரு கூறாகப் பிளக்கும்படியும், அவை சேவலாகவும், மயிலாகவும் எழும்படியும் செலுத்திய வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே. பிரமனும், இலக்குமி உறையும் மார்பனான திருமாலும் தேடிக் காணாத திருவடியை உடைய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்த குமரனே. அற நெறியை உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள் உன்னை நாள் தோறும் தொழும் அவிநாசியில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் பெருமானே. நான் இறக்கு முன் என் முன்னே மயில் மேல் ஏறி வர வேண்டுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கனத்த செந்தமிழால் நினைவே தின நினைக்க...

செந்தமிழால் முருகனைப் பாட வேண்டும் என்பது அருணகிரி நாதர் பேராசை.
(வேலுஞ்செஞ் சேவலும் செந்தமிழாற் பகரார்வம்)...கந்தர் அலங்காரம் 52.

பின் வரும் திருப்புகழ்ப் பாக்களிலும் இக்கருத்தைக் காணலாம்.

(செந்தமிழ் வழுத்தி உனை

அன்பொடு துதிக்க மனம் அருள்வாயே).... 165 ஐங்கரனையொத்த.

(எனக் கென்றப் பொருட் டங்கத் தொடுக்குஞ் சொற்

றமிழ்த்தந்திப் படி ஆள்வாய்)..... பருத்தந்த.

(செந்தமிழ் பாடும்
புலப்பட்டங் கொடுத்தற்கும்).....பெருக்கச்சஞ்சலி.
(தமிழ்க் கொற்றப் புகழ்ச் செப்பித் திரிவேனோ).....கடத்தைப்பற்.
(சுத்தத் சித்தித் தமிழைத்
திட்டத் துக்குப் புகலப் பெறுவேனோ).....கொக்குக்கொக்க.
(தமிழிசையதாகவே மொழி செய்தே நினைந்திடுமாறு
...அருள்வாயே).....469 விதியதாகவே.
(தமிழால்...பாடென்று ஆட்கொ டருள்வாயே).....வடிவதுநீல.
(சரணாரவிந்தமது பாட வண்டமிழ் விநோதம் அருள்வாயே).....அஞ்சுவித.
(செஞ்சொல் சேர் சித்ரத் தமிழாலுன் செம்பொனார்
வத்தைப் பெறுவேனோ)... பஞ்சநேர்.
(தமிழ்ச் சுவையிட்டு ... எய்த்திட ...அருள்வாயே)...வினைத்திரளு.
(சித்ரத் நித்தத் தமிழாலுன் நாமத்தை
கற்றுப் புகழ்க்கைக்குப் புரிவாயே).....419 வானப்புக்கு.
பகர்தற்கரி தான செந்தமிழிசையிற்சில பாட.....81 பகர்தற்கரி தான

தலைப்புச் சொற்கள்

இறப்பு யமன் திருவடி அடியேன் மயில் செந்தமிழ் தூரன் சேவல் வேல் பிரமன்
திருமால் சிவன் பிரணவம் உபதேசம் அந்தணர் அவிநாசி

206

ஆய்க்குடி

(தென் காசிக்கு அருகில் உள்ளது)

தாத்தனத் தானதன தாத்தனத் தானதன
தாத்தனத் தானதன தனதான

வாட்படச் சேனைபட வோட்டியொட் டாரையிறு
மாப்புடைத் தாளரசர் பெருவாழ்வும்
மாத்திரை போதிலிடு காட்டினிற் போமெனஇல்
வாழ்க்கைவிட் டேறுமடி யவர்போலக்
கோட்படப் பாதமலர் பார்த்திளைப் பாறவினை
கோத்தமெய்க் கோலமுடன் வெகுரூபக்
கோப்புடைத் தாகியல மாப்பினிற் பாரிவரு
கூத்தினைப் பூரையிட அமையாதோ
தாட்படக் கோபவிஷ பாப்பினிற் பாலன்மிசை
சாய்த்தொடுப் பாரவுநிள் கழல்தாவிச்
சாற்றுமக் கோரவுரு கூற்றுதைத் தார்மவுலி
தாழ்க்கவஜ் ராயுதனு மிமையோரும்
ஆட்படச் சாமபர மேட்டியைக் காவலிடு
மாய்க்குடி காவலவு ததிமீதே
ஆர்க்குமத் தானவரை வேர்கரத் தால்வரையை
ஆர்ப்பெழச் சாடவல பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வாள் பட சேனை பட ஓட்டி ஓட்டாரை இறுமாப்பு
உடை தாள் அரசர் பெரு வாழ்வும்

மாத்திரை போதில் இடு காட்டினில் போம் என இல்
வாழ்க்கை விட்டு ஏறும் அடியவர் போல

கோள் பட பாத மலர் பார்த்து இளைப்பு ஆற வினை
கோத்த மெய் கோலமுடன் வெகு ரூப

கோப்பு உடைத்தாகி அலமாப்பினில் பாரி வரும்
கூத்தினை பூரை இட அமையாதோ

தாள் பட கோப விஷ பாப்பினில் பாலன் மிசை
சாய் தொடுப்பு அரவு நீள் கழல் தாவி

சாற்றும் அக் கோர உரு கூற்று உதைத்தார் மவுலி
தாழ்க வஜ்ர ஆயுதனும் இமையோரும்

ஆள் பட சாமம் பரமேட்டியை காவல் இடும்
ஆய்க்குடி காவல உததி மீதே

ஆர்க்கும் அ தானவரை வேல் கரத்தால் வரையை
ஆர்ப்பு எழ சாட வல்ல பெருமானே.

பத உரை

வாள் பட = வாள் வீச்சு படுவதால். சேனை பட = படைகள்
அழியும்படி. ஓட்டரை ஓட்டி = (பகைவர்களை) விரட்டி ஓட்டி.
இறுமாப்பு உடைத்த = செருக்கு அடைந்துள்ள. தாள் = முயற்சியை
உடைய. அரசர் = அரசர்களின். பெரு வாழ்வும் = சிறந்த வாழ்வும்.

மாத்திரைப் போதில் = ஒரு நொடிப் பொழுதில். இடு காட்டினில் =
சுடு காட்டில். போம் என = அழிந்து போகும் என்று. இல் வாழ்க்கை
= இல்லற வாழ்க்கையை. விட்டு ஏறும் = துறந்து கரை ஏறும்.
அடியவர் போல = அடியார்களைப் போல.

கோள் பட = ஒரு துணிவான முடிவை மேற்கொள்ளவும். பாத
மலர் பார்த்து = திருவடி மலரைக் கண்டு. இளைப்பாற =

இளைப்பாறவும். வினை = வினையால். கோத்த = ஏற்படுகின்ற.
மெய்க் கோலமுடன் = உடல் என்னும் பல உருவங்களாகிய.

கோப்பு உடைத்தாகி = அலங்காரங்கலைப் பெற்று. அலமாப்பினில்
= துன்பங்களில். பாரி வரும் = வளர்ந்து வரும். கூத்தினை =
ஆட்டத்தில். பூரை = (இனியேனும் இந்தப்) பயனற்றவனை. இட =
நீ தள்ளுதல். அமையாதோ = ஒரு முடிவு பெறாதோ?

தாள் பட = கால் பட்டால். கோப = கோபித்துச் சீறும். விஷப்
பாம்பினில் = பாம்பு போல. பாலன் மிசை = பாலனாகிய
மார்க்கண்டன் மீது. சாய் = குறிக் கொண்டு. தொடு பாரவு =
தொடர்தல் மிக்கவுடன். நீள் = (தமது) நீண்ட. கழல் தாவி =
திருவடியை நீட்டி.

சாற்றும் = (உன்னை விடேன் பார் என்று) பேசிய. அக் கோர உரு
கூற்று = அந்தக் கோர ரூபம் உள்ள யமனை. உதைத்தார் =
உதைத்த சிவ பெருமான். மவுலி = (தமது) முடியை. தாழ்க்க =
தாழ்க்கவும். வஜ்ர ஆயுதனும் = குலிசாயுதத்தை ஏந்திய
இந்திரனும். இமையோரும் = தேவர்களும்.

ஆள் பட = ஆட்பட்டு நிற்கவும். சாமம் = பொன்னிறமுடைய. பர
மேட்டியை = பிரமனை. காவல் இடும் = சிறையிட்ட. ஆய்க்குடிக்
காவல் = ஆய்க்குடி என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் அரசே. உததி
மீதே = கடலின் மேல்.

ஆர்க்கும் = போர் புரிந்த. அத் தானவரை = அந்தச் சூரன் முதலான
அசுரர்களை. வேல் கரத்தால் = கையில் இருக்கும்
வேலாயுதத்தால். வரையை = (அந்த அசுரர்கள் இருந்த) எழு

கிரியையும். ஆர்ப்பு எழ = பேரொலி உண்டாகும்படி. சாட வல்ல பெருமானே = அழிக்க வல்ல பெருமானே.

சுருக்க உரை

வாள் வீச்சால் சேனைகளை அழியும்படி ஓட்டி வெருட்டி, இறுமாப்பு மிக்க அரசர்களின் பெரிய வாழ்வும், ஒரு நொடிப் பொழுதில் சுடு காட்டுக்குப் போகும் என்று உணர்ந்து, இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்த அடியார்களைப் போல, ஒரு துணிவான முடிவை மேற் கொள்ளவும், உனது திருவடி மலரைக் கண்டு இளைப்பாறவும், வினையால் ஏற்படும் உடல் பல உருவங்களாகத் தோன்றி, அலங்காரங்களைப் பெற்று, துன்பங்கள் வளர்ந்து வரும் நாடகத்தில், இனியும் இந்தப் பயனற்றவனை நீ தள்ளுதல் ஒரு முடிவு பெறாதோ?

கால் பட்டால் கோபித்துச் சீறும் பாம்பைப் போல், மார்க்கண்டனாகிய பாலகன் மீது யமன் தொடர்ந்தவுடன், தமது திருவடியை நீட்டி அவனை உதைத்த சிவபெருமான் தமது முடியைத் தாழ்த்தவும், இந்திரனும், மற்ற தேவர்களும் ஆட்பட்டு நிற்கவும், பிரமனைச் சிறையிலிட்ட ஆய்க்குடி என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் அரசே. கடலில் போர் புரிந்த அசுரர்களையும் வேலாயுதத்தால் அழித்து, அவர்கள் இருந்த எழுகிரிகளையும் அழிக்க வல்ல பெருமானே. இந்தப் பயனற்றவனை இனியும் உலக நாடகத்தில் வீழ்த்தி விடுதல் ஒரு முடிவுக்கு வராதோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அரசர் பெரு வாழ்வும் மாத்திரைப் போதில் இடு காட்டினில்...

(இனிதிறு மாந்து வாழு மிருவினை நீண்ட காய

மொருபிடி சாம்ப லாகி விடலாமோ)...திருப்புகழ்..... 235..... (தினமணிசார்).

ஆ. பாலன் மிசை சாய்த்தொடுப் பாரவு நின் கழல் தாவி....

மார்க்கண்டனுக்கு விதித்திருந்த பதினாறு ஆண்டுகள் முடிந்து என்று அவன் உயிரைக் கவரக் காலன் வந்த போது அவர் சிவ பூசையில் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது சிவ பூசை செய்வதையும் மதியாமல் காலன் பாசத்தை வீசினான். இறைவன் எழுந்தாருளி காலனக் காலால் உதைத்து அவனை வீழ்த்தினார். (பதிமூன்றாம் சிதைத்தான் வாமச் சேவடி தன்னால் சிறிதுந்தி உதைத்தான் கூற்றான் விண்முகில் போல் மண்ணுற வீழ்ந்தான்)... கந்த புராணம் 11.5.253.

(மறலியி னாட்ட மறசர ணீட்டி)...திருப்புகழ் 187 (பாட்டிலுருகிலை).

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை அடியார் துறவு திருவடி வினை பிறப்பு மார்க்கண்டன் சிவன்
யமன் இந்திரன் தேவர் பிரமன் அசுரர் வேல் கண்டம் ஆய்க்குடி

207

இராமேசுரம்

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன் தானதன தானதன தானதன தனதான

வாலவய தாகியழ காகிமத னாகிபணி
வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிலல்
வாழ்வுசத மாகிவலு வாகிமட கூடமொடு பொருள்தேடி
வாசபுழு கேடுமல ரோடுமன மாகிமகிழ்
வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவிலை
மாதர்களை மேவியவ ராசைதனி லேசுழல சிலநாள்போய்த்
தோல்திரைக ளாகிநரை யாகிகுரு டாகியிரு
கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
சூழ்கதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி யுறுநாளிற்
சூலைசொறி யீளைவலி வாதமொடு நீரிழிவு
சோகைகள் மாலைசுர மோடுபிணி தூறிருமல்
சூழலுற மூலகசு மாலமெனெ நாறியுட லழிவேனோ
நாலுமுக னாதியரி யோமெனஅ தாரமுரை
யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென
நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு மிளையோனே
நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகலி யாணிமுத
லீணமக வானைமகிழ் தோழவன மீதுசெறி
ஞானகுற மாதைதினை காவில்மண மேவுபுகழ் மயில்வீரா
ஓலமிடு தாடகைசு வாகுவள ரேழுமரம்
வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழ
மோதகட லோடுவிறல் ராவணகு ழாமமரில் பொடியாக
ஓகைதழல் வாளிவிடு மூரிதநு நேமிவளை
பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காஎனவே
யோதமறை ராமேசுர மேவுகும ராவுமரர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வால வயதாகி அழகாகி மதனாகி பணி
வாணிபமோடு ஆடி மருளாடி விளையாடி விழல்

வாழ்வு சதமாகி வலுவாகி மட கூடமோடு பொருள் தேடி

வாசனை புழுகு ஏடு மலரோடு மனமாகி மகிழ்
வாசனைகள் ஆதி இடல் ஆகி மயலாகி விலை
மாதர்களை மேவி அவர் ஆசை தனில் சுழல சில நாள் போய்

தோல் திரைகள் ஆகி நரையாகி குருடாகி இரு
கால்கள் தடுமாறி செவி மாறி பசு பாச பதி
சூழ் கதிகள் மாறி சுகம் மாறி தடியோடு திரி உறு நாளில்

சூலை சொறி ஈளை வலி வாதமோடு நீரிழிவு
சோகைகள் மாலை சுரமோடு பிணி தூறிருமல்
சூழல் உற மூல கசுமாலம் என நாறி உடல் எழுவேனோ

நாலுமுகம் ஆதி அரி ஓம் என ஆதாரம் உரையாத
பிரமாவை விழ மோதி பொருள் ஒதுக என
நாலு சிரமோடு சிகை தூளிபட தாளம் இடு இளையோனே

நாறு இதழி வேணி சிவ ரூபக கல்யாணி முதல்
ஈண் மகவானை மகிழ் தோழ வனம் மீது செறி
ஞான குற மாதை தினை காவில் புகழ் மயில் வீரா

ஓலம் இடு தாடகை சுவாகு வளர் ஏழு மரம்
வாலியோடு நீலி பகனோடு ஒரு விராதன் எழும்
ஓத கடலோடு விறல் ராவண குழாம் அமரில் பொடியாக

ஓகை தழல் வாளிவிடு மூரி தநு நேமி வளை
பாணி திரு மார்பன் அரி கேசன் மருகா எனவே
ஓத மறை ராமேசுர மேவும் குமரா அமரர் பெருமானே.

பத உரை

வால வயது ஆகி = கட்டிளமை வயதை அடைந்து. அழகாகி = அழகு நிரம்பப் பெற்று. மதனாகி = மன்மதன் போல் விளங்கி. பணி வாணிபமொடு ஆடி = (ஊதியம் தரும் பல) வாணிபப் பணிகளை மேற்கொண்டு நடத்தி. மருள் ஆடி = மயக்க அறிவைப் பெற்று. விளையாடி = காம விளையாட்டுக்கள் ஆடி. விழல் வாழ்வு = பயனற்ற வாழ்க்கையையே. சதமாகி = நிலையானது என்று கருதி. வலுவாகி = அதிலேயே மனம் உறுதி பெற்று. மட கூடமோடு = மாட கூடம் கொண்ட செல்வனாய். பொருள் தேடி = பொருளைத் தேடி.

வாச புழுகு = நறு மணம் உள்ள புனுகு. ஏடு மலரோடு = இதழ்களோடு கூடிய மலர்களில். மனமாகி = மனத்தைச் செலுத்தியவனாக. மகிழ் = மிகிழ்ச்சியுடன். வாசனைகள் ஆதி வாசனைப் பொருள்கள் முதலியவற்றை. இடலாகி = அணிந்தவனாய். மயலாகி = காமப் பற்றைக் கொண்டு. விலை மாதர்களை மேவி = பொது மகளிரை விரும்பி. அவர் ஆசை தனிலே = அவர்கள் மீது மோகம் கொண்டு. சுழல = (அவர்கள் பின்) சுழல. சில நாள் போய் = (அங்ஙனம்) சில நாட்கள் கழிய.

தோல் திரைகளாகி = உடலில் தோல் சுருங்கலுற்று. நரையாகி = மயிர் வெண்ணிறம் பூண்டு. குருடாகி = கண்கள் பார்வை இழந்து. இரு கால்கள் தடுமாறி = இரண்டு கால்களும் தடுமாற்றம் அடைந்து. செவி மாறி = காதுகள் கேட்கும் தொழில் அற்று. பசு பாச பதி = உயிர், தளை, கடவுள் என்னும் முதற் பொருள்களைப் பற்றிய. சூழ் கதிகள் = அறிவு யாவும். மாறி = மறைதலுற்று. சுகம்

மாறி = சுசுமெல்லாம் கெட்டு. தடியோடு = (கையில்) தடி ஏந்தி.
திரியுறு நாளில் = திரிகின்ற முதுமைப் பருவத்தில்.

சூலை = சூலை நோய். சொறி = சொறி நோய். ஈளை = கோழை.
வலி வாதமோடு = இழுப்பு, வாயு மிகுதலால் வரும் பிணிகள்.
நீரிழிவு = நீரிழிவு. சோகைகள் = இரத்தமின்மையால் வரும்
சோகை. மாலை = கண்ட மாலை. சுரமோடு சூழ் = வெப்பு
இவைகளுடன் சேர்ந்துள்ள. தூறிருமல் = கிளைத்தெழுகின்ற
இருமல். சூழல் உற = இவை எல்லாம் சூழ்ந்து பற்றி. மூல =
அடிக்காரணமாகிய. கசுமாலம் என = ஆபாசம் என்னும்படியான.
நாறி உடல் = இந்த உடல் தூர் நாற்றம் அடைந்து. அழிவேனோ =
மடிந்து போவேனோ?

நாலு முகன் = நான்கு முகங்களைக் கொண்டவனும். ஆதி அரி
ஓம் என ஆதாரம் = யாவற்றுக்கும் ஆதாரமான பொருளை.
உரையாத பிரமாவை = சொல்லத் தெரியாதவனுமாகிய பிரமனை.
விழ மோதி = விழும்படித் தாக்கி. பொருள் ஓதுக என = சரியான
பொருளைச் சொல்லுக என்று. நாலு சிரமோடு = அவனுடைய
நான்கு முகங்களுடன். சிகை தூளி பட = குடுமியும் சிதறுண்டு
அலைய. தாளம் இடு இளையோனே = தாளமிடுவது போல் குட்டிய
இளையவனே.

நாறு இதழி = நறு மணம் வீசும் கொன்றையை அணிந்த. வேணி
= சடையை உடைய. சிவ ரூப = சிவபெருமானுடைய பாகத்தில்
அமைந்துள்ள. கலியாணி = பார்வதி. முதல் ஈண = முதலில்
ஈன்ற. மகவு யானை = குழந்தையாகிய கணபதி. மகிழ் = மகிழும்.
தோழ = சகோதர நண்பனே. வனம் மீது செறி = (வள்ளி மலைக்)
காட்டில் பொருந்தி இருந்த. ஞான குற மாதை = ஞானக் குற

மாதாகிய வள்ளியை. தினை காவில் = தினைப் புனச் சோலையில்.
மணம் மேவும் = மணம் பூண்ட. புகழ் மயில் வீரா = புகழைக்
கொண்ட மயில் வீரனே.

ஓலம் இடு தாடகை = கூச்சலிட்டு வந்த தாடகை. சுவாகு =
சுவாகு. வளர் ஏழு மரம் = வளர்ந்திருந்த மரா மரங்கள் ஏழு.
வாலியோடு = வாலி மற்றும். நீலி பகனோடு = நீலி, பகன். ஒரு =
ஒப்பற்ற. விராதன் = விராதன். எழு = எழுந்து. மோத கடலோடு =
அலைகள் விசும் கடல் இவைகளுடன். விறல் = வலிமை வாய்ந்த.
ராவணன் குழாம் = இராவணனுடைய கூட்டம். அமரில் பொடியாக
= போரில் இறந்து பொடிபட்டழிய.

ஓகை = களிப்புடன். தழல் வாளி விடு = நெருப்பு அம்பை வீசும்
கையை உடையவன். மூரி தநு = வலிமை வாய்ந்த வில். நேமி =
சக்கரம். வளை = சங்கு. பாணி = (இவைகளைக்) கையில்
ஏந்தியவன். திரு மார்பன் = இலக்குமியை மார்பில் உடையவன்.
அரி = அரி. கேசன் = கேசவன் (ஆகிய திருமாலின்). மருகா =
மருகனே. எனவே = என்று. மறை ஓத = வேதங்கள் ஓதிப் புகழும்.
ராமேசுரம் மேவும் குமரா = இராமேசுரத்தில் வீற்றிருக்கும்
குமரனே. அமரர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கட்டிளமை வயதை அடைந்து, மன்மதன் போல் அழகு உடையவனாகி, பல
வாணிபத் தொழில்களை மேற்கொண்டு, பொருள் தேடி, மயக்க அறிவைப்
பெற்று, விலை மாதர்களுடன் வீண் காலம் கழித்து, பயனற்ற வாழ்க்கையை
விரும்பி, அங்ஙனமே பல நாள் கழிய, உடலில் தோல் சுருங்கி, மயிர்
நரைத்து, கால்கள் தடுமாறி, கண்கள் குட்டாகி, காது செவிடாகி, பசு, பதி, பாசம்
என்னும் அறிவு வழிகள் யாவையும் மறைதலுற்று, பல வகையான

பிணிகளால் பீடிக்கப்பட்டு, உடல் துர்நாற்றம் அடைந்து, நான் இறந்து
படுவேனோ?

நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரமன் எல்லாவற்றுகும் ஆதாரமாயுள்ள அரி
ஓம் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் கூற முடியாமல் விழிக்க, அவனுடைய
தலையில் அழுந்தக் குட்டிய இளையோனே. கொன்றையைச் சடையில் தரித்த
சிவபெருமானின் இடப் பாகத்தில் உறையும் பார்வதி பெற்ற மூத்த
பிள்ளையாகிய கணபதி மகிழும் சகோதர நண்பனே. வள்ளி மலைக் காட்டில்
தினைப் புனம் காத்த வள்ளியை மணம் புரிந்த மயில் வீரனே. கூச்சலிட்டு
வந்த தாடகை மற்றும் பல இராவணனின் கூட்டங்களைப் போரில்
அழித்தவனும், கையில் வில், சக்கரம், சங்கு இவைகளை ஏந்தியவனும்,
இலக்குமி வாசம் செய்யும் மார்பனும் ஆகிய திருமாலின் மருகனே.
வேதங்கள் ஓதிப் புகழும் ராமேசுரத்தில் வீற்றிருக்கும் குமரனே. தேவர்
பெருமானே. தீ நெறியில் ஈடுபட்டு, உடல் கெட்டு நான் அழியலாமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இந்தப் பாடலில் வரும் முதுமை பற்றிய கருத்துக்களை இன்னும் பல திருப்புகழ்
பாடல்களில் காணலாம் (தலைமயிர்கொக்க, தொந்திசெறிய).

ஆ. தடியொடு திருயறு நாளிற்....

(தடி கொண்டு குரங்கெனவே நடந்து சொல்)...திருப்புகழ் (காராடக்).

இ. ஆதாரம் உரையாத பிரமாவை....

(மறையன்றலை யுடையும்படி நடனங்கொளு மாழைக் கதிர்வேலா)... திருப்புகழ்
(முகசந்திர).

(தூமறைக் கெலாம் ஆதியும் அந்தமும் சொல்லும்

ஓமெனப்படும் ஓரெழுத் துண்மையை உணரான்

மாமலர்ப் பெருங் கடவுளும் மயங்கினான்)...கந்த புராணம் 1.169.13.

ஈ. தாடகை சுவாகு.....

(வெடுத்த தாடகை சினத்தை யோர்கணை

விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேயொரு

மிகுத்த வார்சிலை முறித்தா மாயவன் மருகோனே)...திருப்புகழ் (தொடுத்தவாளெ).

(வேள்விச் சாலைய ளித்தல்பொ ருட்டெதிர்

காதத் தாடகை யைக்கொல்கரு பைக்கடல் மருகோனே)...திருப்புகழ் (வேலைப்போல்).

உ. ஏழு மரம்.....

(வடிவுடைய மானு மிகல்கர னுந்திக
ழெழுவகை மராமரமு நிகரொன்றுமில்
வலியதிறல் வாலி யுரமுநெ டுங்கட லவையேழும்)....திருப்புகழ் (விடமும்வடி).

ஊ. பகன்..

கண்ணனைக் கொல்ல கம்சனால் அனுப்பப்பட்ட கொக்கு உருக் கொண்ட அரக்கன்.
இவன் கண்ணனால் வாய் பிளவுண்டு இறந்தான்.
(பள்ளத்தில் மேயும் பறவை யுருக் கொண்டு
கள்ள அசுரன் வருவானைத் தான்கண்டு
புள்ளிது என்று பொதுக்கோ வாய்கீண்டிட்ட பிள்ளை)...பெரியாழ்வார் 2.5.4.

எ. விராதன்... இவன் வீணை வாசிக்கும் தும்புரு என்னும் கந்தருவன். ரம்பையுடன்
காம விகாரத்தால் ஊடல் கொள்ள குபேரன் இவனை அரக்கனாகும்படி சபித்தான்.

ஏ. கடலோடு....

(பரவை பரவை கொல் பரவை வண அரி
பரவு மிமையவர் பெருமாளே)....திருப்புகழ் (குழலடவி).

தலைப்புச் சொற்கள்

இளமை முதுமை காமம் பசு பாசம் பதி அறிவு பிணி பிரமன் ஓம் சிவன் உமை
கணபதி ஞானம் வள்ளி மயில் இராமாயணம் திருமால் வேதம் தேவர் அசுரர்
இராமேசுரம்

208

உத்தரமேரூர்

(செங்கல்பட்டிலிருந்து 30 கி.மீ தூரத்தில். முருகன் தனிக் கோயில் ஆறடி உயர முருகன் ஒரு முகம் நான்கு கரங்களுடன் காட்சி)

தனன தனன தனதான தனன தனன தனதான
தனன தனன தனதான தனதான

சுருதி மறைக ளிருநாலு திசையி லதிபர் முநிவோர்கள்	
துகளி லிருடி யெழுபேர்கள்	சுடர்மூவர்
சொலவில் முடிவில் முகியாத பகுதி புருடர் நவநாதர்	
தொலைவி லிடுவி னுலகோர்கள்	மறையோர்கள்
அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி	
அரியு மயனு மொருகோடி	யிவர்கூடி
அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்	
அறிவு ளறிவு மறிவூற	அருள்வாயே
வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர் பதியு மழிவாக	
மகர சலதி அளறாக	முதுதூம்
மடிய அலகை நடமாட விஜய வனிதை மகிழ்வாக	
மவுலி சிதறி இரைதேடி	வருநாய்கள்
நரிகள் கொடிகள் பசியாற உதிர நதிக ளலைமோத	
நமனும் வெருவி யடிபேண	மயிலேறி
நளின வுபய கரவேலை முடுகு முருக வடமேரு	
நகரி யுறையு மிமையோர்கள்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சுருதி மறைகள் இரு நாலும் திசையில் அதிபர் முநிவோர்கள்
துகள் இல் இருடி எழு பேர்கள் சுடர் மூவர்

சொல இல் முடிவில் முகியாத பகுதி புருடர் நவ நாதர்
தொலைவில் உடுவின் உலகோர்கள் மறையோர்கள்

அரிய சமயம் ஒரு கோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
அரியும் அயனும் ஒரு கோடி இவர் கூடி

அறிய அறிய அறியாத அடிகள் அறிய அடியேனும்
அறிவு உள் அறியும் அறிவு ஊற அருள்வாயே

வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர் பதியும் அழிவாக
மகர சலதி அளறு ஆக முது சூரும்

மடிய அலகை நடமாட விஜய வனிதை மகிழ்வாக
மவுலி சிதறி இரை தேடி வரு நாய்கள்

நரிகள் கொடிகள் பசி ஆற உதிர நதிகள் அலைமோத
நமனும் வெருவி அடி பேண மயில் ஏறி

நளின உபய கர வேலை முடுகு முருக வட மேரு
நகரி உறையும் இமையோர்கள் பெருமானே.

பத உரை

சுருதி = வேதங்கள். மறைகள் = உபநிடதம், ஆகமங்கள். இரு நாலு
திசையில் அதிபர் = எட்டுத் திக்குப் பாலகர்கள். முநிவோர்கள் =
முனிவர்கள். துகள் இல் = குற்றமில்லாத. இருடி = ரிஷிகள். எழு
பேர்கள் = எழுவர். சுடர் மூவர் = முச்சுடர்கள்.

சொல இல் முடிவில் = சொல்லுதற்கு முடிவில். முகியாத =
முடியாத. பகுதி புருடர் = பிரகிருதி புருஷர். நவ நாதர் = ஒன்பது
நாதர்கள். தொலைவில் = தூரத்தில் உள்ள. உடுவின் உலகோர்கள்
= நட்சத்திர உலகில் உள்ளவர்கள். மறையோர்கள் = வேதம்
வல்லோர்கள்.

அரிய சமயம் ஒரு கோடி = கோடிக் கணக்கான அருமையான சமயங்கள் அமரர் = தேவர்கள். சத கோடி சரணர் = நூற்றுக் கோடி வீரசைவப் பெரியோர்கள். அரியும் அயனும் = திருமால், பிரமன். ஒரு கோடி = (மற்றும்) ஒரு கோடி பேர். இவர் கூடி = இவர்கள் எல்லாம் கூடி.

அறிய அறிய = நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து பார்க்க. அறியாத = அறிய முடியாத. அடிகள் = (உனது) திருவடிகளை. அறிய = அறிந்து கொள்ள. அடியேனும் = அடியவனாகிய நானும். அறிவுள் அறியும் அறிவு ஊற = எனது அறிவுக்குள் அறிய வல்லதான அறிவு ஊறும்படி. அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக.

வரைகள் = கிரௌஞ்சம் ஆதிய மலைகள். தவிடு பொடியாக = தூள்பட. நிருதர் = அசுரர்களின். பதியும் அழிவாக = ஊர்கள் அழிவு பெற. மகர சலதி = மகர மீன்கள் வாழும் கடல். அளறு ஆக = சேறாக. முது தூரும் = பழைய தூரனும்.

மடிய = இறந்துபட. அலகை நடமாட = பேய்கள் நடனம் செய்ய. விஜய வனிதை = வெற்றித் திருமகள். மகிழ்வாக = மகிழ்ச்சி அடைய. மவுலி சிதறி = (அசுரர்களுடைய) தலைகள் சிதறி விழ. இரை தேடி வரு நாய்கள் = உணவு தேடி வந்த நாய்களுடன்.

நரிகள் கொடிகள் = நரிகளும் காகங்களும். பசி ஆற = பசி நீங்க. உதிர நதிகள் = இரத்த ஆறுகள். அலை மோத = அலை மோதி ஓட. நமனும் வெருவி = யமனும் அச்சமுற்று. அடி பேண = உனது திருவடியைத் துதிக்க. மயில் ஏறி = மயில் மீது ஏறி வந்து. நளின = தாமரை போன்ற. உபயம் கர வேலை = மகிமை வாய்ந்த திருக்கரத்தில் உள்ள வேலாயுதத்தை. முடுகு = விரைவில்

செலுத்திய. முருக = முருகனே. வட மேரு நகரி = உத்திர மேரூர்
என்னும் தலத்தில். உறையும் = வீற்றிருக்கும் பெருமானே.
இமையோர்கள் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வேதங்கள், ஆகமங்கள், எட்டுத் திக்கு பாலகர்கள், முனிவர்கள், நிஷிகள்,
முச்சுடர்கள், பிரகிருதி புருடர்கள், நவ நாதர்கள், நட்சத்திர உலகில்
உள்ளவர்கள், வேதம் வல்லோர்கள், கோடிக் கணக்கான சமயங்கள்,
சிவனடியார்கள், திருமால், பிரமன் இவர்கள் எல்லோரும் கூடி அறிந்து
பார்த்து அறிய முடியாத உனது திருவடிகளை, அடியேனும் எனது அறிவுக்குள்
அறிய வல்லதான அறிவு ஊறும்படி எனக்கு அருள் செய்வாயாக.

மலைகள் பொடிபட, அசுரர்கள் மாள, கடல் சேறாக, பேய்கள் நடம் இட,
வெற்றித் திருமகள் மகிழ், அசுர்களுடைய தலைகள் சிதற, உணவு தேடிய
நாய்களும், காக்கைகளும் உண்டு பசி நீங்க, நமன் அச்சமுற்று உன்
அடியை வணங்க, மயில் மீது ஏறி விரைவில் வேலைச் செலுத்திய
முருகனே. உத்திர மேரூர் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவர்கள்
பெருமானே. நான் அறியும் அறிவு ஊற அருள்வாயே.

விரிவுரை குகநீ ரசபதி

எம்பெருமான் திருக்கரங்களில் இரு வேல்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று விடு வேல்.
மற்றொன்று தொடு வேல். இதனை நளின உபய கரவேல் என்பதிலும் அறிகிறோம். தொடு
வேல் நிமலன் கரத்தை விட்டு நீங்காது.

ஒரு காலத்தில் சுரரை அசுரர்கள் தூரை ஆடினர். முனிவர்களை கலங்க வைத்து
முருவலித்தனர். கலை என்று பெயரிட்டு கற்பை அழித்தனர். குலைந்தது உலகம்.
குமுறினர் மேலோர். முறையோ முறையோ இறையோனே என்று முறையிடலாயினர்.
உடனே ஏறு மயில் முருகா, நீ ஏறினை. விடு வேலை விரையுமாறு விடுத்தனை. அதன்
பயனாக தானவர் மலைகள் தவிடு பொடியாயின. அவுண நகர்கள் அழிந்தன. வளர்ந்து
இறுமாந்த கடல் வற்றியது. மாபெரும் தூரன் மடங்கி அடங்கினன். போரில் உக்கிர
முகடுகள் உருண்டன. பொருகளம் முழுவதும் பிண மயமாயின. பேய்கள் பெரும்
கூத்தாடின. வெற்றி மகள் விருது கூறினள். நாயும், காக்கையும், நரியும் கூடி பாவியரைத்
தின்று தம் பசியாறின. குருதி ஆறு அலை மோதி கொப்புளித்தது.

அஞ்சிய எமனும் அடி பணிந்தான். இது வரை உனது அரிய நிக்ரக நிலையை அறிந்தேன். அழிந்த சராசரம் அனைத்தையும் மறுபடியும் ஆக்கினை. இந்நில உலகில் உள்ள உத்திர மேரூர் எனும் தலத்தில் அனுக்ரக கோலம் காட்டி அமர்ந்தாய். அன்று மேருவில் இருந்த அமரர்கள் வாழ்த்தி உன்னை வழிபட உத்திர மேரூரில் வந்துள்ளீர். இமையா நாட்டம் கொண்டு அவர்கள் என்றும் உன்னை இரைஞ்சுகின்றனர். அதனால் இமையோர்கள் பெருமாள் எனப் பேறு தரும் நாமம் பெற்றனை.

இப்படி ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய் நீ. இதைவரை உன் அண்ட வரலாற்றின் ஆடலை ஒரு சிறிது அறிந்தோம். பிண்டத்தில் நீ செய்யும் பேரருளை உணர்ந்தால் தான் உன்னை முழுக்க உணர்ந்தவர்கள் ஆவோம். அது கருதி அருமை உபநிஷத்துக்களை அணுகினோம். அவைகளோ, - போன்று பர சாத்திரமும் கண்டோம். அந்த சொப்பனமும் கண்டோம். மேல் சுருதி கண்டோம். ஆன்ற பல துரிய நிலை கண்டோம். அப்பால் அது கண்டோம். அப்பாலால் அதுவும் கண்டோம் என்ற உப சாந்த நிலை கண்டோம். அப்பால் இருந்த நினை காண்கிலோம் என்று சான்ற உபநிடத எல்லாம். இப்படி சலிப்படைந்து வருந்துவதை அறிந்தோம். அதன் பின் அற்புத வேத தேவதைகளை அணுகினோம். அவைகளும், - அந்தம் இங்கு அறிவோம். மற்றதனில் அண்டம் அடுக்கடுக்காய் அமைந்த உள அறிவோம். ஆங்கே உந்துறும் பல் பிண்ட நிலை அறிவோம். ஜீவன் உற்ற நிலை அறிவோம். மற்றனைத்தும் நாட்டும் எந்தை நினதருள் விளையாட்டு அந்தோ அந்தோ எள்ளவும் அறந்திலேம் என்னே என்று முந்து அனைந்த மறைகள் எல்லாம் - என முறையிட்டு முடி சாய்த்து நிற்பதனையும் அறிந்தோம்.

எட்டு திக்கு பாலகர்கள் எவ்வளவோ முயலுகின்றார். 48,000 முனிவர்கள் நாள்தோறும் நினைக்கின்றார். சப்த ரிஷிகளின் சாதனை கொஞ்ச நஞ்சமல்லவே. ஒளிமயமான ஆதித்தர், மதியர், அக்னி தேவர் மூவரும் அறிய நின் அடி அடைய அரும் பாடு படுகின்றனர். பகுதி புருடரை பார்க்கிறோம். அவர் ப்ரகிருதி புருஷர் எனப் பெறுவர். ப்ர - எழுச்சி, கிருதி - சிருஷ்டி எனவே மா பெரும் படைப்பில் மன எழுச்சியர் இவர். ப்ர - சத்வ குணம், கிரு - ரஜோ குணம், தி - தமோ குணம். இப்படி பொருள் செய்து திரி குணாத்ம சக்திதரர் என்று இவரைக் கூறுவர் மேலோர். இனி ப்ர - முதல், க்ருதி - சிருஷ்டி படைப்பிற்கு முதலாமவர் என்பதும் ஒரு வகை. இப் ப்ரகிருதி புருஷரும் ஏங்கி மனம் மாடுகிறார்.

நவ நாத சித்தர்களும் முயன்று எவ்வளவோ முன்னேறியவர்கள். அவர்கள் சிந்தனைக்குதான் அளவுண்டா? விண் மீன் உலகில் விளங்குவாரும் கூதாயது வேதம் ஒதுவாரான வேதியரும், சாதனை பல செய்த சமய வாதிகளும், அளவிலாத வானவரும் சாரணரும், தேர்ந்த பிரம்மமாதி தேவர்களும், அடே அப்பா, எண்ணி எண்ணி உன்னை எய்த முடியாமல் ஏமாந்து நிற்கின்றார். இவர் கூடி அறிய அறிய அறியாத அடிகள் அறிய அடியேனும் ஆவலிக்கின்றேன். அருமைத் திருவடிகளை அறியும் வழி முறையை அறிவேன். அறிந்து என்ன பலன்?

வழி அறியும் வரை கல்வி தேவை. இது சொல் உலகம் எனப் பெறும். வழி தெரிந்த பின் அம் மாபெரும் கல்வியை மறந்திட வேண்டுமாம். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், மண், நீர், தீ, காற்று, விண், மெய், வாய் கண், மூக்கு, செவி இவை முதலாக சொல்லப் படுவன பொருள் உலகமாகும். மயிக்கப் பெறும் இவைகளையும் மறந்து விட வேண்டுமாமே? ஏறிய பேயை இறக்குவது சுலபமா என்ன ?

இவைகளை சாதித்தால் எதனோடும் ஒட்டாது இருக்கின்றேன் நான் என்ற முனைப்பு எழுமே. சொல்லறிவும், பொருள் அறிவையும் பின் வாங்க எல்லாவற்றையும் விட்டேன் எனும் வீணாண தடிப்பும் என்னை விட்டு விலகினால் அதன் உதயமாகும் அருள் அறிவு. அதனுள் உனது வீரு பெற்ற கோலம் விளங்கும். சுலபமாக சொற்களால் இது வரை சொல்லி விடுகிறேன். இதுவும் படித்த நூல்களால் அடைந்த பறை. போதுமா ???

அறிவுள் அறியும் அறிவு ஊற நீ அருள் பாலித்தால் எவரும் காணாத திருவடி தரிசனம் நேருமே.

ஒளி திகழ் அறிவை அறிவது பொருள் என அருளிய பெருமாள் நீ. - அறிவொன்றற நின்ற அறிவால் அறிவில் பிறிவொன்றற நின் பிரான் அலையோ என உணர்ந்து முன் ஒரு சமயம் ஒதி இருக்கின்றேனே. இவைகளை எண்ணும் போதே நெஞ்சம் பெரிதும் நிகழ்கிறதே. முருகா, குமரா, குகா, மயிலேறிய மணியே, அயிலேந்திய அரசே, அருள் கோல் ஏந்திய துரையே, - அறியாமை அறிவு அகற்றி அறிவினுள்ளே அறிவுதனை அருளினால் அறியாதே அறிந்து குறியாதே குறித்து அந்தக் கரணங்களோடும் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகில் பிரியாத சிவன் தானே பிரிந்து தோன்றி பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய் தோன்றி நெறியாதே இவை எல்லாம் அல்லவாகி நின்று என்றும் தோன்றிடுவன். நிராதாரன் ஆயே-. எனும் சாத்திர அனுபவம், நேறச் செய் நிறையச் செய் என்று விமல முருகனை வணங்கி வேண்டிய படி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இந்தப் பாட்டில் பல சமயக் குறிப்புகள் உள்ளன

அ. இருடிகள் எழுபேர்கள்....

அகத்தியன், புலத்தியன், அங்கிரசு, கௌதமன், வசிட்டன், காசிபன், மார்க்கண்டன்).

ஆ. கடர் மூவர்....

சூரியன், சந்திரன், அக்கினி.

இ. பகுதி புருடர்...

பிரகிருதி புருஷர்கள் (உலக மாயை அதிகாரிகள்).

ஈ.நவ நாதர்.....

சத்திய நாதர், சதோக நாதர், ஆதி நாதர், அனாதி நாதர், வகுளி நாதர், மதங்க நாதர், மச்சேந்திர நாதர், கடேந்திர நாதர், கோரக்க நாதர்).

உ. அரிய மயனு மொருகோடி யிவர்கூடி....

(நூறு கோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்

ஆறு கோடி நாராயணர் அங்ஙனே

ஏறு கங்கை மணல் எண் இல் இந்திரர்

ஈறு இலாதவன் ஈசன் ஒருவனே)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமறை 5. 100.3.

ஊ. மகர சலதி அளறாக....

(போரு லாவிய தூரனை வாரி சேறெழ வேல்விடு.). .திருப்புகழ் (சீருலாவியவோதி).

(தூர னுடலற வாரி சுவறிட

வேலைவிட வல பெருமானே).....திருப்புகழ் 111 (பாதிமதிநதி).

தலைப்புச் சொற்கள்

அறிவு சுருதி மறைகள் முனிவர் இருடி மறையோர் சமயம் அரி அயன் அருள் அசுரர் தத்துவம் களம் நமன் மயில் வேல் திருவடி உத்தரமேரூர்

209

உத்தரமேரூர்

(செங்கல்பட்டிலிருந்து 30 கி.மீ தூரத்தில்)

தானதந்த தானதந்த தானதந்த தானதந்த
தானதந்த தானதந்த

தனதான

தோலெலும்பு சீநரம்பு பீளைதுன்று கோழைபொங்கு

சோரிபிண்ட மாயுருண்டு

வடிவான

தூலபங்க காயம்வம்பி லேசுமந்து நான்மெலிந்து

சோருமிந்த நோயகன்று

துயராற

ஆலமுண்ட கோனகண்ட லோகமுண்ட மாலவிரிஞ்ச

னாரணங்க ளாகமங்கள்

புகழ்தாளும்

ஆனனங்கள் மூவிரண்டு மாறிரண்டு தோளுமங்கை

யாடல்வென்றி வேலுமென்று

நினைவேனோ

வாலசந்திர சூடிசந்த வேதமந்திர ரூபியம்பை

வாணிபஞ்ச பாணிதந்த

முருகோனே

மாயையெந்து வேகமைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து

வாழ்பெருஞ்ச ராசரங்க

ஞரையோனே

வேலையன்பு கூரவந்து ஏகதந்த யானைகண்டு

வேடர்மங்கை யோடியஞ்ச

அணைவோனே

வீரமங்கை வாரிமங்கை பாரின்மங்கை மேவுகின்ற

மேருமங்கை யாளவந்த

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தோல் எலும்பு சீ நரம்பு பீளை துன்று கோழை பொங்கு
சோரி பிண்டமாய் உருண்டு வடிவான

தூல பங்க காயம் வம்பிலே சுமந்து நான் மெலிந்து
சோரும் இந்த நோய் அகன்று துயர் ஆற

ஆலம் உண்ட கோன் அகண்ட லோகம் உண்ட மால் விரிஞ்சன்

ஆரணங்கள் ஆகமங்கள் புகழ் தாளும்

ஆனனங்கள் மூ இரண்டும் ஆறு இரண்டு தோளும் அம் கை
ஆடல் வென்றி வேலும் என்று நினைவேனோ

வால சந்திர சூடி சந்த வேத மந்திர ரூபி அம்பை
வாணி பஞ்ச பாணி தந்த முருகோனே

மாயை ஐந்து வேகம் ஐந்து பூதம் ஐந்து நாதம் ஐந்து
வாழ் பெரும் சராசரங்கள் உறைவோனே

வேலை அன்பு கூர வந்த ஏக தந்த யானை கண்டு
வேடர் மங்கை ஓடி அஞ்ச அணைவோனே

வீர மங்கை வாரி மங்கை பாரின் மங்கை மேவுகின்ற
மேரு மங்கை ஆள வந்த பெருமானே.

பத உரை

தோல் எலும்பு = தோலும் எலும்பும். சீ = சீழும். நரம்பு = நரம்பும்.
பீளை = பீளையும். துன்று = நெருங்குகின்ற. கோழை =
கோழையும். பொங்கு சோரி = மேலெழும் இரத்தமும். பிண்டமாய்
= பிண்டமாய் உருண்டு. வடிவான = ஒரு வடிவு ஏற்பட்டு.

தூல = கண்ணுக்குப் புலப்படும். பங்க காயம் = பாவத்துக்கு
இடமான உடலை. வம்பிலே சுமந்து = வீணாகச் சுமந்து. நான்
மெலிந்து = நான் மெலிவுற்று. சோரும் = தளருகின்ற. இந்த நோய்
அகன்று = (இந்தப்) பிறவி நோய் விலகி. துயராற = என் துயரம்
ஒழிய.

ஆலம் உண்ட கோன் = ஆலகால விடத்தை உண்ட தலைவனாகிய சிவபெருமான். அகண்ட லோகம் உண்ட மால் = எல்லா உலகங்களையும் உண்ட திருமால். விரிஞ்சன் = பிரமன் (ஆகியவர்களும்). ஆரணங்கள் ஆகமங்கள் = வேதங்களும், ஆகமங்களும். புகழ் = புகழும். தாளும் = (உனது) திருவடிகளையும்.

ஆனனங்கள் மூவிரண்டு = ஆறு திருமுகங்களையும். ஆறிரண்டு தோளும் = பன்னிரு தோள்களையும். அம் கை = அழகிய திருக்கரத்தில் உள்ள. ஆடல் வென்றி வேலும் = போரில் வெற்றி கொள்ளும் வேலாயுதமும். என்று நினைவேனோ = என்று நான் தியானிப்பேனோ?

வால சந்திர = இளம் பிறையை. சூடி = சூடியுள்ள சிவபெருமானும். சந்த = அழகிய. வேத மந்திர ரூபி அம்பை = வேத மந்திர ரூபத்தினளான அம்பிகை. வாணி = கலை மகளை ஒரு கூறாக உடையவள். பஞ்ச பாணி = ஐந்து மலர்ப்பாணங்களைப் படையாகக் கொண்டவள். தந்த = அருளிய. முருகோனே = குழந்தையே.

மாயை ஐந்து = ஐந்து மாயை. வேகம் ஐந்து = ஐந்து வேகம். பூதம் ஐந்து = ஐந்து பூதங்கள். நாதம் ஐந்து = ஐந்து நாதங்கள். வாழ் = வாழ்கின்ற. பெரும் = பெரிய. சராசரங்கள் = அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் எல்லாவற்றிலும். உறைவோனே = உறைபவனே.

வேலை = வேண்டிய வேளையில். அன்பு கூர வந்த = அன்பு மிக்க வந்த. ஏக தந்த = ஒற்றைக் கொம்புடைய. யானை கண்டு = விநாயகனாகிய யானையைக் கண்டு. வேடர் மங்கை ஓடி அஞ்சு =

வேடர்கள் பெண்ணாகிய வள்ளி பயந்து ஓடி வந்த போது.
அணைவோனே = (அவளை) அணைந்தவனே.

வீர மங்கை = வீர இலக்குமி. வாரி மங்கை = பாற்கடலில்
தோன்றிய இலக்குமி. பாரின் மங்கை = பூ தேவி. மேவுகின்ற =
இவர்கள் மங்களமாக விளங்கும். மேரு மங்கை = மேருமங்கை
எனப்படும் உத்தர மேரூரில். ஆள வந்த பெருமானே = ஆட்சி
செய்யும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

தோலும், எலும்பும், நரம்பும், சீழும், மிக்கெழும் இரத்தமும் ஒரு
பிண்டமாக வடிவெடுத்து, பாவத்துக்கு இடமான இந்த உடலை வீணாகச்
சுமந்து, மெலிவுற்றுத், தளரும் என் பிறவி நோய் அகல, விடத்தை
உண்ட சிவபெருமானும், உலகை உண்ட திருமாலும், பிரமனும்,
வேதாகமங்களும் புகழும் உனது திருவடிகளையும், ஆறு முகங்களையும்,
பன்னிரு தோள்களையும், அழகிய திருக்கரத்தில் ஏந்திய வேலாயுதத்தையும்
என்று நான் தியானிப்பேனோ?

இளம் பிறையைச் சூடிய சிவபெருமானும், வேத மந்திர உருவத்தினள்,
அம்பிகை, ஐந்து மலர்ப் பாணங்களைப் படையாகக் கொண்டவளாகிய பார்வதி
பெற்ற குழந்தையே. ஐந்து மாயைகளும், ஐந்து வேகமும், ஐந்து நாதமும்,
அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் எல்லாவற்றிலும் உறைபவனே. வீர
இலக்குமியும், பாற்கடலில் உள்ள இலக்குமியும், பூ தேவியும் மங்களமாக
விளங்கும் மேரு மங்கை எனப்படும் உத்தர மேரூரில் ஆட்சி புரியும்
பெருமானே. உன் திருவடியையும், ஆறு முகங்களையும் எப்போது
தியானிப்பேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மாயை ஐந்து -...தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, அநிர்தம்.

வேகம் ஐந்து... காற்றின் ஐந்து குணங்களைக் குறிக்கும். போக்கு, வரவு, நோய், கும்பித்தல்,
பரிசம்.

ஐம்பூதங்கள்.- .நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்.

நாதம் ஐந்து.- .தோற் கருவி, துளைக் கருவி, நரம்புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை, பிறவி, சிவன், பிரமன், திருமால், வேதம், ஆகமம், திருவடி,வேல், உமை, தத்துவம், கணபதி, உத்தர மேரூர், ஐம்புலன் ஐம்பூதம்

210

எட்டிக்குடி

(திருவாரூர் அருகில் உள்ளது)

மயிலின் கால்களை மட்டுமே ஆதாரமாக கொண்ட ஓர் அற்புதமான சிலை அமைப்பு பார்க்கும் மனநிலைக்கு ஏற்ப தன் உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு காட்சி தருபவர் எட்டுக்குடி சுப்பிரமணியசுவாமி. குழந்தையாக நினைத்து பார்த்தால் குழந்தை வடிவிலும், முதியவராக நினைத்து பார்த்தால் வயோதிக வடிவிலும், இளைஞனாக நினைத்து பார்த்தால் இளைஞர் வடிவிலும் இவர் காட்சி தருவார்.

தாந்த தந்தன தான தனத்தம்

தனதான

ஓங்கு மைம்புல னோட நினைத்தின்
ஓம்பெ றும்ப்ரண வாதி யுரைத்தெந்
வாங்கி வெங்கணை தூரர் குலக்கொம்
வாங்கி நின்றன ஏவி லுகைக்குங்
மூங்கி லம்புய வாச மணக்குஞ்
மூண்ட பைங்குற மாது மணக்குந்
காங்கை யங்கறு பாசில் மனத்தன்
காஞ்சி ரங்குடி ஆறு முகத்தெம்

பயர்வேனை
தனையாள்வாய்
புகடாவி
குமரேசா
சரிமானு
திருமார்பா
பர்கள்வாழ்வே
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஓங்கும் ஐம்புலன் ஓட நினைத்து இன்ப அயர்வேனை
ஓம் பெறும் ப்ரணவ ஆதி உரைத்து எந்தனை ஆள்வாய்

வாங்கி வெம் கணை தூரர் குல கொம்புகள் தாவி
வாங்கி நின்றன ஏவில் உகைக்கும் குமரேசா

மூங்கில் அம்புய வாச மண குஞ்சரி மானும்
மூண்ட பைம் குற மாது மணக்கும் திரு மார்பா

காங்கை அங்கு அறு பாச இல் மனத்து அன்பர்கள் வாழ்வே
காஞ்சிரம் குடி ஆறு முகத்து எம் பெருமானே.

பத உரை

ஓங்கும் = பெருகி வளரும். ஐம்புலன் ஓட = சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து புலன்களும் என்னை இழுத்துக் கொண்டு ஓட. நினைத்து இன்பு = அவ்வழியே நான் ஓட நினைத்து இன்பம் கொண்டு. அயர்வேனை = தளர்ச்சி கொள்பவனாகிய எனக்கு. ஓம் பெறும் ப்ரணவ ஆதி = ஓம் என்ற பிரணவப் பொருள் ஆகிய மந்திரங்களை. உரைத்து = உபதேசித்து. எந்தனை ஆள்வாய் = அடியேனை ஆண்டருளுக.

வாங்கி = வில்லை வளைத்து. வெம் கணை = கொடிய அம்புகளைக் கொண்ட. தூரர் குலக் கொம்பு தாவி = தூரர்களாகிய சிறந்த வீரக் கிளைஞர்கள் பாய்ந்து வர. வாங்கி நின்றன = வளைந்து நின்ற சேனை. ஏவில் உகைக்கும் = அம்பு கொண்டு செலுத்திய. குமரேசா = குமரேசனே.

மூங்கில் அம்புய = மூங்கில் போன்ற அழகிய புயங்களை உடைய. வாச மண = நறு மணமுள்ள. குஞ்சரி மானும் = யானை மகள் தேவசேனையும். மூண்ட = காதல் பொங்க. பைங் குற மாது = அழகிய குறவர் மகளாகிய வள்ளி. மணக்கும் = மணம் புரிந்த. திருமார்பா = அழகிய மார்பனே.

காங்கை = வெப்பம் (மனக் கொதிப்பு). **அங்கு அறு** = அங்கு இல்லாததும். **பாசு இல்** = பாசங்கள் இல்லாததும் ஆன. **மனத்து அன்பர்கள்** = மனத்தராகிய அடியார்களின். **வாழ்வே** = செல்வமே. **காஞ்சிரம் குடி** = எட்டிக்குடி என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும். **ஆறு முகத்து எம்பெருமானே** = எமது ஆறு முகப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பெருகி வளரும் ஐம்புலங்களும் என்னை இழுக்க, அவ்வழியே ஓடி அயர்வுறும் எனக்கு, ஓம் என்னும் பிரணவம் ஆகிய மந்திரங்களை உபதேசித்து அருளுக.

கொடிய அம்புகளைக் கொண்ட தூரர்களின் கிளைஞர்கள் பாய்ந்து வர, அந்த சேனை மீது அம்பு செலுத்திய குமரேசனே. தேவசேனையையும் வள்ளியையும் மணம் கொண்ட திருமார்பனே. மனம் கொதிப்பு இல்லாத அடியார்களின் செல்வமே. என்னை ஆண்டு கொள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. காஞ்சிரங்குடி....

இதனை எட்டிக்குடி என்று மாற்றி அழைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வ.சு.

செங்கல்வராயரின் கருத்து. பந்தணைநல்லூரைக் கந்துகாபுரி என்று அழைத்ததைப் போல (திருப்புகழ் - மதியஞ்சத்தி).

தலைப்புச் சொற்கள்

ஐம்புலன் பிரணவம் தூரர் வேல் தேவசேனை வள்ளி அடியார் மனக்கொதிப்பு அருள் எட்டிக்குடி

211

எண்கண்

(திருவாரூருக்கு அருகில் உள்ளது)

மூலவர் ஆறுமுகன் தனியாக மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறார். மூலவர் இருபுறத்திலும் வள்ளி தேவயானை தனியாக காட்சி அளிக்கின்றனர். ஆறுமுகங்கள் : முன்புறம் மூன்று பின்புறம் மூன்று முகங்கள் பன்னிருகரங்களில் வேல், அம்பு, கத்தி, சக்கரம், பாசம், சூலம், வில், கேடயம், சேவற்கொடி, அங்குசம் போன்ற ஆயுதங்களைத் தரித்திருக்கிறார். கரங்களில் விரல்கள் கூட தனித்தனியாய் இடைவெளியுடன் இருப்பது மெய்மறக்க வைக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த முருகப்பெருமானின் முழு எடையையும் அவரை தாங்கி நிற்கும் மயிலின் இரண்டு கால்கள்தான் தாங்கியிருக்கிறது. கால்களில் புடைத்திருக்கும் நரம்புகள் அதை தெளிவாக்கிறது. இத்தனை அற்புதமும் சிறப்பும் வாய்ந்த மூன்று சிலைகளை ஒரே சிற்பி வடிவமைத்த காரணம் அ'னேகமாக எல்லோரும் அறிந்ததே. எனினும் பலர் அறியாதது விஷயம் அவர் அமைத்த எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரியது பொறவாச்சேரியில் உள்ளது. (சிலர் சிக்கல் என்று தவறாகக் கருதுகின்றனர்) மற்ற இரண்டும் எட்டிக்குடியும் எண்கண்ணும் இருக்கும் சிலைகளாகும். - தொகுப்பாசிரியர்கள்

தந்தனந் தனந்த தந்த தந்தனந் தனந்த தந்த
தந்தனந் தனந்த தந்த

தனதான

சந்தனந் திமிர்ந்த ணைந்து குங்குமங் கடம்பி லங்கு

சண்பகஞ் செறிந்தி லங்கு

திரடோளுந்

தண்டையஞ் சிலம்ப லம்ப வெண்டையஞ் சலன்ச லென்று

சஞ்சிதஞ் சதங்கை கொஞ்ச

மயிலேறித்

திந்திமிந் திமிந்தி மிந்திதந் தனந்த னென்று

சென்றசைந் துகந்து வந்து

க்ருபையோடே

சிந்தையங் குலம்பு குந்து சந்ததம் புகழ்ந்து ணர்ந்து

செம்பதம் பணிந்தி ரென்று

மொழிவாயே

அந்தமந் திகொண்டி லங்கை வெந்தழிந் திடும்ப கண்டன்

அங்கமுங் குலைந்த ரங்கொள்

பொடியாக

அம்பகும் பனுங்க லங்க வெஞ்சினம் புரிந்து நின்று

அம்புகொண் டுவென்ற கொண்டல்

மருகோனே

இந்துவுங் கரந்தை தும்பை கொன்றையுஞ் சலம்பு ணைந்தி

டும்பரன் றனம்பில் வந்த

குமரேசா

இந்திரன் பதம்பெ றண்டர் தம்பயங் கடிந்து பின்பு

எண்கணங் கமர்ந்தி ருந்த

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சந்தனம் திமிர்ந்து அணைந்து குங்குமம் கடம்பு இலங்கு
சண்பகம் செறிந்து இலங்கு திரள் தோளும்

தண்டை அம் சிலம்பு அலம்ப வெண்டையம் சலன் சல் என்று
சஞ்சிதம் சதங்கை கொஞ்ச மயில் ஏறி

திந்திமிந் திமிந்தி மிந்தி தந்தனந் தனந்தனந் என்று
சென்று அசைந்து உகந்து வந்து க்ருபையோடே

சிந்தை அம் குலம் புகுந்து சந்ததம் புகழ்ந்து உணர்ந்து
செம் பதம் பணிந்து இரு என்று மொழிவாயே

அந்த மந்தி கொண்டு இலங்கை வெந்து அழிந்து இடும்ப கண்டன்
அங்கமும் குலைந்த அரம் கொள் பொடியாக

அம்பு கும்பனும் கலங்க வெம் சினம் புரிந்து நின்று
அம்பு கொண்டு வென்ற கொண்டல் மருகோனே

இந்துவும் கரந்தை தும்பை கொன்றையும் சலம் புனைந்திடும்
பரன் தன் அன்பில் வந்த குமரேசா

இந்திரன் பதம் பெற அண்டர் தம் பயம் கடிந்த பின்பு
எண்கண் அங்கு அமர்ந்திருந்த பெருமானே.

பத உரை

சந்தனம் திமிர்ந்து அணைந்து = சந்தனத்தை நிரம்பப் பூசிச்
சேர்ந்து. குங்குமம் கடம்பு இலங்கு = குங்குமம், கடம்பு விளங்கும்.
சண்பகம் செறிந்து இலங்கு = சண்பகம் இவை நெருங்கி
விளங்கும். திரள் தோளும் = திரண்ட தோள்களும் (விளங்க).

தண்டை = தண்டைகளும். அம் = அழகிய. சிலம்பு அலம்ப = சிலம்பும் ஒலிக்க. வெண்டையம் = வீரக் காலணி. சலன்சல் என்று = சலன் சல் என்று ஒலிக்க. சஞ்ச இதம் = உருவம் இனிதாக அமைந்துள்ள. சதங்கை கொஞ்ச = கிண்கிணி கொஞ்சுவது போல ஒலிக்க. மயில் ஏறி = மயிலின் மீது ஏறி.

திந்திமி.....என்று = இத்தகைய ஒலிகளுடன். சென்று அசைந்து = மெல்ல அசைந்து. உகந்து = மகிழ்ச்சியுடன். வந்து = வந்து. க்ருபையுடனே = கிருபையுடன். சிந்தை அம் குலம் = (என்) மனமாகிய கோயிலில். புகந்து = புகுந்து. சந்ததம் = எப்போதும். புகழ்ந்து = புகழ்ந்து. உணர்ந்து = நன்கு அறிந்து. செம் பதம் பணிந்து இரு என்று = செவ்விய பதங்களைப் பணிந்து இருப்பாயாக என்று. மொழிவாயே = மொழிந்தருளுக.

அந்த மந்தி கொண்டு = பேர் போன அந்தக் குரங்காகிய அனுமனைத் துணை கொண்டு. இலங்கை வெந்து அழிந்து = இலங்கை வெந்து அழியவும். இடும்ப கண்டன் = கொடுஞ் செயலைக் கொண்ட வீரனாகிய இராவணனுடைய. அங்கமும் குலைந்து = உடலும் அழிபட்டு. அரம் கொள் பொடியாக = அரத்தினால் ராவினது போல் தூளாக.

அம்பு = அம்பு முதலிய பாணங்களைக் கொண்ட. கும்பனும் கலங்க = கும்பகர்ணனும் மனம் கலங்க. வெம் சினம் புரிந்து நின்று = கொடுங் கோபத்துடன் நின்று. அம்பு கொண்டு வென்ற = அம்பை ஏவி வெற்றி கொண்ட. கொண்டல் மருகோனே = மேக நிறம் கொண்ட திருமாலின். மருகோனே = மருகனே.

இந்துவும் = பிறை. கரந்தை = திருநீற்றுப் பச்சை. தும்பை
கொன்றையும் = தும்பை, கொன்றையும். சலம் = கங்கையும்.
புனைந்திடும் = அணிந்திடும். பரன் தன் = சிவபெருமானுடைய.
அன்பில் வந்த குமரேசா = அன்பால் தோன்றிய குமரேசா.

இந்திரன் பதம் பெற = இந்திரன் தன் பதத்தைப் பெறுமாறு.
அண்டர் தம் பயம் கடிந்து = தேவர்களுடைய பயத்தைத் தவிர்த்து.
பின்பு = பின்னர். எண்கண் அங்கு = எண்கண் என்னும் தலத்தில்.
அமர்ந்திருந்த பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

சந்தனம், குங்குமம், கடம்பு இவை அணிந்த தோள்கள் விளங்க, சிலம்புகள்
ஒலிக்க, சதங்கை கிண்கிணி கொஞ்சுவது போல ஒலி செய்ய, மயிலின் மீது
ஏறி மகிழ்ச்சியுடன் வந்து உன் செவ்விய பதங்களைப் பணிந்து இருப்பாயாக
என்று மொழிந்தருளுக.

அனுமனின் துணையால் இலங்கை வெந்து அழியவும், கொடியவனாகிய
இராவணனுடைய உடல் அழிந்து பொடியாகவும், கும்பகர்ணன்
மனம் கலங்க அம்பைச் செலுத்தி வெற்றி கொண்ட திருமாலின் மருகனே.
பிறை, திருநீறு, தும்பை, கொன்றை, கங்கை இவற்றை அணிந்த
சிவபெருமானின் அன்பால் தோன்றிய குமரனே. இந்திரன் தன் பதவி
திரும்பப் பெறவும், தேவர்கள் பயம் ஒழியவும் செய்து முடித்த பின்னர்,
எண்கண் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. செம்பதம்
பணிந்திடுவாய் என்று மொழிந்து அருளுக.

குகழி ரசபதி விளக்கவிரை – நடராஜன் சொன்னவண்ணம்

வாள் பலம், தோள் பலம், வர பலம் இம்மூன்றும் இலங்கை மாநகரில்
எங்கும் இருந்தன. அந்த இறுமாப்பில் மதுவில் மயங்கி மாதரில்
உயங்கும் மந்த மதியில் அரக்கர் மலிந்தனர். செல்வி ஜானகி அவர்கள்
இட்ட சிறையில் வருந்தி இருந்தனர். அவள் இருக்கும் இடத்தை அறிந்து

வருக என ஆஞ்சநேயருக்கு இராகவன் அறிவித்தான்.அதி மேதை, அதிசய வீரர், பல கலை வல்லர். மகிமா எனும் யோக சித்தியால் அணுவினும் நுணுகுவர். மேருவினும் உயர்ந்தவரான அந்த சிறிய திருவடி, நீட்டி காலை முறுக்கி, பெருத்து, காலை மடக்கி, மார்பை ஒடுக்கி தோளை உயர்த்தி தனியராய் வானத்தில் தாவினார். பாழ்படும் இலங்கையின் பரிபவம் அறிந்தார்.

தேவியை எங்கும் தேடினார். அக்கற்பின் செல்வியை இறுதியில் அசோக வனத்தில் கண்டார். அரக்கர் செயல் கண்டு ஆத்திரம் கொண்டார். வனத்தை அழித்தார். கொதித்து எதிர்த்தாரைக் கொன்றார். அரக்கர் இராவணனை அணுகினார். நீதி கூறினார். தெய்வ நியதி ஓதினார். வீணன் இராவணன் பிராட்டியை விட மாட்டேன் என்றான். மேலும் வானரத்தின் வாலில் நெருப்பை வையுங்கள் என்று உறுத்து கதித்து உரைத்தான். இலங்கை அரக்கர்கள் அறிவுகண் அவிந்துள்ளனர். இருபது விழிகள் இருந்தும் காமத்தால் இராவணன் கண்கள் அவிந்துள்ளன. கும்பகர்ணனோ உறங்குபவன். இக்கபோதிகள் ஆட்சியில் அகில உலகும் அலறியது.அவர்கள் அழியத்தான் வேண்டும் என்று அனுமார் எண்ணினார்.அவர்கள் தம் வாலில் வைத்த தீயைக் கொண்டே இலங்கை முழுவதையும் எரித்தார்.அங்கிருந்து மீண்டார். இராகவன் திருமுன் வந்தார்.விபரம் கூறினார்.ஏராளமான பலம் உடையவர் எதிரிகள். ஆனால் சத்தியமே ராம சரம். எழுந்தது போர். அசத்திய அரக்கர் படை அழிந்தன. கும்பகர்ணன் தொலைந்தான். இராவணனின் உடலம் சுக்கு நூறாக ஒழிந்தது. அந்த மந்தி கொண்டு இலங்கை வெந்து அழிந்து இடும்ப கண்டன் அங்கமும் குலைந்து அரம் கொள் பொடியாக அம்ப கும்பனும் கலங்க வெஞ்சினம் புரிந்து நின்று அம்பு கொண்டு வென்ற கொண்டல் என்று போற்றி திருமாலை மேலோர் புகழ்கின்றார்.அதுபோல் அசுரர் தேகத்தை அடக்கிய நீர் அவரது மருகர் என அறிந்து மகிழ்கிறது எமது மனம். (அம்பன் என்பவன் ஒரு அரக்கன். அவன் மகன் கும்பன். அவன் இராவணனது தோழன். சித்தர்கள் பலரை சிறையிலடைத்த அவனை போரில் சுக்ரீவன் வாரி அடித்து உயிரை வாங்கினான். அக்கும்பனையும் பொருளாக்கி எண்ண இடம் தருகிறது அம்ப கும்பனும் கலங்க எனும் பகுதி)

குத்து கரந்தை, கொட்டை கரந்தை, விஷ்ணு கரந்தை, சிவ கரந்தை, சுனை கரந்தை, சுரை கரந்தை, சூரிய கரந்தை என இருப்பவைகளில் சிவ கரந்தைகளே நறு மணம் கொண்டவை. - வாந்தி அரோசகத்தை மாற்றும் பசி கொடுக்கும் சாய்ந்த விந்துவைக் கட்டும் இழந்த அழகை தண்டாலும் சேர்க்கும் சார்ந்த பரிமளத்தைத் தாண்டா சிவ கரந்தை தானே - என்று தேரையர் இதன் பெருமைகளைத் தெரிவிக்கிறார்.

இதை அடுத்து என்றும் தும்பை எண்ணப்படும்.- தும்பைக் குடலை எடுக்காமல் துக்க உடலை எடுத்தேனே- என்று எண்ணி மேலோர் ஏங்குவர். - சீறுகின்ற பாம்போடு சில் விடம் கால் சென்னி வலி ஏறு கலம் மாந்தம் இருக்குமோ மாறு மலர் கொம்பனைய மாதே குளிர சீத ஜன்னி விடும் தும்பை இலை என்று ஒரு கால் சொல். (சில் விடம் -

சில விஷ சுரம், கால் - வாத நோய், சென்னி வலி - தலை நோய், மாந்தம் - அக்னி மாந்தம், குளிர சீதம் - சிலேத்தும் ஜன்னி) அகத்தியர் இப்படி தும்பையை அறிமுகப் படுத்துகிறார்.

இதை அடுத்து கொன்றை எண்ணப்படுகின்றது. இதன் மகரந்தம் ஓங்கார ரூபம். இதழ்கள் ஐந்தும் நமச்சிவய மந்திரத்தை நினைவுறுத்துகின்றன. சரக் கொன்றை, சிறு கொன்றை, கருங்கொன்றை, செங்கொன்றை, நரிக் கொன்றை, புல் நகக் கொன்றை, மந்தாரக் கொன்றை, முள் கொன்றை, மயில் கொன்றை, செம்மயில் கொன்றை என இது பத்து வகைப்படும். சிவபிரானது அடையாள மலர் இது.

இவைகளுடன் கர்மத்தைக் கழுவும் கங்கையையும் அமுத மதியையும் சிரத்தில் அணிந்துள்ள சிவ பெருமான் பரன் எனும் திரு நாமம் படைத்வர் (பரன் - உயர்ந் ஞான உச்சியில் இருப்பவர்.) ஆன்மாக்கள் பால் ஆர்வம் கொண்ட அவரது அன்பெனும் பண்பிலிருந்து உதயமான உம்மை, பரன் தன் அன்பில் வந்த குமரேசா என்று பாடி அடியேம் பரவுவம்.

எவரினும் தேவசக்தி இருக்கிறது. அசுர அறிவு அதிகரிக்கும் போது அத்தேவசக்தி முழுவதும் தேய்ந்து போகும். அதன் பிறகு பொழுது போக்கி புரக்கணிக்கும் பொல்லாத சூழ்நிலை பொங்கி வரும். இப்படித் தான் ஒரு

காலத்தில் இமையவர் பலரும் ஏமாந்தனர். அதன் பயனாக இந்திரன் தன் பதவியை இழந்தான். குமரேசா, நீர் அந்த அழிவு சக்திகளை ஞான சக்தியால் அடக்கினீர். அதன் பின் அமரர் அச்சம் அகன்றனர். இழந்த சொத்தை இந்திரன் பெற்றான்.

அவ்வளவும் நிகழ்ந்த பின் அமைதி எங்கும் அமைய எண்ணும் யோகிகளின் விருப்பப்படி எண்கண் தலத்தில் ஏகரூபியாய் இருந்தீர். அப்பகுதியில் ஓர் சிற்பி, அன்பின் இதயமானர், அவர் உமது அரிய திருவுருவை அமைத்தார். இது போல் ஓர் மூர்த்தத்தை அச்சிற்பி எங்கும் அமைப்பது கூடாது என்று அவ்வூரார் எண்ணினர். அதுகருதி அவரது வலக்கை விரல்களை அறுத்தனர். (அரசன்தான் தண்டனைக் கொடுத்தான் என்ற வரலாறும் உண்டு - தொகுப்பாசிரியர்கள்)

ஆஹா, இது தான் உலக இயல்பு என்பதா? அயை உணர்ந்து எண்கண்ணரான நீர் உமது அருளாட்சி எட்டுக்குடியாக்கினீர். அத்தல அதிபர்கள் விண்ணப்பித்தபடி சிற்பியார் அங்கேயும் ஓர் மூர்த்தம்

அமைத்தார். அங்குள்ள தலைவர்கள் அதுபோல் ஒரு உருவை அச்சிற்பி எங்கும் அமைக்காதிருக்கும் படி அவரின் இடக்கை விரல்களைச் சீவினர். அட பாவமே, அதுகண்ட **எண்கண்ணர்** நீர் எச்சிக்கலும் இல்லாதிருக்க உமது சொரூபஜோதி விலாசத்தை மற்றொரு தலத்தில் வளரச் செய்தீர். அங்குள்ளவர் வேண்ட இசைந்த சிற்பியார் இருகை விரல்கள் இல்லாதிருந்தும் அதிசய ரூபமாக உமக்கு அங்கும் ஒரு திரு உருவம் அமைத்தார். இந்த ஊராரும் இடர் தருவரோ? சிங்கார வேலா, விதிவழி மதி. எவர் மேலும் பிழை இல்லை. உலக உறவு போதும். சிக்கென பிடித்தேன் ஏற்றுக் கொள் இறைவா என்று தான் அமைத்த திருவுருவின் தாள் பற்றி அலறி விம்மி அவர் அழுதார். எண்கண்ணரான தேவரீர் சிக்கல் உலகச் சிதைவைத் தவிர்த்து அவரைச் சிவரூபராக்கினீர். அந்த சிக்கல் பதியிலும் எட்டிக்குடியிலும் சிறக்க விளங்கி சாந்த சொரூபமாகி எண்கண் அமர்ந்த பெருமாளே, எளியேன் எண்ணத்தை ஏற்றருளும்.

சந்தனத்தைப் பூசி அதன் மேல் குங்கும் குழம்பை அப்பி , சிவ போக

தத்துவ கடப்ப மாலையையும் சிவ யோக தத்துவ செண்பக
மாலையையும் சூடிய திருத்தோள்கள் சிறந்து விளங்க மணிகளை
உள்ளிட்ட தண்டையும் சிலம்புகளும் ஒலிகை மலர்விக்க சலம் சலம்
என்று வெண்டைகளும் சதங் சதங் என்று சதங்கைகளும் சப்திக்க புனித
நடை நடந்து புறப்பட்டு தாள ஒலிக்குத் தக்கபடி பரத நடனம்
ஆடிவரும் ஏறு மயிலில் ஏறி வா ஐயா, (இது புறக்காட்சி) அதன் பின்
அடியேனது சித்தக் கோயிலில் சிறக்கப் புகுந்து இரு ஐயா, (இது அகக்
காட்சி)

அகக் கோயிலில் இருந்த படி எமது திருப்புகழைப் பாடு. உணர்ந்து பாட
மனம் ஒருமையுறும். அந்நிலையில் எம்மையே தியானித்து இரு என்று
உமது திருவாக்கால் ஓர் வார்த்தை ஒதி அருள் ஐயா.

- அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி - என்பர் மேலோர். அதன் படி
புறக்காட்சியும் அகக் காட்சியும் புனிதம் அளிக்க உமது அருள் நோக்கில்
, அருள் வாக்கில் , அகப்பட்டு அடியேன் உய்ய அருள் துரையே உணர
அருள் என்று விம்மி அழுது விண்ணப்பித்த படி

திந்தி மிந்தி மிந்தி மிந்தி தந்த னந்த னந்த னென்று

திம் - திசை முழுவதும்,
திம் - பெருகி உள்ளது பேரருள்,
இந்தி - அஷ்ட லக்ஷமிகளின்,
மிந்தி - உறவு,
மிந்தி - இனி அதிகரிக்கும்,
தம் தனம் - பேரின்பம் என்பது எமது பெரும் செல்வம்,
தனந்தன் என்று சென்று - யாமே பிரபு எனும் குறிப்பு வெளி பட்டு,

விளக்கக் குறிப்புகள்

(சஞ்சிதம் = சஞ்சு இதம், சாயல். சிந்தை அம் குலம் = மனமாகிய அழகிய கோயில்.

தலைப்புச் சொற்கள்

திருவடி துதி உபதேசம் திருமால் இராமாயணம் சிவன் சந்தம் (அகச்சான்று)
இந்திரன் தேவர் எண்கண்

212

எழுகரைநாடு

(கொங்குமண்டலத்தில் திருச்செங்கொடு உள்ள பிரிவு)

வள்ளிமலை ஸ்வமிகளின் முன் வள்ளி ஒரு சிறுமியாக நேரில் வந்து இந்த பாட்டை
பாடினாதாக அவர் சரித்திரம் சொல்கிறது- தொகுப்பாசிரியர்கள்

தனதன தாத்தன தனதன தாத்தன
தனதன தாத்தன தந்ததான

விரகற நோக்கியு முருகியும் வாழ்த்தியும்	
விழிபுனல் தேக்கிட	அன்புமேன்மேல்
மிகவுமி ராப்பகல் பிறிதுப ராக்கற	
விழைவுகு ராப்புனை	யுங்குமார
முருகஷ டாகூர சரவண கார்த்திகை	
முலைநுகர் பார்த்திப	என்றுபாடி
மொழிசூழ றாத்தொழு தழுதழு தாட்பட	
முழுதும் லாப்பொருள்	தந்திடாயோ
பரகதி காட்டிய விரகசி லோச்சய	
பரமப ராக்ரம	சம்பராரி
படவிழி யாற்பொரு பசுபதி போற்றிய	
பகவதி பார்ப்பதி	தந்தவாழ்வே
இரைகடல் தீப்பட நிசிசரர் கூப்பிட	
எழுகிரி யார்ப்பெழ	வென்றவேலா
இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி யேற்றிய	
எழுகரை நாட்டவர்	தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

விரகு அற நோக்கியும் உருகியும் வாழ்த்தியும்
விழி புனல் தேக்கிட அன்பு மேன் மேல்

மிகவும் இரா பகல் பிறிது பராக்கு அற
விழைவு குரா புனையும் குமார

முருக ஷடாக்ஷர சரவண கார்த்திகை
முலை நுகர் பார்த்திப என்று பாடி

மொழி குழறா தொழுது அழுது அழுது ஆட்பட
முழுதும் அ(ல்)லா பொருள் தந்திடாயோ

பர கதி காட்டிய விரக சிலோச்சய
பரம பராக்ரம சம்பராரி

பட விழியால் பொரு பசு பதி போற்றிய
பகவதி பார்ப்பதி தந்த வாழ்வே

இரை கடல் தீ பட நிசிசரர் கூப்பிட
எழு கிரி ஆர்ப்பு எழ வென்ற வேலா

இமையவர் நாட்டினில் நிறை குடி ஏற்றிய
எழுகரை நாட்டவர் தம்பிரானே.

பத உரை

விரகு அற = தந்திரம் இன்றி, உண்மை நிலையுடன். நோக்கியும் =
உன்னைக் கருதியும். உருகியும் = மனம் உருகியும். வாழ்த்தியும் =
(உன் திருநாமங்களைக் கூறி உன்னை) வாழ்த்தியும். விழி புனல்
தேக்கிட = கண்களில் நீர் நிறைந்து வழிய. அன்பு மேன்மேல் =
அன்பு மேலும் மேலும்.

மிகவும் = பெருகவும். இராப்பகல் = இரவும் பகலும். பிறிது
பராக்கு அற = உன்னை நினைப்பதைத் தவிர வேறு சிந்தனைகள்
அற்று ஒழிய. விழைவு = (உன்) விருப்புக்குரிய. குராப் புனையும் =
குரா மலரை அணியும். குமார = குமரனே.

முருக = முருகனே. ஷடாக்ஷர = ஆறு எழுத்து அண்ணலே.
சரவண = சரவணனே. கார்த்திகை = கார்த்திகை மாதர்களின்.
முலை நுகர் = முலைப் பாலைப் பருகிய. பார்த்திப = அரசனே.
என்று பாடி = என்று பாடி.

மொழி குழறா = மொழிகள் குழறும்படி. தொழுது = உன்னை
வணங்கி. அழுது அழுது = ஓயாமல் அழுது. ஆட்பட = நான்
உனக்கு ஆளாக. முழுதும் அல்லாப் பொருள் = உலகப் பொருள்கள்
எல்லாவற்றையும் கடந்த ஞானப் பொருளை. தந்திடாயோ = தந்து
அருளாயோ?

பரகதி = முத்தி வீட்டை. காட்டிய = காட்டிய. விரக =
சாமர்த்தியசாலியே. சிலோச்சய = மலை அரசே. பரம பராக்ரம =
மிக வலிமை வாய்ந்தவனே. சம்பராரி = மன்மதன்.

பட = அழிய. விழியால் = (தமது நெற்றிக்) கண்ணால். பொரு =
அவனை எதிர்த்து அழித்த. பசுபதி = சிவபெருமான். போற்றிய =
போற்றித் துதித்த. பகவதி = பகவதியாகிய. பார்ப்பதி = பார்வதி.
தந்த வாழ்வே = ஈன்ற செல்வமே.

இரை கடல் = ஒலிக்கின்ற கடல். தீப்பட = எரி படவும். நிசிசரர் =
அசுரர்கள். கூப்பிட = கூச்சலிட. எழு கிரி ஆர்ப்ப = ஏழு கிரிகள்
பேரொலி இட்டுக் கூச்சலிடவும். வென்ற வேலா = வெற்றி
கொண்ட வேலனே.

இமையவர் நாட்டினில் = தேவர்களின் பொன்னுலகத்தில். நிறை =
அவர்கள் அனைவரையும். குடி ஏற்றிய = குடி ஏறி அமரும்படி

**செய்த. எழு கரை நாட்டவர் தம்பிரானே = எழுகரை நாடுமென்னும்
தலத்தவர்களுடைய தம்பிரானே.**

தம்பிரான் என்பதற்கு கடவுள், ஞாநி, தனக்குதானே தலைவன், நம்பவர்களுக்கு கெல்லாம் தலைவன், கட்டளைப்படி நடப்பவன் என்ற பொருள்கள் உண்டு -தொகுப்பாசிரியர்கள்

சுருக்க உரை

உண்மை நிலையுடன் உன்னைத் தியானித்தும், உன்னை நினைத்து உருகியும், உன்னை வாழ்த்தியும், கண்களில் நீர் நிறைந்து வழிய அன்பு பெருகவும், உன்னைத் தவிர வேறு எதையும் நினைக்காமல், கடப்ப மாலையை அணியும் குமரனே. முருகனே. ஆறு எழுத்து அண்ணலே. சரவண பவனே. கார்த்திகை மாதர்களின் முலைப் பாலைப் பருகியவனே, என்று பாடி, மொழிகள் குழற, ஓயாமல் அழுது, நான் உனக்கு ஆளாக, எல்லாம் கடந்த ஞானப் பொருளை அடியேனுக்குத் தந்தருளுக.

எனக்கு மோட்ச வீட்டைக் காட்டிய விரகனே. மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணால் எரித்த சிவபெருமான் போற்றித் துதித்த பார்வதி ஈன்ற முருகனே. கடல் எரிபடவும், ஏழு கிரிகள் கூச்சலிடவும், தேவர்களைப் பொன்னுலகத்தில் குடியேற்றிய தம்பிரானே. எழுகரை நாடு என்னும் தலத்தவர் தம்பிரானே. எனக்கு மூலப் பொருளைத் தந்திடாயோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. விழிபுனல் தேக்கிட...

(காதல் ஆகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி

ஓதுவார் தமை நன் நெறிக்கு உய்ப்பது)....சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.49.1.

ஆ. மிகவும் இராப்பகல் பிறிது பராக்கற....

(ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்

பிரியாது வணங்குவன்)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4.1.1.

இ. ஷடாக்ஷர சரவண....

(ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகா வென வகைவராதோ)...திருப்புகழ் 285 (ஓலமிட்ட).

(ஓரே முத்தி லாறெ முத்தை யோதுவித்த பெருமானே)....திருப்புகழ் 169 (வேதவெற்பிலே).

ஈ. முழுதும் அல்லாப் பொருள் = உலகம் யாவற்றையும் கடந்த பொருள்.

(வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று

தானன்று நானன் றசரீரி யன்று சரீரியன்றே).....கந்தர் அலங்காரம் 9.

(உருவன் றருவன் துளதென் றிலதன்

றிருளன் றொளியன் றதுவே).....கந்தர் அனுபூதி 13.

உ. எழு கிரி ஆர்ப்பெழ வென்ற வேலா...

(சமுத்திர மேழுங் குலக் கிரி யேழுஞ்

சுளப்பட மாவுந் தனிவீழ்த்).....திருப்புகழ் (பெருக்கவு).

தலைப்புச் சொற்கள்

பத்திப் பெருக்கு முத்தி ஆறெழுத்து மூலப் பொருள் தத்துவம் தேவர் அசுரர்
வேல் எழுகரை சதுஸ்ரம் அருள் தியானம் உமை அடியேன் ஞானம்
தம்பிரான்

213

கந்தனூர்

(புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ளது.

இத்தலம் கந்தன் குடி என கொண்டால் பேரளம் – காரைக்கால் மார்கத்தில் இருக்கும்
ஸ்தலாமாகும். குமரக்குடி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது)

தந்தனா தத்ததன தந்தனா தத்ததன

தந்தனா தத்ததன

தந்ததான

விந்துபே தித்தவடி வங்களா யெத்திசையு

மின்சரா சர்க்குலமும்

வந்துலாவி

விண்டுபோய் விட்டவுடல் சிந்தைதா னுற்றறியு

மிஞ்சநீ விட்டவடி

வங்களாலே

வந்துநா யிற்கடைய னொந்துஞா னப்பதவி

வந்துதா இக்கணமெ

யென்றுகூற

மைந்தர்தா விப்புகழ் தந்தைதா யுற்றுருகி

வந்துசே யைத்தழுவல்

சிந்தியாதோ

அந்தகா ரத்திலிடி யென்பவாய் விட்டுவரு

மங்கிபார் வைப்பறையர்

மங்கிமாள்

அங்கைவேல் விட்டருளி யிந்த்ரலோ கத்தின்மகிழ்

அண்டரே றக்கிருபை

கொண்டபாலா

எந்தனா விக்குதவு சந்த்ரசேர் வைச்சடையர்

எந்தைபா கத்துறையு

மந்தமாது

எங்குமாய் நிற்குமொரு கந்தனூர் சத்திபுகழ்

எந்தைபூ சித்துமகிழ்

தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

விந்து பேதித்த வடிவங்களாய் எத்திசையும்

மின் சர அசர குலமும் வந்து உலாவி

விண்டு போய் விட்ட உடல் சிந்தை தான் உற்று அறியும்

மிஞ்ச நீ விட்ட வடிவங்களாலே

வந்து நாயில் கடையன் நொந்து ஞான பதவி

வந்து தா இக்கணமே என்று கூற

மைந்தர் தாவி புகழ் தந்தை தாய் உற்று உருகி
வந்து சேயை தழுவல் சிந்தியாதோ

அந்தகாரத்தில் இடி என்ப வாய்விட்டு வரும்
அங்கி பார்வை பறையர் மங்கி மாள

அம் கை வேல் விட்டு அருளி இந்திர லோகத்தில் மகிழ்
அண்டர் ஏற கிருபை கொண்ட பாலா

எந்தன் ஆவிக்கு உதவு சந்திர சேர்வை சடையர்
எந்தை பாகத்து உறையும் அந்த மாது

எங்குமாய் நிற்கும் ஒரு கந்தனூர் சத்தி புகழ்
எந்தை பூசித்து மகிழ் தம்பிரானே.

பத உரை

விந்து = சுக்கிலம். பேதித்த = வெவ்வேறான. வடிவங்களாய் =
உருவங்களாய். எத்திசையும் = எல்லாத் திக்குகளிலும். மின் =
ஒளி பெறும். சர அசர குலமும் = அசையும் பொருள், அசையாப்
பொருள் என்னும் கூட்டமாய். வந்து உலாவி = வந்து
(இவ்வுலகில்) காலம் கழித்து.

விண்டு போய் விட்ட உடல் = (பின்னர்) அழிந்து போய் உடலை
விடுவதை. சிந்தை தான் உற்று அறியும் = (என்) மனம் ஆய்ந்து
அறியும். மிஞ்சு = (இங்ஙனம்) நிரம்ப. நீ விட்ட வடிவங்களால் =
நீ எனக்கு அளிக்கும் பிறப்புக்களில் உள்ள வடிவங்களில்.

வந்து = (நான்) வந்து. நாயிற் கடையன் = நாயினும்
கீழ்ப்பட்டவனாய். நொந்து = மனம் வருந்தி. ஞானப் பதவி = ஞான
நிலையை. வந்து தா இக்கணமே = இந்தச் சமயதிலேயே வந்து
கொடு. என்று கூற = உன்னிடம் முறையிடும் போது.

மைந்தர் = பிள்ளைகள். தாவிப் புகழ் = தாவி நின்று புகழ்ந்தால்.
தந்தை தாய் உற்று உருகி = தந்தையும் தாயும் (அம்மொழிகளைக்
கேட்டு) மனம் உருகி. வந்து = (அருகில்) வந்து. சேயைத் தழுவல்
= அக்குழந்தைகளைத் தழுவித் கொள்வதை. சிந்தியாதோ = உன்
உள்ளம் நினைக்காதோ?

அந்தகாரத்தில் = பேரிருளில். இடி என்ப = இடி இடிப்பது போல்.
வாய் விட்டு வரும் = கூச்சலிட்டு வருகின்ற. அங்கிப் பார்வை
பறையர் = தீப்போன்ற கண்களை உடைய இழி குலத்தோராகிய
அசுரர்கள். மங்கி மாள = ஒடுங்கி அழிய.

அம் கை வேல் விட்ட = அழகிய திருக்கையில் ஏந்திய வேலைச்
செலுத்தி. அருளி = அருள் செய்து. இந்திர லோகத்தின் மகிழ் =
இந்திர லோகத்தில் மகிழ்ச்சியுடன். அண்டர் ஏற = தேவர்கள்
குடியேற. கிருபை கொண்ட பால = அருள் புரிந்த குமரனே.

எந்தன் ஆவிக்கு உதவு = என்னுடைய ஆவிக்கு உதவி
செய்தவரும். சந்த்ர சேர்வைச் சடையர் = சந்திரனைச் சடையில்
சேர்த்து வைத்துள்ளவரும். எந்தை = எனது தந்தையுமாகிய சிவ
பெருமானின். பாகத்து உறை = (இடது) பாகத்தில் உள்ள. அந்த
மாது = அந்தப் பார்வதியும்.

எங்குமாய் நிற்கும் = எங்கும் நிறைந்து வீற்றிருக்கும். ஒரு =
ஒப்பற்ற. கந்தனூர் சத்தி = கந்தனூரில் உள்ள தேவி. புகழ் =

**புகழும். எந்தை = எந்தையாகிய சிவபெருமான். பூசித்து மகிழ்
தம்பிரானே = பூசித்து மகிழ்ந்த தம்பிரானே.**

சுருக்க உரை

சுக்கிலத்தில் வெவ்வேறான உருவங்களாய் அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் என்னும் கூட்டமாய் இவ்வுலகில் வந்து காலம் கழித்து, மடிந்து, உடலை விட்டுப் பிரிந்து விடுவதை நன்கு ஆராய்ந்து, எனக்கு நீ அளிக்கும் பிறப்புக்களில், நாயினும் கீழ்ப்பட்டவனாக நான் பிறந்து, உன்னிடம் வந்து முறையிடும் போது, பெற்றோர்களைப் பிள்ளைகள் வந்து புகழ்ந்தால், அவர்கள் எங்ஙனம் தாவி, மனம் உருகி தழுவிக் கொள்வார்களோ, அவ்வாறே என்னை ஆதரிப்பாய் என்னும் எண்ணம் உன் மனதில் நிலை பெறாதோ?

பேரிருளில் இடி இடிப்பது போல் கூச்சலிட்டு வரும் இழி குலத்தோராகிய அசுரர்கள் ஒடுங்கி மாள வேலைச் செலுத்தி, தேவர்கள் குடி ஏற அருள் புரிந்த குமரனே. என் ஆவிக்கு உதவிய சடைப் பெருமானாகிய சிவபெருமானும், அவர் இடப் பாகத்தில் உறையும் உமையும் உள்ள கந்தனூரில் சிவ பெருமான் மகிழ்ந்து பூசித்த தம்பிரானே. இந்த அடியவனுக்கும் ஞான பதவி தந்து அருள வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மைந்தர் தாவில் புகழ்.....சிந்தியாதோ.....

(மைந்தனோடிப் பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்

யாரெ டுப்பதெ னாவெ றுத்தழ

பார்வி டுப்பர்க ளோஎ னக்கிது சிந்தியாதோ).....திருப்புகழ் (ஏதுபுத்தி).

ஆ. என்தன் ஆவிக்கு தாவு சந்த்ரசேர் வைச்சடையர்....

அருணாசகேசுரரும் அருணகிரி நாதரை ஆட்கொண்டனர் என்பதைப் பின் வரும் பாடல்களால் அறியலாம்.

(கரிநெ டும்புலி தோலுடை யாரெனை

யடிமை கொண்டசு வாமி சதாசிவ கடவுள்).....திருப்புகழ் (எகினினம்பழி).

(அடியேன் துயர் தீர்ந்திட வெண்

தழல் மாபொடி யருள்வோரடல் மான்துடி).....திருப்புகழ் (தமிழோதிய).

தலைப்புச் சொற்கள்
சுக்கிலம் வளர்ச்சி நிலையாமை பிறப்பு இறப்பு தமிழன் குழவி அசுரர் சிவன்
ஆட்கொள்ளல் உமை ஞானம் கந்தனூர் தம்பிரான்

214

கந்தன்குடி

(பேரளம் – காரைக்கால் மார்கத்தில் இருக்கிறது. குமரக்குடி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
முருகனின் நாமம் கல்யாண சுந்தரர்)

தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன
தந்தந்தன தந்தந்தன

தனதான

எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களை
யென்றுந்துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
யென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புவி யெங்குந்திசை
மண்டும்படி நின்றுஞ்சுட ரொளிபோலும்
வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்சன்துக ளென்றுங்கொளும்
வண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ
தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு
தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணியாரம்
சந்தந்தொனி கண்டும்புய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி
சம்புந்தொழி நின்றுந்தினம் விளையாடும்
கந்தன்குடி னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு மன்பன்கவி
கண்டயந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் தங்குஞ்சுனை
கந்தன்குடி யின்தங்கிய பெருமாளே.

பதம் பிரித்தல்

எந்தன் சடலம் பல பங்கம் படு தொந்தங்களை
என்றும் துயர் பொன்றும்படி ஒருநாளே

இன்பம் தரும் செம்பொன் கழல் உந்தும் கழல் தந்தும் பி(ன்)னை
என்றும்படி பந்தம் கெட மயில் ஏறி

வந்தும் பிரசண்டம் பகிரண்டம் புவி எங்கும் திசை
மண்டும்படி நின்றும் சுடர் ஒளி போலும்

வஞ்சம் குடி கொண்டும் திரி நெஞ்சன் துகள் என்றும் கொளும்
வண்டன் தமிழன் தன் பவம் ஒழியாதோ

தந்தந்தன திந்திந்திமி என்றும் பல சஞ்சம் கொடு
தஞ்சம் புரி கொஞ்சம் சிறு மணி ஆரம்

சந்த தொனி கண்டும் புயல் அங்கன் சிவனம்பன் பதி
சம்பும் தொழி நின்றும் தினம் விளையாடும்

கந்தன் குகன் என்றன் குரு என்றும் தொழும் அன்பன் கவி
கண்டு உய்ந்திட அன்று அன்பொடு வருவோனே

கண்டின் கனி சிந்தும் சுவை பொங்கும் புனல் தங்கும் சுனை
கந்தன் குடியில் தங்கிய பெருமானே.

பத உரை

எந்தன் = என்றன் (என்னுடைய). சடலம் அங்கம் பல = உடலாகிய
உறுப்பு பலவகைத்தான. பங்கம் படு = இடர்களில் படும்.
தொந்தங்களை = தொடர்புகளை. பொன்றும்படி = ஒழியும்படியான.
ஒரு நாளே = ஒரு நாள் உண்டாகுமோ?

இன்பம் தரும் = இன்பத்தைத் தரும். செம் பொன் = (உனது) செம்பொன்னான. கழல் உந்தும் = காலணிகள் பொருந்திய. கழல் தந்தும் = திருவடிகளைத் தந்தும். பி(ன்)னை = பின்பு. என்றும்படி = எப்போதும் போல். பந்தம் கெட = பாசபந்தங்கள் அழிய. மயிலேறி வந்து = மயில் மேல் ஏறி வந்து.

பிரசண்டம் = வீரத்துடன் (அல்லது)மிக விரைந்து. பகிரண்டம் புவி எங்கும் = வெளியிலே உள்ள அண்டங்கள், பூமி எங்கும். திசை மண்டும்படி = திசை எல்லாம் நிறையும்படி. சுடர் ஒளி போலும் நின்றும் = பெருஞ் சோதியைப் போல (தரிசனம் தந்து நீ) நிற்பதால்.

வஞ்சம் குடி கொண்டும் = வஞ்சகமே குடி கொண்டு. திரி = திரிகின்ற. நெஞ்சன் = மனத்தை உடையவன் ஆயினும். துகள் என்றும் கொளும் = குற்றமே என்றுமே செய்கின்ற. வண்டன் = தீயோனும். தமிழன் தன் = தனியேனுடைய. பவம் = பிறப்பு. ஒழியாதோ = நீங்காதோ.

தந்தந்தன...என்னும் = இவ்வாறு. பல சஞ்சம் கொடு = பல விதமான சஞ்சம் என்ற ஒலியுடன். தஞ்சம் புரி = (அடியார்களுக்கு) அடைக்கலம் அளிக்கின்றேன் என்று சொல்லுவது போல். கொஞ்சம் சிறு மணி ஆரம் = கொஞ்சி ஒலிக்கும் சின்ன மணி மாலைகள்.

சந்தந் தொனி கண்டும் = சந்த ஒலியைக் கண்டும். புயல் அங்கள் = மேக நிறமுடைய திருமால். சிவனம்பன் = சிவன் என்ற பெரியோன். பதி = (படைப்புத்) தலைவன். சம்பும் = பிரமன் (ஆகிய மூவரும்). தொழ நின்றும் = தொழ விளங்கி நின்று. தினம்

விளையாடும் = தினந்தோறும் (அடியார் உள்ளத்தில்)
விளையாடுகின்ற.

கந்தன் = கந்தனே. குகன் = குகனே (இதய
தகராசத்திலிருப்பவனே). என்றன் குரு என்று = என்னுடைய
குருவே என்று. தொழும் அன்பன் கவி கண்டு = தொழுத அன்பன்
புலவனான நக்கீரருடைய பாடலைக் கேட்டு. உய்ந்திட = (அவர்)
அடைபட்ட குகையினின்றும் பிழைத்து உய்யும்படி. அன்று
அன்பொடு வருவோனே = அன்று அன்புடன் அவர் முன்
வந்தவனே.

(திருமுருகாற்றுப்படையில் குரு எனும் சொல் வந்ததில்லை. குருவாய்
வருவாய் என பாடியவர் அருணகிரியார்தான். விரித்ருணகிரி நாதன்
உரைத்த தமிழ் எனும் மாலை போன்ற வழிகளில் தன்னை பார்க்கையாக
கூறி இருப்பது போல் தன்னையே அன்பன் எனக் கூறியதாகவும்
கொள்ளலாம். – நடராஜனின் ரசபதி விளக்கவுரை)

கண்டின் = கற்கண்டு போல் இனிக்கும். கனி சிந்தும் = பழங்களைச்
சிந்துவதால். சுவை பொங்கும் = சுவை மிக்க. புனல் தங்கும் சுனை
= நீர்ச் சுனைகள் விளங்கும். கந்தன் குடியின் தங்கிய பெருமானே
= கந்தன் குடி என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

என் உடல் அங்கங்கள் பல வகை இடர்களில் படும் தொடர்புகள், துயர் நிலை
இவை ஒழிய இன்பம் தரும் உன் திருவடிகளைத் தந்து எப்போதும் பாச
பந்தங்கள் கெட, மயிலில் ஏறி வருக. அண்டங்கள் யாவும் நிறையும்படி சுடர்
ஒளியாக நீ நிற்பதால், வஞ்சக மனத்தையடைய தமிழேனாகிய என் பிறப்பு
ஒழியாதா?

பலவகைத் தாள ஒலிகள் அடியார்களுக்கு அடைக்கலம் தருகின்றேன் என்று சொல்லுவது போலக் கொஞ்சி ஒலிக்கும் உன்னுடைய மணி ஆரங்களைக் கேட்டு, சிவன், திருமால், பிரமன் ஆகிய மூவரும் தொழ நின்று அடியார் உள்ளத்தில் விளையாடும் கந்தனே. நக்கீரரைக் குகையினின்று விடுவித்து அவர் முன் வந்தவனே. தமிழனாகிய என்னுடைய பிறவிகள் ஒழியாதோ?

நடராஜனின் குகை ரசபதி விரிவுரை

எவ்வுயிரும் எவ்வுலகும் எப்பொருளும் முருக மயம். வித்தக அருள் வளம் அவைகளில் இருந்து விளங்குகின்றன. பற்று அற்றவர்க்கு உற்ற உறவினனான பரன், வேத முடிவில் நாதமாக விளங்குகின்றான். சித்த சித்தியுள்ள பக்தர்களுக்கு, அழுக்கு அகற்றும் அருள் அறிவிப்பு புனித நாதமாக பொங்கி எழும்.

தந்தந்தன - இப்படி ஒரு நேரம்.

திந்திந்திமி - இவ்வாறு ஒரு சமயம்

சஞ்சங் - இவ்விதம் ஒரு காலம்

தஞ்சம்புரி - இப்படி கொஞ்சல் ஒரு பொழுது

என்ன அதிசயம்? யாது இதன் பொருள்? அறிவிப்பாறும் உளரோ??? அவைகளை வெறும் சந்த பேதம் என்று தள்ளி விடுவது தக்கது அல்லவே. அரிய இவைகளை தெய்வ நாதம் என்று அறிகின்றோமே. இவைகளில் எந்தெந்த மந்திரங்கள் இருக்கின்றனவோ?? யாது யாது குறிப்போ? தந்தந்தன - தம் + தம் + தனம் = அரிய தம் தம் பரிபாகத்திற்கு உரியது அருட்செல்வம்

திம் திம் திமி = அரிய பேரின்பமே அனுபவம்,

சஞ்சங் = சம் + சங் = நாயகி நாயக பாவனையில் குறிப்பான இன்பம் கொள் தஞ்சம் புரி = அடைக்கல நிலையம் இது. புதிந்து கொள் எனும் பொருள் ஓரளவு இங்கு நமக்கே சிறிது புரிகிறதே.

திருவடி சிலம்புகள் - கலத்தலை - உணர்த்துமா போல் கல கல என ஆர்த்த கந்தன் வந்தான் என்று அருமைத் தணிகைப் புராணமும் அறிவிக்கின்றதுவே, தஞ்சம் = கல கல கல கலந்து கொள் கலந்து கொள்

புரி - புரிந்து கொள் புரிந்து கொள் ஆ என்ன அருமையான குறிப்பு இது.

இதை ஊன்றி சிறிது உணரும் போது உள்ளம் பாகாய் உருகுகிறதே

யானை வருவது பின்னே மணி ஓசை வருவது முன்னே. சூரியன் வருவது பின்னே சேவல் நாதம் முன்னே. அது போல் அமரன் வருவது பின்னே அருள் நாதம் வருவது முன்னே. தியான கால இந்நாத உட்பொருள், அறிந்து புரிந்து கொண்ட அளவில் திருமாலும் ருத்திரரும் பிரம்ம தேவரும் சம்பு எனும் மகாதேவரும் குதூகலம் கொண்டு கைக் குவித்து கும்பிடும்படி அவரது அகத்தும் புறத்தும் சேவை தந்து நாள் தோறும் அருள் ஆடல் புரிகிறாய் அத்தா என்று ஆர்வம் கொண்டு அழைக்கின்றார் ஓர் அன்பர்.

அவ்வளவு தானா? மேதகு ஆறு உருவும் ஒன்றான மேனியனே. அகச்சேற்று நாற்றம் அகற்றும் ஞான மண நண்பா, பசுக்களைக் கட்டி வைக்கும் தறி போல் ஆன்ம இனத்தை அகப்படுத்தும் பரி பொருளே எனும் முப்பொருள் குறிப்பில் கந்தா என்று கைக்குவிப்பர் அப்புலவர் பிரான்.

கந்தன் - ஒருமையன், ஞான மணன், கட்டுத்தறி போல்பவன் என்பது இதன் பொருள், உளமாகிய குகையில் உறவு கொண்டவனே எனும் குறிப்பில் குகா குகேசா என்று கூவி குளிரும் அவர் உள்ளம். அறியாமை இருளகற்றிஅருள் ஒளி வழங்கும் பரம ஆச்சாரியா எனும் பொருளில் எந்தன் குருவேஎன்று ஏத்துபவர் அப்பெரியவர் (கு = அறியாமை, இருள், ரு = விலக்குபவர்)

நலம் பெருக இப்படி நாள்தோறும் போற்றுபவர் நக்கீரர். கற்கிமுகி எனும் துஷ்ட தேவதையால் ஒரு சமயம் அவர்க்கும் இடையுறு அணுகியதாம்.

அடனே அவர் பக்தி பரவசத்தோடு திருமுருகாற்றுப்படைதைப் பாடினாராம். - அஞ்சல் ஓங்கு ஆதி அறிவல் நின் வரவு - என அதனில் வரும் பல பகுதிகளில் உள்ள மாபெரும் பொருள் நுட்பம் கண்டு மகிழ்ந்து அப்போதேஅவர் துயர் தவிர்க்க ஆர்வம் காட்டி வந்தீராம். அந்த அருமையைஎண்ணும் போதே இதயம் நெகிழ்கிறதே.

வற்றாது ஊற்றெடுக்கும் வளமான சுனைகள். அதன் களையில் ஏராளமான மரங்கள். அவைகளில் கணக்கில்லாத பழுத்த கனிகள் கற்கண்டு போல இனிப்பவை. அரிய கனிகள் இடை இடை அறுந்து நீரில் விழும். அதனால் சுனை நீரும் சுவை மயம். கனிவிக்கும் மரமுடைய இப்பதியின் பெயர் கந்தன்குடி. பேராலும் இனிய அப்பதியில் என்றும் சானித்தியமாக இருக்கும் பரம, பிரமர் ருத்திரன் முதலோர் சூழ்ந்து நின்னால் சுகம் எய்தினரே. இடர் தவிந்து நக்கீரர் இன்பம் எய்தினரே. சோலையும் சுனையும் பதியும் வளமார் கதி எய்தினரே.

திக்கற்ற நான் மட்டும் தமிழனாகி தவிப்பதுவோ??? நீ திருவுளம் பற்றினால் கடையேன் கடைத்தேற மாட்டேனோ? வினை விலங்கு அறுக்கும் ஐயா, எளியேன் விண்ணப்பம் திருச்செவி ஏற்று அருள்.

ஐடமானது இச்சம். இதனில் பல உருப்புகள் இருக்கின்றன. இருந்து என்ன பயன்?. நினைக்க காணும் நினைவன்றி காணத்தகாதன கண்டு கண்டு கண்கள் மங்கல் ஆவதுவோ? நின் அருட்புகழ் பரிமளிக்கும் அன்பின்றி செவிகள் செவிடாய் சிதைவதுவோ? . முதிரும் அருள் மணம் முகராமல் ,மோக்கத்த காதன மோந்து மோந்து நாசி நசிவதுவோ?. பரம, நினைப்பும் பயனை அடையாமல் வாய் வளம் வறண்டு போவதோ? பரிசிக்கத் தகாதன பரிசித்து உடல் வளம் சுருங்கி ஒடுங்குவதுவோ? நின் கோயிலைவலம் வர நினையாமல் கண்ட இடமெல்லாம் நடந்து நடந்து கால்கள்தள்ளாடி களைப்பதுவோ? எண்ணத் தகாதன எண்ணி எண்ணி என்னுள்ளம் இருளடைந்து தீருவதுவோ?

மேலுரைத்த சூழ்நிலையால் கன்ம மூட்டைகளைக் கட்டுவது தவிர இவ் வாழ்க்கையில் வேறு யாது பயன் கண்டேன்? இவைகளால் விளையும் துன்பங்கள்தான் எத்தனை? எந்தன் சடலம் அங்கம் பல பங்கம் படு தொந்தங்களை என்றும் துயர், அடே அப்பா போதும் போதும் என்று ஆகிறதே.

சந்தையில் நிறைந்த சத்தம் போல் ஓசை நிறைந்தது இவ்வுலகம். ஓசையுள் சூட்சுமஒலி உள்ளது. ஒலியுள் காரணமானது உன் கம்பீர நாதம். அந்நாதம் உன் திருவடிகளில் உள்ள வீரக்கழலில் இருந்து விளைவது. இதை அறிவாரும் இல்லையே?. ஐயோ, செவ்வேள் பெருமா, உந்தி உந்தி நாதத்தை உலவுகின்ற சிறந்த திருவடி சேவை தா, அதுதானே வளமான இன்ப வாழ்வு. **உந்தும் கழல் தந்தும்** ஆ , உச்சரிக்கிற போதே உயர்ந்த உவகை ஊறுகிறதே.

பிறந்த இடத்தில் பந்தம். இறந்து மீட்டும் பிறந்த இடத்திற்கு உரிய சொந்தம் இதுஎன்ன தொல்லை பழைய பிறப்பை மறந்தாலும் விட்ட பிறவிதோறும் பட்ட சுமைபந்தம் மட்டும் என்னை விட்டதில்லையே. விமலா, அரிய உன் சேவையில் அழுந்துவேன் அதன் வழி அப்பந்தமெல்லாம் அழிந்துவிடும். ஆதலின், **என்றும் படி பந்தம் கெட மயில் ஏறி** வந்தும் இப்படி ஒரு தடத்த சேவை தாராயா? சேவிக்கும் திருவுருவம் திடீரென்று விஸ்வரூபமாகி விளையாதா? .

பிரசண்டம் பகிரண்டம் புவி எங்கும்

திசை மண்டும்படி நின்றும் அடடா என்ன ஆனந்தமான அனுபவம். அதன் பின் உததி இடைக் கடவு மரகத வருண குல துரக உப லலித கனக ரத சதகோடி சூரியர்கள் உதயமென யுகமுடிவின் இருள் அகல ஒரு ஜோதி வீசுவதும் ஆனதே வருடைய ஒளிப் பிழம்பாம் வித்தக சொரூப சேவை விளையாதா ?

வஞ்சம் கொண்டு பிறரை வஞ்சிக்க முயன்று என்னையே வஞ்சித்துக் கொண்டநிலை குலைந்த நெஞ்சினேன். வண்டல் என்பது சேறு. குற்றச் சேறே என் கொள்கலம். கருவி கரணங்களை பரமாத்திகத்தில் பயிற்றாமல் லௌகீகத்திலேயே அழுந்தி அதனால் அவைகள் காலத்தில் என்னைக் கை விடுகின்றன. திருவடிதொடர்பையும் இழந்தேன். திக்கற்றவன் ஆகினேன். அதனால் பேதையேன் மரண நாளில் தமிழன் எனும் பெயரையே தழுவலாயினேன்.

நலமிகு கருணை நாதம் கேட்டு, கவின் மிகு மயிலின் ஊர் கோலம் கண்டு, விஸ்வரூப சேவை விளங்கப் பொலிந்து, சுடர் ஒளி போலும் சொரூப ஜோதி தரிசனம் கண்டு, அணு அணுவாய் என்பாவப்பிறப்பு அழியாதா? ஒழியாதா? ஐயா ஐயா என்று அலறியபடி

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அன்பன் கவி கண்டாய்ந்திட.... நக்கீரர் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

(மலைமு கஞ்சு மந்த புலவர் செஞ்சொல் கொண்டு வழிதி றந்த செங்கை வடிவேலா)--- திருப்புகழ் (முலைமுகந்தி).

தலைப்புச் சொற்கள்

பிறவி மயில் திருவடி பாசபந்தம் தமிழன் திருமால் பிரமன் சிவன் நக்கீரர் கந்தன்குடி

215

கருவூர்

தனனா தனனத் தனனா தனனத்
தனனா தனனத் தனதான

தசையா கியகற் றையினால் முடியத்
தலைகா ளளவொப்
தடுமா றுதல்சற் றொருநா ளுலகிற்
றவிரா வுடலத்
பசுபா சமும்விட் டறிவா லறியப்
படுபூ ரணநிட்
பதியா வனையுற் றநுபூ தியிலப்
படியே யடைவித்
அசலே சுரர்புத் திரனே குணதிக்
கருணோ தயமுத்
அகிலா கமவித் தகனே துகளற்
றவர்வாழ் வயலித்
கசிவா நிதயத் தமிழ்தே மதுபக்
கமலா லயன்மைத்
கருணா கரசற் குருவே குடகிற்
கருவூ ரழகப்

பனையாயே
தினையேன்
களமான
தருள்வாயே
தமிழோனே
திருநாடா
துனவேளே
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தசையாகிய கற்றையினால் முடிய
தலை கால் அளவு ஒப்பனையாயே

தடு மாறுதல் சற்று ஒரு நாள் உலகில்
தவிரா உடலத்தினை நாயேன்

பசு பாசமும் விட்டு அறிவால் அறியப்படு
பூரண நிட்களமான

பதி பாவனை உற்று அநுபூதியில்
அப்படியே அடைவித்து அருள்வாயே

அசல ஈசுரர் புத்திரனே குண திக்கு
அருணோதய முத்தமிழோனே

அகில ஆகம வித்தகனே துகள்
அற்றவர் வாழ் வயலி திருநாடா

கசிவார் இதயத்து அமிர்தே மதுப(ம்)
கமலாலயன் மைத்துன வேளே

கருணாகர சற் குருவே குடகில்
கருவூர் அழக பெருமானே.

பத உரை

தசை ஆகிய = மாமிசமாகிய. கற்றையினால் = திரளால். முடிய = முழுமையும். தலை கால் அளவு = தலை முதல் கால் வரையும். ஒப்பனையாயே = அலங்காரமாகவே (அமையப் பெற்று).

தடுமாறுதல் = சஞ்சலம் உறுதல். சற்று ஒரு நாள் = கொஞ்சமேனும் ஒரு நாள் கூட. உலகில் தவிரா = இந்த உலகத்தில் நீங்காத. உடலத்தினை = (இந்த) உடம்பை. நாயேன் = அடியேன்.

பசு = தற்போதத்தையும் (அகங்காரத்தையும்). பாசமும் = பந்தத்தையும். விட்டு = விடுத்து. அறிவால் = ஞானத்தால். அறியப்படு = அறியப்படுகின்ற. பூரண = பரிபூரணமானதும். நிட்களமான = உருவில்லாததுமான.

பதி பாவனை = பரம் பொருளாகிய கடவுள் தியானத்தை. உற்று = மேற்கொண்டு. அநுபூதியில் = அநுபவ ஞானத்தில். அப்படியே அடைவித்து = அந்தத் தியான நிலையிலேயே என்னை ஒப்படைத்துச் சேர்ப்பித்து. அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக.

அசலேசுரர் = கயிலை மயிலைக் கடவுளாகிய (சிவபெருமானின். (அசைவற்றிருக்கும் தானுவாம் சிவபெருமானின்) புத்திரனே = மகனே. குண திக்கு = கிழக்குத் திசையில் தோன்றும். அருணோதய = உதய சூரியனுடைய ஒளியை உடையவனே. முத் தமிழோனே = முத்தமிழ்க் கடவுளே.

அகில ஆகம = எல்லா ஆகமங்களிலும். வித்தகனே = வல்லவனே. துகள் அற்றவர் = குற்றமற்றவர்கள். வாழ் = வாழும். வயலித் திருநாடா = வயலூர் என்னும் அழகிய ஊரில் வீற்றிருப்பவனே.

கசிவார் = உள்ளம் உருகுபவர்களுடைய. இதயத்து அமிர்தே = மனத்தில் ஊறும் அமுதமே. மதுப(ம்) = வண்டு மொய்க்கின்ற. கமலாலயன் = தாமரை மலரை இருப்பிடமாகக் கொண்ட பிரமனுக்கு. மைத்துன வேளே = மைத்துன முறையில் உள்ள முருக வேளே.

கருணகர = கருணாகரனே. சற் குருவே = சற் குரு மூர்த்தியே. குடகில் = மேற்குத் திசையில் உள்ள. கருவூர் = கருவூரில் வீற்றிருக்கும். அழகப் பெருமானே = அழகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

தலை முதல் கால் வரை மாமிசத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், ஒவ்வொரு

நாளும் துன்பத்துக்கு இடமானதும் ஆகிய இந்த உடலை உடைய
அடியேனாகிய நான், என் அகங்காரத்தையும், ஆசைகளையும் விடுத்து,
ஞானத்தால் மட்டும் அறியப்படுவதும், உருவமில்லாததுமான
பரம்பொருளாகிய உன்னைத் தியானித்து, அந்த அனுபவ ஞானத்தினின்றும்
நீங்கா வண்ணம் என்னைச் சேர்ப்பித்து அருள் புரிவாயாக.

கயிலை மலைக் கடவுளாகிய சிவபெருமானின் மகனே. கீழ் வானம்
போன்ற ஒளியை உடையவனே. முத்தமிழ்க் கடவுளே. எல்லா
கமங்களிலும் வல்லவனே. வயலுரில் வாழ்பவனே. மனம் கசிபவர்
உள்ளத்தில் ஊறுகின்ற அமுதமே. தாமரை மலரில் வாழும் பிரமனின்
மைத்துனனே.

கருணாகரனே. ஞான சற் குருவே. கருவூரில் வீற்றிருக்கும் அழகிய
பெருமானே. என்னை அனுபூதியில் சேர்ப்பாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பசுபாசமும் விட்டு அறிவால் அறிய.....

இவ்வடிகள் சன் மார்க்க நிலையைத் திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் உள்ளவாறு
விளக்குகின்றன.

(பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக்

கசியாத நெஞ்சம் கசியக் கசிவித்

தொசியாத வுண்மைச் சொரூபோ தயத்துற்

றசைவான தில்லாமை யான சன்மார்க்கமே).....திருமந்திரம் 1459.

(பசுபாசமு மகிலாதிக பரிபூரண புரணாகர

பதிநேருநி னருளால் மெய் உணர்ந்திடேனோ)..... திருப்புகழ் (குயிலோமொழி).

ஆ. அனுபூதியில் அப்படியே அடைவித்து.....

(மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்....).....சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை 7.95.1.

இ. மதுபக் கமலா லயன் மைத்துன வேளே.....

(வேதாமைத் துனவேளே வீராசற் குணசீலா).....திருப்புகழ் 266 (நீதானெத்).

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை தமிழன் தத்துவம் அருள் முப்பாழ் முத்தமிழ் அனுபூதி சிவன் பிரமன்
குருநாதர் வேதம் ஆகமம் அருவம் கருவூர்

216

கருவூர்

தத்தத் தனதன தானன தானன
தத்தத் தனதன தானன தானன
தத்தத் தனதன தானன தானன

தனதான

நித்தப் பிணிகொடு மேவிய காயமி

தப்புப் பிருதிவி வாயுவு தேயுவு

நிற்பொற் ககனமொ டாமிவை பூதக

நிற்கப் படுமுல காளவு மாகரி

டத்தைக் கொளவுமெ நாடிடு மோடிடு

நெட்டுப் பணிகலை பூணிடு நானெனு

எத்தித் திரியுமி தேதுபொ யாதென

வுற்றுத் தெளிவுண ராதுமெய் ஞானமொ

டிச்சைப் படஅறி யாதுபொய் மாயையி

எத்திற் கொடுநின தாரடி யாரொடு

முய்த்திட் டுனதரு ளாலுயர் ஞானமு

திட்டுத் திருவடி யாமுயர் வாழ்வற

தத்தத் தனதன தானன தானன

தித்தித் திமிதிமி தீதக தோதக

டத்தக் குடகு கு தாகுட தீகுட

சத்தத் தொலிதிகை தாவிட வானவர்

திக்குக் கெடவரு தூரர்கள் தூள்பட

சர்ப்பச் சதமுடி நாணிட வேலதை

வெற்றிப் பொடியணி மேனியர் கோகுல

சத்திக் கிடமருள் தாதகி வேணியர்

வெற்புப் புரமது நீறெழ காணிய

வெற்புத் தடமுலை யாள்வளி நாயகி

சித்தத் தமர்கும ராளமை யாள்கொள

வெற்றிப் புகழ்கரு ஓர்தனில் மேவிய

லவைமேவி

மடவாண்மை

லுழல்வேனை

இனிதாள்வாய்

வெனபேரிச்

யெறிவோனே

ரருள்பாலா

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நித்த(ம்) பிணி கொடு மேவிய காயம் இது

அப்பு பிருதிவி வாயுவு(ம்) தேயுவு(ம்)
நில் பொன் ககனம் ஒடு ஆம் இவை பூத கலவை மேவி
நிற்கப்படும் உலகு ஆளவும் மாகர்
இடத்தை கொளவுமே நாடிடும் ஓடிடு(ம்)
நெட்டு பணி கலை பூண் இடு நான் எனும் மட ஆண்மை
எத்தி திரியும் இது ஏது பொய்யாது என
உற்றது தெளிவு உணராது மெய் ஞானமொடு
இச்சை பட அறியாது பொய் மாயையில் உழல்வேனை
எத்தில் கொடு நினது ஆர் அடியாரொடும்
உய்த்திட்டு உனது அருளால் உயர் ஞான அமுது
இட்டு திருவடியாம் உயர் வாழ்வு உற இனிது ஆள்வாய்
தத்தத்.....என பேரி
சத்தத்து ஒலி திகை தாவிட வானவர்
திக்கு கெட வரு(ம்) சூரர்கள் தூள்பட
சர்ப்ப சத முடி நாணிடை வேல் அதை எறிவோனே
வெற்றி பொடி அணி மேனியர் கோகுல
சத்திக்கு இடம் அருள் தாதகி வேணியர்
வெற்பு புரம் அது நீறு எழ காணியர் அருள் பாலா
வெற்பு தட முலையாள் வ(ள்)ளி நாயகி
சித்தத்து அமர் குமரா எமை ஆள் கொள
வெற்றி புகழ் கருவூர் தனில் மேவிய பெருமானே.
பத உரை

நித்தம் = நாள்தோறும். பிணி கொடு = நோய்களுடன். மேவிய = கூடித். காயம் இது = இவ்வுடலாகும். அப்பு, பிருதி, வாயுவு(ம்) = (இது) நீர், மண், காற்றுடன். தேயுவு(ம்) = நெருப்பும். நில் = உள்ளதான. பொன் = பொலிவுள்ள. ககனமோடு ஆம் இவை = ஆகாயம் எனப்படும். பூத கலவை மேவி = ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் உண்டாகி

நிற்கப்படும் = தோன்றி நிற்பதாகும். உலகு ஆளவும் = உலகத்தை எல்லாம் ஆள வேண்டும். மாகர் இடத்தை = விண்ணவர் இருக்கும் இடத்தையும். கொளவுமே = கொள்ள வேண்டும் என்று. நாடிடும் = ஆசை கொண்டு. ஓடிடு(ம்) = அதற்காக அங்கும் இங்கும் ஓடி அலையும். நெட்டு = செருக்குடன். பணி = அணி கலன்களையும். கலை = ஆடைகளையும். பூணிடு = அணிந்து. நான் எனும் = நான் என்கின்ற. மட ஆணைமை = முட்டாள் தனமான அகங்காரத்துடன்.

எத்தித் திரியும் = வஞ்சித்துத் திரியும். இது ஏது = இது என்ன. பொய்யானது என = பொய்யாகாது நிலைத்திருக்கும் என்று. உற்று = திடமாக நினைத்து. தெளிவு உணராது = தெளிவான உண்மையை உணராமல். மெய் ஞானமோடு = மெய்ஞ்ஞானத்தை. இச்சைப் பட அறியாது = விரும்ப அறியாமல். பொய் மாயையில் = பொய்யான உலக மாயைகளில். உழல்வேனை = அலைச்சல் உறுகின்ற என்னை.

எத்தில் கொடு = தந்திரமாக ஆட்கொண்டு. நினது அடியாரோடும் = உன் அடியார்களுடன். உய்த்திட்டு = என்னைக் கொண்டு சேர்ப்பித்து. உனது அருளால் = உன் திருவருளால். உயர் ஞான

அமுது இட்டு = சிறந்த ஞானஅமுதத்தைத் தந்து. திருவடியாம்
உயர் வாழ்வு உற = திருவடியாகிய சிறந்த வாழ்வை நான்
அடையும்படி. இனிது ஆள்வாய் = இனிதே ஆண்டருள்க.

தத்தத்.....என பேரி = இவ்வாறு ஒலிக்கும் முரசுகளின்.

சத்தத்து ஒலி = பேரொலி. திகை தாவிட = திசைகளைக் கடந்து
தாவிச் செல்ல. வானவர் = தேவர்கள். திக்குக் கெட = (வாழும்)
திசைகள் கலங்கிக் கெட. வரு = வந்த. தூர்கள் தூள்பட =
அசுரர்கள் தூளாகி பொடிபட. சர்ப்பச் சத முடி = (ஆதிசேடனாகிய)
பாம்பின் நூறு பணா முடிகள். நாணிட = அச்சம் கொள்ள. வேல்
அதை எறிவோனே = வேலைச் செலுத்தியவனே.

வெற்றிப் பொடி அணி = வெற்றியைத் தரும் திரு நீற்றை
அணிந்த. மேனியர் = திருமேனியர். கோகுல சத்திக்கு =
ஆயர்பாடியில் வளர்ந்த கிருஷ்ணனாகிய திருமாலுக்கு. இடம்
அது அருள் = தமது இடது பாகத்தைத் தந்தருளிய. தாதகி
வேணியர் = ஆத்தி மாலைச் சடையை உடைய சிவபெருமான்.
அருள் பாலா = அருளிய குழந்தையே.

வெற்புத் தட முலை = மலை போன்ற பெரிய கொங்கைகளை
உடைய. வ(ள்)ளி நாயகி = வள்ளி நாயகி. சித்தத்து அமர் =
உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும். குமரா = குமரனே. எமை ஆள்கொள =
என் உள்ளத்தில் இருக்கப்பெற்ற. வெற்றிப் புகழ் = வெற்றிப் புகழ்
விளங்கும். கருவூர் தனில் மேவிய பெருமானே = கருவூரில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நோய்கள் கூடிய, ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஆகிய இவ்வுடல் நிலையானது அல்ல. இருப்பினும், இந்த உலகமெல்லாம் ஆள வேண்டும், விண்ணுலகத்தையும் வெல்ல வேண்டும் என்று ஆசை பூண்டு, அதன் பொருட்டு அங்குமிங்கும் ஓடியும், ஆடியும், செருக்குடன் ஆடை அணி கலன்களை அணிந்தும், நான் என்னும் அகங்காரத்துடன் வஞ்சித்துத் திரியும் நான், இது பொய்யானதல்ல என்னும் உண்மையைத் திடமாக உணராமல், மெய்ஞ்ஞானத்தை விரும்பாமல், பொய்யான மாயையிலேயே அலைச்சல் உறுகின்றேன். என்னைத் தந்திரமாக ஆட்கொண்டு, உன்னுடைய அடியார்களோடு சேர்த்து, திருவருள் ஞான அமுதைத் தந்து, உன் திருவடியாகிய மேலான நிலையைத் தந்து அருளுக.

பேரொலி முழங்க, முரசுகள் ஒலிக்க, தேவர் உலகம் கலங்கிட, தூர்கள் தூள் ஆக, ஆதிசேடனின் பணா முடிகள் நடுங்க, வேலைச் செலுத்தியவனே. திரு நீற்றை அணிந்தவரும், திருமாலுக்குத் தன் இட பாகத்தைத் தந்தவரும், திரிபுரங்களைச் சிரித்து அழித்தவரும் ஆகிய சிவபெருமான் அருளிய குழந்தையே. பெரிய கொங்கைகளை உடைய குறப் பெண்ணின் உள்ளத்தில் உறையும் குமரனே. கருவூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்கு உயர் வாழ்வு தந்து அருள வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அப்பு பிருதிவி வாயு...

(ஐம்பெருமா பூதங்களா ஒருவீர் வேண்டிற்று

ஒருவீர் வேண்டிர் ஈண்டு இவ் அவனி எல்லாம்

உம் பரமே உம் வசமே ஆக்க வல்லீர்)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்

திருமுறை 6.27.1.

ஆ. நான் எனும் மட ஆண்மை....

(நான் நான் இங்கு எனும் அகந்தை எனக்கு ஏன் வைத்தாய்

நல்வினை தீ வினை எனவே நடுவே காட்டி)...தாயுமானவர் (பன்மாலை) 5.

(முக்குணம் அது கெட நானா என வரு

முத்திரை அழிதர).....திருப்புகழ் (எட்டுடனொரு)

ஆ. அடியாரோடும் உய்த்திட்டு உனது...

(பார்ப்பாயலையோ அடியாரோடு

சேர்ப்பாயலையோ).....திருப்புகழ் (கார்ச்சார்).
(துரும்பனேன் என்னினும் கைவிடுதல் நீதியோ
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்).....தாயுமானவர் (சுகவாரி) 7.
(ஆடியாமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி
ஆயிரம் பல்லாண்டு).....பெரியாழ்வார் (திருப்பல்லாண்டு) காப்பு.
(அப்பன் ஆண்டு கொண்டு அடியாரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே)...திருவாசகம் (அதிசயப் பத்து) 1.
(கெடுதல் இல்லாத் தொண்டரில் கூட்டியவா).....கந்தர் அலங்காரம் 100.

தலைப்புச் சொற்கள்

பிணி உடல் நிலையாமை ஐம்பூதம் ஆணவம் ஞானம் மாயை ஆட்கொள்ளல்
திருவருள் திருவடி சந்தம் (அகச்சான்று) சிவன் வள்ளி கருவூர்
வேல் சூரன்

217

கருவூர்

தனதானத் தனதான தனதானத் தனதான

மதியால்வித் தகனாகி மனதாலுத்	தமனாகிப்
பதிவாகிச் சிவஞான பரயோகத்	தருள்வாயே
நிதியேநித் தியமேயென் நினைவேநற்	பொருளாயோய்
கதியேசொற் பரவேளே கருவூரிற்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மதியால் வித்தகனாகி மனதால் உத்தமனாகி
பதிவாகி சிவ ஞான பர யோகத்து அருள்வாயே

நிதியே நித்தியமே என் நினைவே நல் பொருள் ஆயோய்
கதியே சொல் பர வேளே கருவூரில் பெருமானே.

பத உரை

மதியால் = என் புத்தியைக் கொண்டு. வித்தகனாகி = (நான்) ஒரு பேரறிவாளியாகி. மனதால் = எம் மனம் நன்னெறியையே பற்ற. உத்தமனாகி = நான் ஒரு உத்தம குணம் படைத்த மேலோனாகி.

சிவ ஞான பதிவாகி = சிவ ஞானத்தில் என் மனம் ஊன்றுவதாகி. பர யோகத்து = மேலான வாழ்க்கையை. அருள்வாயே = நான் பற்றும்படி அருள் புரிவாயாக.

நிதியே = என் செல்வமே. நித்தியமே = அழிவில்லாப் பொருளே.

என் நினைவே = என் தியானப் பொருளே. நல் பொருள் ஆயோய் = சிறந்த பேரின்பப் பொருள் ஆனவனே.

கதியே = என் புகலிடமே. சொல் = எல்லோராலும் புகழப்படும். பர வேளே = மேலான செவ்வேளே. கருவூரில் பெருமானே = கருவூர்த் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

என் புத்தியைக் கொண்டு ஒரு பேரறிவாளி ஆகி, நான் நன்னெறியையே பற்றி மேலோனாகி, சிவ ஞானம் என் மனதில் ஊன்றுவதாகி, யோக வழியை நான் பற்றும்படி அருள் புரிவாயாக.

என் செல்வமே. அழிவில்லாத பொருளே. என் தியானப் பொருளே. நன்மை தரும் கடவுளே. என் புகலிடமே. யாவராலும் புகழப்படும் மேலான செவ்வேளே. கருவூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்குப் பர யோகம் தந்து அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நிதியே...

(நிதி ஒப்பானை நிதியில் கிழவனை...

கதி ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 5.3.6.

(நிதியினைப் பவளத் தூணை

நெறியினால் நினைய வல்லார்

கதியினைக் கஞ்சன் மாளக்

கண்டுமுன் அண்டமாளும்)....திருமங்கை ஆழ்வார் (திருகுறுத்தாண்டகம்) 1.

(கதியாய் விதியாய்க் குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே)...கந்தர் அநுபூதி 51.

218

காசி

தான தத்தன தான தானன

தான தத்தன தான தானன

தான தத்தன தான தானன

தனதான

தார ணிக்கதி பாவி யாய்வெகு

சூது மெத்திய மூட னாய்மன

சாத னைக்கள வாணி யாயிறு

மதிமோக

தாப மிக்குள வீண னாய்பொரு

வேல்வி ழிச்சிய ராகு மாதர்கள்

தாமு யச்செயு மேது தேடிய

நினைவாகிப்

பூர ணச்சிவ ஞான காவிய

மோது தற்புணர் வான நேயர்கள்

பூசு மெய்த்திரு நீறி டாஇரு

வினையேனைப்

பூசி மெய்ப்பத மான சேவடி

காண வைத்தருள் ஞான மாகிய

போத கத்தினை யேயு மாறருள்

புரிவாயே

வார ணத்தினை யேக ராவுமு

னேவ ளைத்திடு போது மேவிய

மாய வற்கித மாக வீறிய

மருகோனே

வாழு முப்புற வீற தானது

நீறெ ழிப்புகை யாக வேசெய்த

மாம திப்பிறை வேணி யாரருள்

புதல்வோனே

கார ணக்குறி யான நீதிய

ரான வர்க்குமு னாக வேநெறி

காவி யச்சிவ நூலை யோதிய

கதிர்வேலா

கான கக்குற மாதை மேவிய
ஞான சொற்கும ராப ராபர
காசி யிற்பிர தாப மாயுறை

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தாரணிக்கு அதி பாவியாய் வெகு
சூது மெத்திய மூடனாய் மன
சாதனை களவாணியாய் உறும் அதி மோக

தாப(ம்) மிக்கு உள வீணனாய் பொரு
வேல் விழிச்சியர் ஆகு மாதர்கள்
தாம் உ(ய்)ய செ(ய்)யும் ஏது தேடிய நினைவாகி

பூரண சிவ ஞான காவியம்
ஓது(ம்) தற்ப உணர்வான நேயர்கள்
பூசம் மெய் திரு நீறு இடா இரு வினையேனை

பூசி மெய் பதமான சேவடி
காண வைத்து அருள் ஞானம் ஆகிய
போதகத்தினையே ஏயும் மாறு அருள் புரிவாயே

வாரணத்தினையே கராவும் மு(ன்)னே
வளைத்திடு போது மேவிய
மாயவற்கு இதமாக வீறிய மருகோனே

வாமும் முப்புர(ம்) வீறதானது
நீறு எழ புகையாகவே செய்த
மா மதி பிறை வேணியார் அருள் புதல்வோனே

காரண குறியான நீதியர்

ஆனவர்க்கு மு(ன்)னாகவே நெறி
காவிய சிவ நூலை ஓதிய கதிர்வேலா

கானக குற மாதை மேவிய
ஞான சொல் குமரா பராபர
காசியில் பிரதாபமாய் உறை பெருமானே.

பத உரை

தாரணிக்கு = (இந்தப்) பூமியில். அதி பாவியாய் = மிகவும் பாவச்
செயல்களை செய்பவனாய். வெகு தூது மெத்திய = மிக்க
வஞ்சகம் நிறைந்தவனாய். மூடனாய் = முட்டாளாய். மன
சாதனை = மனத்தால் எண்ணுவதில். களவாணியாய் =
போலியாய். உறும் = இருக்கும். அதி = மோக = மிக்க காம
மயக்கில்.

தாபம் மிக்கு உள வீணனாய் = விரகம் மிகுந்துள்ள
பயனற்றவனாய். பொரு வேல் விழிச்சியர் ஆகும் = சண்டைக்கு
உற்ற வேல் போன்ற கூரிய கண்களை உடையவர்களான.
மாதர்கள் = பொது மகளிர்கள். தாம் உய்ய = தாம் பிழைக்கும்படி.
செய்யும் = உதவும். ஏது தேடிய நினைவாகி = செல்வத்தை
தேடித் தரும் நினைவைக் கொண்டு.

பூரண = எங்கும் நிறைந்த. சிவ ஞான காவியம் அது = சிவ
தத்துவ நூல்களை. ஓதும் தற்ப உணர்வான = ஓதுகின்ற
தன்மையை உடைய. நேயர்கள் = அடியார்கள். மெய்ப் பூசம் =
உடலில் இடுகின்ற. திரு நீறு இடா = திரு நீற்றை உடலில்
இடாத. இரு வினையேனை = பெரிய தீ வினைகளை
உடையவனாய் (திரியும் என்னை).

பூசி = (அத்திரு நீற்றை) அணியச் செய்து. மெய்ப் பதமான
= உண்மையான நிலையாகிய. சேவடி காண வைத்து அருள் =
திருவடியைக் காணும்படிச் செய்து அருளிய. ஞானமாகிய
போதகத்தினையே = ஞான அறிவை. ஏயும் மாறு = நான்
அடையும்படி. அருள் புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக.

வாரணத்தினையே = (கஜேந்திரனாகிய) யானையை. கராவும் =
முதலையும். முன்னே = முன்னொரு நாளில். வளைத்திடு போது
= (காலைப்பற்றி) வளைத்த போது. மேவிய மாயவற்கு = சென்று
உதவிய மாயவனாகிய திருமாலுக்கு. இதமாக = இன்பம்
தரும்படி. வீறிய மருகோனே = மேம்பட்டு விளங்கும் மருகனே.

வாமும் = வாழ்ந்திருந்த. முப்புரம் வீறதானது = முப்புரங்களின்
பொலிவு. நீறு எழ = சாம்பலாகும்படி. புகையாகவே செய்த =
(நெற்றிக் கண்ணால்) எரித்த. மா மதிப் பிறை = சிறந்த பிறைச்
சந்திரனை. வேணியர் அருள் = சடையில் தரித்த சிவ பெருமான்
ஈன்றருளிய. புதல்வோனே = மகனே.

காரணக் குறியான = (அனைத்துக்கும்) மூல காரணனாகிய.
நீதியரானவர்க்கு = பெற்றியை உடைய சிவபெருமானுக்கு.
முன்னாகவே = பண்டை நாளில். நெறி காவியச் சிவ நூலை =
சிவநூலாகிய தேவாரத்தை. ஓதிய = (சம்பந்தராக வந்து) ஓதிய.
கதிர் வேலா = ஒளி வீசும் வேலாயுதனே.

கானகக் குற மாதை = காட்டில் வாழ்ந்த குறப் பெண்ணாகிய
வள்ளியை. மேவிய = நாடிச் சென்ற. ஞான சொல் குமரா = ஞான
குருவாகிய குமரனே. பராபர = தயாள குணமுடையவனே.

காசியில் = காசி என்னும் தலத்தில். பிரதாபமாய் உறை = புகழ்
கொண்டு வீற்றிருக்கும். பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

பூமியில் பெரிய பாபம் செய்பவனாக, வஞ்சனைகளில் மிக்கவனாக, மூடனாக, தீய எண்ணங்கள் உடையவனாக, காமமும், தாபமும் நிறைந்தவனாக, கூரிய கண்களை உடைய விலை மாதர்களையே நினைக்கும் இழி குணம் உடையவனாக இருக்கும் என்னை, சிவ ஞானத்தில் மிக்க அடியார்களிடம் சேர்த்து, திரு நீற்றை அணியும்படி செய்து, சிவ ஞான தத்துவங்களை உபதேசித்து அருள் செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

முன்னொரு நாளில் தன் காலைப் பற்றிய கஜேந்திரனை முதலையிடமிருந்து காக்க விரைந்து சென்ற திருமாலின் மருகனே. வலிய முப்புரங்களை எரித்தவனும், பிறைச் சந்திரனைச் சடையில் தரித்தவனுமாகிய சிவ பெருமானின் மகனே. மூல காரணனாகிய சிவபெருமானின் சந்நிதிகளில் தேவாரத்தைச் (சம்பந்தராக வந்து) ஓதிய குமரனே. தயாளனே. காசியில் புகழுடன் வீற்றிருப்பவனே. தீய நெறியில் வாழும் என்னை அடியார்களோடு சேர்த்து ஞான உபதேசம் செய்து அருள் வேண்டுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பூரணச் சிவஞான காவியம் ஓது...

தேவார திருவாசக நூல்களைக் குறிக்கும்.

ஆ. வாரணத்தினை யேக ராவுமு...

(நுதிவைத்தக ராம லைந்திடு களிறுக்கரு ளேபுரிந்திட)...திருப்புகழ் 81 (பகர்தற்கரி).

(ஆனைமடு வாயிலன்று மூலமென வோல மென்ற)..... திருப்புகழ். 225 (சாலநெடு).

(கடகரி அஞ்சி நடுங்கி..)..... திருப்புகழ் 234 (சருவியிகழ்ந்து)

வரலாறு பாடல் 225 விளக்கத்தில் பார்க்கவும்

இ. வாழுமுப்புர வீற தானது...

(அரிய திரிபுர மெரிய விழித்தவன்).....திருப்புகழ் (குருவியெனப்பல).

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் மூடன் நெறி சிவஞானம் அடியார் திரு நீறு அருள் திருவடி திருமால்
சிவன் மூலப்பொருள் வள்ளி தேவாரம் சம்பந்தர் உபதேசம் காசி

219

காசி

தான தந்த தனாதன

தனதான

வேழ முண்ட விளாகனி
மேனி கொண்டு வியாபக
நாளு மிண்டர் கள்போல்மிக
நானு நைந்து விடாதருள்
மாள் அன்று மணீசர்கள்
வாதில் வென்ற சிகாமணி
காள கண்ட னுமாபதி
காசி கங்கை யில்மேவிய

யதுபோல
மயலூறி
அயர்வாகி
புரிவாயே
கழுவேற
மயில்வீரா
தருபாலா
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வேழம் உண்ட விளா கனி அது போல
மேனி கொண்டு வியாபக மயல் ஊறி

நாளும் மிண்டர்கள் போல் மிக அயர்வாகி
நானும் நைந்து விடாது அருள் புரிவாயே

மாள் அன்று அமண் நீசர்கள் கழு ஏற
வாதில் வென்ற சிகாமணி மயில் வீரா

காள கண்டன் உமாபதி தரு பாலா
காசி கங்கையில் மேவிய பெருமானே.

பத உரை

வேழம் உண்ட = வேழம் என்னும் நோய் உண்ட. விளாக் கனி அது போல = விளாப் பழத்தைப் போல். மேனி கொண்டு = மேனியை அடைந்து (உள் இருக்கும் சத்து அற்று). வியாபக = எங்கும். மயல் ஊறி = காம இச்சைப் பரவி.

நாளும் = நாள் தோறும். மிண்டர்கள் போல் = அறிவின்மையால் திண்மை கொண்ட (மூடர்கள்) போன்று. அயர்வாகி = தளர்ச்சி அடைந்து. நானும் நைந்து விடாது = நானும் மெலிந்து வாட்டமுறாதபடி. அருள் புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக.

அன்று = முன்பு. அமண் நீசர்கள் = சமணக் குருமார்கள். கழு ஏற மாள = கழுவில் ஏறி மாளும் வண்ணம். வாதில் வென்ற = வாதில் வென்ற. சிகாமணி = சிகாமணியே. மயில் வீரா = மயில் வீரனே.

காள கண்டன் = விடமுண்ட கண்டனாகிய. உமாபதி = உமா தேவியின் கணவனான சிவபெருமான். தரு பாலா = பெற்ற பிள்ளையே. கங்கை = கங்கை நதிக் கரையில் உள்ள. காசியில் மேவிய பெருமானே = காசித் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வேழம் என்னும் நோய் போன்று உள்ளிருக்கும் சத்து அற்ற விழாம் பழம் போன்ற மேனியை அடைந்து காமப் பற்று உடலெங்கும் பரவி, நாள் தோறும் அறிவின்மையால் திண்மை கொண்ட மூடர்கள் போன்று, உடல் தளர்ந்து, நானும் மெலிந்து வாட்டமுறாத வண்ணம் அருள் புரிவாயாக.

சமணக் குருக்கள் கழுவில் ஏறி மாள, அவர்களை வாதத்தில் வென்ற சிகாமணியே. மயில் வீரனே. விடம் உண்ட கண்டனும், உமா தேவியின்

பதியாகிய சிவ பெருமான் பெற்ற பிள்ளையே. காசியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. நான் காம நோயால் மெலிந்து வாட்டமுறாமல் அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வேழம் உண்ட விளாகனி....

(உலங்குண்ட விளங்கனி போல்
உள்மெலியப் புகுந்து என்னை
நலங்கொண்ட நாரணற்கென்
நடலை நோய் செப்புமினே)....நாச்சியார் திருமொழி 8.6.

ஆ சுற்றி மரக்காவில்

வேழம் உண்டகனிஅகப்பேய்! அகப்பேய்ச் சித்தர் பாடல்கள்

தலைப்புச் சொற்கள்

பெண்ணைச் அருள் அறிவிலி அமணர் சம்பந்தர் சிவன் உமை காசி

220

கும்பகோணம்

தனத்த தந்தன தனதன தந்தத் தனத்த தந்தன தனதன தந்தத் தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்	தனதான
கறுத்த குஞ்சியும் வெளிறியெ ழுங்கொத் துருத்த வெண்பலு மடையவி ழுந்துட் கருத்து டன்திகழ் மதியும ருண்டுச் கலக்க முண்டல மலமுற வெண்டிப் பழுத்தெ ழும்பிய முதுகுமு டங்கக் கழுத்தில் வந்திளை யிரும லொதுங்கக் அறத்தி ரங்கியொர் தடிகைந டுங்கப் பிடித்தி டும்புறு மனைவியு நிந்தித் தடுத்த மைந்தரும் வகள் விளம்பச் அழுக்க டைந்திடர் படுமுடல் பங்கப் பிறப்பெ னுங்கட லழியலொ ழிந்திட் டடுத்தி ருந்திரு வடிதனை யென்றுற் புறத்த லம்பொடி படமிக வுங்கட் டறப்பெ ருங்கடல் வயிறுகு ழம்பப் புகட்ட ரங்கிய விரகது ரங்கத் பொருப்பு ரம்படர் கிழிபட வென்றட் டரக்கர் வன்றலை நெரியநெ ருங்கிப் புதைக்கு றுந்தசை குருதிகள் பொங்கப் சிறுத்த தண்டைய மதலையொ ரஞ்சச் சினத்து மிஞ்சரி திரிதரு குன்றத் தினைப்பு னந்திகழ் குறமகள் கொங்கைக் செருக்கு நெஞ்சடை முருகசி கண்டிப் பரிச்ச மந்திடு குமரக டம்பத் திருக்கு டந்தையி லுறைதரு கந்தப்	சுருள்ளோயாற் கொழுமேனி சடமாகி றிடுவேனோ திறல்வீரா பொரும்வேலா கிரிமேவிச் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கறுத்த குஞ்சியும் வெளிறி எழும் கொத்து
உருத்த வெண் ப(ல்)லும் அடைய விழுந்து உள்
கருத்துடன் திகழ் மதியும் மருண்டு சுருள் நோயால்

கலக்கமுண்டு அலம் அலம் உற வெண்டி
பழுத்து எழும்பிய முதுகு முடங்க
கழுத்தில் வந்து இளை இருமல் ஒதுங்க கொழு மேனி

அற திரங்கி ஓர் தடி கை நடுங்க
பிடித்து இடும்பு உறு மனைவியும் நிந்தித்து
அடுத்த மைந்தரும் வசைகள் விளம்ப சடமாகி

அழுக்கு அடைந்து இடர் படும் உடல் பங்க
பிறப்பு எனும் கடல் அழியல் ஒழிந்திட்டு
அடுத்திரும் திருவடி தனை என்று உற்றிடுவேனோ

புற தலம் பொடி பட மிகவும் கட்டு
அற பெரும் கடல் வயிறு குழம்ப
புகட்டு அரங்கிய விரக துரங்க திறல் வீரா

பொருப்பு உரம் படர் கிழி பட வென்று அட்டு
அரக்கர் வன் தலை நெரிய நெருங்கி
புதை குறும் தசை குருதிகள் பொங்க பொரும் வேலா

சிறுத்த தண்டைய மதலையோர் அஞ்ச
சினத்து மிஞ்ச அரி திரி தரு குன்ற
தினை புனம் திகழ் குற மகள் கொங்கை கிரி மேவி

செருக்கு நெஞ்சு உடை முருக சிகண்டி

பரி சுமந்திடு குமர கடம்ப

திரு குடந்தையில் உறை தரு கந்த பெருமானே.

பத உரை

கறுத்த குஞ்சி வெளிறி = கருத்த மயிரும் வெளுத்துப் போய்.

எழும் கொத்து = எழுந்து வரிசையாக. உருத்த = உருவு
கொண்டிருந்த. வெண் ப(ல்)லும் = வெண்மை நிறமான பற்களும்.
அடைய = எல்லாம். விழுந்து = விழுந்து போய். உள் கருத்து =
உள்ளே கருத்துக்களுடன். திகழ் = விளங்கியிருந்த. மதியும் =
புத்தியும். மருண்டு = மருட்சி அடைந்து. சுருள் நோயால் =
உடலைச் சுருட்டி மடக்கும் நோயால்.

கலக்கமுண்டு = கலக்கம் அடைந்து. அலம் அலம் உற =
(இவ்வாழ்க்கை) போதும் போதும் என்னும் மன நிலை வர.
வெண்டி = நீர் வற்றி. பழுத்து = பழுத்த பழமாய். எழும்பிய =
நிமிர்ந்து ஓங்கி நின்ற. முதுகும் அடங்க = முதுகும் வளைவு உற.
கழுத்தில் வந்து = கண்டத்தில் வந்து. இளை = கோழையும்.
இருமல் ஒதுங்க = இருமலும் ஒதுங்கி நிற்க. கொழு மேனி =
கொழுத்திருந்த உடலானது.

அற = மிகவும். திரங்கி = வற்றிச் சுருங்கி. ஓர் தடி கை = ஒரு
தடியைக் கையில். நடுங்கப் பிடித்த = நடுக்கத்துடன் பிடித்த.
இடும்பு உறு மனைவியும் = அவமதிப்புக்கு இடமான மனைவியும்.
நிந்தித்து = இகழ். அடுத்த மைந்தரும் = பக்கத்தில் அடுத்துள்ள
பிள்ளைகளும். வசைகள் விளம்ப = பழிக்க. சடமாகி =
அறிவில்லாத பொருள்போல் ஆகி.

அழுக்கு அடைந்து = உடலெல்லாம் அழுக்கு சேர. இடர் படு = வேதனைப்படும். உடல் பங்க = உடலுக்கு இடமான சேறு போன்ற. பிறப்பு எனும் கடல் = பிறவி என்கின்ற கடலில். அழியல் = அழிந்த போவது. ஒழிந்திட்டு = ஒழிந்து. அடுத்து இரும் திருவடிதனை = பெருமை வாய்ந்த உனது திருவடிகளைச் சரணம் அடைந்து. என்று உற்றிடுவேனோ = என்று நான் பொருந்தி இருப்பேனோ ?

புறத் தலம் = வெளி இடங்கள் எல்லாம். பொடிபட = பொடிபட்டு. மிகவும் கட்டு அற = மிகவும் நிலை கலங்கவும். பெரிய கடல் வயிறு குழம்ப = பெரிய கடலும் அதனது உட்புறமெல்லாம் குழம்பிக் கலங்கவும். புகட்டு = (ஆங்காங்குள்ள அசுரர்கள் மீது) புகவிட்டு. அரங்கிய = அவர்களை தேய்த்துச் சிதைத்த. விரக = சாமர்த்தியமுள்ள. துரங்க = குதிரையாகிய மயிலேறும். திறல் வீரா = வலிமை வாய்ந்த வீரனே.

பொருப்பு = கிரௌஞ்ச மலையின். உரம் படர் = பரவி இருந்த வலிமை. கிழிபட = பிளவு உண்டு. வென்று = வெற்றி அடைந்து. அட்டு = (பகைவர்களைக்) கொன்று. அரக்கர் வன் தலை = அசுரர்களுடைய வலிய தலைகள். நெரிய = நெரிபட்டு அழிய.

நெருங்கி = நெருங்கிச் சென்று. புதைக் குறும் தசை = உள்ளடங்கியுள்ள சதை. குருதிகள் = இரத்தம். பொங்க = மேல் எழ. பொரும் வேலா = சண்டை செய்யும் வேலனே.

சிறுத்த = சிறிய. தண்டைய = தண்டைகளை அணிந்தவனே. மதலையொர் = பிள்ளைகள். அஞ்ச = பயப்படும்படி. சினத்து மிஞ்சு அரி = கோபம் மிக்க சிங்கம். திரி தரு = திரிகின்ற. குன்ற =

வள்ளி மலையில். தினைப் புனம் திகழ் = தினைப்புனத்தில்
விளங்கியிருந்த. குறமகள் கொங்கைக் கிரி மேவி = குறப்
பெண்ணாகிய வள்ளியின் தனங்களை விரும்பி.

செருக்கு நெஞ்சு உடை முருக = மகிழ்ச்சி கொண்ட
மனத்தை உடைய முருகனே. சிகண்டி பரி = மயில்
என்னும் குதிரை. சுமந்திடு குமர = சுமக்கின்ற குமரனே. கடம்ப =
கடம்பனே. திருக் குடந்தையில் = கும்பகோணத்தில். உறை தரு
கந்தப் பெருமானே = வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மயிர் வெளுத்து, பற்கள் விழுந்து, மதி மருண்டு, நோய்கள் மிகுந்து,
இவ்வாழ்க்கை போதும் என்ற மன நிலை வர, முதுகு வளைந்து, மேனி
சுருங்கி, மனைவி நிந்திக்க, பிள்ளைகள் வசை மொழிகள் பேச,
வேதனைப்படும் உடல் பிறப்பு என்னும் கடலில் அழிந்து போவது ஒழிய,
உனது திருவடிகளைச் சரணம் புகுந்து என்று நான் பொருந்தி
இருப்பேனோ ?

அசுரர்களை அழித்து , கடலை அவர்கள் மீது புகவிட்ட வலிமை வாய்ந்த
வீரனே. கிரௌஞ்ச மலை அழியும்படி அதைப் பிளவு செய்து, அசுரர்களின்
சதை, இரத்தம் இவைகள் மேல் எழ, போர் செய்த வேலனே. வள்ளி
மலையில் தினைப் புனம் காத்த வள்ளியின் தனங்களை விரும்பியவனே
குடந்தையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. உன் திருவடிதனை என்று
உற்றிடுவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வெண்டி = நீர் வற்றி. இடும்பு = அவமதிப்பு. புகட் டரங்கிய = புகவிட்டு அரங்கிய.
அரங்கிய = அரக்கிய.

ஆ. மனைவியும் நிந்தித்து.....

(..மனையவள் மனம் வேறாய்

....மாதர் சீயெனா வாலர் சீயெனா...) ---- திருப்புகழ் (அறுகுநுனி)

(ஏலவார் குழலினார் இகழ்ந்துரைப்பதன் முனம்) --- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை
2-97-8.

221

கும்பகோணம்

தனத்த தந்தன தானன தானன

தனத்த தந்தன தானன தானன

தனத்த தந்தன தானன தானன

தனதான

செனித்த டுஞ்சல சாழலு மூழலும்

விளைத்தி டுங்குடல் பீறியு மீறிய

செருக்கொ டுஞ்சதை பீளையு மீளையு

முடலுடே

தெளித்தி டம்பல சாதியும் வாதியும்

இரைத்தி டுங்குல மேசில கால்படர்

சினத்தி டும்பவ நோயென வேயிதை

யனைவோருங்

கனைத்தி டுங்கலி காலமி தோவென

வெடுத்தி டுஞ்சுடு காடுபு காவென

கவிழ்த்தி டுஞ்சட மோபொடி யாய்விடு

முடல்பேணிக்

கடுக்க னுஞ்சில பூடண மாடைகள்

இருக்கி டுங்கலை யேபல வாசைகள்

கழித்தி டுஞ்சிவ யோகமு ஞானமு

மருள்வாயே

தனத்த னந்தன தானன தானன

திமித்தி திந்திமி தீதக தோதக

தகுத்து துந்துமி தாரைவி ராணமொ

டடல்பேரி

சமர்த்த மொன்றிய தானவர் சேனையை

வளைத்து வெஞ்சின வேல்விடு சேவக

சமத்து ணர்ந்திடு மாதவர் பாலருள்

புரிவோனே

தினைப்பு னந்தனி லேமய லாலொரு

மயிற்ப தந்தனி லேசர ணானென

திருப்பு யந்தரு மோகன மானினை

யனைவோனே

சிவக்கொ முஞ்சுட ரேபர னாகிய

தவத்தில் வந்தருள் பாலக்ரு பாகர

திருக்கு டந்தையில் வாழ்முரு காசுரர்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

செனித்திடும் சலம் சாழலும் ஊழலும்
விளைத்திடும் குடல் பீறியும் மீறிய
செருக்கொடும் சதை பீளையும் ஈளையும் உடலு\டே

தெளித்திடும் பல சாதியும் வாதியும்
இரைத்திடும் குலமே சில கால் படர்
சினத்திடும் பவ நோயெனவே இதை அனைவோரும்

கனைத்திடும் கலி காலம் இதோ என
எடுத்திடும் சுடு காடு புகா என
கவிழ்த்திடும் சடமோ பொடியாய் விடும் உடல்பேணி

கடுக்கனும் சில பூடணம் ஆடைகள்
இருக்கிடும் கலையே பல ஆசைகள்
கழித்திடும் சிவ யோகமும் ஞானமும் அருள்வாயே

தனத்த.....வீராணம் ஒடு அடல் பேரி

சமர்த்தம் ஒன்றிய தானவர் சேனையை
வளைத்து வெம் சினம் வேல் விடு சேவக
சமத்து உணர்ந்திடு மா தவர் பால் அருள் புரிவோனே

தினை புனம் தனிலே மயலால் ஒரு
மயில் பதம் தனிலே சரண் நான் என
திரு புயம் தரு மோகன மானினை அணைவோனே

சிவ கொழும் சுடரே பரனாகிய
தவத்தில் வந்தருள் பால க்ருபாகர

திரு குடந்தையில் வாழ் முருகா சுரர் பெருமானே.

பத உரை

செனித்தடும் = பிறப்பு என்கின்ற. சலம் = பொய்ம்மையோடு.
சாழலும் = சாழல் எனப்படும் விளையாட்டு போன்றவை என்ன.
ஊழலும் = ஆபாசம் என்ன. விளைத்திடும் = பிறப்பால் ஏற்படும்.
குடல் = குடல். பீறியும் மீறியும் = (அந்தக் குடலைக்) கிழித்துக்
கொண்டு எழுவது போல மேல் நோக்கி எழுகின்ற. செருக்கொடும் =
ஆணவம் என்ன. உடல் ஊடே = அந்த உடலில் உள்ள. சதை
பீளையும் ஈளையும் = சதை, பீளை, கோழை என்ன.

தெளித்திடும் = தோன்றியுள்ள. பல சாதியும் = பல சாதிகள் என்ன.
வாதியும் = (அதைக் குறித்து) வாதிப்பவர் என்ன. இரைத்திடும் =
கூச்சலிட்டுப் பேசும். குலமே = குலத்தவர் என்ன. சில கால் = சில
சமயங்களில். படர் = துன்பம். சினத்திடும் = கோபித்து எழுவது
போல். பவ நோய் எனவே = பிறப்பு என்னும் நோய் என்றே. இதை
= இவ்வாழ்வை. அனைவோரும் = எல்லோரும்.

கனைத்து இடும் = ஒலித்து எழும். கலி காலம் இதோ என = கலி
காலத்தின் கூத்தோ இது என்று கூறுவதும். எடுத்திடும் =
(பிணத்தை) எடுங்கள். சுடு காடு புகா என = சுடு காட்டுக்குப் போக
என்று (கூறுவதும்). கவிழ்த்திடும் = (அங்கே போய்க்)
கவிழ்க்கப்பட்டதுமான. சடமோ = உடல். பொடியாய் விடும் =
சாம்பலாகிவிடும். உடல் பேணி = உடலை நான் விரும்பிப்
போற்றி.

கடுக்கனும் = (அவ்வுடலை அலங்கரிக்கக்) கடுக்கன் முதலிய. சில
பூடணம் = சில அணிகலன்களை அணிவது என்ன.

ஆடைகள் = உடைகள் அணிவது என்ன. இருக்கிடும் = இருக்கு வேத மந்திரங்களால் பெறப்படும். கலையே = சாத்திர நூல்களைப் படிப்பது என்ன. பல ஆசைகள் = பல திறத்த ஆசை வகைகளைக் கொண்டிருப்பது என்ன. கழித்திடும் = எல்லாவற்றையும் ஒழிக்க வல்ல. சிவ யோகமும் ஞானமும் = சிவ யோகத்தையும் சிவ ஞானத்தையும். அருள்வாயே = (எனக்கு) அருள்வாயாக.

தனத்தனந்தன.....விராணமோடு = வீராணம் என்ற பெரிய பறையுடன். அடல் பேரி = வெற்றி முரசு இவைகளுடன் கூடிய. சமர்த்தம் ஒன்றிய = போருக்கு என்று கூடி வந்த. தானவர் சேனையை = அசுரர்களுடைய சேனைகளை. வளைத்து = வளைத்து. வெம் = கொடிய. சின = கோபம் கொண்ட. வேல் விடு சேவக = வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய வலிமை உள்ளவரே. சமர்த்து = (உனது) திறமையை. உணர்ந்திடு = தெரிந்துள்ள. மா = சிறந்த. தவர் பால் = முனிவர்களுக்கு. அருள் புரிவோனே = அருள் செய்பவனே.

தினைப்புனம் தனிலே = தினைப் புனத்தில். மயலால் = காம இச்சையால். ஒரு = ஒப்பற்ற. மயில் பதம் தனிலே = மயில் போன்ற வள்ளியின் பாதத்தில். சரண் நான் என = நான் அடைக்கலம் என்று நீ கூற. திருப் புயம் தரும் = தனது அழகிய புயங்களைத் உனக்குத் தந்த. மோகன மானினை = மயக்க வல்ல வள்ளியை. அணைவோனே = அணைபவனே.

சிவக் கொழும் சுடரே = சிவனிடத்தினின்றும் தோன்றிய செவ்விய சுடரே. பரனாகிய தவத்தில் வந்து = தவம் செய்வோர் பொருட்டுப் பரனாகி வெளித் தோன்றி வந்து. அருள் பால க்ருபாகர = அருளும்

குழந்தைக் க்ருபாகரனே. திருக் குடந்தையில் வாழ் முருகா =
கும்பகோணத்தில் வாழும் முருகா. சுரர் பெருமானே = தேவர்கள்
பெருமானே.

சுருக்க உரை

பிறப்பு என்னும் பொய்ம்மையோடு கூடிய கூத்துக்கள் என்ன. ஆபாசம்
என்ன. பிறப்பில் ஏற்படும் குடலைக் கிழித்து மேலெழும் ஆணவம் என்ன.
சதை, பீளை, ஈளை இவைகள் என்ன. சாதிகள் எத்தனை. அதைக் குறித்து
வாதிப்பவர் எத்தனை. கூச்சலிட்டுப் பேசும் குலத்தவர் என்ன. பிறப்பு ஒரு
நோய் என்று கூறுவாரும், இஃறந்தபின் உடனே சுடுகாட்டுக்கு எடுங்கள்
என்று கூறுவாரும், சுடுகாட்டில் எரிக்கப்பட்ட பின் சாம்பலாகும் இவ்வுடலை
ஆடை, ஆபரணங்களுடன் பேணுவது என்ன. வேத சாத்திர நூல்களைக்
கற்பது என்ன. மூவாசைகளை விரும்புவது என்ன. இத்தகைய
நிலையில்லாத மாயைகளை அழிக்க வல்ல சிவ யோகத்தையும்,
சிவஞானத்தையும் எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

பேரொலியோடு பல விதமான பறைகள் முழங்க போருக்கு வந்த அசுரர்கள்
அழிய வேலைச் செலுத்தியவனே. உன் திறமையை உணர்ந்த
முனிவர்களுக்கு அருள் பாலிப்பவனே. தினைப்புனத்தில் காம ஆசையால்
வள்ளியின் பாதத்தில் நான் அடைக்கலம் என்று கூறி அவளை அணிபவனே.
சிவனிடமிருந்து தோன்றி, தவத்தோருக்கு அருள் செய்யும் குழந்தையே.
ம்பகோணத்தில் வாழும் தேவர்கள் பெருமானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மயலால் ஒரு மயில் பதத்தினில்....

(பணியா என வள்ளி பாதம் பணியும் தணியா அதி மோக
தயாபரனே)...கந்தர் அனுபூதி 6.

ஆ. சாழல் = மகளிர் விளையாட்டு. கேள்வியும், கேள்விக்கேற்ற பதிலும் சொல்லி
பாடக்கூடிய ஆட்டம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

பிறப்பு சாதி குலம் நிலையாமை வேதம் நூல்கள் சிவயோகம் சிவஞானம் ஆணவம்
தத்துவம் சந்தம் (அகச்சான்று) அசுரர் தேவர் முனிவர் அருள் குடந்தை

222

கூந்தலூர்

(பூந்தோட்டம், திருவீழிமலை அருகில் உள்ளது. கும்பகோணத்திலிருந்து 16 கி.மீ
தொலைவில். தூரசம்காரத்திற்கு முன்பே மயில் வாகனமாக இருந்தது இத்தலத்தில்
அறியலாம்)

தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன தனதான

தரையினில் வெகுவிழி சார்ந்த மூடனை வெறியனை நிறைபொறை வேண்டி டாமத சடலனை மகிமைகள் தாழ்ந்த வீணனை தவநெறி தனைவிடு தாண்டு காலியை யவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய் சமடனை வலியா சாங்க மாகிய விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர் மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர் விழிவலை மகரொ டாங்கு கூடிய வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலு மொருமல ரிலைகொடு மோர்ந்து யானுனை விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழ ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண னிருபது புயமுட னேந்து மேதியு மொருகணை தனிலற வாங்கு மாயவன் உனதடி யவர்புக ழாய்ந்த நூலின ரமரர்கள் முனிவர்க ளிந்த பாலகர் உயர்கதி பெறஅரு ளோங்கு மாமயி குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு களமிசை யறமது தீர்ந்த தூரர்கள் குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தூளெழு கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யேதிரு மிடறினி லிருவென ஏந்து மீசுரர் குருபர னெனவரு கூந்த லூருறை	மிகுகேள்வி தமியேனை வினையேனை அருள்வாயே மருகோனே லுறைவோனே முனிவோனே பெருமானே.
---	--

சொற்பிரிவு

தரையினில் வெகு வழி சார்ந்த மூடனை
வெறியனை நிறை பொறை வேண்டிடா மத
சடலனை மகிமைகள் தாழ்ந்த வீணனை மிகு கேள்வி

தவ நெறிதனை விடு தாண்டு காலியை
அவமதி அதனில் பொ(ல்)லாங்கு தீமை செய்
சமடனை வலிய அசாங்கம் ஆகிய தமிழேனை

விரை செறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்
மதி முக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்
விழி வலை மகளிரொடு ஆங்கு கூடிய வினையேனை

வெகு மலர் அது கொ(ண்)டு வேண்டி ஆகிலும்
ஒரு மலர் இலை கொ(ண்)டும் ஓர்ந்து யான் உனை
விதம் உறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாள் தொழ அருள்வாயே

ஒரு பது சிரம் மிசை போந்த ராவணன்
இருபது புயமுடன் ஏந்தும் ஏதியும்
ஒரு கணை தனில் அற வாங்கு மாயவன் மருகோனே

உனது அடியவர் புகழ் ஆய்ந்த நூலின்
அமரர்கள் முனிவர்கள் ஈந்த பாலகர்
உயர் கதி பெற அருள் ஓங்கு மா மயில் உறைவோனே

குரை கழல் பணிவொடு கூம்பிடார் பொரு
களம் மிசை அறம் அது தீர்ந்த தூரர்கள்
குல(ம்) முழுது அனைவரும் மாய்ந்து தூள் எழ முனிவோனே

கொடு விடம் அது தனை வாங்கியே திரு
மிடறினில் இரு என ஏந்தும் ஈசுரர்
குரு பர என வரு கூந்தலூர் உறை பெருமானே

பதவுரை

ஒரு பது சிரம் மிசை போந்த ராவணன் = ஒப்பற்ற பத்து
தலைகளுடன் வந்த இராவணனது இருபது புயமுடன் ஏந்தும்
ஏதியும் = இருபது தோள்களுடன் சந்திரகாசம் எனும் ஏந்திய
வாளும் வாள் ஒரு கணை தனில் அற வாங்கு மாயவன்
மருகோனே = அம்பு ஒன்றால் அழியுமாறு கோதண்டத்தை
வளைத்த (மாயவன் அம்சமான) ராமன் மருமகனே,

உனது அடியவர் புகழ் ஆய்ந்த நூலின் = அன்போடு எண்ணும்
உன்னுடைய அடியவர்களும் திருவருட் புகழ் மிகுதியை அலசி
அனுபவிக்கும் நூல் ஆய்வினரும், அமரர்கள் முனிவர்கள் ஈந்த
பாலகர் = அமுதம் அருந்தும் இமையோர்களும், அருந்தவ
தியான ஆன்றோர்களும், வளம் உதவி காக்கும் வள்ளல்களும்
(பாலகர் = பரிபாகனர், காப்பாளர்) உயர் கதி பெற அருள் ஓங்கு
மா மயில் உறைவோனே = பர முக்தி பயன் அடைய பரம
அருளை பெரிது பாலிக்கும் சிறந்த மயிலைச் செலுத்துபவனே,

குரை கழல் பணிவொடு கூம்பிடார் = விமல நாதம் எழுப்பும்
திருவடிகளை வினயம் கொண்டு கும்பிடாதவர்களும்,
பொரு களம் மிசை அறம் அது தீர்ந்த = போர் களத்தில் யுத்த
தர்மம் புறம் காட்டுமாறு அளவிலா அக்கிரமங்கள் செய்த,
தூரர்க்குல(ம்) முழுது அனைவரும் மாய்ந்து தூள் எழ
முனிவோனே = தூரபத்மன் முதலிய அவுணர் குல அனைவரும்

பொசுங்கி புழுதி பொறி பறக்குமாறு முன்னேறிச் சினந்த
முதல்வனே (தூள் = புழுதி),

கொடு விடம் அது தனை வாங்கியே = கனன்ற ஆலகால
விடத்தை கரத்தில் எடுத்து, திரு மிடறினில் இரு என ஏந்தும்
ஈசுரர் = அழகிய கழுத்தில் அமர்ந்து இரு என்று அதை
அங்கேயே தங்க வைத்துள அளவிலா செல்வரான இறைவரது (
ஈசுரர் = சர்வ ஐஸ்வர்ய செல்வர்)

குரு பர என வரு கூந்தலூர் உறை பெருமானே = குரு முதல்வர்
எனுமாறு கூந்தலூரில் வந்து என்றும் எழுந்தருளி இருக்கும்
பெருமிதம் பெற்றுள பெருமானே

தரையினில் வெகு வழி சார்ந்த மூடனை = நில உலகில்
எதனினும் உறுதி இன்றி பல வழியில் சென்று அறிவு
பழுதானவனும், வெறியனை = (ஜாதி, மொழி, சமய அருமைகளை
அறியாமல் அறிந்தவன் போல் தீரா) வெறி பிடித்துத் திரிபவனும்,
நிறை பொறை வேண்டிடா மத சடலனை = நிறை உடைமை,
பொறுமை உடைமைகளை விரும்பாமல் மதம் கொண்ட தேக
மதர்பினனும், மகிமைகள் தாழ்ந்த வீணனை = வாக்கு சக்தி, மனோ
சக்தி, ஆத்ம சக்தி முதலிய வித்தக மகிமைகள் ஆசா பாசங்களால்
விரயமான வீணனும்,

மிகு கேள்வி தவ நெறிதனை விடு தாண்டு காலியை = தலை
சிறந்த கேள்வி ஞானம், அதன் வழி மேற்கொள்ளும் பல
சாதனைகள், முதலியவைகளை அடியோடு கைவிட்டு,
தகாதவைகளை அனுபவிக்க தாண்டு கால் போட்டு நடந்நவனும்
அவமதி அதனில் பொ(ல்)லாங்கு தீமை செய் சமடனை = அற்ப

அறிவால் பொல்லா தீச் செயல்களை புரிகின்ற மடமையானவனும்
(சமடன் = அறிவிலிகளின் தலைவன்) வலிய அசாங்கம் ஆகிய
தமியேனை = அரிய வல்லாண்மை கூட்டுறவிற்கு அயலாகி அதன்
பயனாக அகதியானவனும், (அசாங்கம்=சத் சங்க சார்பு இல்லாமை)

விரை செறி குழலியர் வீம்பு நாரியர் = கூர்த்த மண நிறை
கூந்தலினர், அன்புளர் போல் நடிக்கும் அநாகரீகர் (நாரம் = அன்பு,
வீம்பு = அன்புளர் போல் நடிக்கும் போலி கௌரவ போக்கு)
மதி முக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர் = நிறை மதி போன்ற
முகமுடைய இயற்கை வனப்பினர், மோக தாகம் மூழ்விப்பவர்
ஆகிய, விழி வலை மகளிரொடு ஆங்கு கூடிய வினையேனை =
கண்வலை வீசும் காரிகையுரடன் கலக்கும் கர்மியான அடியேனை
(ஆங்கு = அந்த இடம்)

வெகு மலர் அது கொ(ண்)டு வேண்டி ஆகிலும் = அளவிறந்த
மலர்களால் உன்னை அர்ச்சிக்கும் காமிய வழிபாட்டு வேண்டுதல்
மூலமாகவாவது (=நினைத்தது நிறைவேற அருள்க என பிரார்த்தித்தல்)
ஒரு மலர் இலை கொ(ண்)டும் ஓர்ந்து = ஒரு மலரோ அல்லது
ஒரு பச்சிலையோ எடுத்து நிஷ்காமியமாக நினைத்து (ஓர்தல் =
உணர்ந்து ஒன்றுதல்)யான் உனை விதம் உறு பரிவொடு = நான்
தேவரீரை பலவிதமாக அன்பின் செயலுடன்,
வீழ்ந்து தாள் தொழ அருள்வாயே = திருவடிகளில் வீழ்ந்து
வணங்குமாறு சிறந்த அருளைச் செய்தருள்

சுருக்க உரை

தீய ஒழுக்கம் கொண்ட மூடனாகிய என்னை, குடி வெறி பிடித்தனை,
நிறையும் பொறையும் அற்ற மதங் கொண்ட அறிவிலியை, ஒரு விதப்

பெருமையும் இல்லாத பயனற்றவனை, தாழ் நிலையில் இருக்கும் வீணனை, தவநெறிகளை விட்டி விலகித் திரிபவனை, பிறருக்குக் கோடும் தீமையும் செய்யும் கதிற்றவனை, விலைமாதர்களுடன் கூடுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டவனை, உன்னைத் தியானித்து ஒரு பூவோ இலையோ கொண்டு உன் திருவடியில் விழுந்து தொழுமாறு செய்ய அருள் புரிவாயாக.

இராவணனுடைய பத்து தலைகளையும், இருபது தோள்களையும் ஒரே அம்பால் அற்று விழும்படி செலுத்திய திருமாலின் மருகனே. உன் அடியார்களுடைய ஆய்ந்து கற்றோர்களும், தேவர்களும், முனிவர்களும் நற் கதியைப் பெற அருள் விங்கும் மயிலில் வீற்றிருப்பவனே. சூரர்கள் குலத்தைப் பொடியாக்கியவனே. பொல்லாத விடத்தை ஏற்று, அதைக் கண்டத்தில் நிறுத்திய சிவபெருமானுக்குக் குருவாக வந்தவனே. கூந்தலு\ரில் உறையும் பெருமானே. உன் தாள்களைத் தொழ அருள் புரிவாயாக.

விரிவுரை குகழீ ரசபதி

பத்து தலைகட்கு தக்க பருமை அறிவு, அதிகரித்த இருபது தோள்களுக்கு உரிய ஆற்றல், சகல உலகையும் அழிக்கும் சந்திரகாச வாள் முதலியவைகளால் இருமாந்து இடரே விளைவித்த ராவணனை சத்திய சாரமான கோலால் (அம்பால்)திருமால் கொன்று லைத்தார் . அதன் பின் அரக்க அறிவால் விளையும் அவதி அழிந்தது. உய்ந்தது உலகம். அது செய்த மாயவன் தன் மருகோன் நீர்.

வாழ்விக்கும் திருவடிகளை வழிபடலாம். தீராத் தீவினைகள் இதனால் தீரும். சிறந்த இச்செயலைச் செய்யாமல், 1008 அண்டங்களிலும் அசுரர்கள் அராஜகம் இயற்றினர். ஆணவ ஆட்சி, மாயை மாட்சி, கன்மக் காட்சியுடன் அரிஜாதி தோசங்களை படபடத்து எங்கும் பரப்பினர். இது முறையல்ல என்று அறிவித்தீர். அது பொறாத அவர்கள் அதர்ம யுத்தத்தை ஆரம்பித்தனர். அதை உணர்ந்து அவுணர் குல முழுதும் அனைவரும் மாய்ந்து தூளெழ வேலால் வென்ற வீரர் நீர். மாமானாருக்கு கோல், உமக்கு வேல்.

அகில உலகையும் அழிக்க ஆலகாலம் எழுந்தது. அதைச் சிவனார்

எடுத்தார். இங்கேயே நீ இரு என்றார். அவ்வளவில் அதன் வெம்மை அடங்கியது. அதன் பின் சீரார் தென்திசை நோக்கி அமர்ந்தார் சிவபிரான். சிஷ்ய பாவம் காட்ட அவர் உமது சீடர் ஆயினர். அவரது மற்றொரு ரூபமான நீர் அவருக்கு குருபரராகினீர்.

உபதேசச் செதி ஒரு அருள் ஆடல் என உணரப் பெறும். தன் பின் அங்கிருந்து கூந்தலூர் தலத்திற்கு வந்தீர். என்றும் கோயில் கொண்டு இருந்தீர். விமலா, அடியேன் விண்ணப்பம் கேட்டருளும்.

ஜாதி நெறி, மொழி வழி, சமய மார்க்கம் பல. எந்த வழிதில் சென்றாலும் நேர்மை நிறைவு நிலைத்திருந்தால் வாய்மை அமைதி வரும். அவைகள் பெருகிய இயற்கை தந்த பிரசாதங்கள்.

அவைகளின் அருமையை அறியாமல் வம்பு நெறி, பகட்டு நெறி, பொய்மை நெறி முதலிய புன்மை வழிகளில் புகுந்து முன்பின் அறியா மூடன் ஆயினன்.

தரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடன் (மூடு = தகுதி, அறிவில் இருள் அகன்றவன் என்பது பொருள்.) பன் மார்க்கமான பல அடி

பெற்றேனும் ஒரு சன்மார்க்கம் கண்டு உறங்கும் நாள் எந்நாளோ?

என்ற தாயுமானார் வழியல்லா வழி செல்வார் தம் தீரா வேதனையைத் தெரிவிக்கிறார். (வெறி வென்றவனோடுறும் வேலவனே), அடியேன்

ஜாதி வெறி, சமய வெறி, மொழி வெறி, கலகவெறி, காமவெறி முதலிய எத்தனையோ வெறிமயமாக வெம்புகின்றவன். இவைகளால் இன்ப நெறி தோன்றாமல் துன்பச் சேற்றில் துவழுகின்றேன். (வெறி = மயக்கின் முதிர்வில் பிறக்கும் அசுர ஆவேசம்)

எதனிலும் எவரிலும் நிறைவு காணலாம். புன்னறிவால் குறைவே காணுகின்றேன். அதனால் பொறுமை ஓடிப் போய் விடுகின்றது.

மதமதப்பான உடலும் ஏதாயினும் ஒரு அக்கப் போரை எழுப்பிக் கொண்டே இருக்கிறது. அதானால் தான் என்னைநிறை பொறை வேண்டிடா மத சடலன் என்கிறேன். திருப்பொறையூர் தலத்தில் அத்தா உனை வேண்டிக்

கொள்வேன் தவநெறியை என்று நம்பி ஆரூர் விண்ணப்பித்தார். அது போல் தங்கிய தவத்துணர்வு தந்தடிமை முத்தி பெற சந்திர வெளிக்கு

வழி அருள்வாயே என்று முன்னம் ஒரு தரம் வேண்டியுள்ளன்.

தவநெறியில் சிவம். பிற நெறியில் பவம். பவநெறியில் சவம். சீ சீ என்ன வாழ்க்கை இது ? . மனனம் செய்யத் தக்க இவைகளை மறந்து

தவளை போல் எதனில் எதனிலேயோ தாவி தளரும் அடியேன்
தாண்டு காலி எனும் தகுதியற்ற பெயரை தழுவி உளன். அவமதி
காரணமாக, பொல்லாத தீமைகளையே புரிபவனாயினன். ஆம், நான் ஒரு
சமடன். குறிப்பு மொழி இது. மட சாம்பிராணி இன்றைய வழக்கிலும்
இருக்கிறது.

அறிவு கொளுத்தி ஆள்வார் இல்லை. அதனால் இன்றுவரை அகதியாக
இருக்கிறேன். என்றும் தமிழேன் என்றேன். (தமிழன் = ஏழை
ஆதரவற்றவன்) இதனால் குழலியர், காரியர், மதி முக வனிதையர்,
மோகியர் விழி வலை மகளிரை விருபிய பாவியாய் இன்பம் எனும் துன்பம்
கொண்டு துவழ்கின்றேன். என்ன கன்றாவியான வாழ்வு இது.
பொழுது வீணே போகிறதே.

ஏராளமான மலர்களைப் பறிக்கலாம். அர்ச்சித்து அது தா இது தா அரசே
என்று காமிய வழி பாட்டில் களிக்கலாம். அல்லது ஒரே மலர், ஒரே பத்திரம்
தேர்ந்து எடுத்து, முதன்மையான அன்பு முன் வந்து உதவ, எட்டுருப்பும்
நிலமதில் தோய எதையும் வேண்டாமல் உமது திருவடிகளை
இறைஞ்சலாம். புண்ணியம் செய்வாருக்கு பூவுண்டு நீருண்டு, ஏதும்
பெறாவிடில் பச்சிலை உண்டு, குடம் கை நீரும், பச்சிலையும் இடுவார்க்கு
இமையாக் குஞ்சரமும் தடங்கோள் பாயும்பூவணையும் தருவாய் மதுரை
பரமேற்றி, என்றெல்லாம் ஆராதிக்கும் முறையும் பயனும் ஆன்றோர் பலர்
அறிவித்துள்ளர்.

சிவமாக்கும் பண்பை அன்பு என்று அறிவம். அப்பண்பிலிருந்து
வெளிவருவது பரிவு. வித விதமாக அப்பரிவு வெளிப்படும். திறமுறு
பரிவோடு தாளில் விழுந்தால் ஜீவன் சிவமாவது திண்ணம். அந்த அனுபவம்
விளைய மாயோன் மருகோனே, மயில் உறைவோனே, அவுணரை
முனிவோனே, பெருமானே, அருள்வாயே இன்று வீரிட்டு அழுது
விண்ணப்பித்த படி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஒரு கணை தனில் அற வாங்கு மாயவன்....

(தனி யொரம் பைத்தொட் டுச்சுரர் விக்னங் களைவோனும்)...திருப்புகழ் (கனகதம்பத்து).

ஆ. கொடுவிட மதுதனை வாங்கியே திரு...
(கனத்து ஆர் திரை மாண்டு அழல் கான்ற நஞ்சை
என் அத்தா என வாங்கி அது உண்ட கண்டன்)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.19.10.
(நஞ்சைக் கண்டத்து அடக்குமதவும் நன்மைப் பொருள் போலும்)...சம்பந்தர்
தேவாரத் திருமுறை 1.69.2.

223

கோடி நகர்(குழகர் கோயில்)

வேதாரண்யத்திற்கு அருகில் 14 கி.மீ தொலைவில்
கையில் அமிர்த கலசம் ஏந்தி அமிர்தகர சுப்ரமணியன் என அழைக்கப்படுகிறான்

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன

தனதான

நீலமுகி லானகுழ லானமட வார்கள்தன

நேயமதி லேதினமு

முழலாமல்

நீடுபுவி யாசைபொரு ளாசைமரு ளாகியலை

நீரிலுழல் மீனதென

முயலாமற்

காலனது நாவரவ வாயிலிடு தேரையென

காயமரு வாவிவிழ

அணுகா முன்

காதலுட னோதுமடி யார்களுட னாடியொரு

கால்முருக வேளெனவு

மருள்தாராய்

சோலைபரண் மீதுநிழ லாகதினை காவல்புரி

தோகைகுற மாதினுட

னுறவாடிச்

சோரனென நாடிவரு வார்கள்வன வேடர்விழ

சோதிகதிர் வேலுருவு

மயில்வீரா

கோலவழல் நீறுபுனை யாதிசரு வேசரொடு

கூடிவினை யாடுமுமை

தருசேயே

கோடுமுக வானைபிற கானதுணை வாசுழகர்

கோடிநகர் மேவிவளர்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நீல முகில் ஆன குழல் ஆன மடவார்கள் தன

நேயம் அதிலே தினமும் உழலாமல்

நீடு புவி ஆசை பொருள் ஆசை மருள் ஆகி அலை

நீரில் உழல் மீன் அது என முயலாமல்

காலனது நா அரவ வாயில் இடு தேரை என
காயம் மருவு ஆவி விழ அணுகா முன்

காதலுடன் ஓதும் அடியார்களுடன் நாடி ஒரு
கால் முருக வேள் எனவும் அருள் தாராய்

சோலை பரண் மீது நிழலாக தினை காவல் புரி
தோகை குற மாதினுடன் உறவாடி

சோரன் என நாடி வருவார்கள் வன வேடர் விழ
சோதி கதிர் வேல் உருவு(ம்) மயில் வீரா

கோல அழல் நீறு புனை ஆதி சருவேசரொடு
கூடி விளையாடும் உமை தரு சேயே

கோடு முக ஆனை பிறகான துணைவா குழகர்
கோடி நகர் மேவி வளர் பெருமானே.

பத உரை

நீல முகிலான = கரிய மேகம் போன்ற. குழலான = கூந்தலை
உடைய. மடவார்கள் = மாதர்களின். தன நேயம் அதிலே =
கொங்கை மேலுள்ள ஆசையால். தினமும் உழலாமல் = நாள்
தோறும் அலைச்சல் உறாமல்.

நீடு = பெரிய. புவி ஆசை = மண்ணாசை. பொருள் ஆசை =
பொருள்கள் மேலுள்ள ஆசை. மருளாகி = (இவற்றில்) மயக்கம்
கொண்டு. அலை நீரில் = அலை மிகுந்த கடல் நீரில். உழல் =

அலைச்சல் உறுகின்ற. மீன் அது என = மீனைப் போல உழலும் பொருட்டு. முயலாமல் = முயற்சி செய்யாமல்.

காலனது = யமனுடைய. நா = (என்னை) விரட்டும் பேச்சு என்கின்ற. அரவ வாயில் இடு தேரை என = பாம்பின் வாயில் அகப்பட்ட தேரை போல. காயம் மருவி = உடலில் பொருந்தியுள்ள. ஆவி விழ = உயிர் அவன் கையில். அகப்பட்டு விழும்படி. அணுகா முன் = அந்தக் காலன் என்னை அணுகுவதற்கு முன்பாக.

காதலுடன் = அன்புடன். ஓதும் = உன்னை ஓதுகின்ற. அடியார்களுடன் = அடியார்களுடன். நாடி = விரும்பி. ஒருகால் = ஒரு முறையாவது. முருக வேள் எனவும் = முருக வேள் என்று நான் புகழுமாறு. அருள் தாராய் = திருவருளைத் தந்தருளுக.

சோலை பரண் மீது = (வள்ளி மலைக் காட்டிலுள்ள) சோலை மரங்கள் உள்ள பரண் மீது. நிழலாக = நிழல் தர. தினை காவல் புரி = தினைப் புனத்தைக் காவல் செய்யும். தோகை குற

மாதினுடன் = மயில் போல் சாயலை உடைய குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியுடன். உறவாடி = உறவு கொண்டாடி.

சோரன் என = கள்வன் என்று. நாடி வருவார்கள் = உன்னைத் தேடி வந்தவர்களான. வன வேடர் விழ = காட்டு வேடர்கள் எல்லாம் மாண்டு விழ. சோதி கதிர் = மிக்க ஒளி வீசும். வேல் உருவும் மயில் வீரா = வேலைச் செலுத்திய மயில் வீரனே.

கோல = அழகுள்ளதும். அழல் = (வினைகளை அழிப்பதில்) நெருப்புப் போன்றதும் (ஆகிய) நீறு புனை = திரு நீற்றை

அணிந்துள்ள. ஆதி சருவேசரோடு = மூலப் பொருளாகிய சிவ பெருமானோடு. கூடி விளையாடும் = கூடி விளையாடுகின்ற. உமை தரு சேயே = உமா தேவியார் பெற்றெடுத்த குழந்தையே.

கோடு முக ஆனை = தந்தத்தை முகத்தில் கொண்ட ஆனையாகிய கணபதிக்கு. பிறகான துணைவா = பின்னர் தோன்றிய தம்பியே. குழகர் கோடி நகர் = குழகர் என்னும் திருநாமத்துடன் (சிவபெருமான்) வீற்றிருக்கும் கோடி என்னும் தலத்தில். மேவி வளர் பெருமானே = விரும்பி வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கரிய கூந்தலைக் கொண்ட விலை மாதர்களின் கொங்கை மேலுள்ள ஆசையில் நான் தினமும் அலைச்சல் உறாமல், மண்ணாசை, பொன்னாசை ஆகிய மயக்கம் கொண்டு, கடல் நடுவே அலைச்சல் உறும் மீனைப் போல் உழலும் பொருட்டு முயற்சி செய்யாமல், காலன் என்னை விரட்டும் போது, பாம்பின் வாய்த் தேரை போல் இந்த உயிர் உடலை விட்டு நீங்கும் போது, காலன் என்னை அணுகா முன், உன்னை அன்புடன் ஓதும் அடியார்களுடன் விரும்பி ஒரு முறையாவது முருக வேளே என்று புகழுமாறு உன் திருவருளைத் தந்து அருளுக.

வள்ளி மலைக் காட்டில் தினைக் காவல் புரிந்த மயில் போன்ற வள்ளியுடன் உறவாடி, கள்வன் என்று உன்னைத் தேடி வந்த வேடர்கள் அனைவரும் மாண்டு விழ வேலைச் செலுத்திய மயில் வீரா. வினைகளை அழிக்க வல்ல நெருப்புப் போன்ற திரு நீற்றை அணிந்துள்ள ஆதிப் பிரானாகிய சிவபெருமானோடு கூடி விளையாடும் உமா தேவியின் குழந்தையே. ஆனை முகக் கணபதிக்குத் தம்பியே. கோடி நகரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. முருக வேளே என்று ஒரு முறையாவது ஓத அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் கறிப்புகள்

அ. அரவ வாயிலிடு தேரை என....

(செடி கொள் நோய் ஆக்கை அப் பாம்பின் வாய்த் தேரை வாய்ச் சிறு
பறவை)...

சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.79.6.

(பாம்பின் வாய்த் தேரை போலப் பலபல நினைக்கின்றேனை

ஓம்பி நீ உய்யக் கொள்ளாய் ஒற்றியூர் உடைய கோவே)....திருநாவுக்கரசர்
தேவாரத் திருமுறை 4.46.1.

ஆ. கோல அழல் நீறு....

(திங்களை வைத்து அனல் ஆடலினார் திருநாரையூர் மேய

வெங்கனல் வெண் நீறு அணிய வல்லார் அவரே விழுமியரே)...சம்பந்தர்
தேவாரத் திருமுறை 3.102.5.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம், மயல்) மூவாசை காலன் அடியார் அருள்
முருகவேள் வள்ளி வேல் வினை சிவன் உமை கணபதி கோடி

224

கோடைநகர்

வல்லக்கோட்டை என தற்சமயம் அழைக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீபெரும்புதூரிலிருந்து 10 கி.மீ தூரம். 2 மீட்டர் உயரத்துடன் முருகனின் சரணாகதி காட்டும் கர அமைப்பு சிலை வேறுபெயங்கும் காண முடியாதது

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த
தானதன தான தந்த தனதான

ஆதிமுத னாளி லென்றன் தாயுடலி லேயி ருந்து
ஆகமல மாகி நின்று புவிமீதில்
ஆசையுட னேபி றந்து நேசமுட னேவ ளர்ந்து
ஆளழக னாகி மின்று விளையாடிப்
பூதல மெலாம் லைந்து மாதருட னேக லந்து
பூமிதனில் வேணு மென்று பொரு ள்தேடிப்
போகமதி லேயு ழன்று பாழ்நரகெய் தாம லுன்றன்
பூவடிகள் சேர அன்பு தருவாயே
சீதைகொடு போகு மந்த ராவணனை மாள வென்ற
தீரனரி நார ணன்றன் மருகோனே
தேவர்முநி வோர்கள் கொண்டல் மாலரிபிர் மாவு நின்று
தேடஅரி தான வன்றன் மருகோனே
கோதைமலை வாழு கின்ற நாதரிட பாக நின்ற
கோமளிய நாதி தந்த குமரேசா
கூடிவரு தூரர் தங்கள் மார்பையிரு கூறு கண்ட
கோடை நகர் வாழ வந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஆதி முதல் நாளில் என்றன் தாய் உடலிலே இருந்து
ஆக மலமாகி நின்று புவி மீதில்

ஆசை உடனே பிறந்து நேசமுடனே வளர்ந்து
ஆள் அழகனாகி நின்று விளையாடி

பூதலம் எலாம் அலைந்து மாதருடனே கலந்து

பூமி தனில் வேணும் என்று பொருள் தேடி

போகம் அதிலே உழன்று பாழ் நரகு எய்தாமல் உன்றன்
பூ அடிகள் சேர அன்பு தருவாயே

சீதை கொடு போகும் அந்த ராவணனை மாள வென்று
தீரன் அரி நாரணன் தன் மருகோனே

தேவர் முறிவோர்கள் கொண்டல் மால் அரி பிரமாவும் நின்று
தேட அரிதானவன் தன் முருகோனே

கோதை மலை வாழுகின்ற நாதர் இட பாக நின்ற
கோமளி அநாதி தந்த குமரேசா

கூடி வரு தூரர் தங்கள் மாற்பை இரு கூறு கண்ட
கோடை நகர் வாழ வந்த பெருமானே.

பத உரை

ஆதி முதல் நாளில் = முதல் முதலிலேயே. எந்தன் தாய்
உடலிலே இருந்து = என்னுடைய தாயின் உடலிலே இருந்து. ஆக
மலமாகி நின்று = உடல் அழுக்குடன் இருந்து. புவி மீதில் =
(பிறகு) இந்தப் பூமியில்.

ஆசையுடனே பிறந்து = (பிறக்கும் போதே) ஆசையுடன் பிறந்து.
நேசமுடனே வளர்ந்து = பெற்றோரால் அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டு.
ஆள் அழகனாகி நின்று = அழகுடையவன் என்னும்படி விளங்கி.
விளையாடி = பல விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு.

பூதம் எலாம் அலைந்து = பூமியில் எல்லா இடங்களிலும்
அலைந்து திரிந்து. மாதருடனே கலந்து = பெண்களுடன் மருவிக்
கலந்து. பூமி தனில் = பூமியில்.

வேணும் என்று = வேண்டியிருக்கிறது என்று.

பொருள் தேடி = செல்வத்தைத் தேடி.

போகம் அதில் = சுகங்களிலேயே. அலைந்து = திரிதலுற்று. பாழ்
நரகு எய்தாமல் = பாழான நரகத்தை நான் அடையாமல். உன் தன்
= உனது. பூ அடிகள் = மலர் போன்ற திருவடிகளை.

சேர அன்பு தருவாயே = அருள் புரிவாயாக.

சீதை கொடு போகு ராவணன் = சீதையைக் கொண்டு போன
இராவணனை. மாள வென்ற = அழியும்படி வெற்றி கொண்ட. தீரன்
அரி நாரணன் மருகோனே = ஆண்மை மிக்க அரி, நாராணனுடைய
மருகனே.

தேவர் முனிவர்கள் = தேவர்களும், முனிவர்களும். கொண்டல் =
மேக நிறம் கொண்ட. மால் அரி = திருமாலாகிய அரியும்.
பிர்மாவு நின்று தேட = பிரமனும் நின்று தேடியும். அரிதானவன்
தன் முருகோனே = காணுதற்கு அரிதவனாக நின்ற
சிவபெருமானின் குழந்தையே.

கோதை = பார்வதி. மலை வாழ் = கயிலை மலையில் வாழ்கின்ற.
நாதர் = சிவபெருமானின். இட பாகம் நின்ற = இடது பக்கத்தில்
உறைகின்ற கோமளி = அழகி(யும்).

அனாதி = தொடக்கம் இல்லாதவளும் ஆகிய உமை.

தந்த குமரேசா = ஈன்ற குமரேசனே.

கூடி வரு தூரர்கள் தங்கள் = ஒன்று கூடி வந்த தூரர்களுடைய

மார்பை இரு கூறு கண்ட = இரண்டு பிளவாகப் பிளந்த. கோடை
நகர் வாழ வந்த பெருமானே = கோடை நகரில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே.

சுருக்க உரை

முதலில் தாயின் கருப்பையில் தோன்றி, அவளுடைய உடல் அழுக்கில்
வளர்ந்து, பிறக்கும் போதே ஆசைகளுடனேயே பிறந்து, அன்புடன்
வளர்க்கப்பட்டு, அழகாக வளர்ந்து, மாதர்களுடன் உறவாடி, பொருள் தேடி,
உலக சுக போகத்தில் திளைத்து, நான் பாழும் நரகத்தை அடையாமல், உன்
மலரான திருவடிகளைச் சேர அருள் புரிவாயாக.

சீதையைக் கடத்திச் சென்ற இராவணனை அழித்த வீரனாகிய
நாராயணனுடைய மருகோனே. தேவர்கள், முனிவர்கள், திருமால், பிரமன்
முதலானோர் காண ஒண்ணாத சிவபெருமானின் குழந்தையே.

சிவனுடைய இடது பாகத்தில் வாழும் அழகியான பார்வதியின் பாலனே.
ஒன்று கூடி வந்த சூரன் உடலைப் பிளந்தவனே. கோடை நகரில் வாழும்
பெருமானே. உன் பூவடிகளைத் தருவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கோதைமலை வாழுகின்ற நாதரிட பாக நின்ற....

(ஏதம் இல பூமொடு கோதைதுணை ஆதிமுதல் வேத விகிர்தன்...)

சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3-68-6.

ஆ. கூடிவரு சூரர் தங்கள் மார்பை இருகூறு கண்ட...

சூரன் பதுமன் என்னும் இருவரே ஒரு வடிவமாகி சூரபத்மன் என ஆனார்கள்.
மாமரமாகிய சூரனது உடல் வேலால் தடியப்பட்டுப் பின்னரும் அவன் உடல்
அழியாது ஒன்று கூடி மீண்டும் போருக்கு வந்தான். வேல் அவன் உடலை
மறுமுறையும் கிழித்து இரு கூறாக்கியது. அவற்றுள் ஒன்று சேவலாகவும்
மற்றொன்று மயிலாகவும் மாற முருகன் அருள் புரிந்தார்.

(தூருரங் கிழித்துப் பின்னும் அங்கம் திருகூறாக்கி
எஃகம் வான் போயிற்றம்மா)--- கந்த புராணம் 4-13-490.
(மெய்ப்பகிர் இரண்டுகூறும் சேவலும் மயிலுமாகி)--- கந்த புராணம் 4-13- 492.

தலைப்புச் சொற்கள்

பெண் பொன் ஆசை	தத்துவம்	நிலையாமை
திருவடி	திருமால்	சிவன்
பிரமன்	உமை	சூரர் பிறப்பு
கோடைநகர்		

225

கோடை நகர்

(ஸ்ரீ பெரம்பலூரிலிருந்து 10 கிமீ தொலைவில்)

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த
தானதன தான தந்த தனதான

சாலநெடு நாள்ம டந்தை காயமதி லேய லைந்து
சாமளவ தாக வந்து புவிமீதே
சாதகமு மான பின்பு சீறியழு தேகி டந்து
தாரணியி லேத வடிந்து விளையாடிப்
பாலனென வேமொ ழிந்து பாகுமொழி மாதர் தங்கள்
பாதரன மீத ணைந்து பொருள்தேடிப்
பார்மிசையி லேயு ழன்று பாழ்நரகெய் தாம லொன்று
பாதமலர் சேர அன்பு தருவாயே
ஆலமமு தாக வுண்ட ஆறுசடை நாதர் திங்கள்
ஆடரவு பூணர் தந்த முருகோனே
ஆனைமடு வாயி லன்று மூலமென வோல மென்ற
ஆதிமுதல் நார ணன்றன் மருகோனே
கோலமலர் வாவி யெங்கு மேவுபுனம் வாழ்ம டந்தை
கோவையமு தூற லுண்ட குமரேசா
கூடிவரு சூர டங்க மாளவடி வேலெறிந்த
கோடைநகர் வாழ வந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சால நெடு நாள் மடந்தை காயம் அதிலே அலைந்து
சா(கு)ம் அளவாக வந்து புவி மீதே

சாதகமும் ஆன பின்பு சீறி அழுதே கிடந்து
தாரணியிலே தவழ்ந்து விளையாடி

பாலன் எனவே மொழிந்து பாகு மொழி மாதர் தங்கள்
பார தனம் மீது அணைந்து பொருள் தேடி

பார் மிசையிலே உழன்று பாழ் நரகு எய்தாமல் ஒன்று
பாத மலர் சேர அன்பு தருவாயே

ஆலம் அமுதாக உண்ட ஆறு சடை நாதர் திங்கள்
ஆடு அரவு பூணர் தந்த முருகோனே

ஆனை மடுவாயில் அன்று மூலம் என ஓலம் என்ற
ஆதி முதல் நாரணன் தன் மருகோனே

கோல மலர் வாவி எங்கும் மேவி புனம் வாழ் மடந்தை
கோவை அமுது ஊறல் உண்ட குமரேசா

கூடி வரு தூர் அடங்க மாள வடி வேல் எறிந்த
கோடை நகர் வாழ் வந்த பெருமானே.

பத உரை

சால நெடு நாள் = மிகவும் நீண்ட நாட்கள். மடந்தை = ஒரு பெண்ணின். காயம் அதிலே = உடலில் (கருவில்). அலைந்து = அலைச்சலுற்று. சா(கு)ம் அளவதாக வந்து = சாவும் அளவுக்குள்ள துன்பத்துக்கு ஆளாகி வந்து. புவி மீதே = இந்தப் பூமியில்.

சாதகமும் ஆன பின்பு = பிறப்பு என்பதை அடைந்த பிறகு. சீறி
அழுதே = பலமாக அழுது. கிடந்து = கிடந்து. தாரணியிலே =
தரையில். தவழ்ந்து = தவழ்ந்து. விளையாடி = விளையாடி.

பாலன் எனவே மொழிந்து = பால உருவினனாய்ப் பேச்சுக்கள் பேசி.
பாகு மொழி = சர்க்கரை போல இனிக்கும் சொற்களைக் கொண்ட.
மாதர் தங்கள் = மாதர்களின். பார = பெருத்த. தனம் மீது
அணைந்து = கொங்கையின் மீது அணைந்து. பொருள் தேடி =
பொருள் தேட வேண்டி.

பார் மிசையிலே உழன்று = பூமியிலே திரிந்து. பாழ் நரகு
எய்தாமல் = பாழான நரகத்தில் போய்ச் சேராமல். ஒன்று =
பொருந்திய. பாத மலர் சேர = (உனது) திருவடி மலரைச்
சேர்வதற்கு. அன்பு தருவாயே =
அன்பைத் தந்து அருளுக.

ஆலம் அமுதாக = ஆலகால விடத்தை அமுதமாக. உண்ட =
உண்ட. ஆறு சடை நாதர் = கங்கை ஆற்றைச் சடையில் சூடிய
நாதரும். திங்கள் = சந்திரனையும். ஆடு அரவு = படமெடுத்து
ஆடும் பாம்பையும். பூணர் = பூண்டுள்ளவரும் (ஆகிய
சிவபெருமான்). தந்த முருகோனே = அருளிய முருகனே.

ஆனை மடுவாயில் அன்று = யானையாகிய கஜேந்திரன் அன்று
மடுவில். மூலமே என ஓலம் என்ற = ஆதி மூலமே என்றும், நீயே
அடைக்கலம் என்றும் (கூவி அழைக்கப் பட்ட). ஆதி முதல்
நாரணன் தன் = ஆதி முதல்வனான நாராயண மூர்த்தியின்.
மருகோனே = மருகனே.

கோல மலர் வாவி எங்கும் = அழகிய மலர்த் தடாகங்கள் எங்கும்.
மேவு = நிறைந்த. புனம் வாழ் மடந்தை = தினைப் புனத்தில்
வாழ்ந்த பெண் வள்ளியின். கோவை அமுது ஊறல் = கொவ்வைக்
கனி போன்ற வாயின் அமுதுறலை. உண்ட குமரேசா = உண்ட
குமரேசனே.

கூடி வரு தூர் அடங்க மாள = இரண்டு கூறாகியும் ஒன்று கூடி
வந்த தூரன் அடங்கி ஒடுங்க. வடிவேல் எறிந்த = கூரிய வேலைச்
செலுத்திய. கோடை நகர் வாழ் வந்த = கோடை நகரில் வாழ்
வந்த. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

நீண்ட நாட்களாகத் தாயின் கருவறையில் கிடந்து, தக்க சமயத்தில் பூமியில்
பிறந்து, அழுது, கிடந்து, தவழ்ந்து, விளையாடி, கொஞ்சிப் பேசி, மாதர்களின்
கொங்கை மீது அணைந்து, பொருள் தேடி, அங்குமிங்கும் திரிந்து, நரகில்
போய்ச் சேராமல், உனது திருவடி மலரைச் சேர்வதற்குரிய அன்பைத்
தருவாயாக.

விடத்தையும் அமுதமாக உண்டவர், கங்கையையும் சடையில் தரித்தவர்,
பிறைச் சந்திரனையும், பாம்பையும் பூண்டவர், ஆகிய சிவ பெருமான் பெற்ற
முருகனே. யானை மடுவில் அடைக்கலம் என்று ஓலமிட அதற்கு உதவிய
ஆதி முதல்வனாகிய நாராயணின் முருகனே. அழகிய தடாகங்கள் சூழ்ந்த
தினைப் புனத்தில் வாழும் வள்ளியின் வாயிதழ் ஊறலை உண்ட குமரேனே.
இரண்டு கூறாகியும் ஒன்று சேர்ந்து வந்த தூரனை அடக்கி ஒடுக்கக் கூரிய
வேலைச் செலுத்தியவனே. கோடை நகரில் வாழும் பெருமானே. உனது பாத
மலர்களைத் தருவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆனைமடு வாயிலன்று மூலமென வோல மென்ற.....
(நுதிவைத்தக ராம லைந்திடு களிருக்கரு ளேபுரிந்திட

நொடியிற் பரிவாக வந்தவன் மருகோனே)..... திருப்புகழ் 81 (பகர்தற்கரிதான).
(ஆனைமடு வாயிலன்று மூலமென வோல மென்ற)..திருப்புகழ். 225 (சாலநெடு).
(கடகரி அஞ்சி நடுங்கி..)..... திருப்புகழ் 234 (சருவியிகழ்ந்து)

இந்திராஜும்னன் எனும் மன்னன் மிகச்சிறந்த விஷ்ணு பக்தனாக இருந்தான். சதா சர்வ காலமும் விஷ்ணு சிந்தனையிலேயே இருப்பான். விஷ்ணுவை கும்பிடாமல் எந்த ஒரு செயலையும் செய்யமாட்டான். ஒரு நாள் அவன் இவ்வுலகத்தையே மறந்த நிலையில் விஷ்ணு பூஜை செய்து கொண்டிருந்தான். இது போன்ற நேரங்களில் யாரும் அவனை காண வருவதுமில்லை. இவனும் யாரையும் காண்பதுமில்லை. இப்படி அவன் பூஜை செய்து கொண்டிருந்த வேளையில் கோபக்கார துர்வாச முனிவர் அவனைக்காண வந்தார். இவர் வந்து வெகு நேரம் ஆனது. ஆனாலும் மன்னன் தன் பக்திக்குடிமை விட்டு வெளியே வரவில்லை. பொறுத்து பொறுத்து பார்த்த துர்வாசர், மன்னன் இருந்த குடிலுக்குள் சென்று அவன் முன்னால் நின்றார். அப்போதும் கூட மன்னன் வந்திருப்பதை அறியாமல் ஆழ்ந்த பக்தியில் மூழ்கியிருந்தான். இதனால் முனிவர் கடும் கோபத்துடன் உரத்த குரலில், "மன்னா! நீ மிகவும் கர்வம் உள்ளவனாகவும், பக்தியில் சிறந்தவன் என்ற மமதை கொண்டவனாகவும் இருப்பதாலும், நீ விலங்குகளில் மதம் பிடித்த யானையாக போவாய்," என சபித்தார். முனிவர் போட்ட கடும் சத்தத்தினால் கண்விழித்த மன்னன் அதிர்ந்து போனான். அவரிடம் மன்னிப்பும், பாபவிமோசனமும் கேட்டான். இவனது நிலையுணர்ந்த முனிவர் அவன் மீது இரக்கம் கொண்டு, "நீ யானையாக இருந்தாலும், அப்போதும் திருமால் மீது பக்தி கொண்ட கஜேந்திரனாக திகழ்வாய்" என்று கூறினார். அத்துடன், "ஒரு குளத்தில் உள்ள முதலை உனது காலை பிடிக்கும். அப்போது நீ 'ஆதிமூலமே!' என மகாவிஷ்ணுவை அழைக்க, அவர் ஓடி வந்து உன்னை காப்பாற்றி, உனக்கு மோட்சமும், சாப விமோசனமும் கிடைக்கும்," என்றார். ஒரு முறை கூஹு என்னும் அரக்கன் குளத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தண்ணீரில் இருந்து கொண்டு அங்கு வந்து குளிப்போரின் காலைப்பிடித்து இழுத்து துன்புறுத்துவதையே தொழிலாக கொண்டிருந்தான். ஒரு முறை அகத்திய மாமுனிவர் சிவனின் கட்டளைப்படி தென் திசை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது சிவ பூஜை செய்யும் நேரம் வந்தது. அருகிலிருந்த குளத்தில் நீராடினார். அங்கு இருந்த அரக்கன் அகத்தியரின் காலைப்பிடித்தான். இதனால் அகத்தியர் கடும் கோபம் கொண்டார். அவர், "நீ வருபவர்களையெல்லாம் காலைப்பிடித்து இழுப்பதால், முதலையாக மாறுவாய்," என சபித்தார். அவன் அகத்தியரிடம் சாப விமோசனம் கேட்டான். அகத்தியர், "கஜேந்திரன் என்ற யானை இந்த குளத்திற்கு வரும் போது நீ அதன் காலைப்பிடிப்பாய், அப்போது அதைக்காப்பாற்ற திருமால் வருவார். அவரது சக்ராயுதம் பட்டு உனக்கு சாப விமோசனம் கிடைக்கும்," என்றார். இந்த கபிஸ்தத்தின் கோயில் முன்பு கிழக்கு திசையில் உள்ள கபில தீர்த்தத்தில் ஒரு நாள் கஜேந்திரன் நீர் அருந்த இறங்கியது. இதைக்கண்ட முதலை யானையின் காலைக் கவ்வியது. "ஆதிமூலமே! காப்பாற்று" என

யானை கத்தியவுடன் கருட வாகனத்தில் லட்சுமி சமேதராக விஷ்ணு வந்து,
சக்ராயுதத்தால் முதலையை அழித்து கஜேந்திரனுக்கு மோட்சமளித்ததாக வரலாறு.

ஆ. கூடிவரு தூரடங்க மாள வடிவேல்.....

மாமரமாய் நின்ற தூரனது உடல் வேலால் தடியப்பட்டு விழுந்தும் அவன் தவச்
சிறப்பால் கூறுபட்ட உடல் ஒன்று கூடிட பழைய உருவத்துடன் தூரன் போருக்கு
வந்தான். வேல் அவன் உடலை மறு முறையும் கிழித்து இரு கூறாக்கிற். று.

(தூரங் கிழித்துப் பின்னும் அங்கம திருகூறாக்கி
எ.கம் வான் போயிற்றம்மா)...கந்த புராணம் 4.13.490.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை வளர்ச்சி பொன் திருவடி அன்பு சிவன் திருமால் வள்ளி தூரன் வேல்
கோடைநகர்

226

கோடைநகர்

வல்லக்கோட்டை என தற்சமயம் அழைக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீபெரும்புதூரிலிருந்து 10 கி.மீ தூரம். 2 மீட்டர் உயரத்துடன் சரணாகதி காட்டும் கர முருகனின் சிலை அமைப்பு வேறுபெங்கும் காண முடியாதது

தான தந்த தனத்த தத்த தனதான

ஞால மெங்கும் வளைத்த ரற்று
நாளும் வஞ்சி யருற்று ரைக்கும்
ஆல முந்து மதித்த ழற்கும்
ஆறி ரண்டு புயத்த ணைக்க
கோல மொன்று குறத்தி யைத்த
கோடை யம்பதி யுற்று நிற்கு
கால னஞ்ச வரைத்தொ ளைத்த
காலவி லங்கு களைத்த தறித்த

கடலாலே
வசையாலே
அழியாதே
வருவாயே
மூவுமார்பா
மயில்வீரா
முதல்வானோர்
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஞாலம் எங்கும் வளைத்து அரற்று(ம்) கடலாலே
நாளும் வஞ்சியர் உற்று உரைக்கும் வசையாலே

ஆலம் உந்து மதி தழற்கும் அழியாதே
ஆறு இரண்டு புயத்து அணைக்க வருவாயே

கோலம் ஒன்று(ம்) குறத்தியை தழுவு மார்பா
கோடை அம் பதி உற்று நிற்கும் மயில் வீரா

காலன் அஞ்ச வரை தொளைத்த முதல் வானோர்
கால் விலங்கு களை தறித்த பெருமானே.

பத உரை

ஞாலம் எங்கும் = பூமியின் எல்லா பக்கங்களிலும். வளைத்து = வளைந்து கொண்டு. அரற்றும் = ஒலிக்கின்ற. கடலாலே = கடலாலும்.

நாளும் = தினமும். வஞ்சியர் உற்று உரைக்கும் = மாதர்கள் சேர்ந்து சொல்லும். வசையாலே = வசை மொழியாலும்.

ஆலம் உந்து = விடத்தைச் செலுத்தும். மதித் தழற்கும் = சந்திரனாகிய நெருப்பாலும். அழியாதே = அழிவுறாமல். ஆறு இரண்டு = பன்னிரண்டு. புயத்து அணைக்க வருவாயே = புயங்களாலும் (இந்தப் பெண்ணை) அணைக்க வந்தருளுக.

கோலம் ஒன்று = அழகு பொருந்திய. குறத்தியை = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியை. தழுவு மார்பா = தழுவுகின்ற மார்பனே. கோடை அம் பதி = கோடையம் பதியில். உற்று = பொருந்தி. நிற்கும் = நிற்கின்ற. மயில் வீரா = மயில் வீரனே.

காலன் அஞ்சு = யமன் பயப்படும்படியாக. வரை = கிரௌஞ்ச மலையை. தொளைத்த முதல் = தொளை செய்த முதல்வனே. வானோர் = தேவர்கள். கால் விலங்கு = கால் விலங்குகளை. களை தறித்த பெருமானே = உடைத்தெறிந்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

பூமியன் எல்லா பக்கங்களிலும் வளைந்து ஒலிக்கும் கடலாலும், தினந்தோறும் மாதர்கள் சேர்ந்து சொல்லும் வசை மொழியாலும், விடத்தைச் செலுத்தும் சந்திரனின் நெருப்பாலும், இந்தப் பெண் அழியாமல், இவளை உனது பன்னிரு தோள்களால் அணைக்க வந்தருளுக.

அழகு வாய்ந்த வள்ளியைத் தழுவும் மார்பனே. கோடை நகரில் வீற்றிருக்கும் மயில் வீரா. காலனும் அஞ்சும்படி கிரௌஞ்ச மலையைத் தொளைத்த முதல்வனே. தேவர்களின் கால் விலங்கை உடைத்து எறிந்த பெருமானே. இப் பெண்ணை அணைக்க வருவாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சேர்ந்தது.

அ. தழற்கும் அழியாதே...

காமம் கொண்டவரை வருத்துவன... கடல் ஒலி, மாதர் வசை, எறி நிலவு முதலியன.

(தெருவினில் நடவா மடவார்

திரண்டொ றுக்கும் வசையாலே...).....திருப்புகழ் 107 (தெருவினில்).

(துள்ளுமத வேள்கைக் கணையாலே

தொல்லை நெடு நீலக் கடலாலே...)...திருப்புகழ் 380 (துள்ளுமத).

ஆ. கால்விலங்கு களைத்த றித்த பெருமானே....

(அரியரி பிரமாதியர் கால் விலங்க விழ்க்கும் பெருமானே)...திருப்புகழ் (தெருவினில்).

தலைப்புச் சொற்கள்

அகப்பொருள் காமச் சின்னங்கள் வள்ளி மயில் யமன் தேவர் சிறிய பாடல் கோடைநகர்

227

கோடைநகர்

ஸ்ரீபெரும்புதுரிலிருந்து 10 கி.மீ தூரம். வல்லக்கோட்டை என தற்சமயம் அழைக்கப்படுகிறது.. முருகனின் சிலை 2 மீட்டர் உயரத்தில் சரணாகதி காட்டும் கர அமைப்புடன் இருப்பதை வேறுபெயரும் காண முடியாது

தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன

தனதான

தோழமை கொண்டுச லஞ்செய் குண்டர்கள்
ஓதிய நன்றிம றந்த குண்டர்கள்
சூழ்விர தங்கள்க டிந்த குண்டர்கள்
தூஷண நிந்தைப கர்ந்த குண்டர்கள்
ஈவது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்
சூளுற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள்
வாழநி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்
நீதிய றங்கள்கி தைந்த குண்டர்கள்
மானவ கந்தைமி குந்த குண்டர்கள்
மாயையில் நின்றுவ ருந்து குண்டர்கள்
தேவர்கள் சொங்கள்க வர்ந்த குண்டர்கள்
வாதைந மன்றன்வ ருந்தி டுங்குழி
ஏழும ரங்களும் வன்கு ரங்கெனும்
வாலியு மம்பர மும்ப ரம்பரை
ராவண னுஞ்சது ரங்க லங்கையு
ஈடழி யும்படி சந்த்ர னுஞ்சிவ
சூரிய னுஞ்சுர ரும்ப தம்பெற
ராமச ரந்தொடு புங்க வன்திரு
கோழிசி லம்பந லம்ப யின்றக
லாபந டஞ்செய மஞ்சு தங்கிய
கோபுர மெங்கும்வி ளங்கு மங்கல
கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்
வேலனெ னும்பெய ரன்பு டன்புகழ்
கோடையெ னும்பதி வந்த இந்திரர்

பெரியோரைத்

தொலையாமல்

வலையாலே

விழுவாரே

மடைவேமுன்

மருகோனே

வயலூரா

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தோழமை கொண்டு சலம் செய் குண்டர்கள்
ஓதிய நன்றி மறந்த குண்டர்கள்
சூழ் விரதங்கள் கடிந்த குண்டர்கள் பெரியோரை

தூஷண நிந்தை பகர்ந்த குண்டர்கள்
ஈவது கண்டு தகைந்த குண்டர்கள்
சூள் உற என்பது ஒழிந்த குண்டர்கள் தொலையாமல்

வாழ நினைந்து வருந்து குண்டர்கள்
நீதி அறங்கள் சிதைந்த குண்டர்கள்
மான அகந்தை மிகுந்த குண்டர்கள் வலையாலே

மாயையில் நின்று வருந்து குண்டர்கள்
தேவர்கள் சொம்கள் கவர்ந்த குண்டர்கள்
வாதை நமன் தன் வருந்திடும் குழி விழுவாரே

ஏழு மரங்களும் வன் குரங்கு எனும்
வாலியும் அம்பரமும் பரம்பரை
ராவணனும் சதுரங்க லங்கையும் அடைவே முன்

ஈடு அழியும்படி சந்த்ரனும் சிவ
சூரியனும் சுரரும் பதம் பெற
ராம சரம் தொடு புங்கவன் திரு மருகோனே

கோழி சிலம்ப நலம் பயின்ற கலாப(ம்)
நடம் செய மஞ்சு தங்கிய
கோபுரம் எங்கும் விளங்கும் மங்கல வயலூரா

கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்

வேலன் எனும் பெயர் அன்புடன் புகழ்
கோடை எனும் பதி வந்த இந்திரர் பெருமானே.

பத உரை

தோழமை கொண்டு = நட்பை வெளிக் காட்டி. சலம் செய் =
(நண்பர்களுக்கு) வஞ்சனை செய்யும். குண்டர்கள் = கீழோர். ஓதிய
= போதித்த. நன்றி மறந்த குண்டர்கள் = நன்றியை மறந்த கீழோர்.
தூழ் விரதங்கள் = அறுட்டிக்க வேண்டிய விரதங்களை. கடிந்த
குண்டர்கள் = விலக்கி அழித்த கீழோர். பெரியோரை =
பெரியோர்களை.

தூஷண நிந்தை = வைது நிந்தித்து இகழ்ந்து. பகர்ந்த குண்டர்கள் =
பேசிய கீழோர். ஈவது கண்டு = ஒருவருக்கு ஈதலைப் பார்த்து.
தகைந்த குண்டர்கள் = (அதைத்) தடை செய்த கீழோர். தூள் உற
என்பது = சத்திய வார்த்தை என்பதை. ஒழிந்த குண்டர்கள் =
ஒழித்த கீழோர். தொலையாமல் = எப்போதும் அழிதலின்றித் தாமே.

வாழ நினைந்த = வாழ நினைத்து. வருந்தும் குண்டர்கள் =
(அதற்காக்) வருந்தும் கீழோர். நீதி அறங்கள் = நீதியும் தருமமும்.
சிதைந்த குண்டர்கள் = அழித்த கீழோர். மான = குற்றமும்.
அகந்தை = அகங்காரமும். மிகுந்த குண்டர்கள் = மிகவாக உள்ள
கீழோர். வலையாலே = (பாச) வலையால்.

மாயையில் நின்று = (உலக) மாயையில் நின்று. வருந்தும்
குண்டர்கள் = வருத்தம் அடையும் கீழோர். தேவர்கள் சொம்கள் =
தேவர்களின் சொத்துக்களை. கவர்ந்த குண்டர்கள் = அபகரித்த
கீழோர். வாதை = வேதனைக்கு இடமாகிய. நமன் தன் வருந்திடும்

= யமன் வருத்துகின்ற. குழி விழுவாரே = (நரகக்) குழியில் விழுவார்கள்.

ஏழு மரங்களும் = மராமரம் ஏழும். வன் குரங்கு எனும் வாலியும் = வலிமை மிக்க குரங்காகிய வாலியும். அம்பரமும் = கடலும். பரம்பரை = சிறந்த பரம்பரையில் வந்த. ராவணனும் = இராவணனும். சதுரங்க = (அவனுடைய) நால் வகைப் படைகளும். இலங்கையும் அடைவே = இலங்கையும் எல்லாம். முன் = முன்பு.

ஈடு அழியும்படி = வலிமை குன்றி அழியும்படி. சந்திர சிவ சூரியனும் = சந்திரனும் சிவ சூரியனும். சுரரும் = தேவர்களும். பதம் பெற = தத்தம் பதவியில் நிலை பெற. ராம சரம் தொடு = ராமசரம் என்னும் ராம மந்திரம் கூடிய அம்பைச் செலுத்திய. புங்கவன் = ராம பிரானுடைய. திரு மருகோனே = அழகிய மருகனே.

கோழி சிலம்ப = கோழி ஒலி செய்ய. நலம் பயின்ற கலாபம் = அழகு மிக்க தோகையை உடைய மயில். நடம் செய் = நடனம் செய்கின்ற. மஞ்சு தங்கிய = மேகங்கள் தங்கும். கோபுரம் எங்கும் விளங்கும் = கோபுரங்கள் எல்லா இடத்திலும் விளங்கிய. மங்கல வயலூரா = மங்களகரமான வயலூரா.

கோமள அண்டர்கள் = அழகிய தேவர்களும். தொண்டர் = தொண்டர்களும். மண்டலர் = மண்டலாதிபர்களும். வேலன் எனும் பெயர் = வேலன் என்னும் பெயரை. அன்புடன் புகழ் = அன்புடன் புகழ்கின்ற. கோடை என்னும் பதி வந்த = கோடைநகர் என்னும் ஊரில் எழுந்தருளியுள்ள. இந்திரர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நண்பர்களுக்கு வஞ்சகம் செய்பவர்களும், போதித்த நன்றியை மறந்தவர்களும், விரதங்களை அனுட்டிக்காதவர்களும், பெரியோரை இகழ்ந்து பேசுபவர்களும், பிறருக்கு ஈகை செய்வதைத் தடுப்பவர்களும், உண்மையைப் பேசாதவர்களும், நீதியும் தருமமும் இல்லாதவர்களும், ஆணவம் மிக்கவர்களும், கடவுள்களது சொத்தை அபகரிப்பவர்களும், கீழ் மக்கள் ஆவர். இவர்கள் யாவரும் யமனுடைய நரகக் குழியில் விழுவார்கள்.

மராமரம் ஏழும், வலிமை மிக்க குரங்காகிய வாலியும், கடலும், இராவணனும் அவனுடைய நான்கு படைகளும், இலங்கையும், வலிமை குன்றி அழியும்படியும், தேவர்களும், சூரிய சந்திரர்களும் தத்தம் பதவியில் நிலை பெறவும் ஒப்பற்ற அம்பைச் செலுத்திய இராமனின் மருகனே. கோழி ஒலி செய்ய, மயில் நடமிட, உயர்ந்த கோபுரங்கள் மிகுந்த வயலூரில் வாழ்பவனே. தேவர்களும், மண்டலாதிபதிகளும் உன்னை வேலன் என்று போற்றுகின்ற கோடை நகரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. கீழோர்கள் நரகுக்குச் செல்லுவார்கள் என்பதை நான் உணர்வேனாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நரகில் விழுவோர்கள் அட்டவணையை மற்றத் திருப்புகழ்ப் பாடல்களிலும் காணலாம்.
(மாதர்வச), (இரதமான), (காதிமோதி), (ஒதுவித்தவர்).

ஆ. ஏழு மரங்களும்

மராமரங்கள் .. இவை கிட்கிந்தைக்கு அருகில் இருந்த ஏழு ஆச்சா மரங்கள். இவற்றை இராமர் ஒரு பாணத்தால் பிளந்தார்.
(வடிவுடைய மானு மிகல்கர னுந்திக
ஷெழுவகைம ராம ரமுநிக ரொன்றுமில்
வலியதிறல் வாலி யுரமுநெ டுங்க லவையேழும்)...திருப்புகழ் (விடமும்வடி).

228

சிக்கல்

(நாகப்பட்டினத்துக்கு அருகில் உள்ளது)

தனதன தத்தத் தந்தான தானன
தனதன தத்தத் தந்தான தானன
தனதன தத்தத் தந்தான தானன தனதானா

புலவரை ரக்ஷைக் குந்தாரு வேமது
நிடகுண வெற்பொக் கும்புவை மார்முலை
பொருபுய திக்கெட் டும்போயு லாவிய புகழாளா
பொருவரு நட்புப் பண்பான வாய்மையி
லுலகிலு னக்கொப் புண்டோவெ னாநல
பொருள்கள் நிரைத்துச் செம்பாக மாகிய கவிபாடி
விலையில்த மிழ்ச்சொற் குன்போலு தாரிகள்
எவரென மெத்தக் கொண்டாடி வாழ்வெனும்
வெறிகொளு லுத்தர்க் கென்பாடு கூறிடு மிடிதீர
மிகவரு மைப்பட் டுன்பாத தாமரை
சரணமெ னப்பற் றும்பேதை யேன்மிசை
விழியருள் வைத்துக் குன்றாத வாழ்வையு மருள்வாயே
இலகிய வெட்சிச் செந்தாம மார்புய
சிலைநுதல் மைக்கட் சிந்தூர வாணுதல்
இமயம கட்குச் சந்தான மாகிய முருகோனே
இளையகொ டிச்சிக் கும்பாக சாதன
னுதவுமொ ருத்திக் குஞ்சீல நாயக
எழிலியெ ழிற்பற் றுங்காய மாயவன் மருகோனே
அலர்தரு புட்பத் துண்டாகம் வாசனை
திசைதொறு முப்பத் தெண்காதம் வீசிய
அணிபொழி லுக்குச் சஞ்சார மாமளி யிசையாலே
அழகிய சிக்கற் சிங்கார வேலவ
சமரிடை மெத்தப் பொங்கார மாய்வரும்
அசுரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

புலவரை ரக்ஷிக்கும் தாருவே மதுரித

குண வெற்பு ஒக்கும் புவை மார் முலை
பொரு புய திக்கு எட்டும் போய் உலாவிய புகழாளா

பொரு அரு நட்பு பண்பான வாய்மையில்
உனக்கு ஒப்பு உண்டோ எனா ந(ல்)ல
பொருள்கள் நிரைத்து செம்பாகமாகிய கவி பாடி

விலை இல் தமிழ் சொற்கு உன் போல் உதாரிகள்
எவர் என மெத்த கொண்டாடி வாழ்வு எனும்
வெறி கொள் உலுத்தார்க்கு என் பாடு கூறிடும் மிடி தீர

மிக வருமை பட்டு உன் பாத தாமரை
சரணம் என பற்றும் பேதையேன் மிசை
விழி அருள் வைத்து குன்றாத வாழ்வையும் அருள்வாயே

இலகிய வெட்சி செம் தாமரை மார் புய
சிலை நுதல் மை கண் சிந்தூர வாள் நுதல்
இமய மகட்கு சந்தானமாகிய முருகோனே

இளைய கொடிச்சிக்கும் பாக சாதனன்
உதவும் ஒருத்திக்கும் சீல நாயக
எழிலி எழில் பற்றும் காய மாயவன் மருகோனே

அலர் தரு புட்பத்து உண்டாகும் வாசனை
திசை தொறும் முப்பத்து எண் காதம் வீசிய
அணி பொழிலுக்கும் சஞ்சாரமாம் அளி இசையாலே

அழகிய சிக்கல் சிங்கார வேலவ
சமர் இடை மெத்த பொங்கு ஆரமாய் வரும்

அசுரரை வெட்டி சங்காரம் ஆடிய பெருமானே.

பத உரை

புலவரை ரக்ஷிக்கும் = புலவர்களை ஆதரித்துக் காக்கும். தாருவே = கற்பக மரமே. மதுரித = இனிமை மிக்க. குண வெற்பு ஒக்கும் = குணம் கொண்ட மலைக்கு நிகரான. பூவை மார் முலை = மாதர்கள் கொங்கையில். பொரு = திளைக்கும். புய = புயத்தனே. திக்கு எட்டும் போய் உலாவிய = எட்டுத் திசைகளிலும் போய் உலவுகின்ற. புகழாளா = புகழாளனே.

பொரு அரு = ஒப்பு உவமை அற்ற. நட்புப் பண்பான = நட்புத் தன்மை கூடிய. வாய்மையில் = சத்திய நிலையில். உலகில் = இவ்வுலகில். உனக்கு ஒப்பு உண்டோ = உனக்கு ஒப்பார் ஒருவர் உளரோ. எனா = என்று. நல்ல பொருள்கள் = நல்ல பொருட் சொற்களை. நிரைத்து = வரிசையாக வைத்து. செம்பாகமாகிய = செவ்வையான. கவி பாடி = கவிகளைப் பாடி.

விலை இல் = விலை மதிப்பிட முடியாத. தமிழ்ச் சொற்கு = தமிழ்ச் சொல்லை ஆதரிப்பதற்கு. உன் போல் உதாரிகள் = உன்னைப் போல சிறந்த கொடையாளிகள். எவர் என = யார் இருக்கின்றார்கள் என்று. மெத்தக் கொண்டாடி = நிரம்பப் புகழ்ந்து. வாழ்வு என்னும் = (தமது) வாழ்வே பெரிது என்னும். வெறி கொள் = தீவிர உணர்வைக் கொண்ட. உலுத்தார்க்கு = உலோபிகளிடம். என் பாடு = என் வருத்தங்களை. கூறிடும் = போய் முறையிடும். மிடி தீர = தரித்திர நிலை நீங்க.

மிக அருமைப் பட்டு = மிக்க அருமைப் பாடுடன். உன் பாத தாமரை = உனது பாத தாமரைகளை. சரணம் என = புகலிடம்

என்று. பற்றும் பேதை = பற்றியுள்ள பேதையாகிய என் மீது.
குன்றாத வாழ்வையும் அருள்வாயே = குறையில்லாத வாழ்வையும்
தந்து அருள்வாயாக.

இலகிய = விளங்கும். வெட்சி = வெட்சி பூவால் ஆகிய. செந்தாம
= சிவந்த மாலை அணிந்த. மார் புய = மார்பும் புயமும்
உடையவனே. சிலை நுதல் = வில்லைப் போன்ற புருவத்தையும்.
மைக்கண் = மை பூசிய. சிந்தூர = குங்குமப் பொட்டு அணிந்த.
வாள் நுதல் = ஒளி வீசும் நெற்றியையும். இமய மகட்கு =
இமயமலை பெற்ற மகளாகிய பார்வதிக்கு). சந்தானமாகிய =
மைந்தனாக வந்த குழந்தையே.

இளைய கொடிச்சி = இளையவனும், மலை நாட்டுப் பெண்ணுமாகிய
வள்ளிக்கும். பாக சாதனன் = இந்திரன். உதவும் ஒருத்திக்கும் =
பெற்ற ஒப்பற்ற தேவ சேனைக்கும். சீல நாயக = பரிசுத்த
நாயகனே. எழிலி = மேகத்தின். எழில் பற்றும் = அழகைக்
கொண்ட. காய மாதவன் = திரு மேனியை உடைய திருமாலின்.
மருகோனே = மருகனே.

அலர் தரு புட்பத்து = மலர்கின்ற பூக்களில் உண்டாகும். வாசனை
= நறு மணம். திசை தொறும் = (எட்டுத்) திசைகளிலும். முப்பத்து
எண் காதம் வீசிய = முப்பத்து எட்டு மைல் வரை வீசிய. அணி =
அழகிய. பொழிலுக்கு = நந்தவனங்களில். சஞ்சாரமாம் =
சஞ்சரிக்கும். அளி = வண்டுகளின். இசையாலே = இசை ஒலியால்.

அழகிய = அழகு பெற்று விளங்கும். சிக்கல் = சிக்கல் என்னும்
பதியில் வீற்றிருக்கும். சிங்கார வேலவ = சிங்கார வேலனே. சமர்

இடை = போரில். மெத்தப் பொங்கு = மிகவும் பொங்கி. ஆரமாய்
வரும் = கொதிப்புடனே வரும். அசுரரை வெட்டி = அசுரர்களை
வெட்டி. சங்காரம் ஆடிய = அழித்த. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

புலவர்களை ஆதரிக்கும் கற்பகத் தருவே. எட்டுத் திக்குகளிலும் பரவிய
புகழ் உடையவனே. சத்திய நிலையில் உனக்கு ஒப்பானவர் யாருமில்லை
என்று நல்ல பொருள் கொண்ட சொற்களை அமைத்து, அருமையான
பாடல்களைப் பாடி, தமிழை ஆதரிப்பதற்கு உன்னைப் போல்
கொடையாளிகள் யார் தான் உள்ளார்கள் என்று நிரம்பப் புகழ்ந்து,
உலோபிகளிடம் என் குறைகளை முறையிடும் தரித்திர நிலை நீங்க, உனது
திருவடித் தாமரைகளைப் பற்றியுள்ள பேதையாகிய என்னிடம் அருள்
வைத்து எனக்குப் பேரின்ப வாழ்வைத் தந்தருக.

வெட்சி மாலை அணிந்த மார்பை உடையவனே. இமய மலைப்
பயந்தருளிய பார்வதியின் மைந்தனே. மலை நாட்டுப் பெண்ணாகிய
வள்ளிக்கும், இந்திரன் பெற்ற ஒப்பற்ற தேவசேனைக்கும் நாயகனே. எழில்
மிக்க திருமேனி படைத்தத் திருமாலின் மருகனே. அழகு பெற்று
விளங்கும் சிக்கல் என்னும் தலத்தில் வீறிருக்கும் வேலனே. அசுரர்களை
வெட்டி அழித்த பெருமானே. எனக்குக் குன்றாத வாழ்வைத் அந்து
அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடலில் உலோபிகளிடம் இரக்கும் தாழ்மை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அ. வெறி கொள் உலுத்தர்க்கு என் பாடு கூறிடு...

(மிடுக்கு இலாதானை வீமனே விறல் விசயனே இவன் என்று
கொடுகிலாதானை பாரியே என்று கூறினும் கொடுப்பார் இலை)...சுந்தரர் தேவரத்
திருமுறை 7.34.2.

ஆ. எழிலி எழில் பற்றும் காய் மாயவன்....

(வண்ணம் முகில் அன்ன எழில் அண்ணலொடு)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.74.9.

இ. சிக்கல் முருக வேளின் திருப் பெயர் சிங்கார வேலர்.

தாலைப்புச் சொற்கள்

புலவர் உலோபிகள் இரத்தல் வறுமை அருள் திருவடி வீடு உமை திருமால் இந்திரன்
அசுரர் சிக்கல்

229

சிவபுரம்

(குடந்தைக்கு அருகில் உள்ளது)

மயிலின் மீது கால் வைத்து நின்ற திருக்கோலத்தில் உற்சவ விக்ரகம்

தனன தந்தன தானன தானன
தனன தந்தன தானன தானன
தனன தந்தன தானன தானன தனதான

மனமெ னும்பொருள் வானறை கால்கனல்

புனலு டன்புவி கூடிய தோருடல்

வடிவு கொண்டதி லேபதி மூணெழு

வகையாலே

வருசு கந்துய ராசையி லேயுழல்

மதியை வென்றுப ராபர ஞானநல்

வழிபெ றும்படி நாயடி யேனைநி

னருள்சேராய்

செனனி சங்கரி ஆரணி நாரணி

விமலி யெண்குண பூரணி காரணி

சிவைப ரம்பரை யாகிய பார்வதி

அருள்பாலா

சிறைபு குஞ்சுரர் மாதவர் மேல்பெற

அசுரர் தங்கிளை யானது வேரற

சிவனு கந்தருள் கூர்தரு வேல்விடு

முருகோனே

கனக னங்கையி னாலறை தூணிடை

மனித சிங்கம தாய்வரை பார்திசை

கடல்க லங்கிட வேபொரு தேயுகிர்

முனையாலே

கதற வென்றுடல் கீணவ ராருயி

ருதிர முஞ்சித றாதமு தாயுணு

கமல வந்திய னாகிய மால்திரு

மருகோனே

தினக ரன்சிலை வேளருள் மாதவர்

சுரர்க ளிந்திர னாருர காதிபர்

திசைமு கன்செழு மாமறை யோர்புக

ழழகோனே

திரும டந்தையர் நாலிரு வோர்நிறை

அகமொ டம்பொனி னாலய நீடிய
சிவபு ரந்தனில் வாழ்குரு நாயக

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மனம் என்னும் பொருள் வான் அறை கால் கனல்
புனல் உடன் புவி கூடியது ஓர் உடல்
வடிவு கொண்டு அதிலே பதி மூணு ஏழு வகையாலே

வரு சுகம் துயர் ஆசையிலே உழல்
மதியை வென்று பராபர(ம்) ஞான நல்
வழி ஏறும்படி நாய் அடியேனை நின் அருள் சேராய்

செனனி சங்கரி ஆரணி நாரணி
விமலி எண் குண பூரணி காரணி
சிவை பரம்பரை ஆகிய பார்வதி அருள் பாலா

சிறை புகும் சுரர் மாதவர் மேல் பெற
அசுரர் தம் கிளை ஆனது வேர் அற
சிவன் உகந்து அருள் கூர் தரு வேல் விடு முருகோனே

கனகன் அங்கையினால் அறை தூண் இடை
மனித சிங்கம் அதாய் வரை பார் திசை
கடல் கலங்கிடவே பொருதே உகிர் முனையாலே

கதற வென்று உடல் கீண அவன் ஆருயிர்
உதிரமும் சிதறாது அமுதாய் உண்ணும்
கமல உந்தியன் ஆகிய மால் திரு மருகோனே

தினகரன் சிலை வேள் அருள் மாதவர்
சுரர்கள் இந்திரனார் உரக அதிபர்

திசை முகன் செழு மா மறையோர் புகழ் அழகோனே

திரு மடந்தையர் நால் இருவோர் நிறை
அகமொடு அம் பொனின் ஆலய நீடிய
சிவபுரந்தனில் வாழ் குக நாயக பெருமானே.

பத உரை

மனம் என்னும் பொருள் = மனம் என்னும் ஒரு பொருளுடன்.

வான் = ஆகாயம்.

அறை = எறிகின்ற.

கால் = காற்று.

கனல் = தீ.

புனலுடன் = நீர் இவைகளுடன்.

புவி கூடியது = மண் (ஆகிய ஐந்து பூதங்களும் கூடிய.

ஓர் உடல் = ஒரு உடம்பு (என்னும்).

வடிவு = உருவத்தைக் கொண்டு.

அதிலே = அதனுள்.

பதி மூணு ஏழு வகையாலே = தொண்ணூற்று ஒன்று தத்துவக்
கூட்டங்களின் கூறுபாடுகளாலே.

வரு = ஏற்படும்.

சுக துயர் ஆசையிலே = இன்பம், துன்பம், ஆசை என்னும்
இவற்றிலே.

உழல் = அலைச்சல் படுகின்ற.

மதியை = என் புத்தியை.

வென்று = நான் வென்று அடக்கி.

பராபர ஞான(ம்) = மேலானதான ஞானம் என்னும்.

நல் வழி = நன்னெறியை.

பெறும்படி = நான் அடையும்படி.

நாயடியேன் = நாய் அனைய அடியேனுக்கு.

நின் அருள் சேராய் = உன்னுடைய திருவருளைக்
கூட்டுவிப்பாயாக.

செனனி = உலகங்களின் தோற்றத்துக்கு ஆதாரமானவள். { தையும்
தழைக்க தோற்றுவிக்கும் அருளோடு தானே
தோன்றியவள் }

சங்கரி = சங்கரி { தன் படைப்பில் வந்த ஆண்மை இழப்பைத்
தவிர்ப்பவள் }.

ஆரணி = வேத முதல்வி. { அருள் நெறி கற்பிக்கும் வேத தருவின்
கிளைகளாக விளங்குபவள் }

நாரணி = நாராயணி { நீர்மை நிறைந்தவள் }.

விமலி = குற்றமற்றவள் { இயல்பாகவே அழுக்கு இல்லாதவள் }

எண் குண பூரணி = எண் குணங்கள் நிறைந்தவள்.

காரணி = எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவள்.

சிவை = சிவை { மங்கள வடிவினள் }.

பரம்பரை = பராபரை (எந்தக் கால் வழியிலும் தலைவியாய்
இருப்பவள்).

ஆகிய பார்வதி அருள் பாலா = ஆகிய பார்வதி தேவி அருளிய
குழந்தையே.

சிறை புகும் சூரர் = சிறையில் அடைக்கப்பட்ட தேவர்களும்.

மாதவர் = பெரிய முனிவர்களும்.

மேல் பெற = மேலான சுக நிலையைப் பெற.

அசுரர் தம் கிளையானாது = அசுரர்களுடைய கூட்டம் எல்லாம்.

வேர் அற = வேரோடு அழிய.

சிவன் உகந்து = சிவபெருமான் மகிழ்ந்து.

அருள் கூர் வேல் விடு = அருளிய கூர்மை கொண்ட வேலைச்
செலுத்திய.

முருகோனே = முருகனே.

கனகன் = இரணியன்.

அங்கையினால் = தனது அங்கையால் (உள்ளங்கையால்)

அறை = அறைந்த.

தூண் இடை = தூணிலிருந்து.

மனித சிங்கம் அதாய் = நரசிங்கமாய்.

வரை = மலை.

பார் = பூமி.

திசை = திசைகள்.

கடல் = கடல் (இவை யாவும்).

கலங்கிடவே = கலக்கம் கொள்ள.

பொருதே = (அந்த இரணியனுடன்) போர் செய்து.

உகிர் முனையாலே = நகத்தின் நுனியாலே.

கதற = (இரணியன்) கதறும்படி.

வென்று = அவனை வென்று.

உடல் கீண = அவன் உடலைப் பிளந்து.

அவன் ஆருயிர் = அவனுடைய அருமையான உயிரை.

உதிரமும் சிதறாது = இரத்தம் சிதறா வண்ணம்.

அமுது உண்ணும் = அமுதாக உண்ட.

கமல உந்தியன் ஆகிய = தாமரை போன்ற கொப்புழை

உடையவனாகிய.

மால் = திருமாலின்.

திரு முருகோனே = அழகிய முருகனே.

தினகரன் = சூரியன்.

சிலை = (கரும்பு) வில்லைக் கொண்ட.

வேள் = மனமதன்.

அருள் மாதவர் = அருள் நிறைந்த முனிவர்கள்.

சுரர் = தேவர்கள்.

இந்திரனார் = இந்திரர்கள்.

உரக அதிபர் = நாக லோகத்துத் தலைவர்கள்.

திசை முகன் = பிரமன்.

செழு மா மறையோர் = சிறப்பு மிக்க வேதம் ஓதுவோர்.

புகழ் அழகோனே = (இவர்கள் யாவரும்) புகழும் அழகனே.

திரு மடந்தையர் நால் இருவர்=அஷ்ட(எட்டு) இலக்குமிகள்.

நிறை = நிறைந்த.

அகமொடு = வீடுகளுடன்.

அம் பொன்னில் ஆலய= அழகிய பொன்னாலாகிய கோயில்.

நீடிய = சிறப்புற்று விளங்கும்.

சிவ புரந்தனில் வாழ் = சிவபுரம் என்னும் தலத்தில் வாழ்கின்ற.

குரு நாயக = குரு மூர்த்தியே. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

மனம் என்னும் பொருளுடன், ஐம்பூதங்களையும் சேர்த்து, உடல் என்னும் உருவத்தைக் கொண்டு, அதில் 91 தத்துவக் கூட்டங்களின் கூறுபாடுகளால் ஏற்படும் இன்பம், துன்பம், ஆசை என்னும் இவற்றில் அலைச்சல் உறுகின்ற என் புத்தியை வென்று அடக்கி, மிக மேலான ஞானம் எனும் நன்னெறியைப் பெறும்படியாக, நாயடியேனுக்கு உன் திருவருளைத் தருவாயாக.

ஜெனனி, சங்கரி, ஆரணி, விமலி, சிவை, எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவளாகிய பார்வதி அருளிய குழந்தையே. சிறையில் அடைபட்டத் தேவர்களும், முனிவர்களும், சுகம் பெறவும், அசுரர்கள் அழியவும் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து உனக்கு அருளிய வேலைச் செலுத்தியவனே. இரணியன் தூணை அறைந்து நாராயாணனைக் காட்டுக என்று கேட்க, அந்தத் தூணிலிருந்து

நரசிங்கமாக வெளி வந்த திருமாலின் அழகிய மருகனே. தூரியன், வேள், முனிவர்கள், தேவர்கள், இந்திரர்கள், பிரமன், மறையோர் யாவரும் போற்றும் அழகனே. அஷ்ட இலக்குமிகள் நிறைந்து விளங்கும் வீடுகளும், பொன்னால் ஆன கோயில்களும் விளங்கும் சிவபுரம் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. ஞான நல் வழியை நான் அடையுமாறு அடியேனுக்கு அருள் புரிக.

விரிவுரை குகழீ ரசபதி

சக்தி பாலன்

சுத்த சைதன்யம் நாதாந்த ரூபம். அது வேதாந்த மோனம். அதன் இயற்கையான அருள்தனியே ஒரு திருமேனி தாங்கியது. தன்னிலிருந்து உலகங்களைத் தந்தது. பேறான அவ்வுருவிற்கு ஜனனி என்று பெயர்.

இறப்பில் பிறப்பில் உயிர்கள், வீணான துன்பம் எய்தி வேசாரிப் போவன (களைப்படைந்தன). அவைகளின் அயர்வை அகற்ற தூய உயிர்களுள் தொடர்பு கொள்வாளை சங்கரி என்கிறார் (சங்கரி - இளைப்பை அற்றுபவள்) (பல்லுயிர் தொகுதியும் பயன் கொண்டு உய்யென குடிலை என்னும் தடவயல் நாப்பண அரள் வித்திட்டு கருணை நீர் பாய்ச்சி தேகம் என்னும் விருட்சம் எழுந்தது.)

அரும்பும் பூவுமாகி பிஞ்சோடு காய்கனி நிறைந்த அதன் கிளைகளாகி ஆன்ம கிளர்ச்சி செய்வாளை ஆரணி என்றார் (ஆரணம் - வேத சாக்கை). நடுக்கும் பிறவித் தாபம் தீர்க்க நாரணி ஆயினள். (நாரணம் - ஜலார்ணவம், நாரம் - நீர். இது நாராயணன் என்பதின் பெண் பால்) புகழ் , குணம் , உருவம் , ஒளி முதலியவைகளால் நாராயணனைப் போன்றவள் என்ற படி. இயற்கை செயற்கை இருவகை அழுக்கும் இல்லாதவள். ஆதலின் விமலி என்றார். தன் வயம் , தூய மேனி, இயற்கை உணர்வு, முற்றும் ஓர்தல், இயல்பாகவே பாசம் இல்லாமை, பேரருள், பேராற்றல், அளவிலா பேரின்பம் எனும் எட்டு பண்புகள் நீக்கம் இன்றி நிறைந்தவள் ஆதலின் எண்குண பூரணி என்றார்.

எவர் செயலும் எவற்றின் இயக்கமும் சக்தி இன்றி நிகழ்வது இல்லை ஆதலின் காரணி என்றார்.

சிவனார் தேவியை சிவை என்றார். செம்மை தேவி என்பது பொருள். அனந்த கல்யாண குணங்களை உடையவள் எனலுமாம்.

எக்குணமும் எந்த இனமும் அவர் கால் வழியாகி வருதலின் பரம்பரை என்றார்.

பர்வத மன்னன் புதல்வி பார்வதி எனப்படுவள். பர்வதங்கட்கு அதிவேதை எனலுமாம். குமரன் சக்திதரன் என்ற குறிப்பை நவசக்தி மயமான பார்வதி அருள் பாலா என்பதில் பெற வைத்தார். ஆகிய என்ற உருவை, ஜனனி ஆகிய, சங்கரி ஆகிய என ஒவ்வொரு பெயருடன் கூட்டி நோக்குவார் உள்ளம் குதுகலிக்கும். எண்குணமாகிய என்று இயைத்து தச நாம இறைவி தந்த தனயா எனவும் , பார்வதியையும் சேர்த்து ஏகாதச நாம எம்பிராட்டி அருளிய குழந்தை என கொள்வதற்கும் இடமுண்டு.

ஞான சக்திதரன்

புண்ணியம் செய்தனர், பொன்னுலகம் எய்தினர், உயர்ந்த அமுதம் உண்டனர். அதனால் சுரர் எனும் பெயர் பெற்று மகிழ்ந்தனர். (சுரை - அமுதம்). பாவம் இடையே படபடத்தது. புனித தேவர்கள் அவுணர் இட்ட சிறையில் புகுந்தனர். சன்மார்க்கம் விரும்பி சாதகராவர் மாதவர். அசுர ஆட்சி பாபும் தடைகள் பல விளைவித்தன. அதனால் இன்ப தவசிகள் கீழ் நிலை எய்தினர். அசுர அரசு கால் சாய்ந்தால், விடுதலை பெற்று சுரர் மேலுலகு எய்துவர். மாதவர் சாதனை மேல் நிலை எய்தும். இதற்கென்றே சிவபிரான், நாயகமாவது ஒரு தனிச் சுடர் வேல் நல்கியே மதகைக் கை கொடுத்தான் என்று கந்த புராணம் கூறுகிறது.

ரட்சக சக்தியின் மருகன்

திதியை காசிபர் தேவியாகக் கொண்டார். அகால உறவால் அசுரர்கள் பிறந்தனர். பிறந்தவருள் இரணியன் பெரியவன். வலிமை மிக்கவன். வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால். அது அவன் சிந்தனையில் எழுந்த சேய்தி.

புனித ஈசன் உளன் என்பது பொய். அது கோழைகள் ஏழைகள் கொள்கை. கடவுள் செய்தி கற்பனைக் காதை. இந்த நினைவு கொண்டு எழுந்தான். நானே கடவுள் என்று நடமாடினான் அப்பப்பா எவ்வளவு பெரிய நாஸ்திகம்.

உலக மாதருடன் பாதாளத்தில் உணவுண்டான். கடும் பகல் பொழுதை கற்பக நாட்டில் கழித்தான். இரவில் பிரம்ம லோகத்தில் இருந்தான். சந்திர மண்டலத்தும் தூரிய மண்டலத்தும் செறுக்கும் அவன் ஆணை சென்றது. அவன் வலி, அவன் போகம், அவன் அதிகாரம் என்றும்

உலகில் எவர்க்கும் இல்லை. அது மட்டுமா, சிவன் என்பார் தலையைச் சீவினான். ஹரி ஹரி என்பார் கழுத்தை அறுத்தான். அஞ்சினர் அமரர், நடுங்கினர் முனிவர். எவர் வாயும் ஓம் இரண்யாய நம என்னும் ஒலியையே எழுப்பியது. பள்ளியில் மாணவர் இரணிய விலாசமே படித்தனர். இரண்ய கதாகாலட்சேமம் எங்கும் எழுந்தது. வேத அத்யேனத்தை அந்தணர் விட்டனர். ஓயாது இரணிய மகாத்யமே ஓதலாயினர். அவ்வளவு பரிதாபம் அங்லு இருந்தது. எதனால் இந்த அச்சம் ?.

ஆணாலும் பெண்ணாலும் அலியாலும் அழியான். எந்தப் பிராணியாலும் அந்த ஆயுதத்தாலும் ஒழியான். சாபம் எவர் தந்தாலும் சாகான். விண்ணிலும் மண்ணிலும் இரவிலும் பகலிலும் இல்லை மரணம் என்று இறுமாந்தான். இதனால் தான் எவரும் அஞ்சினர். அந்த நாஸ்திக ஆட்சி நாடெங்கும் நடந்தது.

பிள்ளைகள் நால்வர் அவனுக்குப் பிறந்தனர். இறுதி மகன் பிரகலாதன். பள்ளியில் அவன் படிக்க வந்தான். மாணவரும் ஆசிரியரும் இரணியாய நம என்றனர். இவன் ஓம் நாராயணாய நம என்றான். ஆசிரியர் அஞ்சினர். எவ்வளவு சொல்லியும் தன் நிலையில் மைந்தன் தளர்ந்திலன். ஆசிரியர் குலை நடுங்கினர். இரணியனிடம் கூறினார்.

தந்தை மைந்தனை அழைத்தான். இனி அப்படிச் சொல்லாதே. அயலவர் கூறி இருந்தால் அவர் நாக்கை அறுத்திருப்பேன். ஆம் கொடியன் அவன். உன் சிறிய தந்தையை கொன்றவன். என்னையும் பல தடவை எதிர்த்தான். தாக்கிய அதிர்ச்சி தாங்காமல் ஓடி கடலில் ஒழிந்தான். ஓயாது உறங்குவான். அத் தூங்கு மூஞ்சியின் ஒடுங்கும் பெயரையா ஒதுவது. இப்படி எவ்வளவோ சொன்னான். இணங்காது சிரித்த மைந்தனைச் சீறினன். இம்சைகள் பல

செய்தான். பக்தி விசுவாசமும் சத்திய ஞானமும் பாலனைக் காத்தன. எங்கேடா திருமால்? . சாணில் அணுவில் நூறு பக்கில் ஒன்றான கோணில், மேரு குன்றில், இதோ எதிர் நிற்கும் தூணில் எங்குமுள்ள

எம்பெருமான். அப்படியா உம்பர்க்கும் உனக்கும் சகாயனை இக்கம்பத்தில் காட்டு பார்ப்போம் என்று இரணியன் கர்ஜித்தான். அஹ ஹஹ ஹா, பெரு நகை தூணிலிருந்து பிறந்தது. யாரடா சிரித்தவன்? ஹரி தானா, நீருள் பதுங்கினை. நிலத்திலும் வந்தாயா. என் பொன் மாளிகை உள்ளும் புகுந்தாயா. ஓடி வந்து தூணிலும் ஒழிந்தாயா. போர் புரியும் திறம் இருந்தால் வெளியே புறப்படடா என்று ஆத்திரம் கொண்டு தூணை அறைந்தான். பிளந்தது தூண். பிறந்தது

சிங்கம். எட்டு திக்கிலும் அது அளவளாவி எழுந்தது. எவ்வளவு பயங்கரமான ரூபம். பிரளயகால தீ போன்ற பிடரி மயிர். யுக இறுதியில் வரும் வாயு போல மூச்சுக் காற்று. எதிர்த்த அவுணர்களை அழித்தது உக்ர நரசிம்மம். கோர தாண்டவம் செய்து கொக்கரித்தது.

இப்போதாவது

வணங்கி வாழலாம் என்றான் பிரகலாதன். இதன் தாள்களையும் தோளங்களையும் தள்ளுவேன். வாளை அதன் பின் வணங்குவேனடா என்று எழுந்து கொதித்து எதிர்த்தான். மனித உருவும் விலங்குமான நரசிங்கத்தின் கணக்கில்லாத கைகள் அவனைக் கட்டிப் பிடித்தன.

விண்ணும் மண்ணும் இல்லாத தொடை மேல் வைத்து ஆயுதம் அல்லாத கை நகங்களால் அவனைப் பிளந்து உதரத்தோடு அவன் உயிரையும் பருகி நானிலத்திற்கு விடுதலைத் தந்தது நரசிம்மம்.

அறத்திற்கு மாறாக எழும் அசுர வாழ்வு இக்கதியைத்தான் அடையும் என்று சங்க நாதம் செய்தது தர்ம தேவதை. இவ்வரலாறு எத்தனையோ நுட்பங்களைக் தம் கருவில் கொண்டது. அவுணர் ஆட்சியை அழித்த முருகன், இரண்யாசுர நாஸ்திகத்தை அடர்த்த மாலுக்கு முருகன் என்பதை எண்ணும் போதெல்லாம் இதயம் நெகிழும்.

வாசக சக்தி.

பகலாட்சி பருதிக்கு உரியது. கனத்த இருளாட்சி காமனுக்கு உரியது. அருளாட்சி முனிவருக்கு உரியது. புண்ணிய ஆட்சியர் பொன்னாடர். போக ஆட்சியன் தேவேந்திரன். தாங்கும் ஆட்சியர் நாகாதிபர். படைக்கும் ஆட்சியர் பிரம்மன். வேத ஆட்சி வேதியர்க்கு உரியது. அவர்கள் அனைவரும் முருகனது திருமேனிப் பொலிவு திருவுள்ளத்து அழகு திருவருட் பெருமை எனும் செளந்தர்ய ஆட்சிகளை புகழ்ந்து துதித்து புளகிதம் எய்துவர். புகழ் அழகோனே என வரும் பகுதியிலுள்ள செய்திகளை எண்ணும் போதெல்லாம் உள்ளம் இன்புறும்.

சிவபுர ஆட்சி

செல்வத்திரு, தான்ய லக்ஷ்மி, தைர்ய மங்கை, வீர விளக்கு, வித்யா தேவி, புகழ் புனிதை, வென்றி மகள், அரச மாது எனும் அட்ட லக்ஷ்மிகள் இருந்து குலாவும் திரு மாளிகைகள் என்றும் சிவபுரத்தில் இருக்கின்றன. இனிய அப்பதியில் எழுந்தருளி இருப்பவனே, குருப்பெயர் தாங்கினர்க்கு வழிகாட்டும் நாயகனே, பெரும,

அருளாட்சி செய்

தத்துவங்கள் 96. சிவ தத்துவங்கள் ஐந்தையும் விட்டால், எஞ்சிய தத்துவங்கள் 91. இவைகளால் மாறி மாறி உடல் கொண்டேன். ஆசை பிறப்பை அளித்தது. ஆசை வழியே அவதி அடைகிற அறிவை, அடக்கி ஆள் இருந்த வழி இரண்டு. ஒன்று அரள் நூல்களின் தொடர்பால் தோன்றும் அறிவு நெறி. அடுத்தது அருள் நெறி. இந்த இரண்டும் சித்திக்க பார்வதி பாலன், முருகன், திருமருகன், அழகன், நாயகன், பெருமாள் எனும் ஆறு பெயரால் உமது அருளில் அடியேன் அமுகூந்திய உறவு கொண்டு அருள் என்று வினயம் கொண்டு விண்ணப்பித்த படி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பதி முணு ஏழு வகையாலே...

தத்துவங்கள் 96. இவற்றுள் சிவ தத்துவம் ஐந்து நீங்க மற்ற 91 தத்துவக் கூட்டங்களால் ஆகிய உடல்.

(அறையு மறையென அருந்தத்து வங்களென

அணுவி லணுவென நினைந்திட்டு நின்றதொரு சம்பந்தாயம்)...திருப்புகழ் (அதலவிதல).

ஆ. எண் குண பூரணி....

தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றல் உடைமை, வரம்பில் இன்பம் உடைமை.

(கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண் குணத்தான்

தானை வணங்காத் தலை)...திருக்குறள் 9.

இ. சிவன் உகந்து அருள் கூர் வேல்விடு முருகோனே...

(எப் படைக்கும் நாயகமாவதொரு தனிச் சுடர் வேல் நல்கியே மதலைகைக் கொடுத்தான்)...கந்த புராணம் 1.18.38.

ஈ. கனக னங்கையி லாறை தூணிடை....

(கூடமுறை நீடு செம்பொன் மாமதலை யூடெழுந்த

கோபவரி நார சிங்கன் மருகோனே)...திருப்புகழ் (நீலமயில்).

உ. திரு மடந்தையர் நாலிரு வோர் நிறை...

எட்டு இலக்குமிகள் --- தன லக்ஷ்மி, தானிய லக்ஷ்மி, தைரிய லக்ஷ்மி, வீர லக்ஷ்மி, வித்தியா லக்ஷ்மி, கீர்த்தி லக்ஷ்மி விஜய லக்ஷ்மி, ராஜ்ய லக்ஷ்மி.

ஊ. அகமொ டம்பொனி னாலய...

(நகர் மதிள் கனம் மருவிய சிவபுரம்)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.21.5.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஐம்பூதம் உடல் தத்துவம் தமிழன் அருள் ஞானம் நன்னெறி உமை (நாமங்கள்) தேவர் அசுரர் சிவன் வேல் திருமால் மதன் முனிவர் இந்திரர் பிரமன் சிவபுரம் குரு

230

சிறுவை

சிறுவாபுரி – தற்சமயம் சின்னம்பேடு என்று அழைக்கப்படுகிறது

சென்னை – கும்மிடிப்பூண்டி வழியில் பொன்னேரிக்கு அருகில்

தந்ததன தனதான தந்ததன தனதான

தந்ததன தனதான

தனதான

அண்டர்பதி குடியேற மண்டசுரர் உருமாற

அண்டர்மன மகிழ்மீற

வருளாலே

அந்தரியொ டுடனாடு சங்கரனு மகிழ்கூர

ஐங்கரனு முமையாளு

மகிழ்வாக

மண்டலமு முநிவோரு மெண்டிசையி லுளபேரு

மஞ்சினனு மயனாரு

மெதிர்காண

மங்கையுட னரிதானு மின்பமுற மகிழ்கூற

மைந்துமயி லுடனாடி

வரவேணும்

புண்டரிக விழியாள அண்டர்மகள் மணவாள

புந்திநிறை யறிவாள

வுயர்தோளா

பொங்குகட லுடனாகம் விண்டுவரை மிகல்சாடு

பொன்பரவு கதிர்வீசு

வடிவேலா

தண்டரள மணிமார்ப செம்பொனெழில் செறிருப

தண்டமிழின் மிகுநேய

முருகேசா

சந்தமு மடியார்கள் சிந்தையது குடியான

தண்சிறுவை தணில்மேவு

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அண்டர் பதி குடி ஏற மண்டு அசுரர் உரு மாற

அண்டர் மன(ம்) மகிழ் மீற அருளாலே

அந்தரி ஓடு உடன் ஆடு சங்கரனும் மகிழ் கூர

ஐங்கரனும் உமையாளும் மகிழ்வாக

மண்டலமும் முநிவோரும் எண் திசையில் உள பேரும்
மஞ்சினனும் அயனாரும் எதிர் காண

மங்கை உடன் அரி தானும் இன்பம் உற மகிழ் கூற
மைந்து மயிலுடன் ஆடி வரவேணும்

புண்டரிக விழியாள அண்டர் மகள் மணவாள
புந்தி நிறை அறிவாள உயர் தோளா

பொங்கு கடல் உடன் நாகம் விண்டு வரை இகல் சாடு
பொன் பரவு கதிர் வீசு வடிவேலா

தண் தரளம் அணி மார்ப செம் பொன் எழில் செறி ரூப
தண் தமிழின் மிகு நேய முருகேசா

சந்ததமும் அடியார்கள் சிந்தை அது குடியான
தண் சிறுவை தனில் மேவு பெருமானே.

பத உரை

அண்டர் பதி = தேவர்களின் தலைவனான இந்திரன். குடி ஏற =
தனது பொன்னுலகத்திற்குக் குடியேறவும். மண்டு = நெருங்கி
வந்த. அசுரர் உரு மாற = அசுரர்கள் உரு மாறி இறக்கவும்.
அண்டர் மனம் மகிழ் மீற = தேவர்கள் மனத்தில் மகிழ்ச்சி
அதிகமாகக் கொள்ளவும். அருளாலே = அத்தகைய அருளோடு.

அந்தரியொடு உடன் ஆடு = காளியுடன் ஆடிய.
சங்கரனும் மகிழ் கூர = சங்கரன் மகிழ்ச்சி மிகக் கொள்ளவும்.

ஐங்கரனும் = விநாயகனும்.

உமையாளும் மகிழ்வாக = விநாயகனும், உமா தேவியும் களிப்புற.

மண்டலமும் = பூமியில் உள்ளவர்களும். முநிவோரும் = முனிவர்களும். எண் திசையில் உள்ள பேரும் = எட்டு திசைகளில் உள்ளவர்களும். மஞ்சினனும் = இந்திரனும். அயனாரும் = பிரமனும். எதிர் காண = எதிர் நின்று பார்க்கவும்.

மங்கையுடன் = அலர் மேல் மங்கையோடு. அரி தானும் = திருமாலும். இன்பம் உற = இன்பத்துடன். மகிழ் கூற = மகிழ்ச்சியை எடுத்து ஓதவும். மைந்து = வலிமையான. மயிலுடன் ஆடி வர வேணும் = மயிலுடன் என் முன் ஆடி வர வேண்டும்.

புண்டரிக = தாமரை மலரை ஒத்த. விழியாள = கண்களை உடையவனே. அண்டர் மகள் = தேவர்கள் வளர்த்த மகளின் (தேவசேனையின்). மணவாள = கணவனே. புந்தி நிறை = அறிவு நிறைந்த. அறிவாள = ஞானம் கொண்டவனே. உயர் தோளா = உயர்ந்த புயங்களை உடையவனே.

பொங்கு கடலுடன் = பொங்கின கடலுடன். நாகம் விண்டு = எழு கிரிகள் பிளவு பட. வரை = கிரௌஞ்ச கிரியின் இகல் = வலிமையை. சாடு = பாய்ந்தழித்த. பொன் பரவு = பொன்னொளி பரப்பி. கதிர் வீசும் வடிவேலா = ஒளிவீசும் கூரிய வேலனே.

தண் தரளம் = குளிர்ந்த முத்து மாலை. அணி மார்ப = அணிந்த மார்பை உடையவனே. செம் பொன் எழில் செறி சொருப = செம் பொன்னின் அழகு செறிந்த உருவத்தனே. தண் தமிழின் மிகு நேய = நல்ல தமிழில் மிகுந்த நேசம் கொண்டுள்ளவனே.

முருகேசா = முருகேசனே.

சந்ததமும் = எப்போதும். அடியார்கள் = அடியார்களின்.
சிந்து அது குடியான = மனத்தையே இடமாகக் கொண்ட
பெருமானே = பெருமானே. தண் = குளிர்ந்த. சிறுவை தனில் மேவும்
பெருமானே = சிறுவையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

தேவர்கள் பொன்னுலகுக்குக் குடி போகவும், அசுரர்கள் அழியவும், காளியுடன்
சங்கரன் மகிழவும், விநாயகனும், உமையாளும் மகிழவும், உலகில்
உள்ளோரும், முனிவர்களும், இந்திரனும் நின்று காணவும் இலக்குமியும்
திருமாலும், இன்பமுறவும் மயில் மீது ஏறி ஆடி என் முன்னே வரவேண்டும்.

தாமரை போன்ற கண்களை உடையவனே. தேவசேனையின் கணவனே.
ஞானம் நிறைந்தவனே. வடிவேலா. ஏழு மலைகளும் பிளக்கவும்,
கிரௌஞ்சத்தின் வலிமையை அழித்தவனே. அடியார்கள் மனத்தில் எப்போதும்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. சிறுவையில் வாழும் பெருமானே. மயிலுடன் ஆடி
வரவேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மஞ்சினனும் அயனாரும் எதிர்காண... மஞ்சினன் = இந்திரன்.

ஆ. புண்டரிக விழியாள...

(முண்டக மலர்ந்தன்ன (மூவிரு முகமுமு) கண்ணனும்) - கந்த புராணம் 4-4-235.

இ. தண்டரள மணிமார்ப செம்பொனெழில்.....

(பரவி யுனதுபொற் கரமு முகமுமுத்

தணியு முரமுமெய்ப் ப்ரபையு மருமலர்ப்) --- திருப்புகழ் (பரவியது)

ஈ. எழில் செறிருப....

(..அந்தம் வெகு வான ரூபக்கார எழிலான) --- திருப்புகழ் 46 (முந்துதமிழ்மாலை)

(முத்தமிழ் வித்வதி நோதா கீதா

மற்றவ ரொப்பில ரூபா தீபா..) --- திருப்புகழ் (மைக்குழலொத்த)

உ. தமிழின் நேய....

(தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன்) --- திருவாலவா, திருவினை 44-26.

231

சிறுவை

சிறுவாபுரி – தற்சமயம் சின்னம்பேடு என்று அழைக்கப்படுகிறது

வள்ளி மணவாளப்பெருமானை இங்கு தரிசிக்கலாம். வள்ளி மணவாட்டி முருகப்பெருமானின் கைத்தலம் பற்றும் திருமணக் கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். திருமணத்தின் போது பெண்களுக்கே உரித்தாக இருக்கும் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு மேலோங்க சற்றே சாய்ந்து ஒய்யாரமாக நிற்கும் வள்ளியம்மையை காண இரு கண்கள் போதாது.

தானன தானன தானா தனாதன
தானன தானன தானா தனாதன
தானன தானன தானா தனாதன தனதான

சீதள வாரிஜ பாதா நமோநம	
நாரத கீதவி நோதா நமோநம	
சேவல மாமயில் ப்ரீதா நமோநம	மறைதேடுஞ்
சேகர மானப்ர தாபா நமோநம	
ஆகம சாரசொ ரூபா நமோநம	
தேவர்கள் சேனைம கீபா நமோநம	கதிதோயப்
பாதக நீவுகு டாரா நமோநம	
மாவசு ரேசக டோரா நமோநம	
பாரினி லேஜய வீரா நமோநம	மலைமாது
பார்வதி யாள்தரு பாலா நமோநம	
நாவல ஞானம னோலா நமோநம	
பாலகு மாரசு வாமீ நமோநம	அருள்தாராய்
போதக மாமுக னேரா னசோதர	
நீறணி வேணியர் நேயா ப்ரபாகர	
பூமக ளார்மரு கேசா மகோத்தி	யிகல்துரா
போதக மாமறை ஞானா தயாகர	
தேனவிழ் நீபந றாவா ருமார்பக	
பூரண மாமதி போலா றுமாமுக	முருகேசா
மாதவர் தேவர்க ளோடே முராரியு	
மாமலர் மீதுறை வேதா வுமேபுகழ்	
மாநில மேழினு மேலா னநாயக	வடிவேலா

வானவ ரூரினும் வீறா கிவீறள
காபுரி வாழ்வினு மேலா கவேதிரு
வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வே சுரார்திபர்
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சீதள வாரிஜ பாதா நமோநம
நாரத கீத விநோதா நமோநம
சேவல் மா மயில் ப்ரீதா நமோநம மறை தேடும்

சேகரமான ப்ரதாபா நமோநம
ஆகம சார சொரூபா நமோநம
தேவர்கள் சேனை மகீபா நமோநம கதி தோய

பாதக நீவு குடாரா நமோநம
மா அசுரேச கடோரா நமோநம
பாரினிலே ஜய வீரா நமோநம மலை மாது

பார்வதியாள் தரு பாலா நமோநம
நாவல ஞான மனோலா நமோநம
பால குமார சுவாமீ நமோநம அருள் தாராய்

போதக மா முகன் நேரான சோதர
நீறு அணி வேணியர் நேயா ப்ரபாகர
பூ மகளார் மருக ஈசா மகா உததி இகல் சூரா

போதக மா மறை ஞான தயாகர
தேன் அவிழ் நீப நறா ஆரும் மாற்பக
பூரண மா மதி போல் ஆறு மா முக முருகேசா

மாதவர் தேவர்களோடே முராரியும்
மா மலர் மீது உறை வேதாவுமே புகழ்
மா நிலம் ஏழினும் மேலான நாயக வடிவேலா

வானவர் ஊரினும் வீறாகி வீறு
அளகா புரி வாழ்வினும் மேலாகவே திரு
வாழ் சிறுவா புரி வாழ்வே சுராதிபர் பெருமானே.

பத உரை

சீதள = குளிர்ந்த. வாரிஜ = தாமரை மலர் போன்ற. பாதா = திருவடியை உடையவரே. நமோநம = உன்னை வணங்குகிறேன். நாரத கீத = நாரதருடைய இசையில். விநோதா = மகிழ்ச்சி கொள்பவனே. நமோநம =..... சேவல் = கோழிக் (கொடியை) உடையவனே. மா = சிறந்த. மயில் பரீதா = மயிலின் மீது விருப்பம் உடையவனே. நமோநம = மறை தேடும் = வேதங்கள் தேடுகின்ற.

சேகரமான = அழகான. ப்ரதாபா = கீர்த்தியை உடையவனே. நமோநம =..... ஆகம சார சொரூபா = ஆகமங்களின் சாரமே வடிவாகக் கொண்டவனே. நமோநம =..... தேவர்கள் சேனை மகீபா = தேவர்களின் சேனைக்கு அரசனே. நமோநம =..... கதி தோய = (அடியார்கள்) நற் கதியை அடையும் பொருட்டு (அவர்களுடைய).

பாதக = தீவினைகளை. நீவு = பிளந்து அழிக்கின்ற. குடாரா = கோடாலியே. நமோநம =..... மா = பெரிய. அசுரேச கடோரா = அசுரத் தலைவர்கள் அஞ்சும்படியான கொடுமை காட்ட வல்லவனே. நமோநம =..... பாரினிலே = இவ்வுலகில். ஜய வீரா

= வெற்றி வீரனாய் விளங்குபவனே. நமோநம =..... மலை மாது
= இமய மலைப் பெண்ணாகிய.

பார்வதியாள் = பார்வதி அம்மை. தரு = பெற்ற. பாலா =
குழந்தையே. நமோநம =..... நா வ(ல்)ல = வாக்கு வன்மை
உடையவரே. ஞான மன உலா = ஞானிகள் மனத்தில்
உலவுகின்றவனே. நமோநம =..... பால குமார சுவாமி = பால
குமார சுவாமியே. நமோநம =..... அருள் தாராய் = உனது
திருவருளைத் தந்து அருளுக.

போதகம் மா முகன் = யானையின் அழகிய முகத்தைக் கொண்ட
விநாயகருக்கு. நேரான சோதர = இளைய சகோதரனே. நீறு அணி
= திரு நீறு அணிந்த. வேணியர் = சடை தரித்த
சிவபெருமானுடைய. நேயா = அன்புக்கு உரியவனே. ப்ரபாகரா =
(ஞான) சூரியனே. பூ மகளார் = இலக்குமியின். மருக = மருகனே.
ஈசா = ஈசனே. மகா உததி = பெரிய கடலை. இகல் சூரா =
பகைத்து (அது சுவற வேல் விட்ட) சூரனே.

போதக மா மறை = சிறந்த வேதங்களை உபதேசிக்க வல்லவனே.
ஞானா = ஞானனே. தயாகர = கிருபைக்கு (இருப்பிடமானவனே).
தேன் அவிழ் = தேன் சொட்டும். நீப = கடப்ப மாலையின். நறா =
நறு மணம். ஆரும் மார்பக = வீசும் மார்பிடத்தை உடையவனே.
பூரண மா மதி போல் = அழகிய முழு நிலவைப் போல விளங்கும்.
ஆறு முக முருகேசா = ஆறு மா முகனே, முருகேசா.

மா தவர் = தவ முனிவோர்கள். தேவர்களோடே = தேவர்கள்.
முராரி = திருமால். மா மலர் மீது உறை வேதாவே = சிறந்த
தாமரை மலர் மீது வீற்றிருக்கும் பிரமன். புகழ் நாயக = (இவர்கள்

யாவரும்) புகழும் நாயகனே. மா நிலம் ஏழினும் = பெரிய
உலகங்கள் ஏழினும். மேலான = மேம்பட்ட தலைவனாக. நாயக =
(விளங்கும்) நாயகனே. வடிவேலா = கூரிய வேலனே.

வானவர் ஊரினும் = தேவர்கள் ஊரைக் காட்டிலும். வீறாகி =
மேம்பட்டதாக. வீறு = விளங்கி. அளகா புரி = (குபேரனுடைய
ஊராகிய) அளகாபுரியின். வாழ்வினும் மேலாகவே = மேம்பட்ட
சிறப்பினதாக. திரு வாழ் = இலக்குமி வாசம் செய்யும். சிறுவா புரி
வாழ்வே = சிறுவாபுரி என்னும் தலத்தில் வாழும் செல்வமே.
சுராதிபர் பெருமானே = தேவர்கள் தலைவர்களுக்குப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

குளிர்ந்த தாமரை போன்ற திருவடியை உடையவனே. நாரத முனிவரின்
இசையில் மகிழ்பவனே. கோழிக் கொடியை உடையவனே. மயில் மீது
விருப்பம் உள்ளவனே. வேதங்கள் தேடும் புகழை உடையவனே.
ஆகமங்களின் வடிவானவனே. தேவர்கள் சேனைக்குத் தலைவனே.
அடியார்களின் தீவினைகளைப் போக்குபவனே. வெற்றி வீரனே.
இமவான் பெண்ணாகிய உமையின் மைந்தனே. வாக்கு வல்லமை
உடையவனே. ஞானிகள் மனத்தில் உறைபவனே. உன்னை
வணங்குகிறேன். உமது திருவருளைத் தந்து அருளுக.

கணபதிக்கு இளையவனே. திரு நீறு அணிந்த சிவபெருமான் அன்புக்கு
உரியவனே. ஞான சூரியனே. இலக்குமியின் மருகனே. உன்னை மீண்டும்
மீண்டும் வணங்குகிறேன். வேதங்களை உபதேசிக்க வல்லவனே. கடப்ப
மாலையை அணிந்தவனே. ஆறு முகனே. தவத்தினர், தேவர்கள், திருமால்,
பிரமன் யாவரும் புகழும் இறைவனே. கூரிய வேலனே. அளகாபுரிக்கும் மேல்
சிறந்த இலக்குமி வாழும் சிறுவா புரியில் வாழும் செல்வமே. தேவர்கள்
பெருமானே. எனக்கு அருள் தாராய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நாரத கீத விநோதர்.....

முருகவேள் இசைப் பிரியர்.

(திருப்புகழை யுரைப்பவர்கள் படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை
செயித்தருளு மிசைப் பிரிய)...திருப்புகழ் 67 (கருப்புவிடில்).

ஆ. பாரினிலே ஜய வீரா நமோநம....

இது சம்பந்தராய் சமணர்களை வென்ற வீரத்தைக் குறிக்கும்.

இ. தேவர்களோடே முராரியு...

(திசைமுகன் முராரி மற்று மரிய பல தேவருற்ற)...திருப்புகழ் (முழுதிவடவா).

ஈ. நமோ நம....

உன்னைத் திரும்பத் திரும்ப வணங்குகின்றேன். நாதவிந்துகலாதி, வேத வித்தகா,
போத்கந்தரு, அரிமருகோனே, போத நிர்க்குண, ஓது முத்தமிழ் சரவண ஜாதா, அவகுண
எனத் தொடங்கும் பாடல்களிலும் இவ்வாறு துதி செய்யப்பட்டுள்ளன..

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி (நமோநம) வேதம் சேவல் மயில் ஆகமம் தேவர் அடியவர் வினை சம்பந்தர் பார்வதி
சிவன் ஞானம் அருள் கணபதி இலக்குமி திருமால் இந்திரன் சிறுவை

232

சிறுவை

(சின்னம்பேடு, சிறுவரம்பேடு)

ஆலயத்தின் கொடி மரம் தாண்டி சதுரமான கூண்டில் மரகதப் பச்சை மயில் சிலா
ரூபமாக கம்பீரத்துடன் காட்சியளிக்கிறது. இத்தகைய மரகதப் பச்சை மயில் வாகனத்தை
உலகில் வேற எங்கும் காண முடியாது

தனன தான தனன தந்த தனன தான தனன தந்த
தனன தான தனன தந்த தனதான

பிறவி யான சடமி றங்கி வழியி லாத துறைசெ றிந்து
பிணிக ளான துயரு ழன்று தடுமாறிப்
பெருகு தீய வினையி னொந்து கதிக டோறு மலைபொ ருந்தி
பிடிப டாத ஜனன நம்பி யழியாதே
நறைவி ழாத மலர்மு கந்த வரிய மோன வழிதி றந்த
நளின பாத மெனது சிந்தை யகலாதே

நரசு ராதி பருமவ ணங்கு மினிய சேவை தனைவி ரும்பி
நலன தாக அடிய னென்று பெறுவேனோ
பொறிவ ழாத முநிவர் தங்கள் நெறிவ ழாத பிலனு ழன்று
பொருநி சாச ரனைநி னைந்து வினைநாடிப்
பொருவி லாம லருள்பு ரிந்து மயிலி னேறி நொடியில் வந்து
புளக மேவ தமிழ்பு னைந்த முருகோனே
சிறுவ ராகி யிருவ ரந்த கரிய தாதி கொடுபொ ருஞ்சொல்
சிலையி ராம னுடனெ திர்ந்து சமராடிச்
செயம தான நகர மர்ந்த அளகை போல வளமி குந்த
சிறுவை மேவி வரமி மிகுந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பிறவியான சடம் இறங்கி வழியி(ல்)லாத துறை செறிந்து
பிணிகள் ஆன துயர் உழன்று தடுமாறி

பெருகுதீய வினையில் நொந்து கதிகள் தோறும் அலை பொருந்தி
பிடி படாத ஜனன(ம்) நம்பி அழியாதே

நறை விழாத மலர் முகந்த அரிய மோன வழி திறந்த
நளின பாதம் எனது சிந்தை அகலாதே

நரசு சுர அதிபரும் வணங்கும் இனிய சேவை தனை விரும்பி
நலன் அதாக அடியன் என்று பெறுவேனோ

பொறி வழாத முநிவர் தங்கள் நெறி வழாத பிலன் உழன்று
பொரு நிசாசரனை நினைந்து வினை நாடி

பொரு இலாமல் அருள் புரிந்து மயிலில் ஏறி நொடியில் வந்து
புளகம் மேவ தமிழ் புனைந்த முருகோனே

சிறுவராகி இருவர் அந்த கரி பதாதி கொடு பொரு சொல்
சிலை இராமனுடன் எதிர்த்து சமர் ஆடி

செயம் அதான நகர் அமர்ந்த அளகை போல வளம் மிகுந்த
சிறுவை மேவி வரம் மிகுந்த பெருமானே.

பத உரை

பிறவியான = பிறப்புக்கு ஏற்பட்ட. சடம் இறங்கி = உடலில்
புகுந்து. வழி இல்லாத துறை = நல் வழியல்லாத வழிகளில்.
செறிந்து = நெருங்கிப் போய். பிணிகளான = நோய் முதலிய
துக்கங்களில். உழன்று = வேதனைப்பட்டு. தாடுமாறி = தடுமாற்றம்
அடைந்து.

பெருகு = வளர்ந்து பெருகும். தீய வினையில் நொந்து = கெட்ட
வினைகளின் பயனால் துயர் அடைந்து. கதிகள் தோறும் =
பிறவிகள் தோறும். அலை பொருந்தி = அலைச்சல் அடைந்து. பிடி
படாத = உண்மைத் தனம் விளங்காத. ஜனனம் நம்பி = பிறப்பை
விரும்பி. அழியாதே = நான் அழியாமல்.

நறை விழாத = தேன் நீங்காத. மலர் முகந்த = மலர் நிரம்பக்
கொண்டுள்ளதும். அரிய = அருமையான. மோன வழி திறந்த =
மௌன வழியைத் திறந்து காட்டிய. நளின பாதம் = தாமரைத்
திருவடி. எனது சிந்தை அகலாத = என் மனதை விட்டு நீங்காமல்.

நரர் = மனிதரும். சுர அதிபரும் = தேவர்கள் தலைவர்களும்.
வணங்கும் = துதிக்கும். இனிய சேவை தனை விரும்பி =
இனிமையான தரிசனத்தை விரும்பி. நலன் அதாக = நன்மை
பெறும்படியான. அடியன் = அடியேனாகிய நான். என்று
பெறுவேனோ = என்று பெறுவேனோ?

பொறி = ஐம்பொறிகளும். வழாத = தீய வழியில் போகாத
வண்ணம் காத்திருந்த. முநிவர் = நக்கீரர். தங்கள் நெறி வழாத =
தமது நித்திய அனுட்டான நெறியைத் தவறுதல் இல்லாமல் நின்று.
பிலன் உழன்று = குகையில் மன அலைச்சல் உற்று. பொரு
நிசாசரனை = (அகப்பட்டவர்களைக் கொல்ல நினைத்த) அரக்கனை.
நினைந்து = (அந்த அரக்கனிடமிருந்து பிழைக்கும் வழியை)
நினைந்து. வினை நாடி = பிழைக்கும் வழியை நாடிய நாடிய
போது.

பொரு இல்லாமல் = ஒப்பில்லாத வகையில். அருள் புரிந்து =
அருள் கூர்ந்து. மயிலில் ஏறி = மயிலின் மேல் ஏறி. நொடியில்
வந்து = ஒரு நொடிப் பொழுதில் வந்து (அவரை மீட்டு). புளகம்
மேவ = அவர் புளகாங்கிதம் கொள்ளுமாறு. தமிழ் புனைந்த =
திருமுருகாற்றுப் படையை ஏற்றுப் புனைந்த. முருகோனே =
முருகனே.

சிறுவர் ஆகி இருவர் = சிறுவரான லவ குசர் என்னும் இருவரும்.
அந்த கரி பதாதி கொடு = அந்த யானைப் படை, காலாட் படை
இவைகளைக் கொண்டு. பொரும் = போரிடையே (சொல்லும்).
சொல் = சொற்களுடன். சிலை இராமனுடன் = வில் ஏந்திய
இராமனுடன். எதிர்ந்து சமர் ஆடி = எதிர்த்துப் போர் செய்து.

செயம் அதான = வெற்றி கொண்ட. நகர் அமர்ந்த = நகரமான.
அளகை போல = அளகாபுரி போல. வளம் மிகுந்த = வளப்பம்
மிக்கதான. சிறுவை மேவி = சிறுவாபுரியில் வீற்றிருந்து. வரம்
மிகுந்த பெருமானே = வரங்களை நிரம்பத் தரும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பிறப்புக்கு ஏற்பட்ட உடலில் புகுந்து, தீய நெறிகளில் ஒழுகி, நோய் வாய்ப்பட்டு, வேதனை அடைந்து, பிறப்புகள் தோறும் அலைச்சல் உற்று, மீண்டும் பிறப்பை விரும்பி நான் அழிந்து போகாமல், அருமையான மவுன வழியைத் திறந்து காட்டிய உனது தாமரைத் திருவடிகள் என் மனத்தை விட்டு நீங்காமல், மனிதரும் தேவர்களும் வணங்கும் உன் தரிசனத்தை விரும்பும் பாக்கியத்தை என்று நான் பெறுவேனோ?

ஐம்பொறிகளும் வழுவா வண்ணம், எப்போதும் தியானத்தை மேற்கொண்ட நிலையில் இருந்த நக்கீரர் குகையில் அரக்கனிடமிருந்து பிழைக்கும் வழியை நாடியவுடன், மயில் மேல் ஏறிச் சென்று அவருக்கு உதவி செய்து, அவர் திருமுருகாற்றுப் படையைப் புனையச் செய்த முருகனே. சிறுவர்களான லவ குசர், இராமனிடம் போர் செய்து வெற்றி பெற்ற சிறுவை என்னும் நகரில் வீற்றிருக்கும் பெருமாளே. உன் கமல பாதங்களை என்று காணப் பெறுவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிறுவராகி யிருவர் அந்த...

இராமனின் புதல்வர்களாகிய லவ குசன் என்னும் சிறுவர்கள், இரமனுடன் போர் புரிந்து வெற்றி பெற்ற தலம் சிறுவை ஆகும். ஆதலின் இத்தலம் சிறுவர் அம்பெடு (சிறுவரம்பேடு) எனப் பெயர் பெற்றது.

ஆ. பொறி வழாத முநிவர்....

(மலைமு கஞ்சு மந்த புலவர் செஞ்சொல் கொண்டு
வழி திறந்த செங்கை வடிவேலா).....திருப்புகழ் (மலைமுகந்தி).
(பொருதச மர்த்தா குத்திர துரகமு கக்கொ தைக்கிடை
புலவரில் நக்கீ ரர்க்குத வியவேளே).....திருப்புகழ் (அகல்வினை).

தலைப்புச் சொற்கள்

பிறவி நோய் வினைகள் தரிசனம் திருவடி தேவர் அடியேன் ஐம்பொறிகள் நக்கீரர் புலவர் அசுரர் இராமன் சிறுவை தமிழ் திருமுருகாற்றுப் படை

233

சீகாழி

தானத்தன தானன தந்த தானத்தன தானன தந்த
தானத்தன தானன தந்த

தனதான

ஊனத்தசை தோல்கள்கு மந்த காயப்பொதி மாயமி குந்த
ஊசற்குடு நாறுகு ரம்பை மறைநாலும்
ஓதப்படு நாலுமு கன்ற னாலுற்றிடு கோலமெ ழூந்து
ஓடித்தடு மாறியு ழன்று தளர்வாகிக்
கூனித்தடி யோடுந டந்து ஏனப்படு கோழைமி குந்த
கூளச்சட மீதையு கந்து புவிமீதே
கூசப்பிர மானப்ர பஞ்ச மாயக்கொடு நோய்கள கன்று
கோலக்கழ லேபெற இன்று அருள்வாயே
சேனக்குரு கூடலி லன்று ஞானத்தமிழ் நூல்கள்ப கர்ந்து
சேனைச்சம ணோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்
தீரத்திரு நீறுபு ரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல் துன்று
தீமைப்பிணி தீரவு வந்த குருநாதா
கானச்சிறு மானைநி னைந்து ஏனற்புன மீதுந டந்து
காதற்கிளி யோடுமொ ழிந்து சிலைவேடர்
காணக்கணி யாகவ ளர்ந்து ஞானக்குற மானைம ணந்து
காழிப்பதி மேவியு கந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஊன தசை தோல்கள் சுமந்த காய பொதி மாயம் மிகுந்த
ஊசல் சுடும் நாளும் குரம்பை மறை நாலும்

ஓத படும் நாலு முகன் த(ன்)னால் உற்றிடும் கோலம் எழுந்து
ஓடி தடுமாறி உழன்று தளர்வாகி

கூனி தடியோடு நடந்து ஈனப்படு கோழை மிகுந்த

கூள சடம் ஈதை உகந்து புவி மீதே

கூச பிரமாண ப்ரபஞ்ச மாய கொடு நோய்கள் அகன்று
கோல கழலே பெற இன்று அருள்வாயே

சேன குரு கூடலில் அன்று ஞான தமிழ் நூல்கள் பகர்ந்து
சேனை சமணோர் கழுவின் கண் மிசை ஏற

தீர திரு நீறு புரிந்து மீன கொடியோன் உடல் துன்று
தீமை பிணி தீர உவந்த குருநாதா

கான சிறு மானை நினைந்து ஏனல் புனம் மீது நடந்து
காதல் கிளியோடு மொழிந்து சிலை வேடர்

காண கணியாக வளர்ந்து ஞான குற மானை மணந்து
காழி பதி மேவி உகந்த பெருமானே.

பத உரை

ஊனத் தசை = அழிந்து போகும் தன்மையுடைய மாமிசம்.
தோல்கள் சுமந்த = தோல்கள் (இவைகளைச்) சுமக்கும். காயப்
பொதி = உடற்சுமை. ஊசல் = பதன் அழியும் தன்மையொடு
கூடியதும். சுடு = (கடைசியில்) சுடப்படுவதும். நாளும் குரம்பை =
நாறுவதுமான குடில். மறை நாலும் = நான்கு வேதங்களால்.

ஓதப்படும் = ஓதப்படுகின்ற. நாலு முகன் த(ன்)னால் உற்றிடு =
பிரமனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட. கோலம் எழுந்து = அழகுடன் உருப்
பெற்று எழுந்து. ஓடித் தடுமாறி உழன்று = ஓடியும் தடுமாரியும்,
திரிந்தும். தளர்வாகி = தளர்ச்சி அடைந்தும்.

கூனித் தடியோடு நடந்து = கூனித் தடிகொண்டு நடந்தும். ஈனப்படு
= இழிவைத் தரும். கோழை மிகுந்த = கோழை மிக்க. கூளச் சடம்
ஈதை = குப்பையான இந்த உடலை. உகந்து = மிக விரும்பி. புவி
மீதே = இந்தப் பூமியில்.

கூசப் பிரமாண ப்ரபஞ்சை = நாணம் உறும்படியாக விதிப் பிரகாரம்
செல்வதான இந்த உலக. மாயக் கொடு = மயக்கத்தில் உண்டாகும்.
நோய்கள் அகன்று = பிணிகளநீங்கி. கோலக் கழலே பெற=உனது
அழகிய இரண்டு திருவடிகளை. இன்று அருள்வாயே = இன்று
அருள் புரிவாயாக.

சேனக் குரு = சேனன் என்னும் பட்டப் பெயர் வைத்திருந்த சமண
குருக்கள். கூடலில் = மதுரையில். அன்று = முன்பு. ஞானத் தமிழ்
நூல்கள் பகர்ந்து = (சம்பந்தராக வந்து) ஞானத் தமிழ் நூல்களாகிய
தேவாரப் பாக்களைப் பாடி. சேனைச் சமணோர் = கூட்டமான
சமணர்கள். கழுவின் கண் மிசை ஏற = கழுவில் ஏறும்படி.

தீரத் திரு நீறு = திடத்துடன் திரு நீற்றை. புரிந்து = தந்து. மீனக்
கொடியோன் = மீனைக் கொடியாகக் கொண்ட பாண்டியனின். உடல்
துன்று = உடலில் பொருந்திய. தீமைப் பணி தீர = கொடிய சுர
நோய் தீர. உவந்த குரு நாதா = அருள் சுரந்த குரு நாதரே.

கானல் சிறு மானை = (வள்ளி மலைக்) காட்டில் மீது இருந்த சிறு
மான் போன்ற வள்ளியை. நினைந்து = நினைந்து. ஏனல் புனம் மீது
நடந்து = தினைப் புனத்தில் நடந்து. காதற் கிளியோடு மொழிந்து =
ஆசைக் கிளியாகிய அவளோடு பேசி. சிலை வேடர் = வில் ஏந்திய
வேடர்கள்.

காண = காணும்படியாக. கணியாக வளர்ந்து = வேங்கை மரமாக
வளர்ந்து. ஞானக் குற மானை வளர்ந்து = அந்த ஞானக்
குறப்பெண்ணை மணந்து. காழிப் பதி மேவி = சீகாழிப் பதியில்
அமர்ந்து. உகந்த பெருமானே = மகிழும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நிலையில்லாத உடலைப் பேணி, பிரமனால் படைக்கப்பட்ட இந்த குடிலில்
எழுந்து, வளர்ந்து, நோய் வாய்ப் பட்டு நான் அழியாமல், உனது அழகிய
திருவடியைப் பெறுமாறு இன்று அருள் புரிவாயாக.

சேனன் என்னம் பட்டப் பெயர் தூடிய சமணர்களைச் சம்பந்தராக அவதரித்து,
ஞானத் தமிழ் நூல்களாகிய தேவாரப் பாடல்களைப் பாடி, கழுவில் ஏறும்படி
செய்து, பின் திரு நீறு தந்து, பாண்டியனின் நோயை நீக்கிய குருநாதா.
தினைப் புனத்தில் காவல் புரிந்த வள்ளியை விரும்பி வேடர்கள் காணும்படி
வேங்கை மரமாகி நின்று, அவளை மணம் புரிந்த பெருமானே. உன்னுடைய
கோலக் கழலைப் பெற இன்று அருள்வாயே.

குகழீ ரசபதி விரிவுரை

விதி வழி ஆவது மதி. மதிக்குத் தக்க படி மத சால்பு. ஊன்றி இதை உணராமல்,
சால்பில் உயர்ந்தது எம் சமயம், எவரும் இதையே ஏற்க வேண்டும் என்பது விதண்ட
நடை. எந்தச் சமயமும் அடிப்படைக் கொள்கையில் அருமை உடையவை. அதை
அறிந்தால் சமயச் சச்சரவுகள் சரிந்து விடும். கோண நடை போடும் சில கோமமாளிகள்
உயர்ந்த இந்த தர்மத்தை உணர்வது தான் இல்லை. சால்பு மிக்கவர்கள் ஆதி
சமணர்கள். அவர்கள் கால் வழியில் வந்த பலர் விழுப்பம் கொள்ளாமல் வழுக்கினர்.
விரிந்த சைவத்தை விரோதித்தனர். கம்பீரமான பாண்டிய நாட்டில் கால் ஊன்றினர்.
அரசர் கூன் பாண்டியரை தம் வசம் ஆக்கினர். நிறணிந்தாரைக் கண்டால் அப்பாவம் தீர
இன்று பட்டினி என்றனர். சிவ சிவ என்றால் இனி மூன்று நாள் எமக்கு முட்டு
என்றனர். முட்டு என்பது பட்டினி பரிபவம். பயனான குருமார்களை பட்டினி போடுவதா
என்று சமயப் பொது மக்கள் கொதித்து குதித்தனர். ஆத்திரம் தீர மக்களை பல
வழிகளில் அவமதித்தனர். நாடு முழுவதும் இதே நிலை. இவைகளால் நலிந்தது அறம்.
வலிந்தது மறம். - சந்து சேனனும் இந்து சேனனும் தரும சேனனும் கருமை சேர்
கந்து சேனனும் கனக சேனனும் முதலாகிய பேர் - என சேன குரு பட்டம் பெற்ற

சாகச சமணர்கள் கூடல் மாநகரில் இப்படி நாடகம் ஆடினர்.

ஆளுடை பிள்ளையார் மதுரைக்கு வந்தார். அடியர் பலருடன் வந்த அவரை ஊருள் நுழையாதே என்று அடக்கி வழியில் மறியல் செய்தனர். அவ்வளவு தானா ? . பிள்ளையார் தங்கிய மடத்தில் பெரும் தீயை மூட்டினர். நள்ளிருளில் எழுந்த தீயைக் கண்டு அடியார்கள் நடுங்கினர். உடனே பிள்ளையார் துள்ளி எழுந்தார். தீயவர் மூட்டிய தீயைக் கண்டார். தீ வண்ணன் திருவுருவைத் திருவுளத்தில் கொண்டார். - செய்யனே, ஆலவாயில் மேவிய ஐயனே, அஞ்சல் என்று அருள் செய் எனை, கையராம் அமணர் கொழுவும் சுடர் பையவே சென்று பாண்டியர்க்கு ஆகவே என்று பாடினார். மதுரைக்குத் தம்மை அழைத்த மங்கையர்க்கரசியார் மாங்கல்யத்தைக் காக்கவும் அரசைத் திருத்தி ஆளவும் கருதி பையவே என்று என்று கூறி அருளிய படி அவ்வெம்மை சிறுகச் சிறுக பரவிச் சென்று பாண்டியரை சுர நோயாக பற்றியது. புழுவாய்த் துடித்தார் பூபதி. முன் வந்த சமண குருமார் சுரம் தீர்க்க முயன்றனர். முடியாது சோர்ந்தனர். மகாராணியார் விண்ணப்பித்தபடி பிள்ளையார் வந்தார்.

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
செந்துவர் வாய் உமை பங்கன் திரு அலவாயான் திருநீறே

என்று திருநீற்றுப் பதிகம் பாடி தீரா சுர நோயைத் தீர்த்தார். முதுகு கூனும் நிமிர்ந்தது. பிறவிப்பிணியும் தணிந்தது. ஆளுடைய பிள்ளையாரின் அருள் நோக்காலும் வாசன தீட்சையாலும் விளைந்த பயன் இவை. கூன் பாண்டியன் என்ற பெயர் ஒழிந்தது. நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனார் ஆயினர் அரசர் பிரான்.

தோற்ற சமணர் மேலும் துள்ளினர். எதிர் நீச்சலையும் என்பது குறித்து அனுபவ வாதம் செய்வோம் என்று ஆரவாரித்தனர். மெய்சமய நுட்பத்தை ஏட்டில் எழுதுவம். எரி நெருப்பில் இடுவம். வேகாத ஏடு வெற்றிச் சமயம் என்றனர் சமண ஆச்சாரியர். உடனே அஸ்தி நாஸ்தி எனும் சமய மந்திரத்தை எழுதிய ஏட்டை நெருப்பில் இட்டனர் அந்த ஏடு அப்போதே எரிந்தது. கரிந்தது.

ஆளுடைய பிள்ளையார் உளம் கொண்டு மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தார். உணர்ந்த உள்ளத்தில் ஊன்றிய மெய்ப்பொருள் உண்மை உருக் கொண்டு உயர்ந்து. வாய் வழி அவ்வுண்மையை வருவித்தார். அப்போது அவ்வுண்மை வாய்மை எனும் பெயருடன் மாய்ந்து வளர்ந்தது. வாய்மையை ஒசையும் ஒலியும் ஆக்கினார். ஒலியை பொருள் அமைந்த சொல்லாக்கி அரிய ஒரு பதிகத்தை அருளினார். அதை எரியில் இட்டார். பசுமை உடையது சைவம் என்பதை பலரும் அறிய அந்த ஏடு இறுதி வரை பசுமையாக இருந்தது. கண்டவர் அது கண்டு கை குவித்தனர்.

சுர வாதில், அனல் வாதில் தோல்வி கண்ட அமணர்கள் தூதாடுவார் எண்ணுதல் போல்

மூன்றாம் வாதத்தில் முடி தூட்ட எண்ணினர். ஏட்டில் சமய உண்மையை எழுதுவோம். புனித ஆற்றில் போடுவோம். எதிரேறும் ஏடு ஏற்றமான சமயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு என்றனர். இளைய பிள்ளையார் அதற்கும் இணங்கினர். அமணர் இட்ட ஏடு ஆற்று நீரோடு ஓடி அதனுள் ஒழிந்தது. திருஞானசம்பந்தர்,
- வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆவினம் உள்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே தூழ்க வையகமு துயர் தீர்கவே- என வரும்
திருமுகப்பாசுரம் அருளினார். அப்பதிகம் வரைந்த ஏட்டை வைகை ஆற்றில் இட்டார் அது நீரைக் கிழித்து எதிரேறிச் சென்று திருவேடகம் தலத்தில் கரை ஏறியது. அது கண்ட சமணர்கள் மானம் போனதே என மயங்கினர். நடந்தனர். கழுமரம் பல நட்டனர். பாய்ந்து அதனில் மாய்ந்தனர். இம்முன்மை வாதத்திலும் நுட்பங்கள் பல. என்ன அதிசயம் ? அழிவு செய்தவர் தமது அழியைத் தாமே செய்து கொண்டனர். அபர சுப்ரமணியமாகி இத்தகைய ஆடல் பல செய்த ஆளுடைய பிள்ளையார் நீர் தானே. மதுரையில் நீர் அருளிய பதிகங்கள் ஞானத் தமிழ் நூல்கள் என்று உயர்ந்த மேலோர் என்றும் உணர்துளரே. இது வரை விவாத காலம்.

சிவ முனிவர் கண்ணில் இருந்தார். மான் வயிற்றில் புகுந்தார். பிறந்த பின் மறவர் மகளாய் வளர்ந்தார். காட்டில் தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்தார். எங்கிருந்தாலும் நினைனையே நினைந்தார். நிமல முருகன் அருள் என்று வருமோ என்று எப்புறமும் மருண்டு நோக்கும் மானாக இருந்தார். நினைந்த அவரை நீ நினைத்தாய். தினைப்புனம் நோக்கி நடந்தாய். மருட்சியிலும் துள்ளலிலும் மானான வள்ளியை, அதிகமாக கொஞ்சுகிளி என்று அணுகி அறிந்தாய். கொஞ்சித் தமிழைப் பகரும் உனக்குத் தான் அவர் கொஞ்சும் அருமை குணிக்க இயலும். அவ்வள்ளிக்கிளி யாது யாது வினவியதோ காதல் மொழி எனும் பெயரில் அனுபவ நுட்பம் யாது யாது கூறினையோ ஐயா. மாணை நினைந்து, புனமீது நடத்து, கிளியோடு காதல் மொழிந்த, நுட்பம் கணிப்பாரும் உளரேயோ ?

இடையில் வேடுவர் தடையாய் நுழைந்தனர். கண்டனை. உடனே வேங்கை மரமாய் ஆயினை. வேங்கை மரம் பூ பூத்தால் அது விவாக காலம் . இது மறவர் அறியும் மரபு. அவர்கட்கு பஞ்சாங்கம் பார்க்கத் தெரியாது அல்லவா.? பாவை வள்ளி பரிபாகம் மேவினாள். நீயும் மணக்க உளம் கொண்டாய். அதை அறிவித்தால் அன்றி அறியாத வேடர்கள் அறியுமாறு அம்மர வடிவில் அமர்ந்தாய். முன்னே மருளும் வெறும் மானாய் இருந்தார் வள்ளியார். அடிப்பாகம் வேதம், இடைப்பாகம் ஆகமங்கள், கிளைகள் எல்லாம் கலைகள். இப்படி எழுந்த வேங்கையை தரிசித்த பின் ஞானக்குறமான் அயினர் அந்நங்கையார்.

ஞானசக்திதரனான உனக்கு குறவர்குடியில் இருந்தாலும் புனித ஞான குறமான் நல்ல பொருத்தம் தான். காளி வழிபட்ட பதி காழி என ஆயது. நிக்ரக சக்தி பேறு பெற்ற அத்தலத்தில் அருள் ஞான அநுக்ரக சக்தியான வள்ளியுடன் இன்பம் கண்டிருக்கின்றாய்.

சொருபத்தில் ப்ரம்மம். தடத்தத்தில் இருக்கும் பெருமாளுக்கும் பெரிய பெருமாள் நீ எனும் பொருளில் பெருமானே என்று கூறி அழைக்கும் என் விண்ணப்பம் கேட்டருள். குமரா செவி ஏற்றருள்.

ஊனமான ஊன் மறைய அதன் மேல் புளுங்கும் தோல் ஒன்று போர்க்கப்பட்டது. - மட்ச மெச்ச தூத்ரம் ரத்த பித்த மோத்ரம் வைச்ச இறச்ச பாத்ரம்- சிதம்பரம் திருப்புகழ். ஆகாயப் பொதி இது. இச்சுமையை ஏற்றேன். பாலனான பருவம் போம். பன்னு குமாரப்பருவம் போம் கோலமான தருணம் போம் கோலை உன்றி குனிந்து எழுந்து காலன் மாய்க்க அனைவரும் கொல் என்று அழுது ஏலப்பிணம் என்று ஓர் பெயர் இட்டு இடுகாட்டில் இடுதல் என்ற படி மாறி மாறி வரும் இதன் மாயத்தை நினைத்தாலே மடங்கி மனம் முடங்குகிறதே. இந்த அழகில் எதையோ சாதிப்பது போல் எங்கெங்கேயோ போவதும் வருவதுமாக ஊசலாட்டுகிறதே.

இக்காயத்தைக் காக்க படும் பாட்டிற்கும் கணக்குண்டோ. வாய் நாற்றம், கண்ணின் பீளை நாற்றம், அக்குள் நாற்றம் மல நாற்றம் ஐய்யய்ய, ஏறிய வெப்பத்தால் உள்ள நாற்றம் சொல்லத் தரம் அல்லவே. இறுதியில் சுட்டுப் பொசுக்கும் காலத்தில் உண்டாகும் சுடு நாற்றம் தாங்க முடிவது இல்லையே. உடம்பெல்லாம் பொத்தல். பெரும் துவாரம் ஒன்பது. இது சுடு நாறு குரம்பை என்பது எவ்வளவு உண்மை அனுபவம். இவ்வுடலை சுமந்து எழுந்து, ஓடு, தடுமாறி, உழன்று, தாழ்வடைந்து, கூனி தடி பிடித்து, ஊன்று காலால் நடந்து, ஈனமான கோழை மிகுந்த குப்பையான இவ்வாக்கையை விரும்பிய அநியாய வாழ்க்கை இது. அளவிளாது நாணும் அளவு செய்த செயல் வழி நான் பிறந்தேன் என்று வரும் உலக மாயா நோய்கள் எத்தனை. என் கோலமெல்லாம் செயற்கை பாழ்.

- ஆயிரக்கோடி காமர் அழகெல்லாம் திரண்டு ஒன்றாகி மேயின எனினும் செவ்வேள் விமலமாம் சரணந்தன்னில் தூய நல் எழிலுக்கு ஆற்றாது என்றிதன் இனைய தொல்லோன் மாயிரு வடிவுக்கெல்லாம் ஊவமை யார் வகுக்கப் பாலார்?. என்று தூரபத்மன் சொல்லித் துதித்த இயற்கை அருட் கோல வாழ்வானது உனது அருளால் திருவடி.கற்றும் அறிவிலா சமணருக்கு மெய்மை காட்டினை. காட்டியும் தேறாஅவர்கள் கழுமரம் ஏதினார். கல்லா மறவர் குல வள்ளியார் உளநெகிழ்வை உணர்ந்து காதல் நாடகம் ஆடினை. அவரது பரிபாக காலத்தை கணி எனும் பெயருடைய வேங்கை மரமாக்கிக் காட்டினை. திருத்தி திருத்தி வள்ளியாரை இணைக்கினை. அடியேனுக்கு மற்றொன்றும் வேண்டா. இந்த செயற்கைக் கோலம் போதும் போதும். குருநாதா, பெருமானே, கோலமாகிய பேறு தரும் நின் திருவடிகளில் இடம் கொடு அடியேனுக்கு என்று இறஞ்சி வேண்டிய படி

விளக்கக் குறிப்புகள்

Commentary and Explanation provided by Dr C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

அ. சேனக் குரு...

சேனைக் குரு = சமண குருக்கள் சேனன் என்னும் பட்டத்தைத் தாங்கி இருந்தார்கள்.

(சந்து சேனனும் இந்து சேனனும் தரும சேனனும் கருமைசேர்
கந்து சேனனும் கனக சேனனும் முதலதாகிய பெயர் கொளா)--- சம்பந்தர்
தேவாரத் திருமுறை 3-39-4.

ஆ. சேனைச்சம ணோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்

தீரத்திரு நீறுபு ரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல் துன்று
தீமைப்பிணி தீரவு வந்த குருநாதா

சம்பந்தர் தொடர்பு கொண்ட இந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சியை பாடல் 187 விளகத்தில்
காணலாம்

இ. குரு கூடல்....

சம்பந்தர் காலத்தில் மதுரையில் பாண்டிய நாட்டில் சமண குருக்களால் சமண மதம்
மிகப் பரவி இருந்தது.

(திருதிகென மண்ட விட்ட தீயொரு
செழியனுடல் சென்று பற்றி வாருகர்...)-----திருப்புகழ் 79 (திடமிலி).

ஈ. காணக் கணியாக வளர்ந்து....

(வேங்கை யடவி மறவர் ஏங்க வனிதை யுருக
வேங்கை வடிவு வருவுங் குமரேசா)----- திருப்புகழ் (கோங்கமுகை).

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை பிரமன் வேதம் விதி திருவடி சமணர் ஞானம் தமிழ் நீறு சம்பந்தர் வள்ளி
குருநாதர் சீகாழி

சீகாழிக்கு பன்னிரண்டு பெயர்கள்.

1. வேணுபுரம்கஜமுக அசுரனுக்குப் பயந்த வேணு என்னும் இந்திரன் பூசித்த தலம்.
2. திருப்புகலி தூரனுக்கு அஞ்சி தேவர்கள் புகலிடமாக வந்த தலம்.
3. வெங்குரு ... பிரகஸ்பதி பூசித்த தலம்.
4. பூந்தராய் ... பூவும் தாரையும் பூசித்த தலம்.
5. சிரபுரம் ... அமிர்தம் வழங்கப்பட்டபோது திருமாலால் சிரம் தறிப்பட்ட ராகு கேதுக்கள் தலையைத் திரும்பப் பெற பூசித்த தலம்.
6. புறவம் ... புறாவான பிரசாபதி என்னும் முனிவர் தம் உடல் மாமிசத்தைக் கொடுத்து அரசனைக் காத்துப் பேறு பெற்ற தலம்.
7. சண்பை ... சண்பை முனி எனப்பட்ட துர்வாசர் பூசித்த தலம்.
8. சீகாழி ... காளி என்னும் நாகம் பூசித்த தலம்.
9. கொச்சை ... பராசர முனிவர் மற்ற ரிஷிகளின் சாபத்தால் துர்க்கந்தம்

உடலில் பெற்று, அது நீங்கப் பூசித்த தலம். 10. கழுமலம் ... ஆன்மாக்களின் மலம் கழுவுப்படுகின்ற தலம். 11. பிரமபுரம் ... பிரமன் பூசித்த தலம். 12. தோணிபுரம் ... பிரளய காலத்தில் தோணி போல மிதந்த காரணத்தால் இப் பெயர் வந்தது.

234

சீகாழி

தனதன தந்தன தந்தன தந்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்தன

தனதான

சுருவி யிகழ்ந்து மருண்டு வெகுண்டுறு
சமயமு மொன்றிலை யென்றவ ரும்பறி
தலையரு நின்றிகு லங்கவி ரும்பிய
சலிகையு நன்றியும் வென்றியு மங்கள
பெருமைக ளுங்கன முங்குண மும்பயில்
சரவண மும்பொறை யும்புக சூந்திகழ்
விருதுது லங்கசி கண்டியி லண்டரு
முருகிவ ணங்கவ ரும்பத மும்பல
விதரண முந்திற முந்தர முந்தினை
ம்ருகமத குங்கும கொங்கையில் நொந்தடி
வருடம ணந்துபு ணர்ந்தது வும்பல
விஜயமு மன்பின்மொ ழிந்துமொ ழிந்தியல்
கருதியி லங்கைய ழிந்துவி டும்படி
அவுணர டங்கம டிந்துவி சூம்படி
கதிரவ னிந்துவி ளங்கிவ ரும்படி
கடகரி யஞ்சிந டுங்கிவ ருந்திடு
மடுவினில் வந்துத வும்புய லிந்திரை
கணவன ரங்கமு குந்தன்வ ருஞ்சக
மருதுகு லுங்கிந லங்கமு னிந்திடு
வரதன லங்கல்பு னைந்தரு ளுங்குறள்
வடிவனெ டுங்கடல் மங்கவொ ரம்புகை
மருகபு ரந்தர னுந்தவ மொன்றிய
பிரமபு ரந்தனி லுங்கு கனென்பவர்
மனதினி லும்பரி வொன்றிய மர்ந்தருள்

தமிழ்கூறுஞ்

தனிவேலும்

புனமானின்

மறவேனே

விடுமாயன்

டறமோதி

தொடுமீளி

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சருவி இகழ்ந்து மருண்டு வெகுண்டு உறு
சமயமும் ஒன்றிலை என்றவரும் பறி
தலையரு(ம்) நின்று கலங்க விரும்பிய தமிழ் கூறும்

சலிகையு(ம்) நன்றியும் வென்றியும் மங்கள
பெருமைகளும் கனமும் குணமும் பயில்
சரவணமும் பொறையும் புகழும் திகழ் தனி வேலும்

விருது துலங்க சிகண்டியில் அண்டரும்
உருகி வணங்க வரும் பதமும் பல
விதரணமும் திறமும் தரமும் தினை புன மானின்

ம்ருகமத குங்கும கொங்கையில் நொந்து அடி
வருடி மணந்து புணர்ந்ததுவும் பல
விஜயமும் அன்பின் மொழிந்து மொழிந்து இயல் மறவேனே

கருதி இலங்கை அழித்து விடும்படி
அவுணர் அடங்க மடிந்து விழும்படி
கதிரவன் இந்து விளங்கி வரும்படி விடு மாயன்

கட கரி அஞ்சி நடுங்கி வருந்திடு
மடுவினில் வந்து உதவும் புயல் இந்திரை
கணவர் ரங்க முகுந்தன் வரும் சகடு அற மோதி

மருது குலுங்கி நலங்க முனிந்திடு
வரதன் அலங்கல் புனைந்து அருளும் குறள்
வடிவன் நெடும் கடல் மங்க ஓர் அம்பு கை தொடும் மீளி

மருக புரந்தரனும் தவம் ஒன்றிய

பிரம புரம் தனிலும் குகன் என்பவர்
மனதினிலும் பரிவு ஒன்றி அமர்ந்து அருள் பெருமானே.

பத உரை

சுருவி இகழ்ந்து = (மதப் போராட்டத்தில்) ஒருவரை ஒருவர்
இகழ்ந்தும். மருண்டு = மருட்சி அடைந்தும். வெகுண்டு உறு =
கோபித்தும் வருவதான. சமயமும் = சமயங்களும். (சமயம்)
ஒன்று இலை = (சமயம் என்பதே) ஒன்று இல்லை. என்றவரும் =
என்று கூறுபவர்களும். பறி தலையரும்
நின்று = மயிர் நீங்கிய தலையை உடைய சமண மதத்தினரும்.
நின்று கலங்க = நின்று கலங்கும் படியாக. விரும்பிய = யாவரும்
விரும்பத்தக்க. தமிழ் கூறும் = தமிழ்க் கவிதைகளைச் சொல்லும்.

சலிகையும் = செல்வாக்கையும். நன்றியும் = உபகார
குணத்தையும். வென்றியும் = வெற்றியையும். மங்கள் =
மங்களகரமான. பெருமைகளும் = பல பெருமைகளையும். கனமும்
= சீர்மையையும். குணமும் = நற்குணத்தையும். பயில் சரவணமும்
= (நீ குழந்தையாக இருந்து) பயின்ற சரவண மடுவையும்.
பொறையும் = உனது பொறுமையையும். புகழும் = புகழையும்.
திகழ் தனி வேலும் = விளங்கும் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையும்.

விருது துலங்க = வெற்றிச் சின்னங்கள் விளங்க. சிகண்டியில் =
மயில் மீது. அண்டரும் உருகி = தேவர்களும் மனம் உருகி.
வணங்க = துதிக்கும் படியாக. வரும் = வருகின்ற. பதமும் =
திருவடியையும். பல விதரணமும் = உனது பல விதமான
கொடைப் பெருமைகளையும். திறமும் = ஆற்றலையும். தரமும் =
மேன்மையையும். தினை புன மானின் = தினைப் புனத்து மான்

ஆகிய வள்ளியின்.

ம்ருகமத = கத்தூரி. குங்கும கொங்கையில் = செஞ்சாந்து அணிந்துள்ள கொங்கையில். நொந்து = மனம் நொந்து. வருடி = அவளுடைய திருவடியைப் பிடித்தும். மணந்து = மணம் செய்து. புணர்ந்ததுவும் = சேர்ந்து நின்றதையும். பல விஜயமும் = உனது பல வெற்றிச் செயல்களையும். அன்பின் மொழிந்து மொழிந்து = அன்புடனே பல முறை எடுத்துச் சொல்லி. இயல் மறவேனே = உனது பெருமையை மறக்கவே மாட்டேன்.

கருதி = (இராவணன் செய்த கொடுகைளை) மனத்தில் கொண்டு. இலங்கை அழந்துவிடும்படி = இலங்கை அழிந்து போகும்படியும். அவுணர் அடங்க = அரக்கர்கள் எல்லாரும். மடிந்து விழும்படி = இறந்து விழும்படியும். கதிரவன் இந்து = சூரியனும் சந்திரனும். விளங்கி வரும்படி = (பழைய முறைப்படி) விளக்கத்துடன் வரும்படியும். விடு மாயன் = செய்த திருமால்.

கட கரி = மத யானையாகிய கஜேந்திரன். அஞ்சி நடுங்கி = பயந்து நடுக்கமுற்று. வருந்திடு = வருத்த முற்றிருந்த. மடுவினில் வந்து உதவும் = மடுவினடத்தே வந்து உதவிய. புயல் = மேக நிறப் பெருமான். இந்திரை கணவன் = இலக்குமியின் கணவன். ரங்க முகுந்தன் = ஸ்ரீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் முகுந்தன். வரும் = (தன்னைக் கொல்ல) வந்த. சகடு அற மோதி = (அசுரன் இறக்க) வண்டியை உதைத்து மோதியவன்.

மருது குலுங்கி = மருத மரம் குலுங்கி. நலங்க = நொந்து போக. முனிந்திடு = கோபித்த. வரதன் = வரதன். அலங்கல் புனைந்து = மாலை சூடியருளும். குறள் வடிவன் = குட்டையான வாமன

வடிவம் கொண்டவன். நெடுங்கடல் = பெரிய கடல். மங்க = நொந்து வாட்டமுற. ஓர் அம்பு கை தொடு = ஒப்பற்ற அம்பைக் கையால் தொட்ட. மீளி = வலிமை உடையவன் (ஆகிய திருமாலின்).

மருக = மருகனே. புரந்திரனும் = இந்திரனும். தவம் ஒன்றிய = தவம் பொருந்திச் செய்த. பிரம புரம் தனில் = பிரமபுரம் என்ற சீகாழி என்ற தலத்தில். குகன் என்பவர் மனதினிலும் = குகன் என்று கூறுபவர் மனத்திலும். பரிவு ஒன்றி = அன்பு பொருந்தி. அமர்ந்தருள் பெருமானே = அமர்ந்தருளும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மயங்கி நிற்கும் சமய வாதிகளும், கலங்கி நிற்கும் சமயங்களும், சமயம் என்பதே இல்லை என்று சொல்லுவோரும், மயிர் நீங்கிய தலையை உடைய சமணர்களும், மற்றும் யாவரும் விரும்பத் தக்க தமிழ்ப் பாடல்களைச் சொல்லும் உன்னுடைய வாக்குத் திறன், உபகார சிந்தை, வெற்றி, பெருமை, நற்குணம், பொறுமை, புகழ், ஒப்பற்ற வேல் ஆகியவை வெற்றிச் சின்னங்களாக விளங்க, மயில் மீது வருகின்ற முருகனே.

தேவர்களும் வணங்கும் உனது திருவடியையும், உன் கொடைத் தன்மையையும், திறமையையும், மேன்மையையும், வள்ளியை மணந்து நின்றதையும், பல முறை போற்றித் துதித்து உன் பெருமைகளை மறக்கவே மாட்டேன்.

இராவணன் செய்த பிழைக்காக இலங்கையை அழிந்து போகும்படியும், அரக்கர்கள் யாவரும் இறக்கவும், சூரிய சந்திரர்கள் மீண்டும் விளக்கத்துடன் வரவும் செய்த திருமால், மடுவில் கஜேந்தரனுக்கு உதவியவர். சீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருப்பவர். தன்னைக் கொல்ல வந்த அசுரன் மாளும்படி வண்டியை உதைத்த வரதர். வாமன மூர்த்தி கடலும் வாட்டமுற ஒரு அம்பைச் செலுத்தியவர். அந்தத் திருமாலின் மருகனே. சீகாழியிலும், குகன் என்று சொல்லுவோர் மனத்திலும்

அமர்ந்தருளும் பெருமானே. உன் பெருமைகளை நான் மறவேன்.

குகழீ ரசபதி விரிவுரை

இராவணன் மூன்று உலகங்களின் முதலாளி. அவன் தலைநகர் இலங்கை. அவன் ஆட்சியில், பாழும் தீவினை நகர் முழுவதும் பரவி இருந்தது. இருளை மதிக்கும் இருள் போல் நகரில் அரக்கர்கள் நடமாடினர். கழல் ஒலிக்கும் காலர், கடும் தூலம் ஏந்திய கையர், கனல் கொப்புளிக்கும் கண்ணர், இவர்களுள் கல்லா மறவர் சிலர். கற்ற மறவர் பலர்.

இரக்கமற்ற அரக்கப் புலமை, பொன்னாட்டு தெய்வப் புலவர்களை ஓட ஓட விரட்டியது. பகலெல்லாம் இவர்களது பயங்கர ஆட்சி. இரவு பிறந்ததும் மது வெறி, இச்சை வெறி, அயர்ந்த நித்திரை. இதற்கு அயலாய் அரக்கர்கள் நேர்மையை அறிந்திலர். அந்த அதர்மத்தால் துரிய லோகம் சுருங்கியது. மதி மண்டல அமிர்தம் வறண்டது. இதை அறிந்த பெருமாள் ராமனாக வந்தார். வானரங்களுடன் இலங்கைக்குச் செல்ல வழி விடு என்று வருணனை எண்ணி பயனான தர்ப்ப சயனத்தில் படுத்தார். அவர் அருமை அறியாத அவன் அவர் கைகளின் மேல் அலைகளை மோத விட்டு அகங்கரித்தான். அதை அறிந்த ரகுபதி அக்னி அஸ்திரத்தால் அவன் கொட்டத்தை அடக்கினார். வெருண்ட வருணன் வெளிப்பட்டு கடல் மேல் அணை கட்டி செல்க என கை குவித்தான். - படர்ந்து நின்ற படு கடல் தன்னை இரந்திட்ட கை மேல் எரி திரை மோத கரந்திட்டு நின்ற கடலைக் கலக்க சரம் தொட்ட கைகள் - என்று ஆழ்வாரும் இவ்வரலாற்றை அனுபவித்துப் பாடுகிறார். நெடுங்கடல் மங்க ஓர் அம்பு கை தொடும் மீளி - என்று அடியோன்களும் இச்செய்தியை அறிந்துளம். இலங்கை அழிந்து விடும்படி அவுணர் அடங்க மடிந்து விழும்படி கதிரவன் இந்து விளங்கி வரும்படி வென்ற ராமபிரானது அற்புத ஆற்றல்களை எண்ணி அவரை மாயன் என்று கூறி மகிழ்கின்றோம்.

கடல் வண்ணரை நாள்தோறும் வழி பட்டார் கஜேந்திரர். ஒரு நாள் பூசைக்கு பூப்பறிக்க பொய்கையில் இறங்கினார். அவ்வமயம் பயங்கர முதலை ஒன்று அவர் காலைப் பற்றியது. விடுதலைக் கருதி, மூண்டு விருவிருத்து முயன்றார். முடியவில்லை. இறுதி நாள் அணுகியது என எண்ணினார். முதல்வன் பூசை முடியும் முன், இறந்து போக நேர்ந்ததை எண்ணி வருந்தினார். ஆதிமூலமே என அலறினார். சக்கரம் விரைந்தது. முதலையை சங்கரித்தது. பாவம் தீருமாறு நீல மேகம் போல் திருமால் எழுந்து நின்றார். அவரது திருவடிகளை கண்ணீரால் அலம்பி குளிர்ந்து இருந்த மலர்களை கோவிந்தா என கொட்டினார். அப்போது அவரது உடம்பிற்கும் விடுதலை, உயிர்க்கும் முத்திப் பேறு உதவிய பெருமானை கடகரி அஞ்சி நடுங்கி வருந்திடும் மடுவினில் வந்து உதவும் புயல் என்று வணங்கி கை குவிப்பம் யாம். சம்சார மடுவில், ஐம்புல முதலைகள் வாயில் அகப்பட்டு அகத்தில் மறைந்திருந்த நிலை மாறி மரணத்தை நினைத்து நடுங்கும் நாங்கள் அற்புத இவ்வரலாற்றை எண்ணி அமைதி பெறுவம்.

நாரணர்க்கு உப இந்திரர் எனும் ஒரு பெயர் உண்டு. அவர் தேவியும் இந்திரை எனும் பெயர் பெறுவர். மேலும் செல்வ வாழ்வை இந்திர போகம் என்கிறோம். அச்செல்வ மணாளரை இந்திரை கணவர் என்று எண்ணுவதிலும் இன்பம் உளது.

காவிரி என்று ஒரு நதி. கொள்ளிடம் என்று ஒரு ஆறு. அந்த ஆறுகளின் நடுவிடம் அரங்கம் எனப்பெறும். அங்கு திருமால் அரிதுயில் கொண்டுள்ளார். புறவாழ்வில் போகாதிபர். அவர் அக வாழ்வில் யோகாதிபர். இதை அரங்க முகுந்தன் என்ற பெயராலேயே அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

திரேதாயுக அரக்கராதிகள் அசுர உடல் எடுத்து ஆரவாரித்தனர். அதை அறிந்த திருமால் கண்ணனாக அவதரித்தார்.

ஒரு வண்டி. அதன் கீழ் ஒரு தொட்டில். அதனில் காலும் கையும் அசைத்து, புரண்ட கண்ணன் குதுகலித்து இருந்தான். தெய்வத் திருமேனி இது என்று அசுர உலகம் அறிந்திலது. ஒரு அசுரன் உடனே அவ்வண்டியில் ஆவேசித்தான். முன் சாய்ந்து கொல்ல முயன்றான். கயவன் கருத்தறிந்த கண்ணன் எட்டி உதைத்தான். அது தாங்க ஆற்றாத அசுரன் சகடன் அப்போதே இறந்தான். சகடு அற மோதி அசுர உலகை இப்படி யே அழித்த வரலாறுகட்கு அளவில்லை.

இளம் பருவ கண்ணன் சேட்டைகள் ஏராளமாயின. அது பொறாத அன்னை யசோதை கண்ணனை கயிற்றினால் கட்டினாள். கயிற்றின் மறு முனையை உரலில் பிணைத்தாள். சிரித்துக் கொண்டே கண்ணன் தவழ்ந்து சென்றான். உரலும் தொடர்ந்து உருண்டது. எதிரில் இரு மருத மரங்கள் இருந்தன. இரண்டின் நடுவில் கண்ணன் சென்றான். இருந்த உரல் குறுக்காகி இழுபட்டமையால் வேரற்று மரம் இரண்டும் விழுந்தன. அதே நேரத்தில் இருவர் எதிர் நின்று இறைஞ்சினர். பிரபு, நாங்கள் புனித குபேரனின் புதல்வர்கள். மாறுபாடுகள் பல செய்த எங்களை மாதவர் மருத மரங்களாகும் படி சாபமிட்டார். பல நாள் வணங்கி இருந்தேம். நகை ஒளி நோக்கொளி ஸ்பரிசு ஒளி மூன்றாலும் தீர்ச்சாபம் தீர்த்தனை. வாழி பெரும என்று அவ்விருவரும் வழுத்திச் சென்றனர். மருது குலுங்கி நலங்க முனிந்திடு வரதன் என்று இவ்வரலாற்றைப் போற்றி இவ்வுலகம் புகழிக்கின்றது.

குட்டை வடிவு பிரம்மச்சாரியாய் அச்சுதர் அசுர மாபலியை அணுகினார். அவரிடம் மூன்று மண் தானம் வாங்கி இரண்டடியால் மேலும் கீழும் அளந்தார். மூன்றாவதாக எடுத்த அடியை அவன் தலையில் வைத்து அழுத்தி அசுர கொட்டம் அடக்கினார். - சிறியன் என்று இளம் சிங்கத்தை இகழேல் கண்டாய் சிறுமையின் வார்த்தை மாபலியிடம் சென்று கேள் - என்று இது குறித்து பேசுகிறார் நம் பெரியாழ்வார். இப்படி வெற்றி மாலை தூடிய அவரை அலங்கல் புனைந்தருளும் குறள் வடிவினன் என்று நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம். திருமால் செய்த ஒவ்வொரு செயலையும் நீரும் செய்தீர். அவைகளை கந்த புராணமும் தல புராணங்களும் அறிவிக்கின்றன.

பிரமன் வழிபட்டபதி, பிரமபுரம் எனப்பெறும். சீர்காழி முதலிய 12 நாமம் கொண்ட அப்பதியில் இந்திரனும் வந்து தவம் செய்தான்.

எந்த யுகத்திலும் இருந்த அசுராதிகள் , இந்தக் கலியுகத்தில் அக உணர்வு அற்ற புலவர்களாக அவதரித்தனர். அவற்கும் தெய்ச நிச்சயம் தெரிய வில்லை. உள் பொருள் உணராமல் உருப் பொட்ட நூட்களும் வாய் வாதங்களுமே அவர்களால் எங்கும் வளர்ந்தன. அமைதி, இன்பம் பெரிதும் மறைந்தது. பிண்டத்தில் பேறு பெற குகா குகா என்பார் இதய குகையில் இருக்கும் நீர் , அண்டத்திற்கு வாழ்வளித்த சீர்காழியில் திருஞான சம்பந்தராய் அவதரித்தீர். இப்படி எல்லாம் பெரும் தகுதி மிக்க உம்மை பெரிய பொருளானவர் என்று கருதி பெருமானே என்று அன்போடு கூவி அழைப்பம் யாம்.

முற்பிறப்பில் வில் போரும் மல் போரும் செய்த வீரர்கள் இப்பிறப்பில் சொல் போர் துவக்கி நல்லோருக்குச் சொர்வை அளித்தனர். எம் சமயம் ஏற்றம். மதியற்றது உம் சமயம் என்று மல்லாடுகின்றார் பலர். ஒருவரை ஒருவர் கூறும் சொற்களை எடுத்து எழுத ஏடும் இடம் தாரா. இத்துறையில் அழுது புலம்பினர். ஆத்திரம் கொண்டனர். அவ்வளவு தான். ஆஸ்திகர் எனும் பெயர் கொண்ட இவர்கள் அடைந்த பயன் யாதும் இல்லை.

தெய்வம் என்று ஒன்றும் இல்லை. பாடு படு. பணம் சேரு. பாவையரை நாடு .முன்னிற்கும் இன்பமே மோட்சம் என்று உளறி வழியும் நாத்திக வாதம் ஒருபுறம். அட பாவமே, என்ன வேதனைச் செய்தி இது.

ஆகாயம் என்று ஒரு பூதம் இல்லை. மண், நீர், காற்று, நெருப்பு, என்பவைகளின் கூட்டமே உலகம். ஆன்மா என்பது ஒருவகையில் உண்டு, ஒருவகையில் இல்லை. அருகன் சரணம் கச்சாமி என்று எங்கள் பெருமானை இறைஞ்சுங்கள். சுடு நீரை தலையில் கொட்டி அந்த கலவரத்தில் தலைமயிரை பிடுங்குங்கள். நீரின் உதவியினால் வாய் கொப்பளித்தால் பல கிருமிகள் நாசமாகும். ஜீவகாருண்யம் கொள்ளுங்கள் என்று மந்திர தந்திர ஜாலம் காட்டும் சமண சமயிகளின் சதுரங்க ஆட்டத்தை எவரிடம் சொல்லி ஆறுவது ?

இச்சாகசங்களால் எது உண்மை என்று தெரியாமல் ஆன்மாக்கள் ஏமாறலாயினர். இந்த ராட்சச சாதனைகள் யாவும் அடங்க, காழியில் ஆளுடைய பிள்ளையாராக அவதரித்து வேதம் தழைத்தோங்க மிக சைவத்துறை விளங்க சூத பரம்ரை பொலிய உவந்து தேவார மழை பொழிந்தீர். அச்செல்வாக்கால் அரும் தமிழ் நாட்டில் அமைதியை நிறுவினீர்.

அந்தச் சலிகை, நன்றி, வென்றி, மங்களம், பெருமைகள், கனம், குணம், சரவணம், பொறுமை, புகழ், வேல், விருது, மயில் மேல் வரும் திருவடிகள், பல விதரணம், திறம், தரம், எண்ணிய வள்ளி அம்மை மேல் எய்திய பற்று, பல விஜயங்கள் எனும் பெயரால் அடியவர்களுக்கு அளித்த, அளிக்கின்ற , அளிக்கும் காட்சிகளாகிய 16 பேறுகளையும் அன்பால் என்றும் ஒதி ஒதி உமது சொரூப தடத்த இயல்புகளை உணர்கிறோம் யாம் என்று வினயம் காட்டி வீழ்ந்து பணிந்து விண்ணப்பித்த படி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

உமது சொரூப தடத்த 16 இயல்புகளை என்றுமே மறவேனே என்று கூறும் பாங்கு அழகானது - தொகுப்பாசிரியர்கள்

அ. கடகரி அஞ்சி நடுங்கி.....

(நுதி வைத்தக ராம லைந்திடு களிறுக்கரு ளேபுரிந்திட

நொடியிற்பரி வாகவந்தவன் மருகோனே)..... திருப்புகழ் 81 (பகர்தற்கரி).

ஆ. மருது குலுங்கி நலங்க முனிந்திடு....

(கஞ்சன்வி டுஞ்சக டாக ரன்பட

வென்றுகு ருந்தினி லேறி மங்கையர்)..... திருப்புகழ் (வஞ்சனைமி).

இ. குறள் வடிவவென

(குறியவன் செப்பப் பட்ட எவர்க்கும் பெரியவன்)... திருப்புகழ் 431 (செறிதரும்).

ஈ. கடல் மங்க ஓரம்பு கை தொடுமீளி....

(பரவு பரவை கொல் பரவை வண அரி...).....திருப்புகழ் (குழலடவி).

உ. பிரமபுரந் தனிலும்....

சீகாழி = இந்திரன் தவமிருந்த தலம்.

(திரு வளரும் கழுமலமே கொச்சை

தேவேந்திரன்ஊர் அயன் ஊர் தெய்வத்

தரு வளரும் பொழில் புறவம் சிலம்பன் ஊர்

காழி தகு சண்பை ஒண்பா

உரு வளர் வெங்குரு புகலி ஓங்கு தராய்

தோணிபுரம்)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.73.2.

ஊ. குகன் என்பவர் மனதினிலும்

(குகனென்று மொழிந்துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென்

றருள்வாய்)... கந்தர் அனுபூதி 15.

தலைப்புச் சொற்கள்

சமயிகள் சமயம் சமணர் தமிழ் பெருமை மயில் வள்ளி மறவாமை திருமால் இந்திரன் குகன் துதி தத்துவம் சீகாழி

235

சீகாழி

தனதன தாந்ததான தனதன தாந்ததான
தனதன தாந்ததான தனதான

தினமணி சார்ங்கபாணி யெனமதிள் நீண்டு சால
தினகர னேய்ந்தமாளி கையிலாரஞ்
செழுமணி சேர்ந்தபீடி கையிலிசை வாய்ந்தபாடல்
வயிரியர் சேர்ந்துபாட இருபாலும்
இனவளை பூண்கையார்க வரியிட வேய்ந்துமாலை
புழுகுகில் சாந்து பூசி யரசாகி
இனிதிரு மாந்துவாழு மிருவினை நீண்டகாய
மொருபிடி சாம்பலாகி விடலாமோ
வனசர ரேங்கவான முகடுற வோங்கிஆசை
மயிலொடு பாங்கிமார்க ளருகாக
மயிலொடு மான்கள்தூழ வளவரி வேங்கையாகி
மலைமிசை தோன்றுமாய வடிவோனே
கனசமண் மூங்கர்கோடி கழுமிசை தூங்கநீறு
கருணைகொள் பாண்டிநாடு பெறவேதக்
கவிதரு காந்தபால கழுமல பூந்தராய
கவுணியர் வேந்ததேவர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தினமணி சார்ங்கபாணி என மதிள் நீண்டு சால
தினகரன் ஏய்ந்த மாளிகையில் ஆரம்

செழு மணி சேர்ந்த பீடிகையில் இசை வாய்ந்த பாடல்
வயிரியர் சேர்ந்து பாட இருபாலும்

இன வளை பூண் கையார் கவரி இட வேய்ந்து மாலை
புழுகு அகில் சாந்து பூசி அரசாகி

இனிது இறுமாந்து வாழும் இரு வினை நீண்ட காயம்
ஒரு பிடி சாம்பலாகி விடலாமோ

வனசரர் ஏங்க வான முகடு அற ஓங்கி ஆசை
மயிலொடு பாங்கிமார்கள் அருகாக

மயிலொடு மான்கள் சூழ வள வரி வேங்கையாகி
மலை மிசை தோன்று(ம்) மாய வடிவோனே

கன சமண் மூங்கர் கோடி கழு மிசை தூங்க நீறு
கருணை கொள் பாண்டி நாடு பெற வேத

கவி தரு காந்த பால கழுமல பூந்தராய்
கவுணியர் வேந்த தேவர் பெருமானே.

பத உரை

தினமணி = சூரியன். சார்ங்க பாணி = சாரங்கம் என்னும்
வில்லைக் கையில் ஏந்திய திருமால். என = என்று
சொல்லும்படியாக. மதிள் நீண்டு = மதில் நீளமுள்ளதாய். சால =
மிகுந்த. தினகரன் ஏய்ந்த = சூரியனுடைய ஒளி பொருந்திய.
மாளிகையில் = அரண்மனையில். ஆரம் = முத்தாலும்.

செழு மணி சேர்ந்த = அழகுள்ள இரத்தினத்தாலும்
அலங்கரிக்கப்பட்ட. பீடிகையில் = பீடத்தில் (அமர்ந்து). இசை
வாய்ந்த பாடல் = இசை பொருந்திய பாடல்களை. வயிரியர் =
பாணர்கள். சேர்ந்து பாட = ஒன்று கூடிப் பாடவும். இரு பாலும் =
இரண்டு பக்கங்களிலும்.

இன = ஒரே விதமான. வளை பூண் கையர் = வளையல்கள் அணிந்த கையை உடைய மாதர்கள். கவரி இட = கவரி வீச. வேய்ந்து மாலை = மாலைகளைச் சூடி. புழுகு = புனுகு சட்டம். அகில் சாந்து பூசி = அகில், சந்தனம் இவைகளைப் பூசிக் கொண்டு. அரசாகி = அரசு பதவியிலிருந்து.

இனிது இறுமாந்து = இன்ப மயமாய் மிக்க பெருமையுடன். வாழும் = வாழ்கின்ற. இரு வினை = இரு வினைகளுக்கு ஏதுவான. நீண்ட காயம் = ஈடான இந்தப் பெரிய உடல். ஒரு பிடி சாம்பலாகி = ஒரு கையளவு சாம்பலாகி. விடலாமோ = அழிந்து படலாமோ = அழிந்து போகலாமோ?

வனசரர் = காட்டில் திரியும் வேடர்கள். ஏங்க = அதிசயித்து ஆரவாரிக்க. வானம் முகடு உற = வானத்தின் உச்சியைத் தொடும்படி. ஓங்கி = வளர்ந்து. ஆசை மயிலொடு = (தான் ஆசையாக வார்த்த) மயிலும். பாங்கிமார்கள் = தோழிகளும். அருகாக = சமீபத்தில் இருக்க.

மயிலொடு மான்கள் = மயிலும் மான்களும். சூழ = சூழ. வளவரி = செழித்து உயர்ந்த. வேங்கையாகி = வேங்கை மரமாகி. மலை மிசை = (வள்ளி) மலை மேல். தோன்றும் = தோன்றிய. மாய வடிவோனே = மாய வடிவத்தனே.

கன சமண் மூங்கர் = பெருத்த சமண் ஊமையார்கள். கோடி = பலரும். கழு மிசை = கழுவின் மேல். தூங்க = தொங்க. நீறு கருணை கொள் = திருநீற்றைப் பெற்று உன் கருணைக்கு பாத்திரமான. பாண்டி நாடு பெற = பாண்டிய நாட்டில் பரவ. வேத = வேதப் பொருள் கொண்ட.

கவி தரு = (சம்பந்தராக வந்து) தேவாரப் பாடல்களை அருளிய.
காந்த = ஒளிகொள் மேனியனே. பால = குழந்தையே. கழுமல
பூந்தராய் = கழுமலம், பூந்தராய் என்னும் பெயர்கள் கொண்ட
சீகாழிப் பதியனே. கவுணியர் = கவுணிய குலத்தின். வேந்த =
அரசே. தேவர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

தூரியன், திருமால் என்னு சொல்லும்படி ஒளி மிகுந்த மதில்களை உடைய
மாளிகையில் முத்தாலும், இரத்தினத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட. பீடிகையில்
அமர்ந்து, பாணர்கள் இரு பக்கங்களிலும், அமர்ந்து இசை முழங்கவும்,
மாதர்கள் கவரி வீசவும், வாசனைப் பொருட்களை அணிந்து பெருமையுடன்
வாழ்கின்ற, வினைக்கு ஏதுவான இவ்வுடல் எரிந்து சாம்பலாக, நான் அழிந்து
படலாமோ.

வேடர்கள் திகைக்க வள்ளி மலையில் வேங்கை மரமாகிய மாய
வடிவத்தனே. சமணர்கள் கழுவில் ஏறவும், பாண்டிய நாட்டில் வேதப் பொருள்
பரவவும், சம்பந்தராக வந்து தேவாரப் பாடல்களை அருளியவனே. கழுமலம்,
பூந்தராய் என்னும் பெயர்களைக் கொண்ட சீகாழியில் வீற்றிருப்பவனே.
கவுணிய குலத்தவனே. தேவர் பெருமானே. உடல் அழிந்து நான் சாம்பலாகி
விடலாமோ?

தலைப்புச் சொற்கள்

பாணர் பாவலர் நிலையாமை வள்ளி மாயை வேதம் திருநீறு சமணர்கள் சம்பந்தர்
கழுமலம் பூந்தராய் கவுணியர் சீகாழி

236

சீகாழி

தானாதன தானன தானன
தானாதன தானன தானன
தானாதன தானன தானன தந்ததான

பூமாதூர மேயணி மான்மறை
வாய்நாலுடை யோன்மலி வானவர்
கோமான்முநி வோர்முதல் யாருமி யம்புவேதம்
பூராயம தாய்மொழி நூல்களும்
ஆராய்வ திலாதட லாகரர்
போரால்மறை வாயுறு பீதியின் வந்துகூடி
நீமாறரு ளாயென ஈசனை
பாமாலைக ளால்தொழு தேதிரு
நீறார்தரு மேனிய தேனியல் கொன்றையோடு
நீரேர்தரு சானவி மாமதி
காகோதர மாதுளை கூவிள
நேரோடம் விளாமுத லார்சடை யெம்பிரானே
போமாறினி வேறெது வோதென
வேயாரரு ளாலவ ரீதரு
போர்வேலவ நீலக லாவியி வர்ந்துநீடு
பூலோகமொ டேயறு லோகமு
நேரோர்நொடி யேவரு வோய்சுர
சேனாபதி யாயவ னேயுனை யன்பினோடுங்
காமாவறு சோம ஸமானன
தாமாமண மார்தரு நீபசு
தாமாவென வேதுதி யாதுழல் வஞ்சனெனைக்
காவாயடி நாளசு ரேசரை
யேசாடிய கூர்வடி வேலவ
காரார்தரு காழியின் மேவிய தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

பூ மாது உரமே அணி மால் மறை
வாய் நாலு உடையோன் மலி வானவர்

கோமான் முநிவோர் முதல் யாரும் இயம்பு(ம்) வேதம்

பூராயமதாய் மொழி நூல்களும்
ஆராய்வது இலாத அடல் அசுரர்
போரால் மறைவாய் உறு பீதியின் வந்து கூடி

நீ மாறு அருளாய் என ஈசனை
பா மாலைகளால் தொழுதே திரு
நீறு ஆர் தரு மேனிய தேன் இயல் கொன்றையோடு

நீரேர் தரு சானவி மா மதி
காகோதர மாதுளை கூவிளை
நேரோடம் விளா முதலார் சடை எம்பெருமானே

போமாறு இனி வேறு ஏது ஒது எனவே
ஆர் அருளால் அவர் ஈதரு
போர் வேலவ நீல கலாவி இவர்ந்து நீடு

பூ லோகமொடு அறு லோகமும்
நேர் ஓர் நொடியே வருவோய் சுர
சேனாபதியாயவனே உன்னை அன்பினோடும்

காமா அறு சோம சம ஆனன
தாமா மணமார் தரு நீப
சுதாமா எனவே துதியாது உழல் வஞ்சனேனை

காவாய் அடி நாள் அசுரேசரையே
சாடிய கூர் வடி வேலவ
கார் ஆர் தரு காழியில் மேவிய தம்பிரானே.

பத உரை

பூ மாது = தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியை. உரமே அணி
= மார்பிடத்தே வைத்துள்ள. மான்(ல்) = திருமாலும். மறை வாய்
நாலு உடையோன் = வேதம் ஓதும் நான்கு வாய்களை உடைய
பிரமனும். மலிவான = கூட்டமான. வானவர் கோமான் =
தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனும். முநிவோர் =
முனிவர்களும். முதல் யாரும் = முதலான யாவரும். இயம்பும் =
புகழ்ந்து சொல்லும். வேதம் = வேதப் பொருளை.

பூராயமதாய் மொழி = ஆராய்ந்து கூறும். நூல்களும் = நூல்களில்.
ஆராய்வது இலாத = ஆராய்ச்சி செய்யாத. அடல் அசுரர் =
வலிமை வாய்ந்த அசுரர்கள். போரால் = போருக்கு. மறைவாய் =
மறைந்து. உறு பீதியின் = தாம் கொண்ட பயத்தின் காரணமாக.
வந்து கூடி = வந்து ஒன்று கூடி.

நீ மாறு = அப் பகைவர்களை அழிக்க வல்ல ஒருவனை நீ.
அருளாய் என = தந்து அருள வேண்டும் என்று. ஈசனை =
சிவபெருமானை. பாமாலைகளால் தொழுதே = பாமாலைகள் பாடித்
தொழுது. திரு நீறு ஆர் தரு = திரு நீறு விளங்கும். மேனிய =
மேனியனே. தேன் இயல் = தேன் பொதியும். கொன்றையோடு =
கொன்றைப் பூவுடன்.

நீர் ஏர் தரு = நீர் அழகுடன் ததும்பும். சானவி = கங்கையையும்.
மா மதி = சிறந்த நிலவையும். காகோதர(ம்) = பாம்பையும்.
மாதுளை = மாதுளம் பூ. கூ விளை = வில்வம். நேரோடம் =
நாவல் இலை. விளா = விளா இலை. முதல் ஆர் சடை =
முதலியவை நிறைந்துள்ள சடையை உடைய. எம்பெருமானே =
எம்பெருமானே.

போ மாறு = (எங்களுக்கு உய்ந்து) போகும் வழி. இனி வேறு ஏது
என = (உன்னை) ஒழிய இனி வேறு எது உள்ளது. ஒது எனவே =
சொல்லி அருள்வாய் என்று முறையிடவே. ஆர் = நிறைந்த.
அருளால் = கருணையால். அவர் = அந்த சிவபெருமான். ஈ தரு =
தந்தருளிய. போர் வேலவ = போர் செய்ய வல்ல வேலவனே. நீல
கலாவி இவர்ந்து = நீலத் தோகை மயிலில் ஏறி. நீடு = நீண்ட.

பூலோகமோடு = இந்தப் பூலோகத்துடன். அறு லோகமும் = பாக்கி
உள்ள அறு லோகங்களையும். நேர் = நேராக. ஓர் நொடியே = ஒரே
நொடிப் பொழுதில். வருவோய் = சுற்றி வந்தவனே. சுர
சேனாபதியாயவனே = தேவர்களின் சேனாதிபதியானவனே. உனை
அன்பினோடும் = உன்னை அன்பினால்.

காமா = மன்மத அழகு உடையவனே. அறு சோம = ஆறு பூரணச்
சந்திரருக்கு. சம ஆனன = சமம் ஆன திரு முகங்களைக்
கொண்டவனே. தாமா மணமார் தரு நீப = மணம் நிறைந்து வீசும்
கடப்ப மாலை அணிந்தவனே. சுதாமா = நல்ல ஒளியை
உடையவனே. எனவே துதியாது = என்று கூறி உன்னைத்
துதிக்காமல். உழல் = திரிகின்ற. வஞ்சனேனை = வஞ்சகம்
பொருந்திய என்னை.

காவா = காத்தருள்க. அடி நாள் = முன்பு. அசுரேசரை = அசுரர்
முதலானவர்களை. சாடிய = அழித்த. கூர் வடி வேலவ = மிகக்
கூரிய வேலாயுதத்தை உடையவனே. கார் ஆர் தரு = மேகங்கள்
நிறைந்துள்ள. காழியில் மேவிய = சீகாழியில் வீற்றிருக்கும்.
தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

இலக்குமியை மார்பில் வைத்துள்ள திருமாலும், வேதங்களை ஓதும் பிரமனும், தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனும், முனிவர்களும், நல்ல நூல்களை ஆராய்ந்து கற்காத அசுரர்களுக்குப் பயந்து, பகைவர்களிடமிருந்து உய்ய எங்களுக்கு வேறு வழி இல்லை, அசுரர்களை அழிக்க வல்ல ஒருவனை நீங்கள் அளிக்க வேண்டும் என்று கங்கை, நிலவு, பாம்பு, வில்வம், விளா முதலியவற்றை அணிந்த சடையை உடைய சிவ பெருமானிடம் முறை இட, அவர் தந்தருளிய வேலவனே.

நீல மயிலின் மேல் ஏறி, ஏழு உலகங்களையும் சுற்றி வந்தவனே. தேவர்கள் சேனாபதியே. அழகனே. மணம் வீரும் கடப்ப மாலை அணிந்தவனே, என்று உன்னைத் துதியாமல் திரிகின்ற வஞ்சகனாகிய என்னைக் காத்தருள்க. வேலாயுதத்தைக் கையில் ஏந்தியவனே. சீகாழியில் வீற்றிருக்கும் தம்பிரானே. இந்த வஞ்சகனைக் காத்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இந்தப் பாடலில் கந்த புராணச் சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

அ. அவர் ஈதரு போர் வேலவ...

(எப்படைக்கும் நாயகமாவதொரு தனிச் சுடர் வேல் நல்கியே மதலைகக் கொடுத்தான்)...கந்த புராணம் 1.18.38.
(இருண்ட கண்டர் தந்த அயில் வேலா)...திருப்புகழ் (கனங்கள்).

ஆ. பூமாதூரமே அணி....

(திரு மரு மார்பில் அவனும் திகழ் தரு மா மலரோனும்)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.68.9.

இ. சானவி மா மதி...

சானவி = கங்கை. சன்னு முனிவரிடத்தினின்று தோன்றியவள்.

ஈ. பூலோகமொடு அறு லோகமும்...

பூலோகம், புவ லோகம், சுவர்க்க லோகம், மக லோகம், தவ லோகம், சன லோகம், சத்திய லோகம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

திருமால் பிரமன் இந்திரன் முனிவர் அசுரர் வேல் சிவன் அருள் சேனாபதி துதி கந்த புராணம் சீகாழி வேடம் மயில் மதன்

237

சேலம்

சுகவனேசுவர் திருக்கோயில் சுகவன சுப்பிரமணியரை தரிசித்து பாடிய பாடல்

தனதன தானத் தனதன தானத்
தனதன தானத் தனதான

பரிவுறு நாரற் றழல்மதி வீச்சு	
சிலைபொரு காலுற்	றதனாலே
பனிபடு சோலைக் குயிலது கூவக்	
குழல்தனி யோசைத்	தரலாலே
மருவியல் மாதுக் கிருகயல் சோரத்	
தனிமிக வாடித்	தளராதே
மனமுற வாழத் திருமணி மார்பத்	
தருள்முரு காவற்	றணைவாயே
கிரிதனில் வேல்விட் டிருதொளை யாகத்	
தொடுகும ராமுத்	தமிழோனே
கிளரொளி நாதர்க் கொருமக னாகித்	
திருவளர் சேலத்	தமர்வோனே
பொருகிரி தூரக் கிளையது மாளத்	
தனிமயி லேறித்	திரிவோனே
புகர்முக வேழக் கணபதி யாருக்	
கிளையவி நோதப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பரிவு உறு நார் அற்று அழல் மதி வீச்சு
சிலை பொரு கால் உற்று அதனாலே

பனி படு சோலை குயில் அது கூவ
குழல் தனி ஓசை தரலாலே

மருவு இயல் மாதுக்கு இரு கயல் சோர
தனி மிக வாடி தளராதே

மனம் உற வாழ் திரு மணி மார்பத்து
அருள் முருகா உற்று அணைவாயே

கிரி தனில் வேல் விட்டு இரு தொளை ஆக
தொடு குமரா முத்தமிழோனே

கிளர் ஒளி நாதர்க்கு ஒரு மகனாகி
திரு வளர் சேலத்து அமர்வோனே

பொரு கிரி தூர கிளை அது மாள
தனி மயில் ஏறி திரிவோனே

புகர் முக வேழ கணபதியாருக்கு
இளைய விநோத பெருமானே.

பத உரை

பரிவு உறு = இரக்கம் கொண்ட. நார் = அன்பு. அற்று = சற்றும்
இல்லாமல். அழல் மதி = நெருப்பை நிலவு. வீச = வீசுவதாலும்.
சிலை = (பொதிய) மலையினின்றும். பொரு = பொருந்தி வரும்.
கால் = தென்றல் காற்று. உற்றதனாலே = மேலே படுவதாலும்.

பனிபடு = குளிர்ச்சியுள்ள. சோலைக் குயில் அது = சோலையில்
குயில் கூவுவதாலும். குழல் = புல்லாங்குழலின். தனி ஓசை =
ஒப்பற்ற இன்னிசையை. தரலாலே = தருவதாலும்.

மருவு இயல் மாதுக்கு = பொருந்திய தன்மையில் உள்ள இந்தப்
பெண்ணின். இரு கயல் = இரண்டு கயல் மீன் போன்ற கண்களும்.

சோர = சோர்வு அடையும்படி. தனி = தனியே கிடந்து. மிக வாடி = மிகவும் வாட்டமுற்று. தளராதே = தளர்ச்சி உறாமல்.

மனம் உற = மனம் ஒருமைப்பட்டு. வாழ = வாழும் பொருட்டு. திரு மணி மார்பத்து = (உனது) அழகிய இரத்தின மாலை அணிந்த மார்பில். அருள் முருகா = அருள் மூர்த்தியாகிய முருகனே. உற்று = நீ வந்து. அணைவாயே = அணைந்து அருள்வாயாக.

கிரிதனில் = கிரவுஞ்ச மலை மீது. வேல் விட்டு = வேலயுதத்தைச் செலுத்தி. இரு = பெரிய. தொளையாக = தொளைபடும்படி. தொடு குமரா = செலுத்திய குமரனே. முத்தமிழோனே = முத்தமிழ்ப் பெருமானே.

கிளர் ஒளி = பேரொளிச் சொருபனாகிய. நாதர்க்கு = தேவனாகிய சிவ பெருமானுக்கு. ஒரு = ஒப்பற்ற. மகனாகி = பிள்ளையாகி. திரு வளர் = செல்வம் பெருகி ஒங்கும். சேலத்து அமர்வோனே = சேலத்தில் வீற்றிருப்பவனே.

பொரு கிரி = போருக்கு எழுந்த எழு கிரியும். தூரக் கிளை அது = தூரனும் அவனுடைய சுற்றத்தாரும். மாள = இறக்க. தனி மயில் ஏறி = ஒப்பற்ற மயிலின் மேல் ஏறி. திரிவோனே = (உலகை) வலம் வந்தவனே.

புகர் முக = புள்ளியை உடைய முகத்தைக் கொண்ட. கணபதியாருக்கு = விநாயகப் பெருமானுக்கு. இளைய பெருமானே = தம்பியே. விநோதப் பெருமானே = அற்புதப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

அன்பு சற்றும் இல்லாமல் நிலவு நெருப்பை வீசுவதாலும், தென்றல் காற்று மேலே படுவதாலும், சோலையில் குயில்கள் கூவுதலாலும், குழல் இன்னிசையைத் தருவதாலும், தனிமையில் இருக்கும் இந்தப் பெண்ணின் கயல் மீன் போன்ற கண்கள் சோர்ந்து வாட்டம் உறாமல், அவள் நிம்மதியாக வாழும் பொருட்டு, முருகா, நீ வந்து, அவளை அணைந்தருள்வாயாக.

கிரௌஞ்ச மலை மீது வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி, அதைத் தொளை பட்டு அழியும்படிச் செய்த குமரனே. முத்தமிழ்ப் பெருமானே. பேரொளி வடிவான சிவபெருமானுக்கு ஒப்பற்ற பிள்ளையாகி, செல்வம் பெருகி ஓங்கும் சேலத்தில் வீற்றிருப்பவனே. ஏழு கிரியும், தூரனும் அவன் சுற்றமும் இறக்க, மயில் மேல் ஏறி உலகை வலம் வந்தவனே. கணபதிக்குத் தம்பியே. அற்புதப் பெருமானே. காம நோயால் வாடும் இந்தப் பெண்ணை அணைந்தருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நிலவு, தென்றல், குயில், குழல், இவை விரத தாபம் கொண்டவர்களுக்கு வேதனை தருவன. தெரிவினில் நடவா என்ற திருப்புகழைப் பார்க்கவும்.

ஆ. தனி மயில் ஏறித் திரிவோனே...

(திருத்தி விட்டொரு நொடியினில் வலம் வரு மயில் வீரா)...திருப்புகழ் (தொடத்து).

தலைப்புச் சொற்கள்

அகப்பொருள் வேல் முத்தமிழ் சிவன் சேலம் சதுஸ்ரம் மயில் தூரன் கணபதி

238

சோமநாதன் மடம்
(புத்தூர் அருகில் உள்ளது)

தனதனன தான தான தனதனன தான தான
தனதனன தான தான

தனதான

ஒருவழிப டாது மாயை யிருவினைவி டாது நாளு	
முழலுமநு ராக மோக	அநுபோகம்
உடலுமுயிர் தானு மாய் னுணர்விலொரு காலி ராத	
வுளமுநெகிழ் வாகு மாறு	அடியேனுக்
கிரவுபகல் போன ஞான பரமசிவ யோக தீர	
மெனமொழியும் வீசு பாச	கனகோப
எம்படரை மோது மோன வுரையிலுப தேச வாளை	
யெனதுபகை தீர நீயும்	அருள்வாயே
அரிவையொரு பாக மான அருணகிரி நாதர் பூசை	
அடைவுதவ றாது பேணும்	அறிவாளன்
அமணர்குல கால னாகும் அரியதவ ராஜ ராஜன்	
அவனிபுகழ் சோமநாதன்	மடமேவும்
முருகபொரு தூரர் சேனை முறியவட மேரு வீழ	
முகரசல ராசி வேக	முனிவோனே
மொழியுமடி யார்கள் கோடி குறைகருதி னாலும் வேறு	
முனியஅறி யாத தேவர்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஒரு வழி படாது மாயை இரு வினை விடாது நாளு(ம்)
உழலும் அநுராக மோக அநுபோகம்

உடலும் உயிர் தானுமாய் உணர்வில் ஒரு கால் இராத
உளமும் நெகிழ்வு ஆகமாறு அடியேனுக்கு

இரவு பகல் போன ஞான பரமசிவ யோக தீரம்
என மொழியும் வீசு பாச கன கோப

எம படரை மோது(ம்) மோன உரையில் உபதேச வாளை
எனது பகை தீர நீயும் அருள்வாயே

அரிவை ஒரு பாகமான அருணகிரி நாதர் பூசை
அடைவு தவறாது பேணும் அறிவாளன்

அமணர் குல காலன் ஆகும் அரிய தவ ராஜராஜன்
அவனி புகழ் சோமநாதன் மடம் மேவும்

முருக பொரு தூரர் சேனை முறிய வட மேரு வீழ்
முகர(ம்) சல ராசி வேக முனிவோனே

மொழியும் அடியார்கள் கோடி குறை கருதினாலும் வேறு
முனிய அறியாத தேவர் பெருமானே.

பத உரை

ஒருவழி படாது = ஒரு வழியில் நிலைத்து நிற்க முடியாமல்.
மாயை இருவினை = மாயைகளும் இரண்டு வினைகளும். விடாது
= என்னை விடாமல். நாளும் உழலும் = தினந்தோறும் அலைச்சல்
தருகின்ற. அநுராக மோகம் = காம லீலை மோக. அநுபோகம் =
அனுபவத்தில் பட்டு.

உடலும் உயிர் தானுமாய் - உடலும் உயிரும் எண்ணமதாய்.
உணர்வில் ஒரு கால் இராத = (உன்) உணர்ச்சியில் ஒரு போதும்

இல்லாத. உளமும் நெகிழ்வு ஆகுமாறு = என் உள்ளமும் நெகிழ்ந்து கசியும்படி. அடியேனுக்கு = அடியேனுக்கு.

இரவு பகல் போன = இரவும் பகலும் கடந்த. ஞான பரம சிவ யோகம் = பரம சிவ ஞான யோகமே. தீரம் என மொழியும் = தைரியத்தைத் தருவது என்று மொழிந்து காட்டுவதும். வீசு பாச = வீசப்படும் பாசக் கயிற்றைக் கொண்ட. கன கோப = மிகக் கோபங் கொண்ட.

எம படரை = எம தூதர்களை. மோதும் = மோதி வெருட்டத் தக்க. மோன உரையில் = மௌன நிலையை. உபதேச வாளை = உபதேசம் என்கின்ற வாளை. எனது பகை தீர = எனது உட்பகை, புறப்பகை யாவும் ஒழிந்து போக. நீயும் அருள்வாயே = தயை கூர்ந்து அருள் புரிய வேண்டும்.

அரிவை ஒரு பாகமான = உமா தேவியை ஒரு பாகத்தில் உள்ள. அருணகிரி நாதர் = அருணசால மூர்த்தியின். பூசை அடைவு = பூசை முறைகளை. தவறாது பேணும் = ஒழுங்கு தவறாமல் போற்றுகின்ற. அறிவாளன் = அறிவாளியும்.

அமணர் குல காலனாகும் = சமணர் குலத்துக்கு ஒரு யமனாகத் தோன்றியவரும். அரிய தவ ராஜராஜன் = அருமையான தவ அரசனும். அவனி புகழ் = உலகம் புகழும். சோமநாதன் மடம் மேவும் = சோமநாதன் மடத்தில் வீற்றிருக்கும்.

முருக = முருகனே. பொரு சுரர் சேனை = சண்டை செய்கின்ற சூராதிகளின் சேனை. முறிய = முறி பட்டு அழியவும். வட மேரு விழி = வடக்கில் உள்ள மேரு மலை பொடிபட்டு விழவும். முகரம்

= பேரொலி செய்யும். சலராசி வேக = கடல் வெந்து வற்றவும்.
முனிவேனே = கோபித்தவனே.

மொழியும் = உன்னைத் துதிக்கும். அடியார்கள் = அடியவர்களின்.
கோடி குறை = கோடிக்கணக்கான குறைகளை. கருதினாலும் =
கருதி உன்னிடம் முறையிட்டாலும். வேறு = அவர்களின்
எண்ணத்துக்கு மாறாக. முனிய அறியாத = அவர்கள் மேல்
கோபிப்பதை அறியாத. தேவர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

ஒரு வழியில் நிற்க முடியாமல் மாயைகளும் இரு வினைகளும் என்னை விடாமல், காம
போகத்தில் ஈடுபட்டு, என் உடல் உயிரைப் பற்றிய சிந்தையே உள்ளவனாக, நீ உள்ளாய்
என்னும் உணர்ச்சியே ஒரு போதும் இல்லதவனாய், நான் அலைச்சல் உறுகின்றேன்.
ஆதலால் என் உள்ளம் நெகிழ்ந்து கசியும்படி, இரவு பகல் கடந்த ஞான யோகத்தைக்
காட்டி, யம தூதர்களை வெருட்டத் தக்கதான மௌன ஞான உபதேசத்தைத் தந்தருளி
உட்பகை, புறப்பகை யாவும் ஒழிந்து பட அருள் புரிய வேண்டும்.

அருணாசல மூர்த்தியின் பூசை முறைகளைத் தவறாமல் போற்றும் அறிவாளியும், சமண
குலத்துக்கு ஒரு யமன் போன்றவனாகத் தோன்றும் முருகனே. அடியார்கள் குறைகளைத்
தீர்க்கும் பெருமானே. மௌன உபதேச வாளை எனக்குக் கொடுத்து அருள்வாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஒருவழிதாது மாயை...

(பொய்ம் மாயப்பெருங்கடலில் புலம்பாநின்ற

புண்ணியங்காள், தீவினைகாள், திருவே நீங்கள்

இம்மாயப்பெருங்கடலை அரித்துத் தின்பீர்)....திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை6-27-1.

ஆ. எம்படரை மோது மோன....

(எனது மனசிற் பரம சுக மவுன கட்கமதை

யமன்முடி துணிக்க விதியா வைத்த பூபதியும்)---வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு 18.

இ. அவனிபுகழ் சோமநாதன் மடமேவும்....

புத்தூரில் உள்ள சிவாலயத்தில் காணும் சாசனம் ஒன்று சோமநாத ஜீயருக்கு

இக்கோயில் உரிமையானது என்ற சாசனம் உள்ளது. இவர் அண்ணாமலையாரைத் தவறாது பூசித்து வந்ததோடு, தமக்கு உரிய கோயிலில் முருகனையும் வழிபட்டு வந்தார் (வ.சு. செங்கல்வராயன்).

239

சோமீச்சுரம்

கும்பகோணம் வியாழச் சோமேஸ்வரர் கோயிலில் உள்ள ஆறுமுகன் போளூர் அருகில் உள்ள சோமேசர் கோயிலே அருணகிரியார் பாடிய தலம் என க்ருத இடமிருக்கிறது எனபது வலயப்பட்டி கிருஷ்ணன் கருத்து

தனனதன தனனதன தானான தானதன
தனனதன தனனதன தானான தானதன
தனனதன தனனதன தானான தானதன தனதான

இரவினிடெ துயிலுகினும் யாரோடு பேசுகினும்
இளமையுமு னழகுபுனை யீராறு தோள்நிரையும்
இருபதமு மறுமுகமும் யானோத ஞானமதை யருள்வாயே

உரியதவ நெறியில்நம நாராய ணாயவென
ஒருமதலை மொழியளவி லோராத கோபமுட
னுனதிறைவ னெதனிலுள னோதாய டாவெனுமு னுறுதூணில்

உரமுடைய அரிவடிவ தாய்மோதி வீழ்விரல்
உகிர்புதைய இரணியனை மார்பீறி வாகைபுனை
உவண்பதி நெடியவனும் வேதாவும் நான்மறையு முயர்வாக

வாரிளிக ளிசைமுரல வாகான தோகையிள
மயிலிடைமில் நடனமிட ஆகாச மூடுருவ
வளர்கமுகின் விரிகுலைகள் பூணார மாகியிட மதில்தூழும்

மருதரசர் படைவிடுதி வீடாக நாடிமிக
மழவிடையின் மிசையிவரு சோமீசர் கோயில்தனில்
மகிழ்வுபெற வுறைமுருக னேபேணு வானவர்கள் பெருமானே.

இரவின் இடை துயில் உகினும் யாரோடு பேசுகினும்
இளமையும் உன் அழகு புனை ஈராறு தோள் நிரையும்
இரு பதமும் அறு முகமும் யான் ஓத ஞானம் அதை அருள்வாயே

உரிய தவ நெறியில் நம நாராயணாய என
ஒரு மதலை மொழிய அளவில் ஓராத கோபமுடன்
உனது இறைவன் எதனில் உளன் ஓதாயடா எனு முன் உறு தூணில்

உரமுடைய அரி வடிவதாய் மோதி வீழ விரல்
உகிர் புதைய இரணியனை மார் பீறி வாகை புனை
உவண பதி நெடியவனும் வேதாவும் நான் மறையும் உயர்வாக

வாரி அளிகள் இசை முரல வாகு ஆன தோகை இள
மயில் இடையில் நடனம் இட ஆகாசம் ஊடுருவ
வளர் கமுகின் விரி குலைகள் பூண் ஆரமாகியிட மதில் தூழும்

மருத அரசர் படை விடுதி வீடாக நாடி மிக
மழம் விடையின் மிசையி(ல்) வரு (ம்) சோமீசர் கோயில் தனில்
மகிழ்வு பெற உறை முருகனே பேணு வானவர்கள் பெருமானே..,

பதவுரை

இரவின் இடை துயில் உகினும் - கண் இமை கொட்டுதல் இன்றி
இரவில் உறங்கினாலும்,
யாரோடு பேசுகினும் - எவருடன் பேசினாலும்,
இளமையும் உன் அழகு புனை ஈராறு தோள் நிரையும்-
இளமையும் அழகும் பூண்டுள்ள உனது பன்னிரண்டு தோள்
வரிசையைகளையும்,

இரு பதமும் அறு முகமும் - இரண்டு திருவடிகளையும், ஆறு
முகங்களையும்
யான் ஓத ஞானம் அதை அருள்வாயே - நான் ஓதும்படியான
ஞானத்தைத் தந்து அருள்வாயாக.
உரிய தவ நெறியில் - சரியான தவ நெறியிலிருந்து
நம நாராயணாய என - நமோ நாராயணாய என்று
ஒரு மதலை மொழிய அளவில்- ஒப்பற்ற குழந்தையாகிய
(பிரகலாதன்) சொன்னதும்
ஓராத கோபமுடன் - அறிவில்லாத கோபத்துடன்,
உனது இறைவன் எதனில் உளன் ஓதாயடா எனு முன் - உன்
கடவுள் எங்கு இருக்கிறான் சொல்லடா என்று கேட்டு முடியும்
முன்னே,
உறு தூணில் உரமுடைய அரி வடிவதாய் - அங்கிருந்த தூணில்
வலிமை உள்ள சிங்கத்தின் உருவமாய் வந்து,
மோதி வீழ இரணியனை மார்பீறி- இரணியன் மேல் மோதி
அவனை வீழச் செய்து
விரல் உகிர் புதைய - நகங்கள் பதிய மார்பைக் கிழித்துப் பிளந்து,
வாகை புனை - வெற்றிக் கொடி ஏற்றினவரும்
உவண பதி நெடியவனும் - கருடனுக்குத் தலைவருமான நெடிய
திருமாலும் (மகாபலிக்காக வளர்ந்தவனும்),
வேதாவும்- பிரமனும்
நான் மறையும் உயர்வாக - நான்கு வேதங்களும் மேன்மை
பெறும்படியாக,
வாரி அளிகள் இசை முரல - ரேகைகள் உள்ள வண்டுகள் இசை
எழுப்ப,

வாகு ஆன தோகை இள மயில் - அழகுள்ள தோகையை உடைய
இள மயில்

இடையில் நடனம் இட - நடுவில் நடனம் செய்ய,
ஆகாசம் ஊடுருவ - ஆகாயம் வரை ஊடுருவிச் செல்லும்
அளவுக்கு

வளர் - வளர்ந்துள்ள

கமுகின் விரி குலைகள் - கமுக மரங்களின் விரிந்த குலைகள்
பூண் ஆரமாகியிட - பூணுதற்குரிய ஹாரம் போல ஆபரணமாக
விளங்க,

மதில் தூழும் - மதில்கள் தூழ்ந்ததும்

மருத அரசர் படை விடுதி வீடாக - மருத நிலத்து மன்னர்கள்
பாசறையிடத்துக்குத் தக்க தலமாகவும் அமைந்த
நாடி மிக மழம் விடையின் மிசையி(ல்) வரு(ம்)- மிகவும் விரும்பி

இளமை வாய்ந்த ரிஷப வாகனத்தின் மேல் வருகின்ற
சோமீசர் கோயில் தனில் - சோமீசர் என்ற நாமம் படைத்த சிவபிரான்
சோமீச்சுரம் என்னும் பதியில்

மகிழ்வு பெற உறை முருகனே - மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருக்கும்
முருகனே,

பேணு வானவர்கள் பெருமானே. - விரும்பி நிற்கும் தேவர்கள்
பெருமானே.

படைவிடுதி இந்த பாடலில் குறிப்பிட்டிருப்பது சேயாற்றங்கரையில் நவிரம் என்னும்
மலையில் காரியாண்டிக் கடவுள் கோயில் சேனைகளால் சூழப்பட்டிருந்ததைக் குறிக்கும். -
வலயப்பட்டி கிருஷ்ணன்

சுருக்கவுரை

ரேகைகள் உள்ள வண்டுகள் இசை எழுப்ப நிஷப அழகுள்ள தோகையை உடைய இள மயில் நடனம் செய்ய ஆகாயம் வரை ஊடுருவிச் செல்லும் அளவுக்கு வளர்ந்துள்ள கமுக மரங்களின் விரிந்த குலைகள் பூணுதற்குரிய ஹாரம் போல ஆபரணமாக விளங்கும்படியும், நிஷப வாகனத்தின் மேல் வருகின்ற சோமீசர் என்ற நாமம் படைத்த சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் மருதநிலத்து மன்னர்கள் பாசறையிடத்துக்குத் தக்க தலமாகவும் அமைந்த சோமீச்சுரம் என்னும் பதியில் மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருக்கும் முருகனே, சரியான தவ நெறியிலிருந்து நமோ நாராயணாய என்று ஒப்பற்ற குழந்தையாகிய(பிரகலாதன்) சொன்னதும் அறிவில்லாத கோபத்துடன் உன் கடவுள் எங்கு இருக்கிறான் சொல்லடா என்று கேட்டு முடியும் முன்னே, அங்கிருந்த தூணில் வலிமை உள்ள சிங்கத்தின் உருவமாய் வந்து இரணியன் மேல் மோதி அவனை வீழச் செய்து நகங்கள் பதிய மார்பைக் கிழித்துப் பிளந்து வெற்றிக் கொடி ஏற்றினவரும் கருடனுக்குத் தலைவருமான நெடியதிருமாலும் பிரமனும் நான்கு வேதங்களும் மேன்மை பெறும்படியாக வீற்றிருப்பவனே, கண் இமை கொட்டுதல் இன்றி இரவில் உறங்கினாலும், எவருடன் பேசினாலும் இளமையும் அழகும் பூண்டுள்ள உனது பன்னிரண்டு தோள் வரிசையைகளையும், இரண்டு திருவடிகளையும், ஆறு முகங்களையும் நான் ஓதும்படியான ஞானத்தைத் தந்து அருள்வாயாக.

240

தனிச்சயம்
சோழவந்தான் அருகில்

தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்

தனதான

உரைத்த சம்பரம வடிவு திரங்கிக்

கறுத்த குஞ்சியும் வெளிறிய பஞ்சொத்
தொலித்தி டுஞ்செவி செவிடுற வொண்கட்

குருடாகி

உரத்த வெண்பலு நழுவிம தங்கெட்

டிரைத்து கிண்கிணை னிருமலெ ழூந்திட்
டுளைப்பு டன்தலை கிறுகிறெ னும்பித்

தமுமேல்கொண்

டரத்த மின்றிய புழுவினும் விஞ்சிப்

பழுத்து ளஞ்செயல் வசனம் வரம்பற்
றடத்த பெண்டிரு மெதிர்வர நிந்தித்

தனைவோரும்

அசுத்த னென்றிட வுணர்வது குன்றித்

துடிப்ப துஞ்சிறி துளதில தென்கைக்
கவத்தை வந்துயி ரலமரு மன்றைக்

கருள்வாயே

திரித்தி ரிந்திரி ரிரிரி ரின்றிட்

டுடுட்டு டுண்டுடு டுடுடுடு டுண்டுட்
டிகுட்டி குண்டிகு டிகுடிகு டிண்டுட்

டிகுதீதோ

திமித்தி மிந்திமி திமிதிமி யென்றிட்

டிடக்கை துந்துமி முரசு முழங்கச்
செருக் களந்தனில் நிருதுர் தயங்கச்

சிலபேய்கள்

தரித்து மண்டையி லுதிர மருந்தத்

திரட்ப ருந்துகள் குடர்கள் பிடுங்கத்
தருக்கு சம்புகள் நிணமது சிந்தப்

பொருமவேலா

தடச்சி கண்டியில் வயலிய லன்பைப்

படத்த நெஞ்சினி லியல்செறி கொங்கிற்
றனிச்ச யந்தனி லினிதுறை கந்தப்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

உரைத்த சம்பரம வடிவு திரங்கி

கறுத்த குஞ்சியும் வெளிறிய பஞ்சு ஒத்து
ஒலித்திடும் செவி செவிடு உற ஒள் கண் குருடாகி

உரத்த வெண் ப(ல்)லும் நழுவி மதம் கெட்டு
இரைத்து கிண் கிண் என இருமல் எழுந்திட்டு
உளைப்புடன் தலை கிறு கிறு எனும் பித்தமும் மேல் கொண்டு

இரத்தம் இன்றிய புழுவினும் விஞ்சி
பழுத்து உளம் செயல் வசனம் வரம்பு அற்று
அடுத்த பெண்டிரும் எதிர் வர நிந்தித்து அனைவோரும்

அசுத்தன் என்றிட உணர்வு அது குன்றி
துடிப்பதும் சிறிது உளது இலது என்கைக்கு
அவத்தை வந்து உயிர் அலமரும் அன்றைக்கு அருள்வாயே

திரித்தி.....என்று இட்டு
இடக்கை துந்துமி முரசு முழங்க
செரு களந்தனில் நிருதர் தயங்க சில பேய்கள்

தரித்து மண்டையில் உதிரம் அருந்த
திரள் பருந்துகள் குடர்கள் பிடுங்க
தருக்கு சம்புகள் நிணம் அது சிந்த பொரும் வேலா

தடம் சிகண்டியில் வயலியில் அன்பை
படைத்த நெஞ்சினில் இயல் செறி கொங்கில்
தனிச்சயம் தனில் இனிது உறை கந்த பெருமானே.

பத உரை

உரைத்த சம்பரம் = எல்லாரும் புகழும்படி மிக ஒழுங்காக இருந்த.
வடிவு = உருவம். திரங்கி = வதங்கி. கறுத்த = கறுப்பாக இருந்த.
குஞ்சியும் = தலை மயிரும். வெளிறிய = வெளுத்து. பஞ்சு ஒத்து
= பஞ்சு போல் ஆகி. ஒலித்திடும் செவி = நன்றாக ஒலிகளைக்
கேட்டிருந்த காது. செவிடு உற = செவிடாகி. ஒள் கண் குருடாகி =
ஒளி பொருந்திய கண்கள் குருடாகி.

உரத்த = பலத்துடன் அழுத்தமாயிருந்த. வெண் பல்லும் =
வெள்ளை நிறம் கொண்ட பல்லும். நழுவி = நழுவி விழுதலுற்று.
மதம் கெட்டு = நான் என்ற இறுமாப்பு நிலை அழிந்து. இரைத்து =
மூச்சு வாங்கி. கிண் கிண் என இருமல் எழுந்திட்டு = கிண் கிண்
என்னும் ஒலியுடன் இருமல் உண்டாகி. உளைப்புடன் =
வேதனையுடன். தலை கிறு கிறு எனும் = தலை கிறுகிறு என்னும்.
பித்தமும் மேல் கொண்டு = பித்தமும் மேல் கொண்டு எழ.

இரத்தம் இன்றிய புழுவினும் விஞ்சி = இரத்தம் இல்லாத
புழுவைக் காட்டிலும் அதிகமாக. பழுத்து = வெளுத்து. உளம்,
செயல், வசனம் = மனம், வாக்கு, செயல் இவைகள். வரம்பு அற்று
= ஒரு அளவு கடந்து ஒழுங்கீனமான நிலையை அடைந்து.
அடுத்த பெண்டிரும் = சேர்ந்துள்ள மாதர்களும். எதிர் வர நிந்தித்து
= எதிரே வர இகழ்ந்து பேசி. அனைவோரும் = யாவரும்.

அசுத்தன் என்றிட = (இவன்) அழுக்கன் என்று சொல்லும்படியாக.
உணர்வு அது குன்றி = உணர்ச்சி குறைந்து போய். துடிப்பதும் =
நாடி துடிப்பதும். சிறிது உளது = கொஞ்சமே இருக்கின்றது. இலது
என்கைகக்கு = இல்லை என்றே சொல்லலாம் என்னும்படி கட்ட
நிலை அடைந்து. அவத்தை வந்து = கேவல நிலை வந்து கூடி.

உயிர் அலமரும் = உயிர் வேதனைப்படும்f. அன்றைக்கு
அருள்வாயே = அந்த நாளில் நீ எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

திரித்திரி.....என்று இட்டு = இத்தகைய ஒலிகளை எழுப்பிக்
கொண்டு. இடக்கை = இடக்கையால் கொட்டும் தோற்கருவி.
துந்துமி, முரசு = பேரிகை வகைகள். முழங்க = முழக்கமிட. செருக்
களம்தனில் = போர்க்களத்தில். நிருதர் = அசுரர்கள். தயங்க =
கலக்கம் கொள்ள. சில பேய்கள் = சில பேய்கள்.

தரித்து மண்டையில் = மண்டை ஓட்டை எடுத்து ஏந்தி. உதிரம் =
இரத்தத்தை. அருந்த = குடிக்க. திரள் = கூட்டமான. பருந்துகள் =
பருந்துகள். குடர்கள் பிடுங்க = குடல்களைப் பிடுங்க. தருக்கும் =
களிப்பறும். சம்புகள் = நரிகள். நிணம் அது = மாமிசத்தை.
சிந்த = சிந்திச் சிதற. பொரும் வேலா = சண்டை செய்யும்
வேலனே.

தடம் = பெருமை வாய்ந்த. சிகண்டியில் = மயில் மீதும்.
வயலியினில் = வயலூர் என்னும் தலத்திலும். அன்பைப் படைத்த
நெஞ்சினில் = அடியார்களின் உள்ளத்திலும். இயல் செறி = தகுதி
நிறைவுற்ற. கொங்கில் = கொங்கு நாட்டில். தனிச்சயம் தனில் =
தனிச்சயம் என்னும் தலத்திலும். இனிது உறை = இன்பத்துடன்
வீற்றிருக்கும். கந்தப் பெருமானே = கந்தப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

உடல் வன்மை குறைந்து, தலைமயிர் வெளுத்து, காது செவிடாகி,
கண்கள் குருடாகி, இருமல் மிகுந்து, இரத்தம் குன்றி, மனம், வாக்கு,
செயல் இவை ஒரு அளவு ஒழுங்கீனமான நிலையைக் கடந்து, நாடி
குறைந்துத் துன்பப்படும் அந்நாளில் எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

பறைகள் முழங்க போர்க்களத்தில் அசுரர்கள் கலங்க, பேய்களும்,

நரிகளும் மாமிசத்தையும், இரத்தத்தையும் உண்ணும்படி போர் புரிந்த
வேலா. மயில் மீதும், வயலூரிலும் அன்பு நிறைந்த அன்பர்கள்
மனத்திலும், தனிச்சயம் என்னும் தலத்திலும் உறையும் பெருமானே.
என் உயிர் அலமரும் அன்றைக்கு அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உயிர் அலமரும் அன்றைக்கு...

(மிழலையுள்ளிர் இறக்கின்று நும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே) -- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4-95-10.

241

திருக்கடவூர்

தாத்த தனத்தன தானன தானன
தாத்த தனத்தன தானன தானன
தாத்த தனத்தன தானன தானன

தனதான

ஏட்டின் விதிப்படி யேகொடு மாபுர

வீட்டி லடைத்திசை வேகசை மூணதி

லேற்றி யடித்திட வேகட லோடம

தெனவேகி

ஏற்கு மெனப்பொரு ளாசைபெ ணாசைகொ

ளாத்து வெனத்திரி யாபரி யாதவ

மேற்றி யிருப்பிட மேயறி யாமலு

முடல்பேணிப்

பூட்டு சரப்பளி யேமத னாமென

ஆட்டி யசைத்திய லேதிரி நாளையில்

பூத்த மலக்குகை தோபொதி சோறென

கழுக்காகம்

போற்றி நமக்கிரை யாமென வேகொள

நாட்டி லொடுக்கென வேவிழு போதினில்

பூட்டு பணிப்பத மாமயி லாவருள்

புரிவாயே

வீட்டி லடைத்தெரி யேயிடு பாதக

னாட்டை விடுத்திட வேபல சூதினில்

வீழ்த்த விதிப்படி யேகுரு காவலர்

வனமேபோய்

வேற்றுமை யுற்றுரு வோடியல் நாளது

பார்த்து முடித்திட வேயொரு பாரத

மேற்பு னைவித்தம காவிர மாயவன்

மருகோனே

கோட்டை யழித்தசு ரார்பதி கோவென
மூட்டி யெரித்தப ராபர சேகர
கோத்த மணிக்கதி ரேநிக ராகிய வடிவேலா
கூற்று மரித்திட வேயுதை பார்வதி
யார்க்கு மினித்தபெ ணாகிய மான்மகள்
கோட்டு முலைக்கதி பாகட ஓருறை பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஏட்டின் விதிப்படியே கொ(ண்)டு மா புர
வீட்டில் அடைத்து இசைவே கசை மூணு அதில்
ஏற்றி அடித்திடவே கடல் ஓடம் அது என ஆகி

ஏற்கும் என பொருள் ஆசை பெ(ண்)ணாசை
கொளா து என திரியா பரியா தவம்
ஏற்றி இருப்பிடமே அறியாமலும் உடல் பேணி

பூட்டு சரப்பளியே மதனாம் என
ஆட்டி அசைத்தி இயலே திரி நாளையில்
பூத்த மல குகையோ பொதி சோறோ என கழு காகம்

போற்றி நமக்கு இரையாம் எனவே கொள
நாட்டில் ஒடுக்கு எனவே விழு போதினில்
பூட்டு பணி பத மா மயிலா அருள் புரிவாயே

வீட்டில் அடைத்து எரியே இடு பாதகன்
நாட்டை விடுத்திடவே பல சூதினில்
வீழ்த்த விதிப்படியே குரு காவலர் வனமே போய்

வேற்றுமை உற்று உருவோடு இயல் நாளது

பார்த்து முடித்திடவே ஒரு பாரத
மேற் புனைவித்த மகா வீர மாயவன் மருகோனே

கோட்டை அழித்த அசுரர் பதி கோ என
மூட்டி எரித்த பராபர சேகர
கோத்த மணி கதிரே நிகராகிய வடிவேலா

கூற்று மரித்திடவே உதை பார்வதி
யார்க்கும் இனித்த பெ(ண்)ணாகிய மான் மகள்
கோட்டு முலைக்கு அதிபா கடலூர் உறை பெருமானே.

பத உரை

ஏட்டின் விதிப்படியே = பிரமனது சீட்டில் கண்ட விதியின்படி.
கொ(ண்)டு = (இந்த உயிரைக்) கொண்டு போய். மா புர வீட்டில்
அடைத்து = நல்ல உடலாகிய வீட்டில் சேர்த்து. இசைவே =
பொருந்தவே. கசை மூணு = (அடிக்கும்) சவுக்குப் போன்ற,
(சுழுமுனை, இடைகலை, பிங்கலை என்னும்) மூன்று நாடிகளை.
அதிலே ஏற்றி = அதில் பொருத்தி. அடித்திடவே = அடித்துச்
செலுத்த. கடல் ஓடம் என = கடலில் படகு ஓடுவது போல. ஏகி =
போந்து (காலம் கழித்து).

ஏற்கும் = நல்லது என்று. பொருள் ஆசை, பெ(ண்)ணாசை
கொளா = பொன், பெண் ஆகிய ஆசைகளைக் கொண்டு. து எனத்
திரியா = துஎனப் (பலர் இகழ்) திரிந்தும். பரியா = வருந்தியும்.
தவம் ஏற்றி = தவம் சேர்ந்துள்ள. இருப்பிடமே அறியாமலும் =
இடமே இன்னதென்று தெரியாமலும். உடல் பேணி = (இந்த)
உடலைப் பாதுகாத்து.

பூட்டு = பூட்டப்பட்ட. சரப்பள்ளியே = வயிரம் பதித்த
கழுத்தணி விளங்க. மதனாம் என = மன்மதன் இவன் என்னும்படி.
ஆட்டி அசைத்து = ஆட்டியும் அசைத்தும். இயலே திரி =
ஒழுங்காகத் திரியும். நாளையில் = காலத்தில். பூத்த = நிரம்பின.
மலக் குகையோ = மலம் சேர்ந்த குகையோ. பொதி சோறு என =
பொதி சோறோ இது என்னும்படி. கழு காகம் = கழுகும் காகமும்.

போற்றி = விரும்பி. நமக்கு இரையாம் என = நமக்கு
(இவ்வுடல்) உணவாகும் என்று. கொள = கொள்ளும்படி. நாட்டில் =
பூமியில். ஒடுக்கெனவே = அடங்கியாயிற்று என்று. விழு
போதினில் = (இவ்வுடல்) விழுகின்ற இறந்து போகும் அந்தச்
சமயத்தில். பூட்டு = (காலில்) அழுத்திக் கட்டியுள்ள. பணிப் பதம் =
பாம்பின் காலில் கொண்ட. மயிலா = அழகிய மயிலோனே. அருள்
புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக.

வீட்டில் = (அரக்கு) மாளிகையில். அடைத்து = (பஞ்ச
பாண்டவர்களை) இருக்கச் செய்து. எரியே இடு = நெருப்பை
இட்ட. பாதகன் = பாதகனாகிய துரியோதனன். நாட்டை விடுத்திட
= நாட்டை விட்டுப் போகும்படி. பல சூதினில் = பல
சூதாட்டங்களில். வீழ்த்த = ஏற்பட்ட. விதிப்படியே = விதிகளின்
படி. குரு காவலர் = குருகுலத்து அரசராம் பாண்டவர்கள். வனமே
போய் = காட்டுக்குச் சென்று.

வேற்றுமை உருவோடு இயல் = மாறு வேடம் பூண்டு
அஞ்ஞான வாசம் செய்திருந்த. நாளது பார்த்து முடித்திட = நாளின்
முடிவைப் பார்த்து. ஒரு பாரதம் மேற் புனைவித்த = (அந்த நாள்
முடிந்திடவே) ஒரு பாரதப் போரையே மேலே நடக்கும்படி செய்த.

மகா வீர மாயவன் மருகோனே = பெரிய வீரனாகிய திருமாலின் மருகனே.

கோட்டை = (தூரனது மகேந்திரபுரியின்) கோட்டைகளை.
அழித்து = அழித்து. அசுரர் பதி = அசுரர்களின் தலைவனான தூரன்.
கோ என = கோ என்று கூச்சலிட. மூட்டி எரித்த = (அவனுடைய நகரத்தை) நெருப்பு மூட்டி எரித்த. பராபர = பராபரம் பொருளே.
சேகர = அழகனே.கோத்த மணிக் கதிரே = கோக்கப்பட்ட இரத்தின ஒளிக்கு. நிகராகிய வடி வேலா = நிகரான கூரிய வேலனே.

கூற்று = யமன். மரித்திடவே = இறந்து போக. உதை = உதைத்த . பார்வதியார்க்கு = பார்வதி அம்மையாருக்கு. இனித்த = இனிமை தரும். பெ(ண்)ணாகிய = பெண்ணாகிய. மான் மகள் = மானின் வயிற்றில் பிறந்த வள்ளியின். கோட்டு = மலை போன்ற. முலைக்கு அதிப = கொங்கைக்குத் தலைவனே. கடலூர் உறை பெருமானே = கடலூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பிரமனின் விதிப்படி உயிரை உடலில் அடைத்து, மூன்று நாடிகளை அதில் பொருத்தி, பல காலம் கழித்து, பொன், பெண் ஆசைகளால் வருந்தி, பலர் இகழ் அந்த உடலைப் பேணி, மன்மதன் போல் ஆடம்பர வாழ்வில் ஈடுபட்டு, இறந்த பின், கழுகுகள் இவ்வுடல் மலை குகையா, பொதி சோறா என்று எண்ணி, விரும்பி உண்ணுவதற்கு முன், பாம்பு சுற்றிய காலை உடைய மயில் மீது வந்து எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவர்களை அடைத்து, நெருப்பை இட்ட துரியோதனன் நாட்டை விட்டும் போகும்படி பல சூதாட்டங்களில் ஏற்பட்ட விதிப்படி அவர்கள் காட்டுக்குப் போய், அஞ்ஞாத வாசம் செய்யும்போது, முடிவு நாள் வந்தவுடன் பாரதப் போரை மேலே நடக்கச்

செய்த திருமாலின் மருகனே. தூரனின் கோட்டையை அழித்தவனே.
யமனை உதைத்த பார்வதிக்கு இனிமை தரும் வள்ளிக்குக் கணவனே.
எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஏட்டின் விதிப்டி...

(நமனோட்டிவிடக் காய்ந்துவரி வேதனடை யாளமருள் சீட்டுவரக்
காண்டுநலி காலனனுகா)---திருப்புகழ் (வாட்டியெனைச்சூழ்).

ஆ. பூட்டு மணிப்பத மாமயில்....

(நாக பந்தம யூரா நமோ நமோ)---திருப்புகழ் (நாதவிந்துகலாதீ).

இ. கசை மூணு....

சுழுமுனை, இடைக்கலை, பிங்கலை என்னும் மூன்று நாடிகள்.

ஈ. கூற்று மரித்திட...

(சிவபத்தினி கூற்றினை மோதிய பதசத்தினி)---திருப்புகழ் (சதுரத்தரை)

தலைப்புச் சொற்கள்

பிரமன் விதி நிலையாமை மதன் மண், பொன், பெண் ஆசை மயில் திருமால் அசுரர் சுரர்
வேல் உமன் உமை வள்ளி இறத்தல் அருள் கடவூர்

242

திருக்குடவாயில்

தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன

தனதான

சுருத யாயிய லாயியல் நீடிய
தொகுதி யாய்வரு வாய்வெகு பாஷைகொள்
தொடர்பு மாயடி யாய்நடு வாய்மிகு
துறவு மாயற மாய்நெறி யாய்மிகு
விரியு மாய்வினை வாயருள் ஞானிகள்
சுகமு மாய்முகி லாய்மழை யாயெழு
பருதி யாய்மதி யாய்நிறை தாரகை
பலவு மாய்வெளி யாயொளி யாயெழு
பகலி ராவிலை யாய்நிலை யாய்மிகு
பரம மாயையி னேர்மையை யாவரு
மறியொ ணாததை நீகுரு வாயிது
பகரு மாறுசெய் தாய்முதல் நாளுறு
கருது மாறிரு தோள்மயில் வேலிலை
கருதொ ணாவகை யோரர சாய்வரு
கவுணி யோர்குல வேதிய னாயுமை
களப பூண்முலை யூறிய பாலனு
மதலை யாய்மிகு பாடலின் மீறிய
கவிஞ னாய்வினை யாடிடம் வாதிகள்
குருதி யாறெழ வீதியெ லாமலர்
நிறைய தாய்விட நீறிட வேசெய்து
கொடிய மாறன்மெய் கூனிமி ராமுனை
குடிபு கீரென மாமது ராபுரி
யியலை யாரண ஓரென நேர்செய்து
குடசை மாநகர் வாழ்வுற மேவிய

துணையாய்மேல்

சுடர்வீசும்

பரமாகும்

பயனோதான்

கனபார்க்

கழுவேறக்

குலையாவான்

பெருமாளே.

பதம் பிரித்தல்

சுருதியாய் இயலாய் இயல் நீடிய

தொகுதியாய் வெகுவாய் வெகு பாஷை கொள்
தொடர்புமாய் அடியாய் நடுவாய் மிகு துணையாய் மேல்

துறவுமாய் அறமாய் நெறியாய் மிகு
விரிவுமாய் விளைவாய் அருள் ஞானிகள்
சுகமுமாய் முகிலாய் மழையாய் எழு சுடர் வீசும்

பருதியாய் மதியாய் நிறை தாரகை
பலவுமாய் வெளியாய் ஒளியாய் எழு
பகல் இராவு இலையாய் நிலையாய் மிகு பரமாகும்

பரம மாயையின் நேர்மையாய் யாவரும்
அறிய ஒணாததை நீ குருவாய் இது
பகருமாறு செய்தாய் முதல் நாள் உறு பயனோ தான்

கருதும் ஆறிரு தோள் மயில் வேல் இவை
கருத ஒணா வகை ஓர் அரசாய் வரு
கவுணியோர் குல வேதியனாய் உமை கன பார

களப பூண் முலை ஊறிய பால் உ(ண்)ணு
மதலையாய் மிகு பாடலின் மீறிய
கவிஞனாய் விளையாடு இடம் வாதிகள் கழுவேற

குருதி ஆறு எழ வீதி எ(ல்)லாம் மலர்
நிறைவதாய் விட நீறு இடவே செய்து
கொடிய மாறன் மெய் கூன் நிமிரா முனை குலையா வான்

குடி புகீர் என மா மதுரா புரி
இயலை ஆரண ஊர் என நேர் செய்து

குடசை மா நகர் வாழ்வுற மேவிய பெருமானே.

பத உரை

சுருதியாய் = வேதமாய். இயலாய் = இயல் தமிழாய். இயல் நீடிய
= அத்தகைய இயற்றமிழின் மிக்குள்ளதான். தொகுதி = பகுதியாய்.
வெகுவாய் = பலவுமாய். வெகு பாஷை = பல மொழிகளில். கொள்
= கொள்ளப்பட்ட. தொடர்புமாய் = சம்பத்தப்பட்டதாய். அடியாய் =
அடிப்படையாய். நடுவாய் = நடுவாய். மிகு துணையாய் = மிக்க
துணையாய். மேல் = பின்னும்.

துறவுமாய் = அனைத்தையும் துறந்த நிலையதாய். அறமாய் =
தருமமாய். நெறியாய் = நல்லொழுக்க வழியாய். மிகு விரிவுமாய்
= மிகுந்த விரிவு உடையதாய். விளைவாய் = விளைவுப்
பொருளாய். அருள் ஞானிகள் = அருள் நிறைந்த ஞானிகள்.
சுகமுமாய் = அனுபவிக்கும் சுகப் பொருளாய். முகிலாய் =
மேகமாய். மழையாய் = மழையாய். எழு சுடர் வீசும் = ஏழு வகைச்
சுடர்க் கிரணங்களை வீசும்.

பருதியாய் = சூரியனாய். மதியாய் = சந்திரனாய். நிறை தாரகை
பலவுமாய் = நிறைந்துள்ள சட்சத்திரங்கள் பலவுமாய். வெளியாய்
= ஆகாய வெளியாய். ஒளியாய் = (ஸ்வயம்) சோதியாய். எழு =
உண்டாகின்ற. பகல் இராவு இலையாய் = பகலும் இரவும்
இல்லாததாய். நிலையாய் = நிலைத்துள்ளதாய். மிகு பரமாகும் =
மிக்க மேலான பொருளான.

பரம மாயையின் = பெரிய மாயையின். நேர்மையை = உண்மைத்
தத்துவத்தை. யாவரும் அறிய ஒணாததை = எவரும் அறிய
முடியாததை. நீ குருவாய் = நீ குருவாக வந்து. இது பகருமாறு

செய்தாய் = (அதை உலகுக்கு) எடுத்து ஒதுமாறு (எனக்குத்) திருவருள் புரிந்தாய். முதல் நாள் உறு பயனோ தான் = (இந்த பாக்கியம்) நான் முற் பிறப்பில் செய்த தவத்தின் பயன் தானோ?

கருதும் = யாவராலும் கருதிப் போற்றப்படும். ஆறிரு தோள் = பன்னிரு தோள்கள். மயில், வேல் இவை = மயில், வேல் இவற்றை.

கருத ஒண் வகை = எவரும் கண்டு கருதாத வகையில் (மறைத்து). அரசாய் வரு = (காழிப்பதியின்) அரசாக வந்த. கவுணியோர் குல வேதியன் = கவுணிய குல (கௌண்டியன் கோத்திர) மறையோனாய். உமை கன பார = பார்வதியின் மிக்க பாரமான.

களப பூண் முலை ஊறிய = கலவைச் சாந்து அணிந்த கொங்கையில் சுரந்த. பால் உணு மதலையாய் = பாலைப் பருகிய குழந்தையாய். மிகு பாடலின் மீறிய = மிக்க பாடல்கள் பாடுவதில் மேம்பட்ட. கவிஞனாய் = கவித் திறன் பெற்றவனாய். விளையாடு இடம் = திருவிளையாடல்கள் செய்திருந்த சமயத்தில். வாதிகள் = வீண் வாதத்துக்கு வந்த (சமணர்கள்). கழு ஏற = கழுவில் ஏறவும்.

குருதி ஆறு எழ = அவர்களுடைய இரத்தம் ஆறாகப் பெருகவும். வீதி எலாம் மலர் நிறைவதாய் விட = தெருக்களில் எல்லாம் பூ மாரி நிரம்பிடவும். நீறு இடவே செய்து = திரு நீற்றை யாவரும் இடும்படிச் செய்து. கொடிய மாறன் = கொடிய மனம் வாய்ந்த மாறனாகிய பாண்டிய மன்னனின். மெய் கூன் = கூன் பட்ட உடல். நிமிரா = நிமிர்ந்து விளங்கவும். முனை குலையா = (சமண்) பகையை அழித்து. வான் = பொன்னுலகில்.

குடி புகீர் என = உங்கள் ஊருக்குக் குடி புகுவீர்கள் என. மா = சிறந்த. மதுராபுரி = மதுரையின். இயலை = (முன்னிருந்த சமண்) நிலையை மாற்றி. ஆரண ஊர் என நேர் செய்து = வேத புரி என்னும்படியாக அந்த ஊரை நேர்மையான செந்நெறியில் சேர்ப்பித்து. குடசை மாநகர் = திருக்குட வாயில் என்னும் பெரிய நகரில். வாழ்வுற = வாழ்வு கொண்டு. மேவிய பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வேதமாய், தமிழாய், இயற்றமிழையும் மிக்கான பல பகுதிகளாய், பல மொழிகளின் சம்பந்தம் உடையதாய், அடியாய், நடுவாய், துறவாய்,

நெறியாய், விரிவாய், விரிவு உடையதாய், ஞானிகள் அனுபவிக்கும் சுகப் பொருளாய், மேகமாய், மழையாய், ஒளியாய், ஆகாய வெளியாய், சோதியாய், பகல் இரவு இல்லாததாய், மாயையின் உண்மைத் தத்துவமாய், எவரும் அறிய முடியாததை, நீ குருவாக வந்து, அதை உலகத்தாருக்கு எடுத்து ஒதுமாறு எனக்குத் திருவருள் புரிந்தது நான் முற் பிறப்பில் செய்த தவத்தின் பயனோ?

உன்னுடைய பன்னிரு தோள்களும், மயில், வேல் இவைகளை மறைத்து, கவுணிய குலத்தைச் சேர்ந்த காழிப் பதியின் அரசனாய்த் தோன்றி, உமையின் பாலை உண்டு, பல திருவளையாடல்கள் செய்த சமயத்தில், வாதுக்கு வந்த சமணர்களை வென்று அவர்களைக் கழுவில் ஏற்றி,

பாண்டியனின் உடல் கூனையும் நீக்கி, சமண் பகையை அழித்து, தேவர்கள் பொன்னுலகத்தில் குடி போகச்செய்து, மதுரையின் பெயரை வேத புரியாக மாற்றி, திருக்குட வாயிலில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. நீ குருவாய் வந்தது நான் செய்த பயன் தான்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

சம்பந்தர் வரலாறு

பால் உ(ண்)னு மதலையாய் மிகு பாடலின் மீறிய கவிஞனாய்....

7-ம் நூற்றாண்டில் சைவம் தழைக்க திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்த தலம் என்ற பெருமையை உடையது சீர்காழி என்ற இந்த பாடல் பெற்ற ஸ்தலம். சிவபாத இருதயருக்கும் பகவதியம்மைக்கும் மகனாகப் பிறந்த சம்பந்தருக்கு இக்கோவில் திருக்குளக்கரையில் இறைவன் சிவபெருமான் விரும்பியபடி, உமாதேவி சிவஞானத்தை அமுதமாகக் குழைத்து பாலாகக் கொடுக்க, அதை உண்ட ஞானசம்பந்தர் இறையருள் பெற்றார். குழந்தையின் வாயில் பால் வழிவதைக் கண்ட தந்தை, பால் கொடுத்தது யார் என்று வினவினார். "தோடுடைய செவியன்" என்று தொடங்கும் பதிகத்தை சம்பந்தர் பாடி பாலூட்டியது உமாதேவியென்றும் தான் இறையருள் பெற்றதையும் கூறினார். சம்பந்தரின் முதல் தேவாரப் பதிகம் இதுதான்.

உலகமாதா பெரியநாயகி அம்மை குழந்தை சம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் ஊட்டிய வரலாற்றை நினைவு படுத்தும் விதமாக, சீர்காழியில் ஆண்டுதோறும் சித்திரை மாதத்தில் இரண்டாம் நாள் திருவிழா திருமுலைப்பால் உற்சவம் என்று இன்று வரை கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. சித்திரை பிரம்மோற்சவத்தில் இரண்டாம் நாள் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தன்று இவ்விழா நடைபெறும். ஞானசம்பந்தர் பிறந்தது ஒரு திருவாதிரை நாளில், அவர் ஞானப்பால் உண்டது ஒரு திருவாதிரை நாளில், அவர் முக்தி பெற்று இறைவனுடன் கலந்ததும் ஒரு திருவாதிரை நாளில் தான்.

சமணர்களை கழுவேறிய வரலாறு பாடல் 187 விளக்கத்தில் காணலாம்

அ. கருது மாறிரு தோள்மயல் வேலிவை கருதொணா வகை.....

முருகவேள் தமது பன்னிரு தோள், மயில், வேல் இவைகளை மறைத்து ஞான சம்பந்தராக வந்தார் என்பது பொருள்.

(திருதிகென மண்ட விட்ட தீயொரு

செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்

திகையினமண் வந்து விட்ட போதினு மமையாது

சிறியகர பங்க யத்து நீறொரு

தினையளவு சென்று பட்ட போதினல்

தெனியஇனி வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற....)....திருப்புகழ் (நிகமமெனி).

ஆ. நீ குருவாயிது பகரு மாறு செய்தாய்.....

அருணகிரி நாதர் முருகவேளிடம் தான் பெற்ற உபதேசத்தின் பெருமையை நினைத்து வியக்கின்றார்.

{உலகோருக்கு எடுத்துச் சொல்லுமாறு பணித்தாயே (குருபதம் சித்திக்கைக்கு அருள் சற்றும் கிடையாதோ என்று காஞ்சியில் இறைஞ்சினார். குடவாயிலில் இது கிடைத்தது.

தனக்குக் கிடைத்த பரம மாயையின் விளக்கத்தை அகர முதலென, அதல விதல முதலிய திருப்புகழ் பாடல்களில் சித்சக்தியின் வியாபகமாக சித்தரித்திருக்கிறார்.)

– நடராஜன் }

243

திருக்குரங்காடுதுறை

கும்பகோணத்தில் இருந்து திருவையாறு செல்லும் வழியில் இந்த தலம் 20வது கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. தஞ்சாவூரில் இருந்து 57 கி.மீ. கணபதி அக்கிரகாரத்திற்கு அருகில். அருகில் பட்டுக்குடி தலத்தில் இருக்கும் அற்புதமான பன்னிருகரங்களுடனுமானத் திருக்கோலம் இந்த பாடலுக்கு உந்துதலாக இருந்திருக்கலாம்

தனந்தான தனத்தனனத் தனந்தான தனத்தனனத்
தனந்தான தனத்தனனத் தனதான

அலங்கார முடிக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற்
கசைந்தாடு குழைக்கவசத் திரடோளும்
அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட நிரைத்தகரத்
தணிந்தாழி வனைக்கடகச் சுடர்வேலுஞ்
சிலம்போடு மணிச்சுருதி சலங்கோசை மிகுத்ததிரச்
சிவந்தேறி மணத்தமலர்ப் புனைபாதந்
திமிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான தனத்தனனத்
தினந்தோறு நடிப்பதுமற் புகல்வேனோ
இலங்கேசர் வனத்துள்வனக் குரங்கேவி யழற்புகையிட்
டிளந்தாது மலர்த்திருவைச் சிறைமீளும்
இளங்காள முகிற்கடுமைச் சரங்கோடு கரத்திலெடுத்த
திருங்கான நடக்குமவற் கினியோனே
குலங்கோடு படைத்தசுரப் பெருஞ்சேனை யழிக்கமுனைக்
கொடுந்தாரை வெயிற் கயிலைத் தொடும்வீரா
கொழுங்காவின் மலர்ப்பொழிலிற் கரும்பாலை புணர்க்குமிசைக்
குரங்காடு துறைக்குமரப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அலங்கார முடி கிரண திரண்டு ஆறுமுகத்து அழகிற்கு
அசைந்து ஆடு குழை கவச திரள் தோளும்

அலம் தாமம் மணி திரளை புரண்டு ஆட நிரைத்த கரத்து
அணிந்த ஆழி வனை கடக சுடர் வேலும்f

சிலம்போடு மணி சுருதி சலங்கு ஓசை மிகுத்து அதிர
சிவந்து ஏறி மணத்த மலர் புனை பாதம்

திமிந்தோதி.....தனைத்
தினந்தோறு நடிப்பது மன் புகல்வேனோ

இலங்கேசர் வனத்துள் வனக்குரங்கு ஏவி அழல் புகையிட்டு
இளம் தாது மலர் திருவை சிறை மீளும்

இளங் காளமுகில் கடுமை சரம் கோடு கரத்தில் எடுத்து
இரும் கானம் நடக்கும் அவற்கு இனியோனே

குலம் கோடு படைத்த அசுர பெரும் சேனை அழிக்க முனை
கொடும் தாரை வெயிற்கு அயிலை தொடும் வீரா

கொழும் காவின் மலர் பொழிலில் கரும்பு ஆலை புணர்க்கும்
இசை குரங்காடு துறை குமரப் பெருமானே.

பத உரை

அலங்கார = அலங்காரமான. முடி = கிரீடம். கிரணத் திரண்டு =
ஒளி திரண்டுள்ளது. ஆறுமுகத்து அழகில் = ஆறு முகங்களும்

அழகுடன். அசைந்தாடும் = அசைந்தாடுகின்ற. குழை = குண்டலம்.
கவசம் = கவசம். திரள் தோளும் = திரண்ட தோள்களின் மேல்.

அலம் தாமம் = திருப்தி தரும்படியான பூமாலைகள். மணித்
திரளை = இரத்தின மணிக் கூட்ட மாலைகள். புரண்டு ஆட =
புரண்டாடும் (காட்சி). நிரைத்த = வரிசையாக அமைந்த. கரத்து =
திருக்கரங்களில். அணிந்த ஆழி = அணியப்பட்ட மோதிரம்.
வனைக்கடகம் = புனைந்துள்ள வீர கங்கணம். சுடர் வேலும் =
ஒளி வீசும் வேலும்.

சிலம்போடு = சிலம்பு. மணி = அழகிய. சுருதி = வேத ஒலி
காட்டும். சலங்கு = சதங்கை இவைகள். ஓசை மிகுந்து அதிர =
ஒலி மிகுந்து ஒலி செய்ய. சிவந்து ஏறி மணத்த = செந்நிறம்
மிக்கு நறுமணம் வீசும். மலர்ப் புனை = மலர்கள் புனைந்துள்ள.
பாதம் = திருவடிகள்.

திமிந்தோதி... = திமித்தோதி ...என்னும் வகையில். தினந்தோறும்
நடிப்பது = நாள் தோறும் நடனம் செய்வது. மன் = நிரம்ப.
புகல்வேனோ = நான் சொல்லித் துதிக்க மாட்டேனோ?

இலங்கேசர் வனத்துள் = இலங்கைக்குத் தலைவனான
இராவணனுடைய (அசோக) வனத்தில். வனம் = அழகுள்ள. குரங்கு
ஏவி = குரங்காகிய அனுமனைக் அனுப்பி. அழல் புகை இட்டு =
(அவரால்) இலங்கையில் நெருப்பின் புகையைக் கிளம்ப வைத்து.

இளம் தாது மலர் = மென்மை வாய்ந்த மகரந்தப் பொடியைக்
கொண்ட. செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும். திருவை =
இலக்குமியாகிய சீதையை. சிறை மீளும் = சிறையை மீட்ட.

இளம் காள முகில் = இளமை வாய்ந்த கரிய மேக நிறம்
கொண்டவரும். கடுமை = கொடிய. சரம் = அம்பையும். கோடு =
வளைந்த வில்லையும். கரத்தில் எடுத்த = கையில் கொண்டவரும்.
இருங் கானம் = இருண்ட காட்டில். நடக்கும் = (தந்தை சொற்படி)
நடந்து வனவாசம் செய்தவருமான. அவற்கு = அந்த இராமனுக்கு.
இனியோனே = உகந்தவனே.

குலம் = கூட்டமான இனத்தாரையும். கோடு படைத்த =
கொடுமையும் கொண்டிருந்த. அசுரர் பெரும் சேனை =
அசுரர்களுடைய பெரிய சேனையை. அழிக்க = அழிப்பதற்காக.
முனை = போர்க்களத்தில். கொடும் தாரை = கொடிய கூர்மை
வாய்ந்த. வெயிற்கு = வெயில் போன்ற ஒளி பொருந்திய.
அயிலைத் தொடும் வீரா = வேலைச் செலுத்தின வீரனே.

கொழும் காவின் = செழிப்புள்ள சோலையிலும். மலர்ப்
பொழிலிலும் = பூஞ்சோலைகளிலும். கரும்பு ஆலை = கரும்பு
ஆலைகள். புணர்க்கும் இசை = வேலை செய்யும் ஒலி கேட்கும்.
குரங்காடு துறைக் குமரப் பெருமானே = குரங்காடு துறை என்னும்
ஊரில் வீற்றிருக்கும் குமரப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

அலங்காரமான கிரீடம் திரண்டுள்ள ஆறு முகங்களிலும் அசைந்தாடுகின்ற
குழைகள், கவசம் திரண்டு தோள்களின் மேல் அணியப்பட்ட பூமாலைகள்,
ரத்தின மாலைகள் புரண்டு ஆட, வீர கடகமும் வேலும் திருக்கரத்தில்
விளங்க, சிலம்பு, சதங்கை இவைகளின் ஓசை மிக, திருவடிகள் தாளத்துடன்

நடனம் செய்யும் அழகு இவைகளை நான் சொல்லி உன்னைத் துதிக்க
மாட்டேனோ?

இராவணனுடைய அசோக வனத்தில் அனுமனை அனுப்பி, இலங்கை
எரிபடச்செய்து, இலக்குமியை மீட்டவரும், கொடுமையான அம்பைக் கையில்
ஏந்தியவரும், காட்டில் தந்தை சொற்படி நடந்தவரும் ஆகிய இராமனின்
இனிய மருகனே. செழிப்புள்ள சோலையில் கரும்பு ஆலைகள் வேலை
செய்யும் ஒலி கேட்கும் குரங்காடு துறையில் உறையும் பெருமானே. உன்
நடனத்தைப் புகல்வேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மன் புகல்வேனோ....

(கூசாது வேட னுமிழ்தரு நீராடி யூனு ணெனுமுரை

கூறாம னீய அசனுகர் தருசேடங்)----- திருப்புகழ் 247 (ஆசாரவீன)

ஆ. குரங்கேவி யழற்புகைவிட்ட....

(இடுகனல் குரங்கொடு நெடுங்கடல் நடுங்கிட

எழுந்தருள் முகுந்தனன் மருகோனே)----- திருப்புகழ் 290 (தலங்களில்)

இ. குரங்காடு துறைக் குமரப் பெருமானே....

(குரையார் பொழில்தூழ் குரங்காடு துறையே ----- சம்பந்தர் தேவாரத் திருறை 2-35-8.

தலைப்புச் சொற்கள்

அலங்காரம் ஆறுமுகம் சந்தம் (அகச் சான்று) திருமால் வேல் இலக்குமி அனுமன்
திருவடி குரங்காடு துறை

244

திருக்குற்றாலம்
(தென்காசிக்கு அருகில் உள்ளது)

தானத்தத் தானன தானன
தானத்தத் தானன தானன
தானத்தத் தானன தானன தனதான

வேதத்திற் கேள்வி யிலாதது	
போதத்திற் காண வொணாதது	
வீசத்திற் றூர மிலாதது	கதியாளர்
வீதித்துத் தேடரி தானது	
ஆதித்தற் காய வொணாதது	
வேகத்துத் தீயில் வெகாதது	சுடர்கானம்
வாதத்துக் கேயவி யாதது	
காதத்திற் புவிய லானது	
வாசத்திற் பேரொளி யானது	மதமூறு
மாயத்திற் காய மதாசல	
தீதர்க்குத் தூரம தாகிய	
வாழ்வைச்சற் காரம தாஇனி	யருள்வாயே
காதத்திற் காயம தாகும	
தீதித்தித் தீதிது தீதென	
காதற்பட் டோதியு மேவிடு	கதிகாணார்
காணப்பட் டேகொடு நோய்கொடு	
வாதைப்பட் டேமதி தீதக	
லாமற்கெட் டேதடு மாறிட	அடுவோனே
கோதைப்பித் தாயொரு வேடுவ	
ருபைப்பெற் றேவன வேடுவர்	
கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு	முருகோனே
கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ	
சீலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு	
கோலக்குற் றாலமு லாவிய	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வேதத்தில் கேள்வி இ(ல்)லாதது
போதத்தில் காண ஒணாதது
வீசத்தில் தூரம் இ(ல்)லாதது கதியாளர்

வீதித்து தேட அரிதானது
ஆதித்தர் காய ஒணாதது
சுடர் கானம் வேகத்து தீயில் (வே)காதது

வாதத்துக்கே அவியாதது
காதத்தில் பூ இயலானது
வாசத்தில் பேரொளி யானது மதம் ஊறும்

மாயத்தில் காயம் மத சல
தீதர்க்கு தூரம் அது ஆகிய
வாழ்வை சற்காரம் அதா இனி அருள்வாயே

காதத்தில் காயம் அதாகும் மதி
தித்தி தீது இது தீது என
காதல் பட்டு ஓதியும் மேவிடு கதி காணார்

காணப்பட்டே கொடு நோய் கொ(ண்)டு
வாதை பட்டே மதி தீது அகலாமல்
கெட்டே தடுமாறிட அடுவோனே

கோதை பித்தாய் ஒரு வேடுவர்
ரூபை பெற்றே வன வேடுவர்
கூ(ட்)டத்துக்கே குடியாய் வரும் முருகோனே
கோது இல் பத்தாரோடு மாதவ
சீல சித்தர் ஆதியர் சூழ் தரு

கோல குற்றாலம் உலாவிய பெருமானே.

பத உரை

வேதத்தில் கேள்வி இல்லாதது = வேதங்களில் ஆராயப் படாதது.
போதத்தில் = அறிவு கொண்டு. காண ஒணாதது = காண
முடியாதது. வீசத்தில் தூரம் = ஒரு மாகாணி தூரம் கூட.
இல்லாதது = இல்லாதது (உள்ளத்திலேயே இருப்பது). கதியாளர் =
நற்கதியை விரும்புவோர்.

விதித்து = பகுத்து ஆராய்ந்து. தேட அரியாதது = தேடுதற்கு
முடியாதது. ஆதித்தன் காய ஒணாதது = சூரியனால் எரியப் பட
முடியாதது. சுடர் கானம் = காட்டு நெருப்பின். வேகத்தில் =
கடுமை கொண்ட. தீயில் வேகாதது = தீயிலும் வேகாதது.

வாதத்துக்கே = காற்றினால். அவியாதது = அவியாதது. வாசத்தில்
= நறு மணம் வீசுவதில். காதத்தில் = பத்து மைல் தூரம் வீசும். பூ
இயலானது = மலரின் தன்மை வாய்ந்தது. பேரொளியானது =
பெரிய சோதியாய் விளங்குவது. மதன் ஊறும் = ஆணவ மதம்
ஊறுகின்ற.

மாயத்தில் = மாயம் பொருந்திய. காயம் = (இந்த) உடலில். மத
சலம் = ஆணவம் என்னும் மத நீர் உள்ள. தீதர்க்கு = குற்றம்
வாய்ந்தவர்களுக்கு. தூரம் அதாகிய = எட்ட முடியாத தூரத்தில்
இருப்பதான. வாழ்வை = இத்தகைய பெரு வாழ்வை. சற்காரம்
அதா = (அடியேனை மதித்துப்) பொருட்படுத்தி. இனி அருள்வாயே
= இனி அருள் புரிவாயாக.

காதத்தில் = கொலைத் தொழிலில். காயமது ஆகும் = காழ்ப்பு (உறைப்பு) கொண்டதான. மதி = அறிவை. தித்தி = திருத்தி. தீது இது = (இக்கொலைத் தொழிலைச் செய்வதே) தீது இது தீது என = கெடுதல் இது என்று இரு முறைகள் கூறி . காதப் பட்டு = அன்பு வைத்து. ஓதியும் = புத்தி சொன்ன போதிலும். மேவிடு = உள்ளதென. கதி காணார் = நற்கதியைக் காணாதவர்கள்.

காணப்பட்டே = கண்கூடாகக் காணும் பொருட்டு. கொடு = கொடுமையான. நோய் கொண்டு = நோய் வாய்ப்பட்டு. வாதைப் பட்டே = வேதனைப்பட்டு. மதி = அறிவின். தீது அகலாமல் கெட்டே = கெட்ட புத்தி நீங்காமல். தடுமாறிட = நான் தடுமாறும்படி. அடுவோனே = அவர்களை வருத்துபவனே.

கோதைப் பித்தா = பெண் மேல் காமப் பித்துடன். ஒரு = ஒப்பற்ற. வேடுவ ரூபை = வேட உருவத்தை. பெற்றே = தாங்கி. வன வேடுவர் = காட்டு வேடர்களின். கூ(ட்)டத்துக்கே = கூட்டத்தின் நடுவே. குடியாய் வரு = வீட்டுக்குக் குடியாக வந்த. முருகோனே = முருகனே.

கோது இல் பத்தாரொடு = குற்றமில்லாத பக்தர்களுடன். மா = சிறந்த. தவச் சீல = தவம் ஒழுக்கம் வாய்ந்த. சித்தர் ஆதியர் = சித்தர் முதலானோர். தூழ் தரு = தூழ்ந்து வந்து வலம் வரும். குற்றாலம் உலாவிய பெருமானே = குற்றாலம் என்னும் தலத்தில் உலாவும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வேதங்களில் ஆராயப் படாதது. அறிவு கொண்டு காண முடியாதது. அடியார்கள் மனத்துள்ளேயே இருப்பது. நற்கதி அடைய விரும்புவோர் பகுத்து ஆராய்ந்து தேட முடியாதது. தீயில் வேகாதது. காற்றில் அவிந்து போகாதது. காத தூரத்துக்கு நறுமணம் வீசும் மலர் போன்றது. சோதியாய் விளங்குவது. ஆணவ மலம் என்னும் குற்றம் உள்ளவர்களால் எட்ட முடியாதது. இத்தகைய பெருவாழ்வை அடியேனையும் மதித்து இனி அருள்வாயாக.

கொலைத் தொழிலில் விருப்பம் கொண்ட அறிவைத் திருத்தி, இது தீயது, இது தீயது என்று பன்முறை புத்தி சொல்லிய போதிலும் நற்கதியைக் காணாதவர்கள் பொல்லாத (பிறவியாகிய) நோய் வாய்ப்பட்டுக் கேடுற்றுத் தடுமாறும்படி அவர்களை வருத்துபவனே. ஒப்பற்ற வேடப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் மேல் காமப் பித்து கொண்டு, அந்த வேடர்கள் இருக்கும் வீட்டுக்குக் குடி போந்த முருகனே. குற்றமில்லாத பக்தர்களுடன், தவ ஒழுக்கம் உள்ளவர்களும் வலம் வரும் குற்றாலத்தில் உலாவும் பெருமானே. எனக்கு பேரின்ப வாழ்வைத் தந்து அருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வேதத்தில் கேள்வி யிலாதது....

பரம் பொருள் இலக்கணம் கூறப்பட்ட மற்ற திருப்புகழ் பாடல்கள்: **மக்கட்குக்கூற, சுருதியூடு, காணாணாதது, ஓலமறைகள், வாசித்து).**

(நான்மறை யெட்டிற் டாதெனவேவரு).....திருப்புகழ் 438 (மக்கட்குக்).

(வேதக் காட்சிக்கும் உபநிடத் துச்சியில் விரிந்த

போதக் காட்சிக்கும் காணலன்).....கந்த புராணம் 3.21.127.

(தேடொணாத் தேவனை என்னுள்ளே தேடிக் கண்டு கொண்டேன்)....திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4.9.12.

ஆ. வாதத்துக்கே அவியாதது....

(பவனம் வீசில் வீழாது சலியாது).....திருப்புகழ் (சுருதியூடு).

தலைப்பு சொற்கள்

பரம்பொருள் இலக்கணம் தத்துவம் அருள் நெறி நற்கதி வள்ளி அடியார் தவம் சித்தர் குற்றாலம் பேரின்ப வாழ்வு வேதம்

245

திருசெங்காட்டங்குடி

(நன்னிலம் வட்டம் திருப்புகலூர் அருகில் உள்ளது)

தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன தனதான

வங்கார மார்பிலணி தாரோடுயர் கோடசைய
கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள
வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீசியிதழ் மலர்போல
மஞ்சாடு சாபநுதல் வாள்ளைய வேல்விழிகள்
கொஞ்சார மோககிளி யாகநகை பேசியுற
வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னாசைமய லிடுமாதர்
சங்காளர் சூதுகொலை காரர்குடி கேடர்சுழல்
சிங்கார தோளர்பண ஆசையுளர் சாதியிலர்
சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யீட்டியெ னுழலாமற்
சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்
வெந்தோட மூலஅழல் வீசவுப தேசமது
தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேரஅருள் புரிவாயே
சிங்கார ளுபமயில் வாகனந் மோந்மென
கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந் மோந்மென
சிந்தூர பார்வதிசு தாகரந் மோந்மென விருதோதை
சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந் மோந்மென
கங்காள வேணிகுரு வானவந் மோந்மென
திண்தூர ராழிமலை தூள்படவை வேலைவிடு முருகோனே
இங்கீத வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
பெண்காத லோடுவன மேவிவளி நாயகியை
யின்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர மணிமாற்பா
எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
செங்கோடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வாவமரர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மார்பில் அணி வங்கார தாரோடு உயர் கோடு அசைய

கொந்து ஆர மாலை குழல் ஆரமோடு தோள் புரள
வண் காதில் ஓலை கதிர் போல ஒளி வீச இதழ் மலர் போல
மஞ்சு ஆடு சாபம் நுதல் வாள் அனைய வேல் விழிகள்
கொஞ்சி ஆர மோக கிளியாக நகை பேசி உற
வந்தவரை வாரும் இரும் நீர் உறவு என ஆசை மயல் இடு மாதர்
சங்காளர் சூது கொலைகாரர் குடி கேடர் சுழல்
சிங்கார தோளர் பண ஆசை உள்ளர் சாதி இலர்
சண்டாளர் சீசி அவர் மாய வலை ஓடு அடியேன் உழலாமல்
சங்கோதை நாதமோடு கூடி வெகு மாயை இருள்
வெந்து ஓட மூல அழல் வீச உபதேசம் அது
தண் காதில் ஓதி இரு பாத மலர் சேர அருள் புரிவாயே
சிங்கார ரூப மயில் வாகன நமோ நம என
கந்தா குமார சிவ தேசிக நமோ நம என
சிந்தூர பார்வதி சுத ஆகர நமோ நன என விருது ஓதை
சிந்து ஆன சோதி கதிர் வேலவ நமோ நம என
கங்காள வேணி குருவான நமோ நம என
திண் தூரர் ஆழி மலை தூள் பட வை வேலை விடு முருகோனே
இங்கீத வேத பிரமாவை விழ மோதி ஒரு
பெண் காதாலோடு வனம் மேவி வள்ளி நாயகியை
இன்பான தேன் இரச மார் முலை விடாத மணி மார்பா
எண் தோளர் காதல் கொண்டு காதல் கறியே பருகி
செங்கோடு மேவி பிரகாச மயில் மேல் அழகோடு

என் காதல் மாலை முடி ஆறு முகவா அமரர் பெருமானே.

பத உரை

மார்பில் அணி = மார்பில் அணிந்துள்ள. வங்கார = பொன்.
தாரோடு = மாலையுடன். உயர் = மேலான. கோடு அசைய =
மலை போன்ற (கொங்கைகள்) அசைய. கொந்தார மாலை =
பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த மாலை அணிந்துள்ள. குழலார் =
கூந்தலும். ஆரமோடு = மணி மாலையும். தோள் = தோளில். புரள
= புரண்டு அசைய. வண் = வளப்படம் உள்ள. காதில் = காதுகளில்.
ஒலை = ஒலையாகிய காதணி. கதிர் போல = சூரியனைப் போல.
ஒளி வீச = ஒளியை வீச. இதழ் மலர் போல = வாயிதழ் மலர் பல
விளங்க.

மஞ்ச ஆடு சாபம் வில் = அழகு விளங்கும் வில் (போன்ற). நுதல்
= நெற்றி. வாள் வேல் அனைய = வாளைப் போலவும், வேலைப்
போலவும். விழிகள் = கண்கள். கொஞ்ச ஆர = கொஞ்சதல் மிக
நிறைந்த. மோக = ஆசை. கிளியாக = கிளி போன்று. நகை பேசி =
சிரிப்பு மொழிகளைப் பேசி. உற வந்தாரை = தம்மைத் தேடி
வந்தவரை. வாரும், இரும் = வாருங்கள், உட்காருங்கள். நீர் உறவு
என = நீர் நமக்கு உறவினர் ஆயிற்றே என்றெல்லாம். ஆசை
மயல் இடு = ஆசை மயக்கத்தை ஊட்டும். மாதர் = பொது மகளிர்.

சங்காளர் = கூடிக் களிப்பவர்கள். சூது = வஞ்சக ஒழிக்கத்தினர்.
கொலைகாரர் = கொலையையும் செய்யும் குணத்தினர். குடி கேடர்
= குடி கெடுப்பவர். சுழல் = திரிகின்றவர். சிங்கார தோளர் =
அலங்கார தோளினர். பண ஆசையுளர் = பண ஆசை உள்ளவர்கள்.

சாதி இலர் = சாதி பேதம் கவனிக்காத. சண்டாளர் = சண்டாளர்கள்.
சீசி அவர் = இத்தகையோரது. மாய வலை ஓட = மாய
வலைகளில். அடியேனும் உழலாமல் = அடியேனும் சிக்கி
அலையாமல்.

சங்கோதை = (யோக வழியில் கிடைக்கும்) சங்க ஓசை ஒலியை.
நாதமோடு கூடி = (தச) நாதங்களை அனுபவித்து. வெகு மாயை
இருள் = மிக்க மாயையாகிய இருள். வெந்து ஓட = வெந்து
ஓழிந்து போக. மூல அழல் = மூலாக்கினி. வீச = வீச. உபதேசமது
= உபதேசத்தை. தண் = (எனது) குளிர்ந்த காதில். ஓதி = ஓதி. இரு
பாத மலர் சேர = உனது இரண்டு பாத மலரைக் கூடும் படியாக.
அருள் புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக.

சிங்கார = அலங்காரமான. ரூபா = உருவத்தோடு கூடிய. மயில்
வாகன = மயில் வாகனனே. நமோ நம என = உன்னை
வணங்குகின்றேன், வணங்குகின்றேன். கந்தா, குமார = கந்தனே,
குகனே. சிவ தேசிக = சிவபெருமானுக்குக் குருநாதனே. நமோ நம
என = சிந்தூர = குங்குமம் அணிந்துள்ள. பார்வதி சுத ஆகர =
பார்வதியின் பிள்ளையாய் அமைந்தவனே. நமோ நம என =
.....(என்று). விருது ஓதை = வெற்றி சின்னங்களின் ஓசை

சிந்தான = கடல் போல முழங்க. சோதி ஒளி கதிர் = சோதி ஒளி
கொண்ட. வேலவ = வேலாயுதனே. நமோ நம என =
கங்காள = எலும்பை அணிந்தவனும். வேணி = சடாமுடி
உடையவனுமாகிய. குருவானவ = சிவனுக்குக் குரு
மூர்த்தியாகியனவனே. நமோ நம என = திண் = வலிமை
மிக்க. சூரர் = சூரர்களும். ஆழி = கடலும். மலை = கிரவுஞ்சம், எழு

மலை ஆகியவை. தூள் பட = பொடியாகும்படி. வை = கூரிய.
வேலைவிடு = வேலைச் செலுத்திய. முருகோனே = முருகனே.

இங்கீத = இனிமை வாய்ந்த. வேத பிரமாவை = வேதத்தில் வல்ல
பிரமன். விழ = விழும்படி. மோதி = அவனை மோதியும். ஒரு =
ஒப்பற்ற. பெண் = பெண்ணாகிய வள்ளி மேல். காதலோடு = காதல்
கொண்டு. வனம் மேவி = (தினைக்) காட்டுக்குச் சென்று. வள்ளி
நாயகியை = வள்ளி நாயகியின். இன்பான = இன்ப மயமான. தேன்
இரச = தேன் போல் இனிக்கும். மார் முலை விடாத = மார்பில்
பொருந்திய கொங்கையை விடாத. கர = கைகளும். மணி மார்பா =
அழகிய மார்பும் கொண்டவனே.

எண் தோளர் = எட்டு தோள்கள் கொண்ட சிவபெருமான். காதல்
கொண்டு = ஆசையுடன். காதல் கறியையே = பிள்ளைக் கறியை.
பருகும் = உண்ட. செங்காடு மேவி = திருசெங்காட்டங்குடி எனும்
தலத்தைச் சார்ந்து. பிரகாச மயில் மேல் = ஒளி வீசும் மயிலின்
மேல். அழகோடு = அழகாக வீற்றிருந்து. என் காதல் =
அடியேனுடைய ஆசையால் எழுதப்பட்ட. மாலை = (தமிழ்ப்
பாட்டுக்களாகிய) மாலைகளை. முடி = புனைந்துள்ள. அறு முகவா
= ஆறு முகத்தனே. அமரர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மார்பில் அணிந்துள்ள பொன் மாலைகளுடன், மலை போன்ற கொங்கைகள்
அசைய, பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த கூந்தலும், மணி மாலையும் தோள்களில்
புரள, காதில் சூரிய ஒளி வீசும் ஓலை மிளிர, வாயிதழ் குமுதம் போல்
விளங்க, வில்லைப் போன்ற நெற்றி, வாள், வேல் போன்ற கண்கள், கிளி போல்
பேசும் பேச்சு இவைகளைக் கொண்டு, வருவோரை, வாரும் என்று உபசரித்து,
உறவு முறை கூறி, ஆசை மயக்கத்தை ஊட்டும் பொது மகளிர் கூடிக்
களிப்பவர்கள். வஞ்சக ஒழுக்கத்தினர். குடியைக் கெடுப்பவர்கள். எங்கும்

திரிபவர்கள். அலங்காரத் தோளினர். பண ஆசை பிடித்தவர்கள். சாதி பேதம் பாராத சண்டாளிகள். இத்தகைய இழிந்தோரின் மாய வலைகளில் நான் சிக்கி அலையாமல், யோக நிலையைப் பூண்டு, தச நாதங்களை அனுபவித்து, மாயையை வென்று, மூலாக்கினி வீசிடத் தக்க உபதேசத்தை என் காதுகளில் உரைத்து அருள் புரிக.

மயில் வாகனனே. கந்தனே. குமரனே. சிவனுக்குக் குருவே. குங்குமம் அணிந்த பார்வதியின் மைந்தனே. இவ்வாறு கூறி உன்னை வணங்குகின்றேன். சோதி மயமான வேலாயுதனே. அசுரர்களையும் அவர்களின் மலைகளையும் அழித்தவனே. வள்ளியை அணைந்தவனே. சிவபெருமான் பிள்ளைக் கறி கேட்ட திருச்செங்காட்டைச் சேர்ந்து மயில் மேல் வீற்றிருந்து, என் தமிழ்ப் பாட்டுக்களை மாலையாக அணிந்தவனே. உன் திருவடிகளைத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

வள்ளி மலை சுவாமிகளின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்த திருப்புகழ்

அ. வங்காரம் = பொன்.

ஆ. சங்கோதை நாதம்.....

சிவ யோக நிலையைக் குறிக்கும்.

(நாவின்ப ரசம தான ஆநந்த அருவி பாய

நாதங்க ளொடு குலாவி விளையாடி).....திருப்புகழ் 75 (ஞானங்கொள்).

இ. காதல்கொடு காதல் கறி....

காதல் கறி = பாசம் மிக்க பிள்ளைக் கறி.

சிவபெருமான் ஒரு விரதியர் போல் சிறுத் தொண்டர் வீட்டுக்கு வந்து உண்ண விரும்பி, சிறிதும் தயங்காது அவருடைய பிள்ளையையே கறியாகச் சமைத்துத் தருமாறு கேட்டார். அடியாரும் பிள்ளையை அரிந்து கறி சமைத்தத் திருவிளையாட்டைக் குறிக்கும்.

அந்த திருவிளையாடல் வரலாறு

நரசிம்ம பல்லவ மன்னனிடம் படைத் தளபதியாக விளங்கியவர் பரஞ்சோதியார். இவர் தலைசிறந்த சிவத் தொண்டர். இவரது காலம் ஏழாம் நூற்றாண்டாகும். இவர் மன்னனின் ஆணைப்படி வாதாபி மீது போர் தொடுத்து மாபெரும் வெற்றி பெற்றார்.

பரஞ்சோதியார் சிவத் தொண்டில் சிறந்து விளங்குவதைக் கேள்விப்பட்ட மன்னர், அவரை வணங்கி, அத்தொண்டிலேயே அவர் முழுமையாக ஈடுபட அனுமதி அளித்தார்.

உடனே தனது "போர்த் தளபதி" பதவியை விட்டு நீங்கி, சிறுத் தொண்டர் என்னும் பெயருடன், தனது சொந்த ஊரான திருச்செங்காட்டங்குடி வந்து சேர்ந்தார். அங்கே அவரது மனைவியாரான "திருவெண்காட்டு நங்கையுடன் சிவத்தொண்டில் ஈடுபட்டார். நாள்தோறும் ஒரு சிவனடியாருக்காவது அன்னமிட்டு உண்பது அந்தத் தம்பதியின் வழக்கமாக இருந்து வந்தது.

இந்நிலையில், ஒரு நாள் ஒரு அடியார் கூட கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டது. இதனால், "யாரேனும் சிவனடியார் கிடைக்கின்றாரா?" என்று பார்த்து வரப் புறப்பட்டார். இவரின் அன்பை வெளிப்படுத்த விரும்பிய இறைவன், பைரவர் வேடம் தாங்கினார்; சிறுத் தொண்டரின் இல்லத்திற்கு வந்தார்.

அவரை சிறுத்தொண்டரின் மனைவி திருவெண்காட்டு நங்கையும், பணிப்பெண் சந்தன நங்கையும் வரவேற்றனர். தன்னை "உத்திராபதி" என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட சிவபெருமான், ""பெண்கள் மட்டுமே உள்ள இல்லத்தில் யாம் புகுவதில்லை, யாம் கணபதீச்சரத்து (திருச்செங்காட்டங்குடி கோயில்) அருகே உள்ள ஆத்திமரத்தடியில் காத்திருக்கிறோம். சிறுத்தொண்டர் வந்ததும் வருகிறோம்" என்று கூறிச் சென்றுவிட்டார்.

அடியார் கிடைக்காமல் மனம் வருந்தி வீடு திரும்பிய சிறுத் தொண்டர், நடந்ததை அறிந்தார். உடனே ஆத்திமரத்தடிக்கு ஓடினார். அங்கே சிவபெருமான், சிவனடியார் கோலத்தில் காத்திருந்தார். அவரை அமுதுண்ண அழைத்தபோது, ""நான் நரப்பசு மட்டுமே உண்பேன்; எனக்கு பெற்றோரின் விருப்பத்தின் பேரில் ஊனமில்லாத தலைமகனின் கறி சமைத்துத் தந்தால் சாப்பிட வருவேன்" என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டு சற்றும் தயங்காத சிறுத் தொண்டர், அடியார்க்கு அமுது படைக்க தனக்கொரு பிள்ளை பிறந்ததை எண்ணி மகிழ்ந்தார். அவரது மனைவியும் கணவன் சொல் தட்டாத காரிகை. அதனால் மனதைத் திடமாக்கிக் கொண்டு, பிள்ளைக் கறி சமைக்க ஒப்புக் கொண்டாள். இருவரும் மனமொருமித்து, சிவனடியார்க்கு பிள்ளைக் கறி சமைக்கத் தயாராகினர். ஆகா! இவர்களது மெய்யன்பை யார்தான் உணர வல்லார்?

தங்கள் குழந்தையான சீராளனைப் பள்ளிக் கூடத்தில் இருந்து அழைத்து வந்து, அவனை ஒரு காய்கறிப் பொருளாகவே எண்ணி, அரிந்து கறி சமைத்தனர், சிறுத் தொண்டரும் அவரது மனைவியாரும்! சமைத்ததை வாழை இலையில் பரிமாறினர்.

சாப்பிட அமர்ந்த இறைவன், ஒன்றும் அறியாதவர் போல், "உன் மகனையும் அழைத்து என் பக்கத்தில் அமர வைத்தால்தான் சாப்பிடுவேன்' என்று பிடிவாதம் செய்தார். வேறு வழியின்றி சிறுத் தொண்டர் வெளியே சென்று, "'கண்மணியே சீராளா! ஓடி வா! சிவனடியார் நாம் உய்யும்படி உடன் உண்ண உன்னை அழைக்கின்றார், ஓடி வா!" என்று ஓலமிட்டு அழைத்தார்.

அப்போது அந்த அதிசயம் நிகழ்ந்தது.

பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து சீராளன் வழக்கம்போல ஓடி வந்தான்! அவனைக் கண்டு அதிசயித்த சிறுத் தொண்டர், அவனை வாரி அணைத்து சிவனடியாரிடம் கொண்டு சென்றார். அங்கே அடியாரைக் காணவில்லை. இவை அனைத்தும் இறைவனின் திருவருளே என்பதை உணர்ந்தனர். அப்போது வான வீதியில் காளை வாகனத்தில், அன்னை பார்வதியுடன் இறைவன் சோமாஸ்கந்தராகத் தோன்றி காட்சியளித்து அருள் வழங்கினார்.

இச்சம்பவம் நிகழ்ந்த நாள், சித்திரை மாதம் பரணி நட்சத்திர நாளாகும். இன்றும் இந்த ஐதீகம், "அமுது படையல் திருநாளாக' ஆண்டுதோறும் கோலாகலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. பிள்ளைக் கறி கேட்டு வந்த "உத்திராபதி' என்னும் பைரவர், திருங்செங்காட்டங்குடி கோயிலில் தனி சந்நிதியில் அருள் பாலிக்கின்றார்.

ஈ. எண் தோளர் காதல் கொடு.....

(எண் தோளர் முக்கண்ணர் எம்மீசர் இறைவர்)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.139.10.
(எண்ணுதற்கு அரிய தோள்கள் என்றும் கொள்ளலாம்.

உ. மாலை முடி ஆறுமுகவா...

(காழியர் மன்னன் உன்னிய மாலை யீரைந்து)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.22.11.

246

திருநள்ளாறு

தர்ப்பாரண்யேஸ்வரர் திருக்கோயில் இருக்கும் கல்யாண சுப்பிரமணிய ஸ்வாமி
பாதங்களில் காலணிகள் அணிதிருப்பது குறிப்படத்தக்கது

தத்த தந்தன தானன தானன
தத்த தந்தன தானன தானன
தத்த தந்தன தானன தானன தனதான

பச்சை யொண்கிரி போலிரு மாதன	
முற்றி தம்பொறி சேர்குழல் வாளயில்	
பற்று புண்டரி காமென ஏய்கயல்	விழிஞான
பத்தி வெண்டர ளாமெனும் வாணகை	
வித்ரு மஞ்சிலை போல்நுத லாரிதழ்	
பத்ம செண்பக மாமறு பூதியி	னழகாளென்
றிச்சை யந்தரி பார்வதி மோகினி	
தத்தை பொன்கவி னாலிலை போல்வயி	
றிற்ப சுங்கிளி யானமி னூலிடை	யபிராமி
எக்கு லங்குடி லோடுல கியாவையு	
மிற்ப திந்திரு நாழிநெ லாலற	
மெப்பொ தம்பகிர் வாஸ்கும ராஎன	வுருகேனோ
கச்சை யுந்திரு வாளுமி ராறுடை	
பொற்பு யங்களும் வேலுமி ராறுள	
கட்சி வங்கம லாமுக மாறுள	முருகோனே
கற்ப கந்திரு நாடுயர் வாழ்வுற	
சித்தர் விஞ்சையர் மாகர்ச பாசென	
கட்ட வெங்கொடு தூர்கிளை வேரற	விடும்வேலா
நச்சு வெண்பட மீதணை வார்முகில்	
பச்சை வண்புய லார்கரு டாசனர்	
நற்க ரந்தது கோல்வளை நேமியர்	மருகோனே
நற்பு னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி	
யிச்சை கொண்டொரு வாரண மாதொடு	
நத்தி வந்துந ளாறுறை தேவர்கள்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பச்சை ஒண் கிரி போல் இரு மா தனம் உற்று

இதம் பொறி சேர் குழல் வாள் அயில்
பற்று புண்டரிகாம் என ஏய் கயல் விழி ஞான

பத்தி வெண் தரளம் எனும் வாள் நகை
வித்ருமம் சிலை போல் நுதல் ஆர் இதழ்
பத்ம செண்பகமாம் அநுபூதியின் அழகாள் என்று

இச்சை அந்தரி பார்வதி மோகினி
தத்தை பொன் கவின் ஆல் இலை போல்
வயிறு இல் பசும் கிளியான மின் நூல் இடை அபிராமி

எக்குலம் (எக்)குடி லோடு உலகு இயாவையும்
இல் பதிந்து இரு நாழி நெ(ல்)லால் அறம்
எப்போதும் பகிர்வாள் குமரா என உருகேனோ

கச்சையும் திரு வாளும் ஈராறு உடை
பொன் புயங்களும் வேலும் ஈராறு உள
கண் சிவம் கமலா முகம் ஆறு உள முருகோனே

கற்பகம் திரு நாடு உயர் வாழ்வு உற
சித்தர் விஞ்சையர் மாகர் சபாசு என
கட்ட வெம் கொடு தூர் கிளை வேர் அற விடும் வேலா

நச்சு வெண் பட மீது அணைவார் முகில்
பச்சை வண் புயனார் கருட ஆசனர்
நல் கரம் தநு கோல் வளை நேமியர் மருகோனே

நல் புனம் தனில் வாழ் வ(ள்)ளி நாயகி
இச்சை கொண்டு ஒரு வாரண மாதோடு

நத்தி வந்து நள்ளாறு உறை தேவர்கள் பெருமானே.

பத உரை

பச்சை = பச்சை நிறமுள்ளதும். ஒண் = ஒளி உள்ளதும். கிரி போல் = மலையைப் போல். இரு மா தனம் உற்று = இரண்டு பெரிய கொங்கைகளைக் கொண்டு. இதம் = இன்பம் அனுபவிக்கும். பொறி = வண்டுகள். சேர் குழல் = சேர்கின்ற கூந்தலையும். வாள் அயில் பற்று = வாள், அம்பு போன்றதும். புண்டரிகம் என ஏய் = தாமரையின் தகைமையது என்று சொல்லத் தக்கதும். கயல் விழி = கயல் மீன் போன்றதுமான கண்களையும்.

ஞான பத்தி = ஒழுங்கு வரிசையில் உள்ள. வெண் தரளம் என்னும் = வெண்மையான முத்துக்கள் என்னும்படியான. நகை = பற்களையும். வித்ருமம் இதழ் = பவளம் போன்ற இதழ். சிலை போல் நுதல் = வில்லைப் போன்ற நெற்றி. பத்மம் செண்பகமாம் இதழ் = தாமரை, செண்பகம் இவைக்கு ஒப்பான இதழையும் (உடைய). அநுபூதியில் = ஞான அருட் பிரகாச. அழகாள் என்று = அழகி எனப்படுபவள்.

இச்சை அந்தரி = விரும்பும் எல்லாவற்றையும் பூர்த்தி செய்யும் ஆகாய வாணி. பார்வதி = பார்வதி. மோகினி = பேரழகி. தத்தை பொன் = கிளி, பொன் இவற்றின். கவின் = அழகு வாய்ந்த. ஆல் இலை போல் வயிறு = ஆலிலையைப் போன்ற வயிறு. இல் பசும் கிளியான = இல்லறம் நடத்தும் பச்சைக் கிளி போன்றவள். நூல் இடை = நுண்ணிய இடையை உடைய. அபிராமி = அழகி.

எக்குலம் = எல்லாக் குலத்தாருக்கும். (எக்)குடிலோடு = எல்லா உடலுக்கும். உலகு இயாவையும் = உலகங்கள் எவைக்கும். இல்

பதிந்து = இருந்த இடத்தில் இருந்தே. இரு நாழி நெல்லால் = இரண்டு படி நெல் கொண்டு. அறம் = (முப்பத்திரண்டு) அறங்களையும். எப்போதும் = எப்போதும். பகிர்வாள் = பங்கிட்டு அளிப்பவள் (ஆகிய ஏலவார் குழலியின்). குமரா = மகனே. என = என்று. உருகேனோ = (உள்ளம்) உருக மாட்டேனோ?

கச்சையும் = அரையில் கச்சை. திரு வாளும் = அழகிய வாள். ஈராறு உடை = பன்னிரண்டு. பொன் புயங்களும் = அழகிய தோள்கள். வேலும் = வேல். ஈராறு கண் = பன்னிரண்டு கண்கள். சிவம் கமலா முகம் ஆறும் = மங்களமான தாமரை போன்ற ஆறு திரு முகங்கள். உள முருகோனே = இவைகளைக் கொண்ட முருகோனே.

கற்பகம் திரு நாடு = கற்பக மரங்கள் உள்ள செல்வம் நிறைந்த பொன்னுலகம். உயர் வாழ்வு உற = உயர்ந்த வாழ்வைப் பெற. சித்தர் விஞ்சையர் = சித்தர்களும், கற்றோர்களும். மாகர் = விண்ணுலகத் தேவர்களும். சபாசு என = சபாஷ் என்று மெச்சும். கட்ட = துன்பம் கொடுத்து. வெம் கொடு = மிகக் கொடிய. தூர் கிளை வேர் அற = தூரனுடைய சுற்றத்தார் யாவரும் வேரோடு அழிய. விடும் வேலா = வேலைச் செலுத்தியவனே.

நச்சு = விடம் கொண்ட. வெண் பட மீது = வெண்ணிறப் படம் உடைய ஆதிசேடன் மேல். அணைவார் = துயிலும். முகில் பச்சை = மேக நிறம், பச்சை நிறம் கொண்ட. வண் புயனார் = வளம் பொருந்திய புயத்தை உடையவர். கருட ஆசனர் = கருட வாகனம் கொண்டவர். நல் கரம் = நல்ல கையில். தநு கோல் வளை =

வில், அம்பு சங்கு. நேமியர் = சக்கரம் கொண்டவர் ஆகிய
திருமாலின். மருகோனே = மருகனே.

நல் புனம் தனில் வாழ் = நல்ல தினைப் புனத்தில் வாழ்ந்த. வள்ளி
நாயகி = வள்ளியம்மை. இச்சை கொண்டு = காதலைப் பெற்று.
ஒரு = ஒப்பற்ற. வாரண மாதோடு = ஐராவதம் ஆகிய யானை
வளர்த்த தேவசேனையோடு. நத்தி = விரும்பி. நள்ளாறு உறை =
திருநள்ளாறு என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும். தேவர்கள்
பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பச்சை நிறமுள்ளதும், ஒளி வீசுவதுமான மலை போன்ற இரு
கொங்கைகளையும், வண்டுகள் விரும்பும் அழகிய கூந்தலையும், கயல் மீன்
போன்ற கண்களையும், முத்துப் போன்ற வரிசையான பற்களையும், வில்லைப்
போன்ற நெற்றியையும், பவளம் போன்ற வாயிதழ்களையும் கொண்ட அழகி,
பார்வதி என்பவள். இவள் வேண்டுவோர் இச்சைகளைப் பூர்த்தி செய்பவள்,
பேரழகி, ஆலிலை வயிற்றினள், மின்னல் போல் இடையை உடையவள்.
எல்லா உலகத்துக்கும் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் இல்லறத்தில் இருந்து
கொண்டே செய்பவள். இத்தகைய உமா தேவியின் குமரா என்று உள்ளம்
உருக மாட்டேனோ?

அரையில் கச்சை, வாள், பன்னிரு தோள்கள், வேல், பன்னிரு கண்கள்,
மங்களகரமான ஆறு திருமுகங்கள் இவை கொண்ட முருகோனே. கற்பக
மரம் நிறைந்த பொன்னுலகத்தில் வாழும் சித்தர்களும், கற்றோர்களும்
போற்றும் முருகனே. கொடிய சூரனை வேரோடு அழித்த வேலனே.
ஆதிசேடன் மேல் துயிலும் மேக நிறத் திருமாலின் மருகனே. வள்ளி, தெய்வ
யானை இருவரையும் விரும்பி வந்து திருநாளாறு என்னும் தலத்தில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. குமரா என்று உள்ளம் உருகக் கூற மாட்டேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

சம்பந்தர் வரலாற்றில் ஒரு நிகழ்ச்சி

பாண்டியனது வெப்பு நோயைப் போக்க இயலாத சமணர்கள் தருக்க வாதம் புரிவதை விடுத்துத் தீயிலும் நீரிலும் அவரை வெல்லலாம் என்று எண்ணினார்கள். திருஞானசம்பந்தர் 'இனி உங்கள் வாய்மையைக் கூறுங்கள்' என்றார். சமணர்கள் 'இருதிறத்தாரும் தாங்கள் கண்ட பேருண்மையை ஏட்டில் எழுதி நெருப்பில் இட்டால் வேகாத ஏடு எவருடையதோ அவர்கள் சமயமே மெய்ச்சமயம் எனக் கொள்வோம்' என்றனர். ஞானசம்பந்தரும் அதற்கிசைந்தார். பாண்டியன் தீக்குண்டம் அமைக்கக் கட்டளையிட்டான்.

ஞானசம்பந்தர் தாம் அருளிய திருப்பதிகச் சுவடியைக் கொணரச் செய்து வழிபட்டு அதனை நூல் எடுத்து ஒரு பதிகம் எடுத்தார். 'போகமார்த்த பூண்முலையாள்' என்ற திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிகம் எழுதிய ஏடு வந்தது. ஞானசம்பந்தர் நள்ளாற்றிறைவனைப் போற்றி அந்த ஏட்டினை எடுத்து அத்திருப்பதிகம் அனலிடை வேகாதிருக்க வேண்டி 'தளிரிள வள ரொளி' என்றதொரு திருப்பதிகம் அருளி எடுத்த ஏட்டினைத் தீயில் இட்டார். அவ்வேடு தீயில் எரியாது பச்சென்றிருந்தது. சமணர்கள் தங்கள் நூற் பொருள் எழுதப் பெற்றதொரு ஏட்டினைத் தீயில் இட்டனர். அது எரிந்து கரிந்து சாம்பலாயிற்று. ஞானசம்பந்தர் குறித்த நேரம் வரை காத்திருந்து தான் இட்ட ஏட்டை யாவரும் காண எடுத்தருளினார். அது முன்னையினும் பச்சென்றிருந்த காரணத்தால் பச்சைத் திருப்பதிகம் எனப் போற்றப் பெறுவதாயிற்று.

அந்த நிகழ்ச்சியை நினைவு கூறும் வகையில் இத்தல திருப்புகழ் பச்சையொண்கிரி என ஆரம்பிப்பது நோக்கத்தக்கது

அ. வித்ரு மஞ்சிலை போல் நுத லாரிதழ்....

இங்கு இதழ் நுதல் என்பவை இடம் மாறி உவமை கூறப்பட்டுள்ளது. இது முரண் நிரனிறையணி எனப்படும். நிரலே நிறுத்தி மொழி மாற்றிப் பொருள் கொள்வது.

ஆ. இரு நாழி நெல்லால் அறம்.....

(தவமுயன் றப்பொற் றப்படி கைக்கொண்

டறமிரண் டெட்டெட் டெட்டிந் வளர்க்கும்)...திருப்புகழ் 428 (கனிதருங்கொ).

247

திருநாகேச்சுரம்

தானான தானத் தனத்த தத்தன
தானான தானத் தனத்த தத்தன
தானான தானத் தனத்த தத்தன

தனதான

ஆசார வீனக் குதர்க்க துட்டர்கள்
மாதாபி தாவைப் பழித்த துட்டர்கள்
ஆமாவி னுனைச் செகுத்த துட்டர்கள் பரதாரம்
ஆகாதெ னாமற் பொசித்த துட்டர்கள்
நானாவு பாயச் சரித்ர துட்டர்கள்
ஆவேச நீரைக் குடித்த துட்டர்கள் தமிழோர்சொங்
கூசாது சேரப் பறித்த துட்டர்கள்
ஊரார்க ளாசைப் பிதற்று துட்டர்கள்
கோலால வாள்விற் செருக்கு துட்டர்கள் குருசேவை
கூடாத பாவத் தவத்த துட்டர்கள்
ஈயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள்
கோமாள நாயிற் கடைப்பி றப்பினி லுழல்வாரே
வீசாவி சாலப் பொருப்பெ டுத்தெறி
பேரார வாரச் சமுத்தி ரத்தினில்
மீளாம லோடித் துரத்தி யுட்குறு மொருமாவை
வேரோடு வீழத் தறித்த டுக்கிய
போராடு சாமர்த் தியத்தி ருக்கையில்
வேலாயு தாமெய்த் திருப்பு கழப்பெறு வயலூரா
நாசாதி ப்ராரத் ததுக்க மிக்கவர்
மாயாவி காரத் தியக்க றுத்தருள்
ஞானோப தேசிப் ப்ரசித்த சற்குரு வடிவான
நாதாவெ னாமுற் றுதித்தி டப்புவி
யாதார மாய்கைக் குமுட்ட முற்றருள்
நாகேச நாமத் தகப்பன் மெச்சிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஆசார ஈன குதர்க்க துட்டர்கள்
மாதா பிதாவை பழித்த துட்டர்கள்

ஆமாவின் ஊனை செறுத்த துட்டர்கள் பர தாரம்

ஆகாது எனாமல் பொசித்த துட்டர்கள்
நானா உபாய சரித்ர துட்டர்கள்
ஆவேச நீரை குடித்த துட்டர்கள் தமிழோர் சொம்

கூசாது சேர பறித்த துட்டர்கள்
ஊரார்கள் ஆசை பிதற்று துட்டர்கள்
கோலால வாள் வில் செறுக்கு துட்டர்கள் குரு Eவை

கூடாத பாவத்து அவத்த துட்டர்கள்
நாயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள்
கோமான நாயில் கடை பிறப்பினில் உழல் வாரே

வீசா விசால பொருப்பு எடுத்து எறி
பேர் ஆரவார சமுத்திரத்தினில்
மீளாமல் ஓடி துரத்தி உட்கும் ஒரு மாவை

வேரோடு வீழ் தறித்து அடுக்கிய
போராடு சாமர்த்திய திரு கையில்
வேலாயுதா மெய் திருப்புகழ் பெறு வயலூரா

நாசம் ஆதி ப்ராரத்த துக்கம் மிக்கவர்
மாயா விகார தியக்கம் அறுத்து அருள்
ஞான உபதேச ப்ரசித்த சற் குரு வடிவான

நாதா எனா முன் துதித்திட புவி
ஆதாரம் ஆய்கைக்கு முட்ட முற்றருள்
நாகேச நாம தகப்பன் மெச்சிய பெருமானே.

பத உரை

ஆசார வீனக் குதர்க்க துட்டர்கள் = ஆசார ஒழுக்கங்களில் குறைபாடு உடையவர்களாக விதண்டாவாதம் செய்யும் துட்டர்கள். மாதா பிதாவை = தாய் தந்தையரை. பழித்த துட்டர்கள் = பழிக்கின்ற துட்டர்கள். ஆமாவின் ஊன் = பசுவின் மாமிசத்துக்காக. செகுத்த துட்டர்கள் = (அதனைக் கொன்ற) துட்டர்கள். பர தாரம் = பிறர் மனைவியை.

ஆகாது எனாமல் = இச்சிக்கக் கூடாது என்ற நல்லறிவு இல்லாமல். பொசித்த துட்டர்கள் = அனுபவித்த துட்டர்கள். நானா உபாய சரித்ர துட்டர்கள் = பலவித தந்திரச் செயல்களை செய்த வரலாறு உடைய துட்டர்கள். ஆவேச நீரைக் குடித்த துட்டர்கள் = கள்ளைக் குடித்த துட்டர்கள். தமிழோர் = திக்கற்றவர்களின். சொம் = சொத்தை.

கூசாது சேர = கூசாமல் தமக்குச் சேரும்படி. பறித்த துட்டர்கள் = பிடுங்கிய துட்டர்கள். ஊரார்கள் ஆசை = ஊரில் உள்ளவர்கள் எல்லோருடைய ஆசைகளையும் (தாமே கொண்டு). பிதற்றும் = அறிவின்றிக் குழறும். துட்டர்கள் = துட்டர்கள். கோலால = கோலாகல. வாள் வில் செருக்கு துட்டர்கள் = வாள் போரிலும் விற்போரிலும் அகந்தை பூண்ட துட்டர்கள்.

குருசேவை = குரு சேவை.

கூடாத = கிடைக்கப் பெறாத. பாவத்து அவத்த = பாவமும் கேடும் கொண்ட. துட்டர்கள் = துட்டர்கள். ஈயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள் = ஒருவருக்கும் தானம் செய்யாது பணத்தைப் புதைத்த துட்டர்கள். கோமள நாயின் = கும்மாளம் போடும் நாயின். கடைப் பிறப்பினில் உழல்வாரே = இழிவான பிறப்பை அடைந்து அதில் அலைச்சல் உறுவார்கள்.

வீசா = வீசி. விசாலப் பொருப்பு = பெரிய மலை (போன்ற அலைகளை). எடுத்து எறி = எடுத்து எறிகின்ற. போர் ஆரவார சமுத்திரத்தினில் = மிக்க ஒலியைப் பெருக்கும் கடலில். மீளாமல் ஓடித் துரத்தி = திரும்ப முடியாமல் ஓடித் துரத்தி. உட்குறு = பயங் கொண்ட. மாவை = தூரனான மாமரத்தை.

வேரொடு வீழத் தறித்து அடுக்கிய = வேருடன் விழும்படியாக வெட்டிக் குவித்த. போராடு சாமர்த்தியத் திருக்கையில் வேலாயுதா = போரைச் செய்த திறமை வாய்ந்ததும் உனது திருக்கையில் உள்ளதுமான வேலாயுதனே. மெய்த் திருப் புகழ் = மெய்ம்மையே வாய்ந்த உனது திருப்புகழை. பெறு வயலூரா = நான் ஓதி, நீ பெற வைத்த வயலூரனே.

நாசம் ஆதி = கெடு முதலிய தீயன பயக்கும். ப்ராரத்த துக்க = இம்மையில் அனுபவிக்க வேண்டிய பழ வினையால் வரும் துக்கம். மிக்கவர் = மிக்கவர்களுடைய. மாயா விகாரத் தியக்கம் = மாயை சம்பந்தமான கவலையைத் தரும் மயக்கத்தை. அறுத்து அருள் = பழித்தருளும். ஞான உபதேசப் ப்ரசித்த = ஞான உபதேசம் செய்த புகழைக் கொண்ட. சற் குரு வடிவான = சற் குரு வடிவான.

நாதா = நாதனே. எனா முன் துதித்திட = என்று முன்னொரு காலத்தில் உன் தந்தை துதி செய்ய. புவி ஆதாரம் ஆய்கைக்கு = உலகுக் கெல்லாம் ஆதாரமாய்ப் பயன்படும்படியான ஒரு நீதி நெறி விளக்கமாகிய. முட்ட முற்றருள் = பிரணவப் பொருள் முழுமையும் விவரித்து விளக்கி நீ அருளிய. நாகேச நாமத்

தகப்பன் = நாகேசன் என்னும் பெயரை உடைய உன் தந்தையாகிய
சிவபெருமான். மெச்சிய பெருமானே = மெச்சிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

ஆசார ஒழுக்கங்களில் குறைபாடு உடையவர்கள், தாய் தந்தையரைப்
பழிப்பவர்கள், பசுவின் மாமிசத்தை உண்ண அதைக் கொலை
செய்பவர்கள், பிறர் மனைவியை இச்சிப்பவர்கள், கள் குடிப்போர், தந்திரச்
செயல்களில் ஈடுபடுவோர், பிறர் பொருளை அபகரிப்பவர்கள்,
ஆடம்பரமாக வாழ்ந்து அகந்தை பூண்டு இருப்பவர்கள், உலோபிகள்,
இத்தகைய இழி குணம் படைத்தவர்கள் நாயின் இழிவான பிறப்பை
அடைந்து அலைச்சல் உறுவார்கள்.

மலை போன்ற அலைகளை உடைய கடலில் மாமரமாக நின்ற தூரனைத்
தூரத்தி அவனை வெட்டிக் குவித்த வேலாயுதத்தை உடையவனே.
மெய்ம்மையே வாய்ந்த உனது திருப்புகழை நான் ஓதி நீ பெற வைத்த
வயலூரா. பழவினையால் துக்கம் மிக்கவர்களுடைய மயக்கத்தை
ஒழித்தருளும் ஞான உபதேசம் செய்த சற்குருவே என்று பிரணவத்தின்
பொருளை அருளிய நாகேசன் எனப் பெயர் பெற்ற தந்தையாகிய
சிவபெருமான் மெச்சிய பெருமானே. துட்டர்கள் போல்
கடைப்பிறப்பினில் உழலாமல் இருக்க வேண்டுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மெய்த் திருப்புகழ்ப் பெறு வயலூரா....

அருணகிரியார் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டுத் திருப்புகழ் நித்தம் ஓதும்
பெற்றினைப் பெற்ற தலம் வயலூர்.

(பாத பங்கய முற்றிட வுட்கொண்

டோது கின்றதி ருப்புகழ் நித்தம்

பாடுமன்பது செய்ப்பதி யிற்றுந் தவநீயே)----- திருப்புகழ் (கோலகுங்கும)

(திகழ்ப்படு செய்ப் பதிக்கு ளெனைத்

தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட்

டிருப்பழனிக் கிரிக்குமரப் பெருமானே)-----திருப்புகழ் (குறித்தமணி)

248

திருநெல்வாயில்

(தற்சமயம் சிவபுரி என்று அழைக்கப்படுகிறது . சிதம்பரம் அருகில்)

தனன தானன தானதாத் தனந்த
தனன தானன தானதாத் தனந்த
தனன தானன தானதாத் தனந்த தனதான

அறிவி லாதவ ரீனர்பேச் சிரண்டு
பகரும் நாவினர் லோபர்தீக் குணங்க
ளதிக பாதகர் மாதர்மேற் கலன்கள் புனையாதர்
அசடர் பூமிசை வீணராய்ப் பிறந்து
திரியு மானுடர் பேதைமார்க் கிரங்கி
யழியு மாலினர் நீதிநூற் பயன்கள் தெரியாத
நெறியி லாதவர் சூதினாற் கவர்ந்து
பொருள்செய் பூரியர் மோகனமாய்ப் ப்ரபஞ்ச
நிலையில் வீழ்தரு மூடர்பாற் சிறந்த தமிழ்கூறி
நினைவு பாழ்பட வாடிநோக் கிழந்து
வறுமை யாகிய தீயின்மேற் கிடந்து
நெளியு நீள்புழு வாயினேற் கிரங்கி யருள்வாயே
நறிய வார்குழல் வானநாட் டரம்பை
மகளிர் காதலர் தோள்கள்வேட் டிணங்கி
நகைகொ டேழிசை பாடிமேற் பொலிந்து களிகூர
நடுவி லாதகு ரோதமாய்த் தடிந்த
தகுவார் மாதர்ம ணாளர்தோட் பிரிந்து
நசைபொ றாதழு தாகமாய்த் தழுங்கி யிடர்கூர
மறியு மாழ்கட லூடுபோய்க் கரந்து
கவடு கோடியின் மேலுமாய்ப் பரந்து
வளரு மாவிரு கூறதாய்த் தடிந்த வடிவேலா
மருவு காளமு கீல்கள்கூட் டெழுந்து
மதியு லாவிய மாடமேற் படிந்த
வயல்கள் மேவுநெல் வாயில்வீற்றிருந்த பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அறிவு இலாதவர் ஈனார் பேச்சு இரண்டு
பகரும் நாவினர் லோபர் தீ குணங்கள்
அதிக பாதகர் மாதர் மேல் கலன்கள் புனை ஆதர்

அசடர் பூ மிசை வீணராய் பிறந்து
திரியும் மானுடர் பேதைமார்க்கு இரங்கி
அழியும் மாலினர் நீதி நூல் பயன்கள் தெரியாத

நெறி இலாதவர் சூதினால் கவர்ந்து
பொருள் செய் பூரியர் மோகமாய் ப்ரபஞ்ச
நிலையில் வீழ் தரு மூடர் பால் சிறந்த தமிழ் கூறி

நினைவு பாழ் பட வாடி நோக்கு இழந்து
வறுமையாகிய தீயின் மேல் கிடந்து
நெளியு நீள் புழு ஆயினேற்கு இரங்கி அருள்வாயே

நறிய வார் குழல் வான நாட்டு அரம்பை
மகளிர் காதலர் தோள்கள் வேட்டு இணங்கி
நகை கொடு ஏழிசை பாடி மேல் பொலிந்து களிகூர

நடு இலாத குரோதமாய் தடிந்த
தகுவர் மாதர் மணாளர் தோள் பிரிந்து
நசை பொறாது அழுது ஆகம் மாய்த்து அழுங்கி இடர் கூர

மறியும் ஆழ் கடல் ஊடு போய் கரந்து
கவடு கோடியின் மேலுமாய் பரந்து
வளரும் மா இரு கூறதாய் தடிந்த வடிவேலா

மருவு காள முகீல்கள் கூட்டெழுந்து
மதி உலாவிய மாடம் மேல் படிந்த
வயல்கள் மேவு நெல்வாயில் வீற்றிருந்த பெருமானே.

பத உரை

அறிவு இலாதவர் = அறிவு இல்லாதவர்கள். ஈனர் =
இழிவானவர்கள். பேச்சு இரண்டு பகரும் நாவினர் = சொன்ன
சொற்களை மாற்றுபவர்கள். லோபர் = உலோபிகள். தீக் குணங்கள்
அதிக பாதகர் = கெட்ட குணங்களையே கொண்டு மிக்க பாபச்
செயல்களைச் செய்பவர்கள்.
மாதர் மேல் கலன்கள் = பொது மாதர்களுக்கு ஆபரணங்களை.
புனை ஆதர் = புனைந்து பார்க்கும் அறிவிலிகள்.

அசடர் = முட்டாள்கள். பூ மிசை வீணராய்ப் பிறந்து திரியும்
மானுடர் = உலகில் வீண் காலம் போக்குபவர்களாகப் பிறந்து
திரிகின்ற மனிதர்கள். பேதைமார்க்கு இரங்கி = பொது மகளிர் மீது
காம இரக்கம் கொண்டு. அழியும் = அழிந்து போகும்.
மாலினர் = காம மனத்தினர். நீதி நூல் பயன்கள் தெரியாத = நீதி
நூல்களின் பயன்களை அறியாதவராய்.

நெறி இலாதவர் = நன்னெறியில் போகாதவர்கள். சூதினால்
கவர்ந்து = சூதாட்டத்தால் பீடிக்கப்பட்டு. பொருள் செய் = பொருள்
கவர்ந்து. பூரியர் = (அப்பொருளைச் சேகரிக்கும்) கீழ் மக்கள்.
மோகமாய்ப் ப்ரபஞ்ச நிலையில் = ஆசைப் பெருக்கால் உலக
நிலையையே. வீழ் தரு மூடர் பால் = விரும்பும் மூடர்கள்
(இத்தகையோரிடம்) சென்று. சிறந்த தமிழ் கூறி = நல்ல தமிழ்ப்

பாடல்களைக் காட்டி.

நினைவு பாழ்பட = நினைவு தேய்ந்து பாழாக. வாடி =
வாட்டமுற்று. நோக்கு இழந்து = கண் பார்வை இழந்து.
வறுமையாகிய தீயின் மேல் கிடந்து = தரித்திரம் என்னும்
நெருப்பிலே கிடந்து. நௌளியும் நீள் புழு = நௌளிகின்ற பெரிய
புழுவைப் போல. ஆயினேற்கு = ஆன என் மீது. இரங்கி
அருள்வாயே = இரக்கம் கொண்டு அருள்வாயாக.

நறிய = நறு மணம் கொண்ட. வார் குழல் = நீண்ட கூந்தலை
உடைய. வான நாட்டுஅரம்பை = தேவ லோகத்து பெண்கள்.
மகளிர் காதலர் = மகளிர் தத்தம் காதலர்களுடைய. தோள்கள்
வேட்டு = தோள்களை விடும்பி. இணங்கி = பொருந்தி. நகை கொடு
= களிப்புச் சிரிப்புடனே. ஏழு இசை பாடி = ஏழிசை பாடியும். மேற்
பொலிந்து களி கூர = குதுகலித்து மகிழ்ச்சி பொங்க.

நடுவு இலாத = நடு நிலைமை இல்லாத. குரோதமாய் = கோபம்
மிக்கவராய். தடிந்த = அத்தொழிலைச் செய்த. தகுவர் = அசுர
மகளிர். நசை பொறாது அழுது = ஆசையை அடக்க முடியாமல்
அழுது. ஆகம் = உடலை. மாய்த்து அழுங்கிட = ஒறுத்துத் துன்பம்
கொண்டு. இடர் கூர = வருத்தமே பெருக.

மறியும் = அலைகள் கிளர்ந்து எழும். மா கடல் ஊடு போய் = ஆழ்
கடலின் உள்ளே சென்று. கரந்து = மறைந்து. கவடு = கிளைகள்.
கோடியின் மேலுமாய்ப் பரந்து = கோடிக் கணக்கில் விரிந்து.
வளரும் = வளர்ந்த. மா = மாமரமாய் நின்ற தூரன். இரு கூறதாய்

= இரண்டு பிளவாக. தடிந்த = வெட்டிப் பிளந்த. வடிவேலா = அழகிய வேலனே.

மருவு = பொருந்திய. காள் = கருப்பு நிறமான. முகீல்கள் = மேகங்களின். கூட்டு எழுந்து = கூட்டமாய் எழுந்து. மதி உலாவிய = நிலவு உலவுகின்ற. மாடம் மேல் படிந்த = மாடங்களின் மேல் படிகின்ற. வயல்கள் மேவு = வயல்கள் உள்ள. நெல் வாயில் வீற்றிருந்த = திரு நெல் வாயிலில் (சிவபுரியில்) வீற்றிருக்கும். பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

அறிவு இல்லாதவர்கள், இழிவானவர்கள், சொல் தவறியவர்கள், உலோபிகள், வீண் காலம் கழிப்போர், விலை மாதர் மீது இரக்கம் கொண்டு, ஆசைப் பெருக்கால் ஆபரணங்களைப் புனைந்து உலக இன்பத்தையே விரும்பும் மூடர்கள். இத்தகையோரிடம் சென்று தமிழ் பாடல்களைப் பாடி, தரித்திரம் என்கின்ற நெருப்பில் கிடந்து நெளிகின்ற புழுப் போல் ஆன, என் மீது இரங்கி அருள் புரிவாயாக.

தேவலோகத்துப் பெண்கள் களிப்புற்று ஏழிசைகளைப் பாடவும், அசுரப் பெண்கள் தங்கள் கணவர்களின் பிரிவால் அழுது வருந்தவும், கடலுக்குள் மறைந்த மாமரமாகிய சூரனை இரு பிளவாகப் பிளந்த கூரிய வேலாயுதனே. வயல்கள் சூழ்ந்த திருநெல்வாயிலில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. என் மீது இரக்கம் கொண்டு அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஏழிசை பாடி.....

ஏழு இசை = குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன.

சப்த சுரம் = ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், துவைதம், நிஷாதம்

என்பன. (ச, ரி, க, ம , ப, த, நி).
ஆ. கவடு கோடியின் மேலுமாய்ப் பரந்த.....
(கவடு கோத்தெழு முவரி மாத்திறல்
காய்வேல் பாடே னாடேன்.....) திருப்புகழ் (கவடுகோத்தெழு)
(துன்னு பல் கவடு தூதமாய் அவுணன் நின்றான்)- கந்த புராணம் 4-13-468.

249

திருப்பந்தணைநல்லூர்

தனதன தந்த தனதன தந்த
தனதன தந்த

தனதான

இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச
இருள்பிணி துஞ்ச
எனதிடர் மங்க வுனதருள் பொங்க
இசைகொடு துங்க
திருமுக சந்த்ர முருகக டம்ப
சிவசுத கந்த
சிவசிவ என்று தெளி வுறு நெஞ்சு
திகழந டஞ்செய்
மருதொடு கஞ்ச னுயிர்பலி கொண்டு
மகிழரி விண்டு
வதைபுரி கின்ற நிசிசரர் குன்ற
வலம்வரு செம்பொன்
அருகுறு மங்கை யொடுவிடை யுந்து
மமலனு கந்த
அருள்செறி பந்த ணையிலிரு மங்கை
அமளிந லங்கொள்

மலமாய

புகழ்கூறித்

குக்வேல

கழல்தாராய்

மருகோனே

மயில்வீரா

முருகோனே

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இருவினை அஞ்ச வருவினை கெஞ்ச
இருள் பிணி துஞ்ச மலம் மாய

எனது இடர் மங்க உனது அருள் பொங்க

இசை கொடு துங்க புகழ் கூறி

திரு முக சந்திர முக கடம்ப
சிவசுத கந்த குக வேல

சிவசிவ என்று தெளிவு உறு நெஞ்சு
திகழ நடம் செய் கழல் தாராய்

மருதொடு கஞ்சன் உயிர் பலி கொண்டு
மகிழ் அரி விண்டு மருகோனே

வதை புரிகின்ற நிசிசரர் குன்ற
வலம் வரு செம் பொன் மயில் வீரா

அருகு மங்கையொடு விடை உந்தும்
அமலன் உகந்த முருகோனே

அருள் செறி பந்தணையில் இரு மங்கை
அமளி நலம் கொள் பெருமானே.

பத உரை

இரு வினை = பெரிய எனது பழைய வினை (சஞ்சித வினை)
அல்லது சஞ்சிதம், ப்ரார்ப்தம் என்ற இரண்டு வினைகளும். அஞ்சு
= பயப்பட. வருவினை = இனித் தாக்கவேண்டிய வினைகள்
(ஆகாமிய வினை). கெஞ்சு = நாங்கள் வரவில்லை என்று கெஞ்சிக்
கூத்தாடி விலக. இருள் = இருண்ட. பிணி = நோய்கள். துஞ்சு =
வராது மடிய. (அல்லது இருள் பிணி துஞ்சு = அக இருள்

பரப்பும் ஆணவ நோய் தன் செயல் அடங்கவும்) மலம் மாய = ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களும் அழிந்தொழிய.

எனது இடர் = என்னுடைய துன்பங்கள் எல்லாம். மங்க = நீங்க.

உனது அருள் பொங்க = உன்னுடைய திருவருள் பொங்கி எழ.
இசை கொ(ண்)டு துங்க = இசையுடனே பரிசுத்தமான உனது . புகழ்
கூறி = திருப்புகழை ஒதி.

திரு முக சந்திர = அழகிய சந்திரனை ஒத்த முகத்தை
உடையவனே. முருக = முருகனே. கடம்ப = கடம்பா.

சிவ சுத = சிவ குமரனே. கந்த குக வேல = கந்தனே, குகனே,
வேலனே. சிவ சிவ என்று = சிவசிவ என்று கூறி.

(மவுனப் போரொளியே என்று ஓயாது உருவேற்றி - ரசபதி)

தெளிவுறு நெஞ்சு = (எனது) தெளிவு பெற்ற மனம்.

திகழ் = பொலிவு உற. நடனம் செய் = நடனம் புரியும். கழல்
தாராய் = திருவடிகளைத் தந்தருள வேண்டும்.

மருதொடு கஞ்சன் உயிர் பலி கொண்டு = மருதமரம், கம்சன் இவர்தம் உயிரைப் பலி கொண்டு.

மகிழ் = மகிழ்ந்த. அரி விண்டு = அரி திருமாலின். மருகோனே = மருகனே.

வதை புரிகின்ற = உயிர்களைக் கொன்ற. நிசிசரர் = அசுரர்கள்.
குன்ற = ஒடுங்கி அடங்க. வலம் வரும் = உலகை வலம் வந்த.
செம் பொன் மயில் வீரா = செம்பொன் மயிலின் மீது விளங்கும் வீரனே.

அருகு உறு = பக்கத்தில் உள்ள. மங்கையொடு = பார்வதியுடன்.

விடை = இடப வாகனத்தை. உந்தும் = செலுத்தும். அமலன் =
குற்றமற்ற சிவபெருமான். உகந்த முருகோனே = விரும்பும்
குழந்தையே.

அருள் செறி = அருள் நிறைந்த. பந்தணையில் = திருப்பந்தணை
நல்லூரில். இரு மங்கை அமளி கொள் = வள்ளி, தேவசேனை
என்னும் இரண்டு தேவிகளின்படுக்கை இன்பத்தை அனுபவிக்கும்.
பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

இருவினைகள் ஒழிய, வருவினைகள் வராதிருக்க, நோய்கள் விலக,
உனது திருப்புகழைக் கூறி, சிவபெருமான் குமரேனே, குகனே, வேலனே,
சிவசிவ என்று தெளிவு உற்று என் மனம் பொலிவு பெற, நடனம்
செய்யும் உன் கழல் தாராய்.

மருத மரத்தையும் கம்சனையும் பலி கொண்ட திருமால் மகிழும்
மருகனே. அசுரர்களை வதைத்த செம்பொன் மயில் வீரனே. பக்கத்தில்
பார்வதியுடன் விடை மேல் ஏறி வரும் சிவபெருமானின் குழந்தையே
வள்ளி, தேவசேனையுடன் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் பெருமானே.
நடனம் செய்யும் உன் கழல் தாராய்.

விரிவுரை குகநீ ரசபதி

பிள்ளைகள் இருவர் குபேரனுக்குப் பிறந்தனர். ஒருவன் பெயர் நளகூபரன்.
மற்றவன் பெயர் மணிகிரீவன். செல்வத்தில் பிறந்து வளர்ந்த இருவரும்
எங்கும் செருக்கித் திரிந்தனர். மட்டு மரியாதையை மறந்தனர். அநியாய
மதுவை அருந்தினர். மதியை இழந்தனர். இன்ப அரிவையர் பலரை
இழுத்துச் சென்றனர். அம்மணம் ஆக்கினர். நீரில் தள்ளினர். தாமும்
நிர்வாணம் ஆயினர். குபீரென்று பொய்கையில் குதித்தனர். நெடுநேரம்
இப்படி பெண்களுடன் நீந்தி விளையாடினர். பட்டப்பகலில் இப்படி ஆணும்
பெண்ணும் மாடுகள் ஆயினர். கடவுள் தான் இவ்வுலகைக் காப்பாற்ற

வேண்டும்.

எதிர்பாரா நிலையில் அவ்வழியில் மா தவ முநிவர் நாரதர் வந்தார். காரிகையர் யாவரும் கண்டனர். நாணினர். கரை ஏறினர். இருந்த ஆடையை எடுத்து உடுத்தனர். குபேரன் பிள்ளைகளும் கரை ஏறினர். ஏறிய போதை இறங்கவில்லை. நிர்வாண நிலையில் நேரில் நின்றனர். அருந்தவர் நாணினர். அண்மையில் இருந்தது மருதமரம். அதையும் பார்த்தார். அவர்களையும் நோக்கினார். அதற்கும் இவர்கட்கும் என்ன வேற்றுமை? இந்த நெடு மரம் போல் நல்லுங்கள் என்று கொடும் சாபம் கொடுத்தார். அவர்களும் அப்படியே ஆயினர். பல காலம் இதே நிலை. உருண்டு காலச் சக்கரம் ஓடியது.

என் தங்கை தேவகி. அவளுக்கு பிள்ளைகள் எண்மர் பிறப்பராம். இறுதி மகனால் எனக்கு இறுதியாம். அசரீரியால் இதை அறிந்தேன். பார்க்கிறேன் என்று பதைத்து கருவி இருந்தான் கம்ச பாதகன். பிறந்த ஏழு பிள்ளைகளின் உயிரைப் பிரித்தான். எட்டாவது பிள்ளை பிறப்பது எப்போது என்று உருகிய வாளுடன் இருந்தான். அவன் அறியாதபடி தேவகி மகனாகத் தோன்றிய கண்ணன், வசுதேவர் மூலம் ஆயர்பாடியை அடைந்தான். முறையே வளர்ந்தான்.

கோகுலத்தில் புனித கோபிகளின் குடிசைகள்தோறும் புகுந்தான். அவர் தம் பால், தயிர், வெண்ணெய்களை வாரிப் பருகினான். திருட்டுக் கண்ணன் செயலைக் கேள் என்று யாசோதையின் முன் வந்து இடைச்சியர் முறையிட்டனர். கண்ணனைச் சினந்த யசோதை கயிற்றால் வயிற்றில் கட்டினாள். பெரிய உரலோடு பிணைத்தாள். இருந்த உரலை கண்ணன் இழுத்தான். புழக்கடைக்குச் சென்றான். இங்கிருந்த இரு மருத மரங்களுக்கிடையில் புகுந்தான். இம்மரங்கட்கும் குறுகா நின்று இழுத்தமையால் மரங்கள் இரண்டும் முறிந்து விழுந்தன. குபேர மக்கள் பெற்றிருந்த தொல்லை சாபம் தொலைந்தது. இவ்வரலாறு மருதொடு எனும் பகுதியில் வெளியாகின்றது.

கண்ணன் இளம் பிள்ளை விளையாட்டுக்கள் எண்ணிறந்தன. கம்சன் கண்ணனைக் கொல்லச் செய்த சதிகளும் அளவிலாதன. கண்ணன் பலராமனோடு கம்ச சதிக்கு சென்றான். அசுர ஆட்சியே ஆக்கம் என்று அதற்றினான் கம்சன். தெய்வ ஆட்சியே தேவை உன் ஆட்சி ஒழியட்டும் என்றான் கண்ணன். வாதம் வளர்ந்தது மோதல் பிறந்தது. கம்சன் ஒழிந்தான் அவனுடன் அசுரப்பூண்டு அழிந்தது. ஹரி ஹரி என்று அகில உலகும் கண்ணனை ஆராதித்தது. கண்ணனாக அவதரித்த மாதவன் திருவுளம் மலர்ந்தது. அவ்வரலாற்றை கஞ்சன் உயிர் பலி கொண்டு எனும் பகுதியில் அறிகிறோம்.

சாபம் தவிர்த்து பாவரூபனைப் பலிகொண்ட மாமானார் போல்
சன்முனிவர் சாபம் அகற்றி பாதக அவுணர்களை பலி கொண்டான்
மருகன். அந்த அருமையை எண்ணி மகிழ் அரி விண்டு மருகோனே
என்று ஆர்வம் கொண்டு அழைத்தார்.

சாதுக்களை வதைப்பதில் சால மகிழ்பவர் அவுணர்கள். அவர்கள் ஆற்றல்
அடங்க அகில உலகிலும் பவனி வருகிறது ஆங்காரம் அடக்கும் ஓங்கார
மயில். அக்குடிலைக்கே உரியோனை மயில் வீரா என்று மகிழ்ந்து
கூறுகிறார்.

பாதித் திருமேனியில் பார்வதியார், அவர் சித்தானார். அவரோடு தர்ம
விடை ஊர்ந்து வரும் அமலர் சத்தானார். இருவரில் இருந்து ஒருமை
தோன்ற உதித்த இன்ப வடிவ இறைவனை கந்தா என்றார். அவனே
அழகிய மணமுள இளம் பரிபூரண ஓம் பொருளோன் என்பார்
மருகோனே என்று வீரிட்டு விளித்தார்.

திருப்பந்தனை நல்லூர் என்பது ஒரு தெய்வத் திருப்பதி. அங்கு இச்சை
கிரியை எனும் இரு சித்திலும் சத்தாய்ச் சார்ந்து நலம்
தருவானை, இரு மங்கை அமளி நலங்கொள் என்றார். இத்தனையும்
செய்யும் எங்கும் நிறை பெரிய பொருளை பெருமானே என்று பேரிட்டு
அழைத்தார்.

வினை மூன்று வகை. வந்த வினை, வருகின்ற வினை, வரும் வினை
என அவை முத்திறம் பெறும். வந்த வினை சஞ்சிதம். வருகின்ற
வினை ப்ராரார்த்தம். வரும் வினை ஆகாமியம். சஞ்சிதம் அனுபவித்த
மிச்சம். ப்ராரார்த்தம் இப்பிறப்பில் அனுபவிப்பது. ஆகாமியம் மனம்
வாக்கு உடலால் எடுத்த பிறப்பில் செய்வது.

சஞ்சித வினை அருள் நோக்கில் சாம்பலாகும். இடையறாத
பிரார்த்தனையால் புனித குகன் உள்ளம் புகுந்தான். உடலிடம் கொண்டான்.
அதனால் பிரார்த்தம் மோதல் தோன்றாது. தோன்றும் எனினும் அதன்
பாதிப்பு தோன்றாது திண்ணம். நினை மனம் நினைக்க, வாக்கு
உன்னை வழுத்த, ஆக்கை வழிபாட்டை ஆவலிக்க ஆகாமியம் அணுகவே
அணுகாது. நாம் வலிந்து முயன்றாலும், வேண்டா எனைத் தொட
வேண்டா என்று கெஞ்சி கொஞ்சி அவை தூரம் போம்.

இருள் இருவகை. ஒன்று புற இருள். மற்றொன்று அக இருள். புற இருள்
தன்னை காட்டும். தலைவனைக் காட்டாது. அக இருள் தன்னை
யும் காட்டாது தலைவனையும் காட்டாது. அக இருள், பிறவி நோய் நேர
பெருகும். இந்த ஆணவ நோய் என் மட்டில் தூங்கிவிடும். மாயாமலமும்

மாய்ந்து படும். இப்பேறு எளியேற்கு நேர வழிவகை அறிந்துள்ளேன்.
தங்கிய என்னுயர் மங்கவும் பொலிவுறு நினது அருட்புகழ் பொங்கவும்
ஓயாது உனது திருப்புகழே ஓதுவேன்.

திருமுக சந்திர, முருக, கடம்ப, சிவசுதா, கந்தா, குக, வேலா, சிவ, சிவ
என்னும் ஒன்பது நாமங்களை ஓயாது உருவேற்றுவார் தெளிந்த
மனத்தில் திருநடனம் செய்யும் உனது திருவடி என்பார். அரிய
அத்திருவடி தரிசனம் அடியேற்கும் நேர பெருமானை வேண்டி
பிரார்த்தித்தப்படி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இருவினை... 1) சஞ்சித வினை (அனுபவித்து போக எஞ்சி இருப்பது. இது
குருவின் திருநோக்கால் அழிந்து போம். 2) ஆகாமிய வினை (இனி உறும் பிறப்பில்
வரும் புண்ணிய பாவங்கள் மேல் வரும் ஆகாமியமும் ஆகும்.

(சஞ்சிதம் எல்லாம் ஞானத்தழல் சுட்டு வெண்ணீராக்கும் கிஞ்சிலா
காமியந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும் விஞ்சின பிராரத்வத்தின்
வினை அனுபவித்துத் தீரும்). (கைவல்யநவநீதம்).

ஆ. நெஞ்சு திகழ ...

(எத்தால் நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை வைத்தாய்.) – சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை
7-1-1

(நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன் நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்) –
திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4-1-2.

தலைப்புச் சொற்கள்

இருவினை பிணி மலம் சிவன் வேல் திருமால் அசுரர் மயில் உமை வள்ளி
தேவசேனை திருவடி பந்தனைநல்லூர்